

Giới thiệu Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?

Truyện Vợ Ngốc Ah Em Trốn Được Tôi Sao là một câu chuyện xoay quanh nhân vật Thảo Quyết Minh vừa tròn hai mươi tuổi rất đáng yêu như công chúa nhưng có gan nhỏ sợ chết lắm!

Chỉ vừa bước ra sân bay thì cô thấy một cảnh tượng hãi hùng một tên đánh ba mươi tên, cô liền bỏ đi không muốn dính líu gì đến tên đó.

Bỗng nhiên về đến nhà gia đình cô phải bắt cô đứng tên đó? Đương nhiên là cô không đồng ý và tìm mọi cách trốn chạy hẩn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Thảo quyết minh đang ngồi trên máy bay quay trở về nước .

Cô sang mỹ học 5 năm , thời gian trở về nhà rất ít , cô thật sự rất nhớ nhà .

Vừa lấy bằng tốt nghiệp xong ,

còn chưa kịp đi đâu chơi, mà ba mẹ cô đã gọi điện sang giục cô trở về nước .

Nghe nói có chuyện gì quan trọng lắm , không về không được

Dù sao thì cũng được về nhà thích quá đi mất , mình nhớ mọi người lắm rồi .

Còn chuyện gì đến sẽ đến kệ vậy

_ Ôi ! Cuối cùng cũng xuống sân bay rồi mau về thôi

_ sao phía trước ồn ào mà mọi người chạy toán loạn thế kia nhỉ (tò mò , tò mò)

Cô vội vàng hỏi người 1 người vừa từ đấy chạy ra , mắt mũi tái mét

_ Bác ơi ! Phía trước có chuyện gì thế bác

_ Phía trước có đánh nhau đấy nhìn ghê lắm

_ Đánh nhau?

_ ừ! Thôi tôi đi đây

_Trời ơi! Làm sao bây giờ ? Lỡ ra đấy mà bị đám phải 1 cái thì chết . Tên điên nào ban ngày ban mặt cũng đi đánh nhau , làm cản trở việc về nhà của ta . Sợ quá đi mất (run run)

Thảo quyết minh bước chậm chạp ,rè chừng từng bước một, đi về phía trước trong tâm trạng lo lắng sợ hãi .

Khi cô vừa đến nơi thì trông thấy 1 cảnh tượng vô cùng đáng sợ .

Phải đến 30 người đàn ông nằm la liệt , máu me đầm đìa dưới chân 1 tên nhìn rất lạnh lùng độc ác , hình như hắn ta còn nhếch mép cười nửa ghê quá đi mất

_ Trời ơi ! Gì thế này . Nhìn sợ quá ! Sao nhiều người bị thương thế này .

Mà sao không thấy công an , cảnh sát , bảo vệ nào đến can thiệp chứ .

Bọn họ đâu hết cả rồi? Sao lại để tên độc ác lạnh lùng kia ngạo mạn thế chứ

Mà hình như hắn ta đang nhìn xung quanh , chẳng lẽ hắn ta muốn diệt khẩu nhân chứng .

Không được mình phải chuồn thôi , nếu để hắn ta bắt được thì chết là chắc .

Nghĩ đến vậy cô vội vàng chạy mất không dám quay đầu lại

Bạch bối phong vô cùng tức giận cùng tức giận .

Ai muốn đi đón vợ tương lai mà cũng không yên .

Lũ khốn này không biết tự lượng sức mình , nghĩ anh đi 1 mình thì có thể giết được anh sao . Mơ tưởng .

Giải quyết xong bọn ngu xuẩn kia , anh liền vội vàng chạy đi tìm vợ nhưng tìm mãi không thấy . Cô chạy đi đâu rồi ?

Bạch bối phong đang lo lắng vì không tìm thấy thảo quyết mình . Thì đột nhiên anh có điện thoại gọi tới . Là của bố mẹ vợ tương lai

_ Alo! Bác ah

_ Bác gọi đến báo với cháu , quyết mình đã về đến nhà rồi! Hai đứa bị lạc mất nhau hay sao mà nó lại về một mình thế ?

_ Vâng ! Em ấy về nhà an toàn là cháu yên tâm rồi

_ Mai cháu qua nhà bác chơi nhé

_ Vâng . Cháu chào bác .

Bạch bối phong thở phào nhẹ nhõm , may cô đã về nhà an toàn lên anh cũng yên tâm .

Quay trở về gia đình thảo quyết mình

_ Ba mẹ nói gì cơ , ba mẹ muốn con về nhà để lấy chồng

_ đúng vậy

_ Nhưng con có biết anh ta là ai đâu

_ Con yên tâm đi ,đó là người rất tuyệt vời đấy . Mẹ có hình của con rể tương lai đây này , con xem đi

_ há? Là anh ta à ! Tên đáng sợ này . Ba mẹ đây là người tuyệt vời mà ba mẹ nói sao? Hắn ta là con quỷ hút máu người đấy ! Con không lấy tên độc ác đấy đâu.

_ Con nói linh tinh gì thế . Con rể mà biết được sẽ buồn lắm đấy .

_ Kệ anh ta ! Con không lấy đâu!

_ KHÔNG muốn cũng phải lấy , không được bướng bỉnh

_ Mặc kệ con không lấy đâu . Nếu bố mẹ muốn thì tự đi mà lấy.

Nói rồi cô tức giận bỏ đi lên phòng

_ Tức chết mình mà . Bất mình lấy tên độc ác đó chẳng khác nào muốn mình chết sớm . Mình không muốn cuộc đời tươi đẹp của mình kết thúc ở đây đâu .

Làm sao bao giờ , mình không thể rơi vào miệng cọp được (suy nghĩ , suy nghĩ)

Ah mình nghĩ ra cách rồi . Phải trốn thôi(vội vàng lấy va ly) . Trốn là cách tốt nhất để thoát chết.

Ba mẹ đừng trách con không nghe lời nhé . Tại ba mẹ ép con trước . Có gì ba mẹ tự giải quyết con đi đây . Tạm biệt . Ôi cuộc sống tươi đẹp của ta, ta tới đây

Bạch bối phong đang xem xét tài liệu thì điện thoại gọi đến

_ ALÔ!

_ Bối phong ah ! Quyết mình bỏ trốn rồi

_ Bỏ trốn , tại sao cô ấy lại bỏ trốn

_ Nó không muốn lấy cháu

_ Vậy ah ! Bác yên tâm cháu sẽ cho người tìm cô ấy về, bác không phải lo đâu

_ Vậy là bác yên tâm rồi , chào cháu.

Sau khi kết thúc cuộc nói chuyện . Anh liền gọi điện đi

_ ALÔ anh hai ạ

_ Cậu cho người đi tìm chị hai tương lai về đây cho tôi . Cô ấy trốn rồi

_ VẮNG . Chi hai giỏi thật đấy , giấu trốn cả anh hai

_ Im miệng , đi làm nhiệm vụ đi

_ Vâng

Bối phong vô cùng tức giận ,

E giám bỏ trốn vì không muốn lấy tôi sao . Vậy em đừng để tôi bắt được em.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Thảo quyết định sau khi quyết định bỏ trốn , cô quyết định không đi đâu xa hết .

Vì cô nghĩ rằng nơi nguy hiểm nhất cũng sẽ là nơi an toàn nhất .

Thật ra cô cũng nghĩ đến trốn ra nước ngoài , nhưng nếu ra nước ngoài , chỉ cần ba mẹ cô kiểm tra giấy xuất nhập cảnh, thì sẽ biết cô đi đâu ngay . Lúc đó bị tóm về nhà lấy tên kia là cái chắc .

Tốt nhất là cứ ở ngay đây , không cần phải đi đâu xa cả. Cho họ tìm chán chê cũng không ngờ tới mình lại ở ngay bên cạnh họ hí hí.

_ Đến khi nào tên kia lấy vợ , không đòi lấy ta nữa thì ta sẽ trở về

“ôi mình thông minh quá , kế hoạch hoàn hảo quá . Mình đúng là thiên tài mà ”.

Hiện giờ trên phố có 1 cô gái mặc quần sóc , áo phông trắng , trên miệng ngậm 1 cây kẹo mút . Khuôn mặt thơ ngây , và đôi mắt trong sáng , đang ngoác nhìn xung quanh .

Vì sống bên mẹ 5 năm lên khi về đây mọi thứ đối với cô đều rất xa lạ .

Tính cô vốn rất nhát , nếu không vì hoàn cảnh này cô sẽ không ra đường 1 mình đâu .

Thảo quyết định đang nhìn ngắm cảnh vật xung quanh .

Đột nhiên cô nhìn thấy 1 chiếc màn hình tivi siêu mỏng lớn ở giữa trung tâm thành phố ,

điều đáng nói là trên đó đang phát một mục tuyển nhân viên , đó là vị trí trợ lý riêng của chủ tịch tập đoàn Huyết đăng .

Cô thật sự rất tò mò , tập đoàn huyết đăng rất lớn , tập đoàn này xuất hiện ở mọi quốc gia trên thế giới .

Ngay cả ở mỹ thế lực cũng bành chướng .

Mà ở đây lại là trụ sở chính nữa , không biết sẽ lớn thế nào ?

_ Hay là mình thử đi dự tuyển nhì , cứ thử vận may xem sao , biết đâu lại được .

Sở dĩ cô nghĩ như vậy là do trước kia cô học rất kém , chẳng có trường nào chịu nhận cô cả .

Bố mẹ cô đành phải đưa cho sang nữ học cho bằng bạn bằng bè .

Nhưng khi sang mĩ cô học cũng chẳng khá hơn là mấy , lúc nào cũng xếp bết lớp , lại còn nợ môn liên tục .

Vậy mà không hiểu sao sau khi tốt nghiệp , cô lại cảm tấm bằng giỏi đồ chót trên tay , trong khi đó lớp cô toàn bằng trung bình . Cô cũng chẳng hiểu cái trường này chấm điểm ra sao nữa , chẳng lẽ học càng dốt càng tốt sao , chắc là không phải rồi .

Cho lên cô cho rằng số cô rất may mắn (may mắn đều là do anh chồng tương lai tạo lên) .

Mới cả bây giờ sống một mình rồi , phải tự lập kiếm sống luôi bản thân thôi . Không ăn bám được bố mẹ nữa rồi .

Vì nghĩ như vậy lên cô vội vàng mua hồ sơ dự tuyển .vì mai là phỏng vấn rồi .

Sáng sớm hôm sau cô thức dậy sớm , vệ sinh cá nhân , ăn sáng , cô vận 1 bộ quần áo công sở kín đáo và sang trọng .

Cô bắt taxi đến huyết đường . Vừa bước chân xuống cô như bị choáng ngợp

Đúng là không hổ danh là huyết đường công ty lớn quá nhìn hoa cả mắt .

Thảo quyết mình nhất định phải thành công , không cho phép thất bại .

Khi cô vừa đông nghịt người phỏng vấn ,

bỗng nhiên cô thấy toát mồ hôi , sao đông thế này .

_ ời mình nhụt trí quá . Nhưng không được đã vào đây rồi mình phải cố gắng thành công .

Thảo quyết mình cố gắng lên , mình có vị thần may mắn luôn phù hộ cho mình mà . Không sao cả , cố lên !

Sau khi trấn tĩnh lại , cô từ từ bước vào trong đại sảnh , cô đi đến chỗ ngồi chờ phỏng vấn . Nghe mọi người nói chuyện .

_ Nghe nói trợ lý trước của chủ tịch rất xinh đẹp tài giỏi , nhưng sao lại bị đuổi việc nhỉ?

_ Nghe nói cô ta giám tỏ tình với chủ tịch lên bị đuổi việc

_ thì chủ tịch tuyệt vời thế cơ mà . Cậu cứ hỏi phụ nữ ở đây đi . nếu họ đến đây ,không phải vì chủ tịch thì mình bé bằng con kiến

Nghe đến vậy thảo quyết mình cũng muốn góp vui

_ Chủ tịch này tuyệt vời thế cơ ah !

Mọi người đều ngạc nhiên nhìn cô

_ Cô không biết chủ tịch là ai sao ? Nghe nói bây giờ trong công ty còn cấm những ai có ý định với chủ tịch Bạch bối phong đó

_ sao vậy chị?

_ vị vợ tương lai của chủ tịch về rồi lên anh ấy không muốn cô ta lo lắng

_ Em nghĩ đây là ý định của cô ta thì có . Chắc xấu quá lên sợ không giữ được chồng , lên mới đưa ra quyết định như vậy , để mọi người từ bỏ ý định đấy chưa . Chẳng thể sao chị trợ lý xinh đẹp kia bị đuổi việc . Đúng không .

_ Đúng ! Em rất hợp với ý chị . Em tên là gì ?

_ Em tên Thảo quyết mình . Chị ơi chắc tý nữa phỏng vấn mình phải nói không thích trai đẹp mất thôi . Hi hi .

_ Em nói cũng đúng . Chị tên cúc hoa . Rất vui được làm quen với em

_ dạ ! Em cũng vậy

_ thôi chị vào phỏng vấn đây.Chị đi trước nhé , chào em

_ Vâng ! Chúc chị thành công “không được nếu chị ấy thành công thì mình thất bại à , không đc”

Chương 3

Bạch Bối Phong đang ngồi trong văn phòng với tâm trạng lo lắng .

Không biết đã có tin tức gì của vợ ngốc chưa mà vẫn chưa thấy báo về .

Đúng lúc đó người anh chờ đợi đã bước vào .

_ Anh hai

_ Phòng Phong cậu đã có tin tức gì của cô ấy chưa ?

_ Dạ! Em đã tìm khắp mọi nơi mà vẫn không thấy chị hai đâu cả .

_ Cậu đã tìm ở những đâu rồi?

_ Dạ? Em đã cho người tìm ở : Nhà nghỉ, khách sạn , bệnh viện , sân bay , bến tàu , bến xe , gầm cầu , xó chợ

không sót 1 chỗ nào , mà không hiểu sao vẫn không thấy chị hai đâu cả .

_ Vậy sao?

_ Vâng ? Chị hai lợi hại thật đấy rất hợp với anh hai.

_ Đúng là đồ vô dụng

_ Em xin lỗi “mình có muốn vậy đâu, tại chị hai trốn kĩ quá tìm mãi không ra ”

_ Tôi cho cậu 3 ngày phải tìm ra cô ấy cho tôi

_ Dạ! Há? Anh hai 3 ngày làm sao em tìm nổi

_ Bảo Khương Hoạt liên lạc với người của ta ở tất cả các nước , triển khai tìm cô ấy về đây

_ Vâng ! Nhưng anh hai thời hạn 3 ngày

_ Tôi sẽ đi ra ngoài tìm chị hai . Việc công ty cậu lo luôn đi .

_ Nhưng ! Chỉ có 3 ngày em sợ là ... , hay là anh...

_ Cậu muốn lo công việc ở trong bang nữa phải không?

_ Dạ ! Em không giám .

Em sẽ cố gắng tìm được chị hai trong thời gian nhanh nhất .

Dù phải lật tung cả nước lên.

Anh hai cứ yên tâm

_ Cậu biết hậu quả của việc không hoàn thành nhiệm vụ rồi đấy.

_ Dạ . Em đi làm việc đây(mặt nhăn nhó , buồn thiu).

Đến lúc này Bạch Bối phong vừa lo lắng lẫn tức giận .

Rốt cuộc cô trốn đi đâu chứ .

Người của anh tìm người rất khá , chưa bao giờ thất bại như vậy .

Lần này anh sẽ đích thân đi tìm , để xem cô trốn đằng nào .

_ Em giỏi lắm ! Đừng để tôi bắt được em .

Để xem em chạy đâu cho thoát .

Trong khi Nam chính của chúng ta đang rất lo lắng cùng tức giận . Thì Nữ chính cũng không khá hơn là mấy .

Lúc này là 12h trưa rồi mà cô vẫn chưa được gọi vào phỏng vấn .

Cô thật sự đói lắm rồi , mà tâm trạng lo lắng hồi hộp không thể nào át chế được cơn đói , khiến cô ôm bụng rỗng nhăn nhó khổ sở .

Thảo quyết định đang suy nghĩ xem lên đi ăn hay ở lại thì đến lượt cô vào phỏng vấn .

Cô vội vàng đẩy cửa đi vào “may quá cuối cùng cũng đến lượt mình , để thêm tý nữa chắc mình ngất xỉu vì đói mất .

Ôi! Sao tim mình đập nhanh quá vậy , không được phải bình tĩnh . THẢO QUYẾT MINH CỐ LÊN”

Khi cô vừa bước vào cô nhìn thấy 3 người ngồi bên trên , là hai nam , 1 nữ

Nhưng thứ thu hút cô là bánh ngọt và trái cây để trên bàn , cô dùng ánh mắt thèm khát nhìn chúng , rồi vô thức bắt giắc nuốt nước bọt liên tục(khổ thân , đói quá đây mà) .

Mà không hề chú ý đến ba người ngồi trên nhìn cô này giờ .

_ Cô tên là thảo quyết minh , 20 tuổi , vừa tốt nghiệp bằng giỏi quản trị kinh doanh bên mỹ . Cô có vẻ còn quá trẻ và chưa có kinh nghiệm gì .

Nghe thấy câu hỏi đó Thảo quyết minh mới giật mình tập trung lắng nghe câu hỏi . Nghe đến vậy cô bèn trả lời.

_ Dạ! Vâng ! Tuy tôi còn trẻ và chưa có kinh nghiệm gì . Nhưng tôi nghĩ ở 1 trường nổi tiếng của mỹ mà lấy được tấm bằng giỏi là rất khó . Mà cả trường có mình tôi được thôi à (bạn ấy chỉ giám khoe bằng thôi)

cho lên tôi nghĩ học hỏi kinh nghiệm thì đơn giản không có gì khó (tự tin quá) .

_ Vậy chúng tôi muốn kiểm tra trình độ kiến thức và kinh nghiệm của cô được không ?

_”chết mình rồi họ mà hỏi về vấn đề này , mình bị đá ra ngoài là cái chắc , vì mình có biết gì đâu . Phải làm sao bây giờ . A có cách rồi”

xin lỗi bây giờ đã đến giờ tôi có hẹn phỏng vấn với công ty khác rồi .

Nếu anh chị không tin vào tấm bằng của tôi(có mỗi tấm bằng cũng khoe mãi) , thì cũng chịu thôi vì chúng ta gặp nhau muộn quá .

3 vị giám khảo sau khi bàn bạc 1 hồi đã quyết định tin vào tấm bằng đó . Không ai muốn mất đi nhân tài cả(cái này phải để xem lại đã)

_ Vậy tôi có thể hỏi câu hỏi cuối cùng được không (câu hỏi quan trọng đây)

_ vâng

_ Cô có thích trai đẹp không?

_ Xin lỗi . Tôi bị bệnh mù màu , lên không thể phân biệt người đẹp hay xấu , thì làm sao mà biết người ta xấu đẹp đâu mà thích. “hí hí may là mình đã chuẩn bị trước câu hỏi dở hơi này”

_ vậy sao “vui mừng cuối cùng cũng có người không háo sắc”

_ vâng . Tôi chỉ bị mù màu nhìn người thôi , còn những thứ khác tôi rất bình thường .

_ Vậy ,chúc mừng cô đã được nhận làm trợ lý riêng của chủ tịch

_ Thật sao? Ha ha xin cảm ơn mọi người

_ Sáng mai cô đến công ty làm thủ tục nhé . Hoan nghênh cô đến với công ty

_”ha ha thành công rồi “.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Sau khi phỏng vấn xong , Thảo Quyết Minh ra về với tâm trạng vô cùng hưng phấn .

Cuối cùng cô đã thành công rồi , cô biết cô rất may mắn mà .

Nhưng không biết làm trợ lý riêng , là làm những gì nhi .

Mà không biết vị chủ tịch này có hảo sắc không nữa ?

Lỡ như trợ lý riêng còn phải kiêm cả chuyện sinh lý của chủ tịch thì chết mình ah .

Chắc không sao đâu , chỉ có những tên trán hói , bụng phệ mới hảo sắc thôi .

Còn chủ tịch của mình , nghe mọi người nói phong độ , nam tính , trẻ trung , đẹp trai , tài giỏi lắm cơ mà .

Anh ấy còn là đối tượng kết hôn của tất cả phụ nữ trên thế giới .

Mình tò mò quá ,không biết chủ tịch là người thế nào nhi.

Nhưng dù sao chủ tịch cũng có vợ sắp cưới rồi , lần này khỏi người vờ mộng .

Chắc vợ chủ tịch ghen dữ lắm đây .

cô ta trở về rồi sẽ như âm hồn vây quanh chủ tịch .

Anh ấy đi một bước cô ta đi một , sau đó vừa đi vừa liếc ngang liếc dọc xem ai có ý đồ đen tối với chủ thì cho nghỉ việc luôn.

Cô trợ lý kia lớn mật thật giám to gan tò tìng với cả chủ tịch bị đuổi là đúng rồi .

Mình phải rút kinh nghiệm từ cô ấy vậy . Tốt nhất lên tránh xa chủ tịch ra , mới có thể an toàn mạng sống .

Ôi! Tâm trạng ta thật vui vẻ .

Ha ha cuối cùng mình cũng đi làm , kiếm tiền , tự nuôi sống bản thân rồi.

Phải mua cái gì đó về để chúc mừng thắng lợi mới được .

Nghĩ vậy cô liền vào siêu thị mua một túi đồ ăn lớn , và mấy chai bia .

Sau khi về nhà cô do quá hưng phấn lên ăn uống khá nhiều , rồi lăn quay ra ngủ tại chỗ vì say .(không hiểu anh bối phong thích chị ta ở điểm gì nữa?)

Sáng hôm sau , khi mặt trời đã lên cao , mọi người bên ngoài vội vã đi làm .

Còn Thảo quyết minh mới bắt đầu mở mắt nhìn đồng hồ hỗn độn bản thiêu trước mặt .

_ Ôi! Đau đầu quá . Không biết bây giờ là mấy giờ rồi nhi ?

Nhìn đồng hồ

_ Má ơi ! 7h30' rồi . Chết mình rồi ! Bị muộn mất rồi .

Ở công ty Huyết đăng 7h30' là bắt đầu làm việc . Vậy mà giờ này cô vẫn ở nhà .

Cô vội vàng vệ sinh cá nhân , rồi thay quần áo , mà không kịp ăn sáng . Đã chạy vội ra đường bắt taxi .

_ Trời ơi! Ngày đi làm đầu tiên của mình sao thất bại thế này ?

Cô đến công ty là lúc 8h . Ở đại sảnh rộng lớn vắng bóng không nhộn nhịp như ngày hôm qua .

Mọi người đều tập trung làm việc của mình không ai chú ý đến cô cả .

Cô nhìn xung quanh một lượt rồi đi đến chỗ 1 chị tiếp viên

_ Em chào chị! Chị ơi! Chị cho em hỏi phòng nhân sự đi hướng nào ạ.

_ Em đến đó làm gì?

_ Dạ ! Em đến để đăng ký báo danh vào làm nhân viên trong công ty

_ Vậy sao bây giờ mới tới

_ Dạ! Em bị tắc đường chị thông cảm .

_ Em đến để nhận làm trợ lý của chủ tịch ah . Lần sau nhớ tới sớm nhé !

Phòng nhân sự ở tầng 2 , em lên đó rồi rẽ trái là đến .

Đi nhanh lên kẻo bị mắng đấy.

_ Dạ! Em cảm ơn chị “vận vẹo người ta từ nãy tới giờ mà không chịu chỉ đường , lại còn giục đi nhanh lên . Tôi mà bị mắng tôi sẽ nhớ mặt chị”

Cô vội vàng đi lên tầng 2 , rẽ trái

_ A! phòng nhân sự đây rồi {vội vàng chỉnh lại đầu tóc , quần áo rồi gõ cửa}

_ vào đi

- Dạ em chào anh ! Anh ơi em đến để làm thủ tục nhận việc

- cô có biết bây giờ là mấy giờ rồi không

_ Dạ em xin lỗi

_ Mới ban đầu mà đã vô trách nhiệm rồi à?

_ Em sai rồi ! Lần sau em sẽ không tái phạm nữa(nhịn nhục)

_ Nếu lần sau còn tái phạm nữa thì cô ở nhà luôn đi .

_ vâng em nhớ rồi

_ Cô đến là được nhận vào làm trợ lý của chủ tịch

_ Vâng (mừng rỡ cuối cùng cũng thoát nạn)

_ Thế cô phải biết làm trợ lý của chủ tịch phải gương mẫu , nghiêm túc và có trách nhiệm chứ . Ngày đầu ra mắt của cô khiến tôi quá thất vọng .

May cho cô là chủ tịch không có ở công ty , không thì cô bị đuổi việc từ ngay ngày đầu tiên đấy

_ chủ tịch không có ở công ty (hí hửng)

_ Chủ tịch có việc bận ra ngoài rồi . Mà sao cô vui thế

_ Dạ! Không có gì ạ! Anh làm thủ tục cho em đi`may quá bớt đi một người làm điếc lỗ tai của mình”

_ Cô điền và ký vào hợp đồng này đi.

_ Dạ! Em xong rồi

_ Được rồi cô có thể lên phòng của mình

_ Vâng ! Em chào anh

Ôi mệt quá , đúng là làm thủ tục rắc rối .

Ông ta nói gì mà làm thế không biết , mệt hết cả người .

Mà phải công nhận đúng là tập đoàn lớn có khác bên trong đẹp thật , thích quá đi mất . Không biết có tất cả bao nhiêu tầng nhỉ nhìn lớn thế kia mà .

Thôi chết mình rồi . Phòng trợ lý ở tầng mấy .

Minh có biết gì đâu ,

làm sao bây giờ .

Thảo quyết mình đang loay hoay không biết đi hướng nào ?

Thì có người đi đến cô mừng giờ hỏi

_ Chị ơi! Chị cho em hỏi phòng trợ lý của chủ tịch đi như thế nào ạ

- Cô là trợ lý mới của chủ tịch(sau khi nhìn , đáng thảo quyết mình từ đầu đến cuối)

_ Vâng ah

- Sao bây giờ mới tới

_ Em vừa đi làm thủ tục xong .

Chị chỉ đường giúp em với . “tôi chỉ hỏi đường cô thôi , chứ có bảo cô nói nhiều như vậy đâu”

- Cô đi theo tôi

_ Đi theo chị?

- Chờ mãi không thấy cô đến lên mọi người bảo tôi xuống đây tìm cô .

_ hi hi . Em cảm ơn chị ! Em tên Thảo Quyết Minh .

Thế còn chị? Chị tên gì ạ

- Tôi tên Phụng Vy . Đi thôi

Hai chị em vừa đi vừa nói chuyện

_ Chị ơi! Phòng mình có mấy người trợ lý rồi

- Có 3 thêm cô là 4

_ oa! Đúng thật

- Tôi rất thắc mắc . Nhìn cô như vậy sao được nhận vào .

Trông cô rất trẻ con và hơi ngốc

_ Em không phải ngốc . Em cũng thông minh lắm đó .

Em có bằng giỏi của 1 trường danh tiếng ở nữ đó

“sao ai nhìn mình cũng nói mình ngốc nhì. Được rồi mình phải cố gắng xem họ còn nghĩ mình ngốc nữa không”

- Đến phòng trợ lý rồi . Vào thôi

_ Vâng {hít sâu thở đều chuẩn bị tâm lý chiến đấu}

- Mọi người ơi người mới đến rồi này

_ Em chào Anh chị{tươi cười} ! Em tên Thảo Quyết Minh . Rất vui được gặp anh chị

Trong phòng không khí lạnh như tờ .

Không ai thèm chú ý đến sự xuất hiện của cô .

Bọn họ còn đang vui đầu vào đóng sổ sách .

Khiến cô vô cùng thất vọng .

Cô cứ nghĩ họ sẽ vui vẻ chào hỏi cô .

nhưng cô không nghĩ mọi việc lại như thế này .

Một lát sau . Cô gái sau này cô biết tên là Công Anh lên tiếng trả lời

_ Không cần chào hỏi! Vô ý thức như vậy . Chắc gì đã ở đây được mấy ngày

_ Em xin lỗi

_ Không cần nói nữa . Cô cầm chồng tài liệu này mang đi photo cho tôi

Đó là chồng tài liệu rất quan trọng lên không được phép xảy ra sơ xuất gì . Biết chưa

_ Dạ em biết rồi

Nói xong cô đi đến chỗ photo .

Ở đây có hai máy không biết là cái nào nhỉ(bên trái là máy photo . Bên phải là máy hủy giấy tờ)

sau khi đắn đo 1 lát . Cô quyết định đưa 1 tờ tài liệu vào máy bên phải xem sao?

Vừa đưa vào cô thấy ở chỗ ra giấy đẩy ra rất nhiều sợi nhỏ

_ A Đúng là máy này rồi ? Minh cho vào một cái là photo ra nhiều sợi nhỏ thế này mà .

Công nhận công ty nổi tiếng có khác

Máy photo to cũng hiện đại . Photo ra toàn tờ bé tí thế này . Cát chỗ nào cũng dễ

Minh phải nhặt ra mới được , không giấy tờ lẫn lộn mất .

Ôi mình thật chăm chỉ

Vậy là Thảo Quyết Minh vô tư , chịu khó cho hết tài liệu vào máy hủy giấy tờ .

Cứ như vậy đến 11h cô hủy và nhặt tài liệu không còn giá trị . Bỏ vào một cái thùng khá lớn mang về phòng

_ lần này mọi người chắc chắn sẽ khen mình .

Bởi mình hoàn thành nhiệm vụ rất xuất sắc mà

Ôi! Mình đói quá à . Tại sáng nay không kịp ăn sáng đây mà .

Tỷ nữa phải đi ăn bù mới được

Hay là mình mời mọi người trong phòng đi ăn để thắt chặt quan hệ đồng nghiệp nhỉ . Đúng rồi ha ha ha

Thảo Quyết Minh vui vẻ ôm thùng tài liệu vào phòng đưa cho mọi người

_ Chị! Em đã photo to và sắp xếp gọn gàng rồi . Chị xem qua đi

_ Trôi ơi! Cô làm cái gì thế này ? Sao tài liệu của tôi lại thành ra thế này rồi

_ Em đã photo rất cẩn thận rồi đây “sao mọi người lại nhìn mình bằng ánh mắt như vậy . Ghét mình thế cơ à”

_ Cô! Cô photo cái gì ? Cô hủy tài liệu thì có

_ Em không hủy em photo thật mà

_ Không hủy sao lại lát vụn như thế này .

Chẳng lẽ cô không biết thế nào là photo thế nào là hủy tài liệu ah .

Ngay cả thứ cơ bản như vậy mà cô cũng không biết

Thế mà cô cũng được nhận vào đây . Cô giỏi thật

Cô làm cách nào thế? Chỉ cho tôi với .

_ EM

_ Đúng là đồ phá hoại . Chưa vào đã làm ăn không ra gì rồi

Nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ và coi thường của mọi người . Cô thật sự rất buồn chẳng lẽ cô tệ hại như thế ư .

_ Em xin lỗi . Em sai rồi . Anh chị có cách nào giúp em với

_ Đó là những tài liệu rất quan trọng của công ty .

Chúng tôi đã vất vả cả tháng nay mới hoàn thành

vậy mà nhoáng 1 cái cô đã hủy hết

chúng tôi không thể giúp gì cô được

cô tự làm tự chịu

_ thế bây giờ em phải làm sao

_ lên phòng giám đốc phòng phong đầu thú nhận tội đi .

May cho cô là chủ tịch không có ở đây đây .

THẢO QUYẾT MINH không ngờ mình mới đi làm đã gây ra tội lớn như vậy .

Lại còn phải lên phòng giám đốc chịu tội nữa chứ

Trời ơi ! Có ai giúp tôi với hu hu hu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Thảo Quyết Minh đang không biết gặp giám đốc phải nói thế nào cho không bị phạt

Thì có tin hợp đột xuất .

Cô cũng hào hứng lắm , dù sao đi hợp cũng tốt hơn nhiều so với lên phòng giám đốc chịu tội .

Trong phòng họp cô nghe họ nói như vịt nghe sấm , chẳng hiểu gì cả.

Mà lạ là giám đốc đầu tiên nhìn thấy cô thì khá bất ngờ , sau đó cứ nhìn cô chăm chăm .

Cô biết cô rất xinh không ngờ mới đi làm đã cuốn hút được hẳn giám đốc (chủ tịch còn chết chứ đừng nói đến giám đốc . Nhưng cô này nhận vợ rồi)

Thôi mình phải giả bộ nghiêm túc . Biết đâu tý nữa lên phòng nhận tội giám đốc lại tha cho mình.

Thế là cô bắt đầu nghe mọi người nói .

Được 1 lúc , không hiểu sao mắt cô nhắm chặt lại , đầu gật liên tục .

Và cuối cùng cô gục hẳn xuống bàn ngủ ngon lành kệ trời đất .

Cô không hề biết rằng , hành động đó của cô làm mọi người vô cùng bất ngờ và khó chịu xen lẫn khinh thường .

_ {Công Anh} “giám ngủ trong giờ họp trước mặt giám đốc . Để xem lần này cô có bị đuổi việc không đồ phá hoại”

KHI buổi họp vừa kết thúc . Cô bất chợt tỉnh dậy vui vẻ chào mọi người . Nhưng họ đều nhìn cô với ánh mắt chán ghét và coi thường khiến cô không hiểu gì cả.

_ Thảo Quyết Minh xong cô lên phòng tôi

_ Giám đốc ! Tôi

_ Bảo lên thì lên

_ Vâng (ừ ừ)

* cho chết trong giờ họp còn giám ngủ , chắc giám đốc gọi lên xử tội đây .

Sau khi về phòng . Giám đốc phòng phong vội lật khắp ngăn kéo để tìm cho ra bức ảnh của chị hai . Mà anh hai đã đưa cho anh để tìm người

_ A! Tìm thấy rồi . Đúng cái mặt này rồi .

Tuy tóc hơi khác nhưng khuôn mặt vẫn trẻ con như vậy .

May quá vừa hết thời hạn 3 ngày , mình đang lo vì không tìm thấy chị hai đâu.

Vậy mà chị ấy tự dẫn xác đến .

Ồi! Đúng là mình ăn ở phúc đức lên ông trời mới giúp đỡ (anh giết người như dạ mà ăn ở phúc đức sao?)

Mà sao anh hai bảo chị hai trốn anh ấy ?

Sao chị ấy lại xuất hiện ở đây nhỉ ?

Chị ấy không biết đây là công ty của anh hai là không thể ? Vì khi này trong phòng họp còn ngủ ngon lành mà .

Chị Hai nguy hiểm thật định đến đây âm thầm để theo dõi anh Hai sao ? . May là mình phát hiện sớm .

Chỉ khổ thân Anh Hai thôi ,giờ này không biết lưu lạc ở nước nào tìm Chị Hai trong vô vọng nữa .

Đúng rồi mình phải báo tin tốt này cho Anh Hai biết mới được.

_ Alô! Anh Hai ạ! Em tìm thấy Chị Hai rồi

_ Cô ấy đang ở đâu

_ Ở Ngay trong công ty mình luôn . Làm trợ lý riêng của chủ tịch luôn

_ Giữ cô ấy lại , không cho cô ấy chạy thoát , để tôi về xử tội

_ Vâng”chắc anh hai tức giận lắm đây . phen này chị Hai chết chắc rồi”

BẠCH BỐI PHONG vô cùng tức giận bản thân mình .

Đáng lẽ ra anh lên biết tính cô rất nhất gan làm sao giám đi xa chứ

Cũng chỉ vì lo lắng cho cô , sợ cô bên ngoài sẽ gặp nguy hiểm .

Anh đã lúng lúng tất cả các nước không hề có thời gian ngủ nghỉ , để mong tìm ra cô thật sớm .

Vậy mà cô giám hiên ngang vào công ty khiêu chiến với lòng kiên nhẫn của anh .

Lần này để xem em thoát được tội như thế nào.

Phải phạt em thật nặng mới được .

Xem em còn giám trốn khỏi tôi nữa không vạ ngục .

Thảo Quyết Minh sau khi do dự mãi cũng quyết định vào phòng giám đốc

_ Chào giám đốc

_ Cô tên Thảo Quyết Minh , 20 tuổi , vừa học từ Mỹ về , có vị hôn thê rồi phải không

_ Dạ ! Phần trên thì đúng , còn phần dưới không đúng lắm

_ sao lại không đúng ?

_ Tôi không muốn lấy hắn ta ?

_ Vì sao thế (hí hửng)

_ “Nhìn anh ta vui chưa kia . sao anh ta tò mò chuyện của mình thế nhỉ . Nhưng thôi kệ coi như có người tâm sự”

vì hắn ta là người vô cùng độc ác , là con quỷ hút máu người

_ Hà ? “sao Anh Hai trong lòng Chị Hai lại đáng sợ như vậy chứ”

_ Tôi nói thật đấy , tôi đã nhìn thấy anh ta 1 mình đánh 30 đàn ông rất rã man .

Anh không thể tưởng tượng ra đâu . Kinh khủng lắm

_ Tôi hiểu

- Anh ta độc ác như vậy , khi tôi lấy anh ta về .

lỡ như mỗi ngày hắn ta đều xẻo thịt tôi làm mắm ăn cho vui thì sao?

_ Cô ! Cô ! “sao cô ta lại nghĩ anh hai xấu như vậy chứ . Tội nghiệp anh Hai quá”

- Một người như vậy thử hỏi sao tôi dám lấy chứ , chết đấy . Anh thấy tôi nói có đúng không

_ (trợn mắt hét lớn) Không đúng

_ sao vậy(RUN SỢ)

_ (hạ hỏa) Thì cô phải cho anh ta cơ hội cải tà quy chính chứ

_ Lên sao?

_ Cô lên cho anh ta cơ hội đi.

_ Đừng có mơ. Thà chết tôi cũng không về lấy anh ta đâu

_ NẾU anh ta dọa giết cả gia đình cô thì sao?

_ Anh bị điên à?Thần kinh

Câu nói của cô làm1 người hóa đá.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Thảo Quyết Minh sau khi từ phòng giám đốc đi ra cô vô cùng tức giận

_ Anh ta không nói có ai bảo anh ta cầm đầu . Tự nhiên toàn nói linh tinh .

Ồi! Mình nhớ ba mẹ quá , muốn về nhà mà không về được .

Mà không biết tên đó sau khi mình bỏ trốn. hắn ta có làm khó ba mẹ mình không , có dọa giết họ hay không nữa .

Mình lo lắng cho ba mẹ quá ! hay tý nữa hết giờ làm . Mình lên về thăm họ vậy.

Thảo Quyết Minh bước vào phòng làm việc với tâm trạng ngổn ngang. Hết tức giận lại xen lẫn lo lắng buồn thương.

Khiến mọi người trong phòng nghĩ phen này cô bị đuổi việc là cái chắc mà mừng thầm.

Mang tâm trạng suy tư trong suốt giờ làm, khiến cô chẳng làm được gì cả.

Cũng may mọi người rút kinh nghiệm lên không cho cô làm việc gì cả.

Lên công việc của cô là thờ dài, ăn rồi lại ngủ cho hết giờ.

Hết giờ làm tâm trạng cô buồn vui lẫn lộn khi về nhà.

Lúp dưới gốc cây nhìn vào ngôi nhà thân quen. Cô rất muốn chạy vào đó gọi ba mẹ. Nhưng cô không dám.

Ai biết được cô vào đó rồi có ra được nữa không.

Sao hôm nay nhà cô lại im ắng lạ thường vậy nhỉ.

Bình thường vui nhộn lắm cơ mà.

Đang suy nghĩ Thảo Quyết Minh nhìn thấy Hải Phong Đang bước ra từ nhà cô.

Cô run sợ lép vào gốc cây sâu hơn

_ Hấn ta ! Là hấn ta ! Tên độc ác sao nguoi lại vào nhà ta . Nguoi đã làm gì ba mẹ ta rồi .

Nhìn mặt hấn đang sung sướng cười như tên điên thế này , chắc chắn không có chuyện gì tốt lành rồi.

Nguy hiểm thật phải chuẩn thôi .

Nghĩ đến đó cô 3 chân 4 cẳng chạy mất .

_ Anh Hai anh về rồi

_ Cô ấy đâu rồi?

_ Về rồi

_ Sao lại để cô ấy về hả

_ Thì hết giờ làm rồi phải để cô ấy về chứ ? Giữ lại mà nghe chứ à.

Anh hai cố gắng đợi đến mai nhé .

_ Thế có biết cô ấy ở đâu không

_ Dạ em chưa kịp điều tra

_ Đạo này công ty thế nào rồi? Giấy tờ văn kiện tôi bảo làm đâu

_ Dạ ! Chị hai hủy hết rồi

_ Sao lại lôi cô ấy vào đây

_ Là thật đó anh Hai . Em Thấy bên phòng trợ lý nói . Họ bảo cô ấy mang đi photô nhưng cô ấy lại mang đi hủy

_ Sao lại để cô ngốc đó động vào giấy tờ quan trọng như thế hả ?

_ Thì mọi người cứ nghĩ cái bằng giỏi kia là thật

_ 1 lũ ngốc , nhìn người như thế mà không đoán ra à !

Mau nhanh chóng làm lại giấy tờ rồi nộp cho tôi

_ Vâng

Thảo Quyết Minh Em giỏi thật đấy vừa vào công ty đã nghịch như vậy rồi .

Nếu ở đây thêm một thời gian nữa. không biết em sẽ phá tan tành công ty ra như thế nào đây vợ ngốc của tôi

Sau này tốt nhất có lẽ lên nhốt em ở nhà xem còn nghịch được nữa không ?

Sáng hôm sau Thảo Quyết Minh thức dậy với tâm trạng rất tốt .

Tuy hôm qua gặp phải chuyện như vậy nhưng không hiểu sao cô ngủ rất ngon . Một mạch tới sáng chẳng mộng mị gì cả .

Cô tới công ty với tâm trạng vô cùng phấn chấn .

Hôm nay không biết công ty có việc gì mà phụ nữ thì cười tươi như hoa , tùm ba tùm năm tám chuyện nghe chừng vui vẻ lắm . mà hình như ai cũng rạng rỡ hơn thì phải .

Còn nam giới số ít thì bình thường , số nhiều thì mặt mày bí xị , còn số ít nữa thì vui vẻ 1 cách bất bình thường .

Cô cũng chẳng hiểu xảy ra chuyện gì nữa , hôm qua vẫn thấy bình thường , hôm nay đã thay đổi như vậy rồi . Đúng là mấy người của thời tiết .

Cho đến khi vào trong thang máy hóng chuyện cô mới biết chuyện gì đang xảy ra

_ Cậu biết chuyện gì chưa ? Chủ tịch về rồi đó

_ Mình biết rồi ! Hôm qua mình còn nhìn thấy anh ấy đến công ty nữa cơ

_ Trông anh ấy vẫn đẹp trai , lạnh lùng , phong độ tuyệt vời nhỉ . Ước gì mình được anh ấy để mắt tới

_ Ôi tình yêu của đời em

Đến bây giờ Thảo Quyết Minh mới hiểu vì sao hôm nay công ty lại ồn ào náo nhiệt như vậy

hoá ra là sự trở về của chủ tịch .

Không ngờ anh ấy lại có sức công phá mạnh như vậy .

Mình tò mò quá không biết chủ tịch đó có tuyệt vời như họ nói không

Nghĩ đến muốn xem mặt chủ tịch như thế nào . cô vui vẻ đi về phòng chủ tịch . Ít nhất cũng phải chào hỏi chứ

Nhưng chưa đi được vài bước .

Cô đột nhiên nhìn thấy hắc . Tên ác ma mặt lúc nào cũng lạnh lùng như tượng đang đi về phía cô

_ "THôi chết mình rồi , sao hắc ta lại ở đây ? Làm sao bây giờ .

Tên độc ác đó hắc tìm đến tận đây rồi ư.

Không được phải chuẩn thôi .

Để hắc bắt được mình thì hết đời"

Nghĩ đến đó cô quay đầu chạy mất

_ Em đứng lại đó cho tôi

_ Đừng có mơ . Ngu gì đứng lại để anh bắt chứ .

Nó xong cô co giò chạy mất hút.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Lúc này trong công ty đang diễn ra 1 sự việc khá thú vị , mà từ trước đến nay chưa từng có.

Người chạy trước cầm đầu chạy trốn toán toán, thỉnh thoảng vừa chạy vừa quay đầu lại xem người phía sau sắp đuổi kịp chưa.

Người chạy phía sau vừa khó chịu đuổi theo ,vừa lo lắng cho người phía trước

Thảo Quyết Minh vô cùng sợ hãi.

Cô không ngờ hẳn ta có thể tìm đến tận đây

khiến cô chưa kịp chuẩn bị tâm lý, lên chỉ biết ra sức chạy trốn, để thoát khỏi tên đó.

Bạch Bối Phong thì vô cùng khó chịu

sao vừa nhìn thấy anh cô đã vội vàng chạy trốn, anh có làm gì cô đâu. Mà cô lại sợ anh như sợ cọp thế chứ.

Nhìn cái kiểu chạy vụng về cầm đầu cầm cổ của cô anh bắt đầu lo lắng.

Được 1 lát , anh nhìn thấy cô sắp đâm vào tường, vội nói

_ Dừng lại đi , em đừng chạy nữa . Nguy hiểm đó

-Dừng lại để anh tóm à. Đừng có mơ. Nguy hiểm gì cũng không nguy hiểm bằng anh

Nói xong , cô tăng tốc đâm đầu về phía trước . Và bụp

- Áááááááá đau quá hu hu hu cái tường chết tiệt này mi không có mắt à huhuhu

_ Em có sao không

Bạch Bối Phong nhìn thấy Thảo Quyết Minh bị đâm vào tường .

Anh vô cùng lo lắng , vội chạy tới xem cô thế nào

Nhưng Thảo Quyết Minh đang nằm vật vã chết ngất dưới đất vì đau đớn .

Cô nhìn thấy anh sắp đuổi kịp mình

cho dù đang đau cô cũng vội vàng bò dậy cầm đầu chạy chối chết.

_ Em đứng lại đi , bị đau như vậy còn cố chạy à

_ Không đứng , chết cũng không đứng

_ Em giỏi lắm .

Thế là cả hai cùng tăng tốc .

Người chạy trốn , kẻ đuổi bắt.

Được 1 lúc

_ Tránh ra , tránh ra .

Rầm

Áááá đau quá , xin lỗi anh nhé

(chạy vội quá nhìn thấy người đi tới không phanh kịp)

_ Quyết Minh em có sao không ?. Đuổi việc tên đó cho tôi

“giám đi đường không có mắt đâm vào cô ấy”

- Anh đừng đuổi theo tôi nữa , tôi mệt lắm rồi

_ Vậy em về với tôi đi . Tôi sẽ không đuổi em nữa

_ Không bao giờ!

Mọi người trong công ty thấy vậy , đều bỏ hết việc ra hóng chuyện

họ không ngờ chủ tịch đáng kính của họ lại bị mất hình tượng như vậy

nhìn chủ tịch đang đuổi theo cô trợ lý chuyên phá hoại kia , với gương mặt tức giận .

Ai cũng nghĩ chắc cô ta làm việc gì đó đắc tội lớn với chủ tịch lắm đây . Khiến chủ tịch mới đuổi đến cùng như vậy .

Thế là họ quyết định chạy ra giúp chủ tịch 1 tay để bắt cô ta về trị tội.

Cho lên mới có cảnh tượng trong 1 công ty lớn , bình thường rất nghiêm túc trật tự .

Hôm nay lại diễn ra cảnh 1 đoàn người nhốn nháo đang đuổi theo bắt cho được cô gái.

Mà không hiểu sự xuất hiện của họ đã giúp anh hay cô nữa .

Vì đúng lúc anh sắp bắt được cô .

Thì bọn họ cũng vội tren vào , ai cũng muốn bắt được cô trước để lấy lòng anh . Lên không ai nhường ai dẫn đến tình trạng khá hỗn loạn.

Khiến anh bị đẩy hẳn ra ngoài .

Còn cô thừa dịp mọi người nhốn nháo vội co chân chạy mất hút

_ Mọi người đang làm gì vậy hả? Không làm việc chạy ra đây làm gì

_ Chủ tịch chúng tôi chỉ muốn giúp người bắt cô gái phá hoại kia thôi mà

_ Ai cho các người xen vào việc của tôi . Tất cả cắt 5 tháng lương

_ Há? Chủ tịch

_ Giải tán .

* Phòng Phong cô ấy đâu rồi

_ Dạ! Đã chạy mất rồi

_ Cho người đuổi theo chưa

_ Dạ! Rồi ạ

_ Vậy về phòng làm việc thôi

_ Thế Anh Hai không đuổi theo Chị Hai nữa à

_ Chưa phải lúc

Thảo Quyết Minh em giỏi lắm , giám trốn khỏi tôi nữa ah .

Em giỏi thì cứ trốn đi , tôi cho em trốn

xem em trốn đường nào để thoát khỏi tay tôi .

Lần này xem em chạy đâu cho thoát.

THẢO QUYẾT MINH sau khi chạy ra khỏi công ty . Cô cầm đầu tăng tốc chạy thẳng về nhà, rồi trèo lên giường đắp chăn nằm thờ .

Cái tên độc ác đó sao hẳn cứ phải đuổi cô tới cùng cơ chứ, ôi! Một quã, lại còn đau hết người nữa chứ

mày mà cô hay chạy thể dục buổi sáng , lên cô đã cố hết sức toàn mạng trở về .

Nếu không chắc cô đã ngất xỉu giữa đường rồi .

Mà cái tên đó sao hẳn không lấy người khác đi , sao cứ phải bắt cô , truy đuổi cô cho bằng được .

Chẳng thể hiểu nổi vì sao hắn muốn lấy cô nữa.

Vì yêu ư! Không thể

vì cô và hắn có quen biết nhau đâu mà yêu với đương .

Trời ơi ! Chẳng lẽ là vì họ biết hắn ta là người lạnh lùng độc ác lên không ai thèm lấy hắn .

Thế là hắn ép ba mẹ cô phải gả cô cho hắn, để hắn dễ dàng hành hạ tra tấn cô cho vui nhà vui cửa .

Thôi đúng rồi . Ba mẹ ơi cho dù bị ép buộc thế nào , thì ba mẹ cũng không được gả con cho hắn chứ .

Bây giờ mình phải làm thế nào để thoát khỏi hanh sói đây bây giờ

Trời ơi cứu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

SÁNG hôm sau Thảo Quyết Minh dậy sớm nhưng vẫn chưa chuẩn bị đi làm .

Mà cứ đi qua đi lại hoài

-phải làm sao bây giờ .

Hôm nay mình có lên đi làm không đây .

Nếu không đi làm sẽ bị trừ lương, đuổi việc

Mà nếu đi làm, lỡ tên kia hắn ta vẫn mai phục ở đây, chờ mình rơi vào lưới thì chết à .

Rõ là số khổ tên âm hồn vạn tán không tiêu tan đó , sao hắn ta ám mình lâu thế .

Nhưng hôm qua hắn ta có làm gì được mình đâu.

Cũng may công nhận mọi người trong công ty tốt thật , họ đã giúp mình

Lúc mới đầu khi thấy hắn ta đuổi bắt mình họ còn mặc kệ .

Nhưng về sau họ cũng hợp sức lại giúp đỡ mình.

Chắc lúc đầu họ nghĩ rằng ,nếu ít người xông vào hắn ta sẽ đánh cho tan xương lát thịt . Lên đành phải tập hợp thật đông mới không sợ hắn ta.

Nghĩ đến lúc đó mà vui quá !

Mình chạy trước , hắn ta đuổi theo mình , còn bọn họ lại đuổi theo hắn ta .

Đến khi hắn ta sắp bắt được mình , thì bọn họ lại vội vàng xông vào đẩy hắn ta ra , để cho mình có cơ hội trốn thoát .

Ôi đúng là tinh thần đoàn kết giữa các nhân viên thật to lớn .

Các bạn tôi yêu các bạn .

Hay là hôm nay mình vẫn đi làm nhì . Dù sao cũng có mọi người giúp đỡ thì sợ gì hắn ta chứ .

Hay là vậy đi . Không ở nhà cũng buồn lắm .

Cô tung tăng đến công ty . Nhưng vừa đến cổng cô liền nép vào 1 chỗ khuất , đưa chiếc đầu nhỏ xinh ra nhìn xung quanh 4 phương 8 hướng xem có gì khả nghi không .

Dù sao cẩn thận vẫn hơn .

BẠCH BỐI PHONG ở trên tầng cao . Lúc này anh đang đứng gần cửa kính .

Anh vô tình nhìn thấy những biểu hiện đó của cô thật sự rất dễ thương khiến anh bất giác mỉm cười .

Nhưng sao lại không giám vào , còn nhòm ngó xung quanh sợ anh đến thế cơ à .

Kể ra anh và cô nếu chính thức gặp nhau thì chưa từng .

Vậy tại sao cô lại phải sợ và trốn anh như vậy .

Kiểu này thì không được rồi .

Nếu thế thì phải thay đổi kế hoạch thôi .

Vậy thì phải biến em thành của tôi .

Rồi chinh phục vợ ngọc em từ từ vậy .

Tôi không muốn như vậy đâu , nhưng tại em ép tôi trước .

_ Phòng phong bây giờ cô ấy đang ở đâu

- Dạ chỗ chị hai ở cách công ty 2km .

Chị ấy thuê lại nhà của dân ở. chứ không ở nhà nghỉ hay khách sạn nào cả

_ Thà nào tìm mãi không ra .

_ Anh hai khi nào anh định đến đó?

- Tối nay

_ (Cười gian tà) anh đến đó làm gì thế

_ Không phải chuyện của cậu . Đi làm việc đi

_ Vâng.

Để xem lần lại em chạy thế nào vợ ngọc .

TRong khi nam chính đang nghĩ cái gì đó không được trong sáng cho lắm

Thì nữ chính vẫn lấp ló lo sợ nửa muốn vào , nửa không giám .

Đang do dự không biết phải làm sao, thì có người đập tay vào vai cô . Khiến cô giật lấy mình

_ Chị Công Anh

_ Cô đứng đây làm gì . Sao không vào đi .

Hay là bị đuổi việc rồi

_ Không phải ! Chị ơi chị cho em hỏi .

Cái tên hôm qua hấn còn ở đây không?

_ Đương nhiên vẫn ở đây rồi . Không ở đây thì ở đâu .

Mà cô to gan quá nhỉ , giám nói ...

_ Hấn ta còn ở đây . Vậy thôi em đi đây .

Cảm ơn thông tin quý giá của chị .

Nói xong cô 3 chân 4 cẳng chạy mất .

Không chạy nhanh để hắn phát hiện ra tóm được thì khổ .

Cô về nhà với tinh thần mệt mỏi . Nếu hắn ta vẫn ở đó thì mình phải làm sao .

Chẳng lẽ phải nghỉ việc luôn à .

Ôi công việc thất nghiệp đang tới gần .

Vì cả ngày phải suy nghĩ linh tinh nhiều quá lên đến tối cô nằm 1 lát là ngủ luôn .

Lên không hay biết nhà mình có người lên vào .

Anh mở khóa vào nhà cô 1 cách rất chuyên nghiệp .

Nhìn xung quanh gian nhà trông có vẻ đơn sơ và hơi lộn xộn

Anh nhìn 1 lượt . Rồi đi thẳng đến phòng ngủ .

Trong ánh đèn sáng mờ . anh nhìn thấy 1 thân hình nhỏ nhắn , xinh xắn đang nằm cuộn tròn say ngủ trên giường .

Nhìn khuôn mặt đang ửng hồng lên vì say ngủ , chắc cô đang mơ thấy gì vui lắm lên miệng mới nhoẻn miệng cười thế kia .

Anh từ từ nhẹ nhàng rón rén đi gần đến bên giường .

Thoả sức ngắm nhìn cô . Đây là lần đầu tiên anh được nhìn cô gần như vậy , khiến trái tim anh đập liên hồi vì hồi hộp .

Nhìn khuôn mặt xinh xắn , đáng yêu , ngây thơ , rồi bờ môi đỏ mọng chúm chím như mời gọi của cô .

Khiến anh rung động anh muốn được hôn lên khuôn mặt đó , bờ môi gọi cảm đó .

Anh lên làm sao đây ? Con người anh như thôi thúc muốn cô .

Nhưng nếu làm vậy cô sẽ giận anh mất .

Hay anh chỉ hôn cô 1 cái thôi có được không nhỉ ?

Chắc không sao đâu .

Cô đang ngủ chắc không biết gì đâu .

Anh rất muốn thoả mãn nỗi khao khát bao năm của mình là được hôn cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

CON NGƯỜI không ai có thể kiềm chế sự ham muốn của mình .

Ngay cả anh cũng vậy thôi , mức kiềm chế cũng có hạn .

Khi trái tim đã đánh bật được lý trí thì anh bắt đầu cũng làm theo những gì mà mình mong muốn thôi .

Mong muốn của anh là được hôn lên bờ môi đang mời gọi kia .

Anh từ từ cúi xuống áp môi mình lên môi cô 1 cách nhẹ nhàng , nâng niu nhất

môi cô rất mềm và ngọt , anh như đắm chìm trong nụ hôn đó .

Nhưng dường như chỉ mỗi hôn bên ngoài thôi chưa đủ .

Anh muốn được nhiều hơn nữa .

Vậy là nhân lúc cô há miệng ra để thờ .

Anh đã thừa dịp đó đưa lưỡi vào trong

khuấy đảo khắp miệng cô .

Anh tham lam hút hết mật ngọt của cô rồi điên cuồng mút.

Anh như chìm đắm vào nụ hôn với cô .

Mà không biết từ lúc nào đã nằm đè lên người cô . Đôi tay thì hoạt động hết công suất , nó như thám hiểm thân thể cô .

THẢO QUYẾT MINH đang ngủ , cô đang mơ cô gặp 1 con gấu. không hiểu sao nó lại đè cô. khiến cô vừa bị đè nặng , vừa bị khó thở.

Theo bản năng cô vội tỉnh dậy .

Nhưng vừa mở mắt trong ánh đèn tối .

Cô nhìn thấy 1 người đàn ông trông rất quen , nhưng cô không thể nhớ nổi anh ta là ai

anh ta trông rất đẹp trai , khuôn mặt dịu dàng mị lực nhìn cô , cô như bị cuốn hút vào trong ánh mắt dịu dàng đó .

Người đó đang hôn cô , nụ hôn đầu của cô khiến cô vừa xao động vừa ngỡ ngàng tò mò .

Nhưng sao anh ta lại đè mình chứ .

Nặng quá ah

Theo bản năng cô giãy dụa muốn thoát khỏi cái ôm và nụ hôn chết người của anh .

Vì cô ý thức được rằng không nên làm chuyện này với người lạ . Cô chỉ muốn làm chuyện này với người chồng mà cô yêu thương thôi .

Nghĩ đến đó cô càng giãy dụa nhiều hơn .

Nhưng đột nhiên bên tai cô lại nghe thấy giọng nói dịu dàng đầy mê hoặc

_ Ngoan , đây chỉ là một giấc mộng xuân thôi , 1 giấc mộng ngọt ngào . Hãy hoà nhập cùng tôi để có giấc mơ đẹp em nhé.

Nghe thấy những lời ngọt ngào đầy mê lực này .

Cô bắt giấc thuận theo , thả lỏng người từ từ hưởng thụ , mặc anh thoải mái thỏa mãn mình .

Chỉ là mơ thôi mà , vậy sao không thử chứ .

Thật ra cô rất tò mò về chuyện này , không biết nó có ngọt ngào hạnh phúc như người ta nói không .

Thật ra lúc đầu anh chỉ muốn hôn cô rồi thôi .

Nhưng mà ai biết được càng hôn càng tham lam càng muốn nhiều hơn nữa .

Anh vô thức nằm đè lên thân thể mềm mại của cô , đôi tay bắt đầu không kiềm chế được bắt đầu đi thám hiểm thân thể cô .

Được 1 lát , cô hình như bắt đầu khó chịu với sự khuấy đảo của anh .

Khi cô mở mắt anh cũng khá giật mình , nhưng nhìn vào sâu đôi mắt đó , anh càng khó cưỡng lại cô hơn .

Khi cô giãy dụa muốn thoát khỏi anh .

cô có biết , chính điều đó đã kích thích anh ham muốn cô hơn.

Anh biết anh nói những lời đó với cô là hơi hèn hạ .

Nhưng ai bảo cô còn cuốn hút anh , mê hoặc anh khiến anh không thể nào thoát ra được .

Mà sớm muộn gì cô mà chẳng là của anh , đây là cô dụ dỗ anh hưởng trước thôi .

Mà cũng tốt như vậy đỡ để cô có tư tưởng chạy trốn nữa .

Có lẽ lời anh nói đã mê hoặc được cô .

Cô bắt đầu không giãy dựa nữa , mà thả lỏng , dịu dàng thuận theo anh .

Cô có biết điều đó đã khiến anh vui mừng và hạnh phúc thế nào không .

Nhịp tim anh như đập nhanh hơn , hơi thở dồn dập mãnh liệt hơn .

Anh bắt đầu điên cuồng hôn cô , mút môi cô .

Có vẻ cô đây là lần đầu tiên lên rất ngỡ không biết làm gì cả .

Trong lúc hôn cô say đắm anh vẫn không quên cời bộ đồ ngủ của cô ra .

Nhìn thân thể trắng hồng nõn nà hiện ra trước mắt .

Thật sự anh chỉ muốn xông vào tham chiếm cô .

Nhưng sợ cô khó tiếp nhận, anh dịu dàng cắn lên xương quay xanh của cô ,khiến cô giật mình rên khẽ.

Rồi anh lần la đến bờ ngực căng tròn , mịn màng của cô .

Anh tham lam vừa cắn vừa mút , tay cũng không quên nhiệm vụ xoa nắn bộ ngực còn lại .

Rồi anh mon trón , vuốt ve đường cong vòng eo cô .

Anh tha hồ liếm , mút thân thể cô .

Anh muốn mọi chỗ của cô là của anh , anh sẽ không bỏ qua nơi nào hết .

Anh muốn cô là của anh 1 cách toàn vẹn nhất.

Bị anh đùa giỡn , cô cảm thấy vô cùng khó chịu , cảm giác khó thở vì kích thích xen lẫn tò mò .

Đã khiến cô muốn anh , cô muốn anh làm nhiều hơn nữa .

Vì lúc này đây cô có cảm giác điều đó chưa thực sự làm cô thỏa mãn

Nhưng anh cũng Khiến thân thể cô cong lên vì khoái cảm .

Tiếng rên khẽ của cô như mê hoặc anh , anh muốn nhiều hơn nữa .

Không suy nghĩ anh bắt đầu sờ xuống mon trón , chỗ mật đạo đã ướt áp của cô .

Khiến cô giật nảy vì tê dại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Sự đụng chạm đó của anh khiến cô bất giác khép chân lại .

Xấu hổ lắm dù chỉ là mộng xuân cô cũng không muốn người khác nhìn thấy nơi đó của mình đâu .

Đây còn chưa nói đến , nghe người ta nói lần đầu đau lắm .

Tuy chỉ là mơ, nhưng cảm xúc như thật khiến cô, tuy rất muốn anh, nhưng vẫn cảm thấy bồi hồi , sợ hãi .

BẠCH BỒI PHONG thật sự anh đã khó chịu lắm rồi .

Vậy mà cô đến lúc này còn muốn từ chối anh .

Cô không muốn cũng phải đồng ý .

Nhìn vào khuôn mặt đỏ bừng và đôi mắt khép hờ kia , liệu cô có nhận được không , mà đi cản anh .

Anh mỉm cười , vươn người lên nhìn cô.

Cô xấu hổ quay mặt đi không dám nhìn anh .

Tại anh , nhìn cô sao tay vẫn hoạt động ở dưới vậy , khiến hai chân cô mềm nhũn, tự động đầu hàng vô điều kiện .

Bây giờ thì cô không chịu nổi nữa rồi

Mặc kệ , chuyện gì đến thì đến

cứ sống thật với cảm xúc mong muốn của mình đã .

Sau khi ngắm cô khiến cô ngượng đỏ mặt .

Anh liền cúi xuống cắn lên vành tai cô rồi nói dịu dàng

_ Đừng sợ không sao đâu , em thả lỏng đi

rồi anh nhẹ nhàng hôn lên đôi mắt nhắm nghiền vì ngượng ngùng , cánh mũi đang hít thở dồn dập , đôi môi đỏ mọng quyến rũ nhờ sự giúp sức của anh .

THẢO QUYẾT MINH E lệ , thẹn thùng , hồi hộp đến khó thở .

Cô cảm giác được anh đang tách chân cô ra , rồi tự nhiên có gì đó ngọt ngào ở chỗ đó của cô .

Vì tò mò cô liền mở mắt ra xem thử

trời ơi! Anh cởi quần áo ra từ khi nào vậy .

Ôi ! Xấu hổ quá đi .

Cô còn đang chiêm ngưỡng thân hình tuyệt vời của anh .

Bất ngờ anh nằm đè lên cô , khiến cô có cơ hội sờ vào người anh .

Cô như bị đắm chìm vào nụ hôn say đắm của anh .

Nhưng sao ánh mắt anh lại nhìn cô lo lắng thế kia

cô còn đang bận tâm suy nghĩ , mà không hề hay biết anh đang đưa cái của anh vào trong người cô .

Đến khi cô tỉnh ra thì _ Áááááááá đau quá huhu

{ không biết anh ta lấy cái gì chọc cô mà đau quá , khó chịu quá }

- Ngoan nào , không sao đâu đừng sợ . Nơi đó của em chật quá . Anh cũng đang khó chịu lắm .

_ Hu hu không biết đâu anh bỏ nó ra đi , đau quá à , bỏ ra đi mà

_ Ngoan , em cố gắng chịu 1 chút là hết đau ngay

_ Không ! Không muốn nữa hu hu đau lắm , không chịu đâu .

Thấy cô cứ khóc lóc không chịu , nhưng anh còn khó chịu hơn , đã vào được rồi mà không dám mạnh động ,

cô có biết cái của anh giờ đây đang nhức nhối thế nào không . Nó rất muốn được nấp đầy trong cô mà vẫn phải chịu nhịn đến khổ sở .

Nhìn cô khóc thảm thương như vậy , anh cũng đau lòng lắm chứ , nhưng chuyện này sớm muộn gì chẳng xảy ra . Coi như tập cho cô trước vậy .

Anh từ từ hôn lên môi cô , an ủi cô , nhìn cô hờn giận anh cảm thấy vô cùng hạnh phúc .

Đôi bàn tay không quên nhiệm vụ xoa , nắn bờ ngực căng tròn , để lấy lại cảm xúc ham muốn trong cô .

Từ từ cô cũng bình ổn lại , ham muốn lại trở dậy mãnh liệt ,

nơi đó của cô bắt đầu ngứa ngáy khó chịu đòi hỏi sự hòa nhập của anh . Khiến cô hít thở dồn dập .

Anh thấy cô đã bắt đầu thả lỏng , ánh mắt cô nhìn anh như đang cầu dẫn anh vậy .

Anh biết cô đã chấp nhận anh

anh từ từ đưa đẩy thật nhẹ nhàng khiến cô bắt đầu rên rỉ .

Nhưng với anh như vậy chưa đủ lên anh bắt đầu vào ra nhanh hơn , mãnh liệt hơn để thỏa mãn cho cả hai .

Anh có biết lúc đầu anh làm cô đau vô cùng , nhưng càng về sau khoái cảm càng tăng lên , hạnh phúc vô bờ .

Khiến cô đầu hàng anh vô điều kiện , mặc sức anh hoành hành .

Hai người bên nhau không biết thời gian bao lâu ,

chỉ biết sau khi triền miên qua đi .

Cả hai cùng mệt đã dờ , nằm trên giường thở dồn dập .

Cô hôn giận nằm xa anh 1 đoạn , quay lưng về phía anh

“ôi đau quá , lại còn mệt nữa chứ , cái này tổn hại sức khỏe quá . Vậy mà người ta giám nói làm tình sướng và thích lắm . rõ lừa người , mình đúng là ngốc mà . Tuy cũng hơi thích thật nhưng vẫn đau nhiều hơn .

Bây giờ chỗ đó vẫn còn râm ran đau .

Tên chết tiệt kia nếu nguoi không phải là mơ thì ta đã đập chết nguoi rồi”

Nhìn cô hôn giận quay lưng về phía mình

anh bất giác mỉm cười, cô giận trông rất đáng yêu

_ Lại đây anh ôm nào , nằm ngoài đó lạnh đấy

_ Không! Đau lắm

_ Thì anh có làm gì đâu , anh chỉ ôm em ngủ thôi mà

_ Không

_ vậy mình làm thêm lần nữa nhé

_ hà

Nghe đến đó cô như lò xo bật dậy lăn vào lòng anh không do dự .

Bắt cô phải làm thêm lần nữa thà chết còn hơn .

_ Như thế này có phải ngoan hơn không . Vợ ngốc , ngủ ngon nhé .

Ai là vợ anh ta chứ.Nhưng thôi ngủ đã kẹ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

SÁNG hôm sau , ánh nắng ban mai đã chiếu rọi vào gian phòng ngấm 2 người vẫn đang nằm trên giường .

Anh tỉnh dậy với tâm trạng vô cùng vui vẻ và hạnh phúc(chắc tại đêm qua được ăn no) .

Nhìn ngấm người con gái còn say giấc nồng trong lòng mình .

Anh cảm thấy cuộc sống này thật tươi đẹp , anh có mọi thứ , bây giờ còn có được cô nữa .

Giả như ngày nào cũng được ôm cô thế này thì tốt biết mấy .

Kiểu này anh phải đẩy nhanh kế hoạch mang cô về làm vợ , không cho cô trốn chạy bên ngoài lòng không nữa , cho cô chơi như vậy là đủ rồi .

Nhìn ngấm khuôn mặt ngây thơ, trong sáng đang ửng hồng vì say ngủ , mà anh muốn yêu cô quá .

Nhưng bây giờ mà làm liều , đến giữa trường cô mà tỉnh dậy còn khổ hơn .

Nghĩ vậy , anh tự nhủ "thôi để rảnh đến khi nào cưới đến lúc đó mình sẽ ăn thỏa thích".

Thế lên bây giờ mới có người đủ rất muốn , nhưng rất phải cảm lòng .

Mà chỉ giám lấy tay sờ , mó , lấn , bóp lung tung thân thể người vẫn ngủ say không biết gì kia thôi .

Ngay cả hôn anh cũng không giám hôn cô sâu , sợ không kiềm chế được bản thân sẽ dè cô ra mất .

Lên anh chỉ giám thơm chụt chụt lên trán , mắt , mũi , miệng cô thôi*khổ thân*

Nhưng hình như những hành động đó của anh . Lại góp phần giúp cô tỉnh nhanh hơn .

Cô đang say ngủ nhưng lại cảm thấy người mình có cái gì đó rất khó chịu , mặt thì cứ buồn buồn , lên bèn mở mắt xem sao .

Cô chớp mắt tỉnh dậy , đập vào mắt cô là tên chồng xấu xa , độc ác .

Hắn ta lại còn đang cười với cô nữa chứ , kiếp quá .

Nhưng sao hắn ta lại xuất hiện ở đây được chứ .

Chắc tại vẫn chưa tỉnh ngủ đây mà . Nghĩ vậy cô lại nhắm mắt vào ngủ tiếp .

Nhìn những biểu hiện dễ thương đó của cô , anh bất giác mỉm cười .

Không ngờ cô ngoan và hiền như vậy , anh cứ ngỡ cô sẽ hét toáng lên , rồi mắng chửi anh om xòm chứ .

Nào ngờ khi nhìn thấy anh cô chỉ bất ngờ , rồi mơ màng nhắm mắt ngủ tiếp .

Ôi ! Vợ yêu của anh đáng yêu quá .

Tâm trạng anh đang trên đà sung sướng đến tột cùng thì

_ Áááááááááá.

Bây giờ thì cô tỉnh thật rồi .

Lúc nằm xuống tự nhiên cô nhớ đến giấc mộng xuân đêm qua .

Sao người đó lại giống cái tên độc ác đó chứ .

Đã vậy hình như lúc này cô còn nằm trong lòng hắn thì phải .

Đến lúc này cô mới giật mình hoảng hốt hết hết lớn

_ANH! TRời ơi! Hu hu hu bỏ bàn tay của anh ra khỏi người tôi ngay . Đồ lợi dụng

-QUYẾT MINH à

_ Anh tránh ra . Trời ơi! Quần áo của tôi đâu rồi . Anh sao anh vào được đây , đồ dè xòm

_ Em à

_ Hu hu lần này thì hết đời rồi , hu hu đồ lừa gạt , anh giám nói là mộng xuân à huhu , tôi đánh chết anh chết này , chết này

-EM bình tĩnh đã nào . Dù sao em cũng sắp là vợ tôi mà

_ Tôi đồng ý làm vợ anh hồi nào hả? . Mà anh che thân thể anh lại đi , đồ không biết xấu hổ

- Em cũng đâu có che , hay là em để cho tôi ngắm . Dù sao thì đêm qua tôi cũng xem xét kĩ lưỡng lắm rồi , tất cả đều hoàn hảo

_ Aaaaaa .Anh! Tôi giết ah hu hu , tức chết mình mà .

Lúc này cô không còn biết giữ ý tứ nữa rồi .

Mà cô cũng chẳng thêm sợ anh ta nữa .

Cô xông vào anh như muốn giết người .

Chỉ có điều cô vừa lao đến đã bị anh ôm cứng , đến nỗi không thể giãy dụa nổi .

2 thân thể trần trụi cuốn chặt vào nhau khiến cô vô cùng khó chịu .

Còn anh ta chắc anh ta vui lắm nhìn anh ta cười tươi thế cơ mà . Đồ đáng ghét ,sao mình muốn giết người quá .

Đúng là gần mực thì đen . Từ bao giờ mình có suy nghĩ giết người vậy trời . Tất cả đều tại anh ta hết .

Thấy cô mãi mà không im lặng , anh liền dùng lời dịu dàng mỉa mai hoặc thổi khí nói nhẹ vào tai cô khiến cô rùng mình

_ Ngoan nào , nếu em không muốn tôi ăn em , thì hãy ngồi yên . Tôi đã bắt đầu có phản ứng với em rồi đó

_ Anh muốn gì

_ Tôi muốn đưa em về

_ Tôi không cần

_ Sao lại không ? Ba mẹ em đang rất lo cho em đấy .

còn tôi , tôi không thể để vợ mình lưu lạc bên ngoài được

_ Ai là vợ anh chứ

_ Tôi dự định 1 năm nữa mới kết hôn . Nhưng thế này thì tháng sau kết hôn luôn

_ Anh điên à

_ Không lấy sớm , biết đâu 1 tháng nữa chỗ này{xoa vào bụng cô} sẽ có bảo bối của tôi thì sao

_ Áááááááá anh đừng có mơ . Chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra

_ Vậy sao ? Hay là bây giờ mình kiếm bảo bối luôn đi . Đến lúc đó sẽ là song hỉ đó

_ Không , đừng mà huhuhu

_ Em không thích à ? Vậy theo tôi về

_ Về thì về . Còn hơn ở đây với anh.

_ Cứ như thế này từ đầu có phải là ngoan hơn không.

Tức chết mình mà , mình lỗ vốn quá hu hu.

Chương 12

Nhìn cô sụp mặt xuống thu dọn quần áo mà anh phì cười.

Nhìn cô đáng yêu như vậy ,anh lại muốn trêu đùa cô

_ Nếu em không muốn về , thì ở đây cũng được

- Thật sao(sùng sốt , vui mừng)

_ Tôi sẽ chuyển đến ở đây với em

_ khôngông vậy tôi về nhà còn hơn

- Sao? Em không thích sống cùng với tôi à , em làm tôi buồn lắm đấy

_ Không , sớm muộn gì em mà chẳng là vợ anh . Đến lúc đó sống với nhau vẫn chưa muộn mà

“sống với anh ta sẽ y như sống trong địa ngục . Phải làm sao để thoát khỏi anh ta bây giờ”

_ Ủ . Tôi sẽ chờ đến lúc đó .

Em có cần tôi giúp gì em không , em vẫn còn đang mệt à

_ Có , tôi đói lắm rồi, anh có thể đi ra ngoài mua cho tôi đồ ăn sáng được không?

_ Được , em đợi tôi một chút .

Nhìn anh vừa đi xong , cô cũng vội vàng kéo valy chuẩn luôn .

Bây giờ không trốn , chẳng lẽ để anh ta quay lại xách cổ mạng về nhà bắt cưới chắc .

Ngu gì mà chui đầu vào địa ngục

Đúng là tác hại của một đêm ngu mà ,

bây giờ chân tay vẫn mỗi nừ , mệt quá đi mất .

Tên xấu xa đó lần nào gặp hấn ta cũng đen đui mà . Tức chết mình mà .

Cô ra khỏi đường chính , đang vừa đứng bắt taxi , vừa suy nghĩ xem mình sẽ về đâu .

Đang suy nghĩ miên man .

Thì có 1 chiếc xe hơi sang trọng từ đâu đi đến , tạt luôn nước trên đường vào người cô

Nhìn quần áo của mình bị nước bắn bắn vào đen sì, khiến cô tức không chịu nổi

_ Tên khốn khiếp kia , nguoi đi xe kiểu gì thế , nguoi bị mù à .

Không biết đi xe thì ở nhà đi .

Xí xón đi ra đường rồi tạt nước bắn vào nguoi ta à . Đồ chết tiệt

Cô nhìn thấy hấn ta đỗ xe dừng lại .

Vừa định xông lên mắng cho hấn ta một trận nữa .

Thì nhìn thấy hấn ta từ trong xe bước ra ngoài nhìn cô mỉm cười .

Khiến cô đứng im tại chỗ luôn.

Anh mỉm cười đi đến gần chỗ cô

_ Em ra ngoài đây làm gì vậy

- À , em ra đón anh

_ Sao quần áo lại bẩn thế này

_ À, tại có tên điên nào đó không có mắt lên đi xe tạt nước vào em'tên khốn nhà anh giám thừa cơ tạt nước tôi'

_ Thế sao em lại chọn chỗ gần hồ nước đứng thế

“tạt cho em chưa , em đừng tưởng tôi không biết em có ý định muốn trốn tôi”

_ Thôi anh mua đồ ăn sáng chưa , tôi đói lắm rồi

“phải ăn thì mới có sức chiến đấu với anh chứ”

_ Thế em định để quần áo bẩn thế này mà ăn à

_ Thế phải làm thế nào bây giờ

_ Em có mang theo quần áo đúng không ? Vào trong xe thay đi

_ Vậy cũng được

Nói xong cô lấy quần áo trong valy ,đi vào trong xe thay .

Nhưng sao tên này cũng chui vào trong xe

_ Anh ra đi , anh ở đây làm sao mà tôi thay được

_ Thì em cứ thay đi , kệ tôi . Dù sao thân thể em tôi cũng nhìn thấy hết rồi . Em không cần phải xấu hổ vậy đâu .

_ Anh tên chết tiệt này , em muốn gì

_ Đương nhiên ngồi ngắm em rồi. Trừng phạt em tội giám trốn tôi .

_ Được , tôi cho anh nhìn , nhìn lúc mắt anh ra

cô bắt đầu thay quần áo , nhưng ánh mắt lại trừng lên tức giận, khi nhìn thấy tên kia cứ nhìn mình chăm chăm không chớp mắt .

Vừa thay xong quần áo , cô tức giận ném luôn đám quần áo bẩn vào mặt

nhưng anh chỉ mỉm cười không nói gì .

Rồi lấy hộp thức ăn đưa cho cô

_ Em ăn đi

_ Tôi không ăn , nhìn thấy bản mặt anh là tôi không muốn ăn rồi

_ Vậy em muốn ăn gì

_ Tôi muốn ăn thịt người

_ Được , anh rất sẵn lòng , để anh cởi quần áo ra , để em ăn cho dễ nhé

_ Cái tên biến thái này , tôi đánh chết anh

Cô tức giận hùng hục xông vào đánh anh , nhưng lại bị anh ôm lại kèm cặp

_ Em hình như thích được anh ôm lắm thì phải

_ Không ai thêm

_ Thế sao toàn tự lao vào lòng anh thế

_ Tên xấu xa này, lần này thì cô tức thật rồi , cô đang định phản kháng lại anh, nhưng vừa lao vào , đã bị anh ôm chặt cứng .

Môi anh áp vào môi cô hôn cuồng nhiệt, cô đẩy dựa chống lại nụ hôn say đắm của anh. Nhưng dây thế nào anh cũng không buông tha mà còn hôn điên cuồng hơn.

Cô không làm gì được , bèn cắn mạnh lên môi anh , chắc vì đau và hôn đã đủ lên anh mới thả cô ra

nhìn môi anh bị chảy máu cô vô cùng sung sướng

_ ha ha ha 1-0 nghiêng về ta cho mi chết , thấy lợi hại của ta chưa , đồ biến thái

nhìn cô như vậy anh không biết nói gì , chỉ cười trừ , lúc đầu chịu thua cô luôn.

Ngày trước không được tiếp xúc với cô, chỉ được nhìn ngắm cô từ xa thôi.

Bây giờ tiếp xúc với cô rồi , anh không ngờ cô lại ngây thơ, trong sáng , đáng yêu như vậy.

Anh rất vui và hạnh phúc khi anh có 1 người vợ như cô.

Anh bắt gác ôm cô vào lòng chặt hơn , mặc cho cô đẩy dựa không hiểu gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

SAU Khi giặt hòn xong họ cũng bắt đầu lái xe trở về.

Trên đường trong cô tức giận quay mặt ra ngoài, không thèm nhìn anh.

Còn anh vì vừa lái xe, vừa bận ngắm cô, lên không phát hiện ra sự kỳ lạ xung quanh

Cho đến khi, có 1 viên đạn bay đến trước mặt cô, khiến cô tái mét mặt vì sợ hãi. cũng may xe anh được thiết kế để chống đạn, lên cô không bị thương tổn gì.

Nhìn cô run rẩy sợ hãi nhìn ngó xung quanh

anh vô cùng lo lắng vội kéo cô vào lòng

Nhưng cô lại không chịu.

Vì tò mò cô đã quay lại xem thử chuyện gì đang xảy ra.

Và cô đã oà lên khóc khi nhìn thấy có rất nhiều xe đang đuổi theo mình, họ lại còn đang bắn đạn vào cô nữa, cô sợ lắm, cô không muốn chết đâu.

_ Hu hu hu phải làm sao bây giờ, họ đang bắn đạn kìa, anh chạy nhanh lên không họ đuổi kịp bây giờ hu hu hu

- Đừng sợ (Vội ôm cô vào lòng, úp mặt cô vào ngực, để cô không thấy gì hết nữa) sẽ không sao đâu

Em ngoan, ôm chặt tôi vào, đừng động đậy để tôi xử lý

_ Sắp chết đến nơi rồi mà anh còn lợi dụng tôi à

_ Nếu thấy sợ quá thì cứ mắng anh thoải mái không sao cả.

Anh sẽ bảo vệ em, đừng sợ

_ Trời ơi! Bọn chúng bắn sắp bực xe rồi

_ Tôi đã bảo em không được nhìn rồi mà. Cúi xuống

Nói xong anh vội tăng tốc.

Cái bọn này, sao cứ thừa lúc anh đi đón vợ là gây chiến chứ.

Nhìn cô run rẩy vì sợ hãi anh đau lòng lắm.

Anh biết cô rất nhát gan và sợ chém giết.

Lên anh không muốn đánh nhau trước mặt cô

sợ cô trông thấy anh giết người lại ghét anh hơn.

Cho lên bây giờ anh chỉ có thể tăng tốc tránh xa ra.

Để bọn đàn em anh xử lý bọn nhãi nhép này.

Nếu Không cô nhìn thấy lại hoảng sợ cho xem.

Thấy đã cách xa an toàn tránh được tầm mắt của cô.

Anh mới bắt đầu gọi điện thoại

_ Cậu xử lý đi. Tuyệt đối không tha bất cứ 1 tên nào hết.

Sau đó tìm tên chủ mưu phá tan hang ổ hắn ra cho tôi.

Làm nhanh gọi nhẹ vào.

NÓI xong anh vội cúp máy luôn vì sợ cô nghe thấy.

Giám làm cho cô sợ đến nổi rơi lệ thì kẻ đó phải chết.

Không biết tên nào chán sống, cứ thích đâm đầu vào lúc không lên đấm

Anh nhẹ nhàng cúi xuống, hôn lên tóc cô, ôm cô chặt hơn.

Nhưng lạ là không thấy cô có phản ứng gì.

Anh vội lật cô ra xem thử.

Thì thấy cô đang nằm trong lòng anh ngủ ngon lành.

Mà cũng lạ vừa lúc này còn khóc lóc sợ hãi, thế mà bây giờ đã ngủ ngay rồi.

Chắc do cô khóc nhiều quá, lên mệt mỏi ngủ thiếp đi đây mà.

Biết trước cô dễ ngủ thế này. Thì khi này anh đã ở lại tự tay xử lý bọn chán sống kia rồi.

Bây giờ mà quay lại người của anh cũng dọn dẹp xong hết rồi còn đâu.

Cúi đầu xuống lau khô nước mắt còn vương trên má cô, rồi hôn lên đôi mắt đang nhắm kia, thì thầm

vợ à ! Anh đã để em hoảng sợ rồi,

anh xin lỗi

ôm cô vào lòng sau đó anh lái xe đưa cô về nhà

_ Cháu chào hai bác

_ Cháu đưa Quyết Minh về rồi à

_ Vâng ạ

_ Nó làm sao mà bắt cháu bé thế kia

_ Dạ cô ấy chỉ buồn ngủ quá thôi ạ, không sao đâu bác

_ Vậy, cháu bế nó vào phòng giúp bác nhé.

Cháu đừng chiều nó quá, nó sẽ hư đấy

_ Vâng ạ.

Anh bế cô vào phòng, đặt cô xuống giường.

Nhìn ngắm cô, vuốt sợi tóc xoa xuống mặt cô, yêu thương chiều mến hôn lên môi cô.

Thật ra quyết định lấy cô, anh đã suy nghĩ rất nhiều rồi mới đưa ra quyết định này

vì anh biết, khi cô là vợ anh, cô sẽ có thêm rất nhiều kẻ thù, bọn chúng luôn rình rập quanh cô.

Chỉ cần anh có chút sở chúng sẽ làm tổn thương cô mất.

Anh thật sự không muốn cô bị tổn thương nào cả, dù chỉ là 1 cọng tóc.

Nhưng dù sao suy đi tính lại cứ để cô bên ngoài lòng không tự do như vậy còn nguy hiểm hơn là vợ anh, tuy là đích ngắm của kẻ thù, vì chúng không làm hại được anh, sẽ chuyển sang cô.

Nhưng anh sẽ luôn bảo vệ cô, chăm sóc yêu thương cô, luôn bên cạnh cô không rời xa cô nửa bước xem bọn chúng có động nới vào một sợi tóc của cô thôi.

Xem ra muốn an toàn cho cô, thì phải tiêu diệt tất cả kẻ thù của anh. Lúc đó anh mới yên tâm hơn 1 chút.

Nằm xuống bên cạnh cô, đang tay cô vào tay mình. Anh khẽ thì thầm “vợ ngốc à ! Hãy luôn ở bên anh nhé, hãy để anh bảo vệ em”.

Đừng trốn đi linh tinh nữa nhé, bọn chúng đã để ý em rồi đó

Thế giới bên ngoài không đơn giản như em nghĩ đâu

nhất là một người ngây thơ, trong sáng như em lại càng dễ gặp nguy hiểm

Vậy lên hãy ở bên anh, để anh bảo vệ và chăm sóc cho em nhé !

Anh hôn lên tay cô, rồi ôm cô vào lòng, chìm vào giấc ngủ bình yên bên cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

SÁNG HÔM SAU khi ánh ban mai vừa chiếu vào căn phòng màu hồng rạng rỡ ,

mang theo mùi thơm mát lành thoang thoảng.

CÓ 2 người đang nằm ôm nhau ngủ trên giường ,

không hiểu cô ngủ kiểu gì ? mà trèo nằm lên người anh , tựa đầu vào ngực anh say giấc nồng .

Khiến 1 tay anh ôm cô , 1 tay vẫn đặt lên tóc cô , trông rất sủng nịnh .

(Tại sao bọn họ lại ngủ đến tận hôm sau ?

Vì cô là con sâu ngủ , đối với cô ngấc ngủ chẳng bao giờ là đủ

Anh thì hiếm lắm mới có giấc ngủ cùng cô .

Lên phải tranh thủ thôi)

Khi cô đang ngủ ,
bỗng cô mơ đến cuộc hỗn độn lúc sáng.
Bọn chúng đuổi theo xe hai người
bỗng nhiên có 1 tên chui vào trong xe
hắn bắn cô , nhưng anh đã nhìn thấy , và đỡ đạn cho cô
nhìn thấy máu nơi trái tim anh đang chảy liên tục
cô vô cùng hoảng sợ và lo lắng
Nhìn tên vừa bắn anh sung sướng cười man rợ
cô điên lên xông vào đánh hắn tới tấp .
Cô không thể để anh vì cô chết oan uổng như vậy được .
TRỞ lại hai người đang nằm ngủ.
Đang ngủ Bỗng nhiên cô hét 1 tiếng Aaaaaaaa
Rồi xông vào đánh anh tới tấp .
Khiến anh đang ngủ , cũng phải nhắm mắt tỉnh dậy
Anh trông thấy cô nằm trên người anh , đang đánh anh ngày càng đau .
Mà sao mắt cô đang nhắm nghiền , còn kèm theo nước mắt thế kia .
Anh nhớ rõ rằng anh chỉ ngủ thôi , chứ có làm gì cô đâu. Trời ơi! Anh oan mà
Mà sao cô đánh anh như ăn vạ thế này .
Lại còn vừa đánh vừa khóc nữa.
Chẳng lẽ cô đang mơ?
_QUYẾT MINH em tỉnh đi , tỉnh nào
-Tên thói tha này ta đánh chết ngươi hu hu hu
Không còn cách nào khác , anh đành giữ chặt tay cô lại , rồi ôm cô vào lòng .
Nhẹ nhàng nói với cô
_ Ngoan , Em tỉnh đi nào . Đừng sợ chỉ là mơ thôi .
Có anh ở đây , anh sẽ bảo vệ em
Có lẽ nghe thấy lời anh ,
lên cô từ từ mở mắt ra
Vừa tỉnh dậy , đập vào mắt cô là khuôn mặt đẹp như tạc tượng của anh
Cô nhìn anh không chớp mắt
rồi đột nhiên cô vội vàng nhìn xuống vùng ngực trái của anh ,
không thấy máu .
Cô vội vàng lấy tay sờ mó bên ngoài , cũng không thấy
để chắc chắn , cô quyết định sờ hắn bên trong xem thế nào

nhưng sờ khắp người anh , cô vẫn không thấy chỗ nào anh bị thương cả .

Cơ ngực vẫn rắn chắc như thường

Cô lắc đầu khó hiểu , ngẩng mặt lên định hỏi anh

Thì thấy mặt anh đen lên , cô thật sự không hiểu gì cả .

Hay anh bị thương sau lưng , nghĩ vậy cô đang định chồm người qua kiểm tra xem anh bị thương ở đâu thì

_ Yên nào , em đừng động đây nữa , nếu không muốn bị anh ăn thịt

Cô làm cho anh không biết phải làm sao với cô nữa

lúc đầu thì đánh anh tới tấp

khi tỉnh dậy thì nhìn anh chăm chăm

rồi sờ mó người anh , ban đầu có vẻ sờ bên ngoài còn chưa đủ

cô còn sờ vào trong nghịch ngợm người anh.

Cô có biết bàn tay nhỏ bé , mềm mại , mát lạnh của cô khi sờ vào người anh . Anh khó chịu thế nào không .

Đàn ông lúc buổi sáng là lúc họ có ham muốn nhất

Vậy mà cô giám ngang nhiên câu dẫn anh

khiến lửa nóng trong anh trở dậy . Nhưng anh biết cô sẽ không chịu dập lửa giúp anh đâu

Cứ nhìn vào đôi mắt đang mơ màng chưa tỉnh hẳn kia thì anh biết

Chắc có lẽ sờ người chán rồi . Nhưng kết quả không như cô mong muốn hay sao.

Mà cô nhìn anh như dò xét lắm

Anh cứ nghĩ nhìn thấy anh là cô tỉnh rồi .

Vậy mà cô còn giám chồm hẳn lên người anh .

Khiến anh tý nữa không kiềm chế được mà ôm lấy cô , đè cô ra thật luôn

Nhưng cũng may anh là một chính nhân quân tử , lên không thêm thừa dịp xấu ức hiếp cô .

THẤY anh nói vậy , cô tái mặt , vội rút tay lại , ngồi cách xa anh 1 đoạn .

Mắt chớp chớp nhìn anh

_ Tôi xin lỗi , tôi chỉ muốn xem anh bị thương thế nào thôi

_ Này ! Tỉnh lại đi

- Tôi đang rất bình thường .

Anh không cần phải trách tôi

Đó là do anh tự dờ dạn cho tôi

Chứ tôi có khiến anh đau

_ Dờ dạn

_ Này , có phải anh bị thương nặng quá , lên thần chí không bình thường phải không

_ {BÚNG mạnh vào mũi cô}

Em tỉnh hẳn chưa

_ Ái đau . Anh thật là quá đáng mà .

Thế anh bị thương ở đâu thế , sao tôi tìm không thấy

_ vết thương đạn bắn thì không có

Nhưng vừa rồi bị em đánh cho túi bụi thì có đấy

Ở ngực đây này

_ Vừa rồi là tôi đánh tên bắn anh mà .

Anh đừng tưởng tôi không biết gì nhé

_ Chúng ta về nhà an toàn từ hôm qua rồi .

ĐÓ là do em nằm mơ thôi .

Hiểu chưa hả cô ngốc ha ha ha

_ À ừ

Hả? Nằm mơ.

VẬY là Anh không bị thương?

_ Đúng vậy

_ Thế sao anh không về đi , ở đây làm gì

_ Tôi muốn ở bên em

_ Tránh ra . Ở GẦN anh toàn gặp xui thôi

_ Tôi sẽ luôn bảo vệ em

_ Ha ha ha tôi không cần Về ngay

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Sau khi đuổi anh ra ngoài . Cô cũng bắt đầu đi tắm rửa cho sạch sẽ , để đuổi sự xui xẻo của anh ta ám mùi trên người cô đi .

Sau khi tắm xong , cô xuống nhà ăn sáng.

Nhưng sao tên kia hần ta còn chưa về ,hay định ở đây ăn trực

_ Tên kia! Sao anh không về đi! Còn ở đây làm gì

~ Quyết Minh sao con lại nói với chồng sắp cưới mình như thế

- Không sao đâu bác ạ! Cháu quen rồi.

_ Anh không cần phải ở đây nịnh bame tôi đâu .

- Thế chẳng lẽ tôi không thể đến nhà bame vợ tương lai mình chơi sao?

_ Ai là vợ anh tôi sẽ không lấy anh đâu

- *lại gần thủ thi* hình như em thích được tôi âu yếm lắm thì phải

_ Bỏ ra , đồ dè xồm .

Đồ không đoàng hoàng

- Ha ha ha tôi chỉ như vậy với 1 mình em thôi đó

~ Bối Phong , cháu mặc kệ nó . Vào ăn sáng đi cháu

_ Mẹ! Con mới là người bị bắt nạt mà , sao mẹ không bênh con

- hahaha vâng .

Cô bé à hãy chấp nhận số phận đi .

Sau khi ăn sáng xong

_ Quyết Minh lại đây mẹ bảo

- vâng con đây

_ Còn nhìn thiệp cưới đi , còn thích kiểu nào nhất

- Nhưng tự nhiên sao lại đi chọn thiệp cưới vậy mẹ

_ Thì còn 1 tháng nữa con kết hôn , thì chuẩn bị từ bây giờ đi là vừa

- 1 tháng nữa . Mẹ ơi! Huhuhu con không kết hôn đâu .

Mẹ bảo với anh ta đi mà , con không muốn lấy anh ta đâu huhuhu

_ Không muốn lấy thế sao cả đêm qua ở với nhau làm gì

- Bọn con không làm gì cả

” Hôm kia thì có , nhưng hôm qua thì không , mình trong sạch mà ”

_ Không làm gì thế sao con lại đồng ý cho con rể ở bên con cả đêm

~ Bác ! Chắc tại hôm qua cháu làm Quyết Minh hơi mệt .

Lên cô ấy mới hờn giận như vậy đấy mà

_ Aaanh aaanh

_ Thôi 2 đứa cùng chọn thiệp cưới đi , bác đi ra ngoài 1 lát .

Xong tý nữa đi chọn váy cưới luôn đi .

Bối Phong thiết thời cho cháu quá Quyết mình nhà cô vẫn còn trẻ con lắm .

Khi nào lấy nó về , cháu thay bác dạy bảo nó thêm nhé

_ Vâng ạ. Bác yên tâm . Cháu sẽ chăm sóc cho cô ấy thật tốt

_ Mẹ à! Còn 1 tháng nữa con mới lấy chồng cơ mà

~ Nếu em muốn hôm nay em có thể chuyển đến nhà anh sống cùng luôn

_ Tôi giết anh

(XÔNG VÀO ĐÁNH ĐÁM TÚI BỤI)

~ Em lại thế rồi

{ CÔ BỊ ANH ôm chặt cứng }

“XEM RA CHÍNH PHỤC VỢ NGỐC VẬT VÀ LẢM ĐÂY”

- Vậy mà con giám nói con không muốn lấy chồng hahaha

_ Mẹ à , cứu con mẹ ơi . Bỏ tay anh ra không được sờ vào đó

~ Thế có chịu lấy anh không

_ Không chịu

~ Vậy được rồi

Anh bắt đầu hôn lên môi cô , đưa lưỡi vào trong miệng cô đùa nghịch với lưỡi cô

tay anh cũng liên tục xoa nắn bờ ngực căng tròn của cô . Rồi bóp mạnh một cái thật đau

~ Có lấy không

_ Ááááá cô thờ dòn dập hơn . không lấy , chết cũng không lấy

~ Không lấy à

Tay anh bắt đầu mon men đến mặt đạo đã có phản ứot áp của cô , đùa nghịch mon trón.

Khiến cô sợ đến tái mặt .

Rồi bỗng nhiên anh nhìn cô mỉm cười .

Sau đó anh cầm tay cô , đút tay cô vào trong quần anh .

Bắt cô phải cảm cái đó của anh , cảm nhận nó .

Cô sợ đến tái mặt , khi biết mình đang cảm đến cái gì , nó vừa cứng , vừa to .

Cái này mà đâm vào người cô thì cô chết mất .

Phải làm sao bây giờ

~ Thế nào ? Em có chịu lấy anh không

(bắt đầu cởi áo cô ra)

_ Hu hu lấy , em có lấy . Anh đừng cởi nữa mà huhuhu .

” thôi cứ tạm thời đồng ý lấy anh rồi hãy tính sau .

Chứ bây giờ mình để anh ta làm thật thì chết là cái chắc”

~ em đồng ý ngay từ đầu có phải là ngoan hơn không .

Cứ phải để anh dùng đến hạ sách này

_ huhuhu anh bắt nạt tôi

~ Bắt nạt . Nếu đã có tiếng cũng lên có miếng.

Dù sao cả em và anh cũng đã có phản ứng , hay là mình

_ Khôông . Vội vàng mặc quần áo vào chạy mất hút

~ Này em quên chưa mặc áo con vào này .

Nhìn cô sợ hãi đến nỗi cầm đầu chạy mất hút như vậy.

Anh cũng chẳng biết làm sao nữa

kiểu này , khi kết hôn với cô xong ,

việc anh làm đầu tiên , là phải giúp cô thích nghi với việc đó , chẳng lẽ đêm nào cũng mộng xuân .

Cơ thể anh lúc này đang vô cùng nhức nhối khó chịu , bây giờ mà lên xin cô , chắc cô sẽ không bao giờ đồng ý đâu .

Thôi lên đó tắm nhờ vậy . Bây giờ anh chỉ muốn tắm nước lạnh để dập ngọn lửa đang phun trào trong anh .

Nhìn chiếc áo con của cô vẫn nằm trên ghế anh cảm theo luôn

_ Anh , anh lên đây làm gì . Anh đừng làm sảng bậy nha

- Áo của em này

_ Anh đi đâu đấy

- Đi tắm

_ Sao anh không về nhà mà tắm

- Bây giờ cơ thể tôi đang rất khó chịu

1 là em cho tôi mượn thân thể em để dập lửa

2 là phòng tắm của em

em chọn đi

_ (Ngồi im re) anh đi tắm đi.

Nhìn anh bước vào phòng tắm cho mới bớt hồi hộp.

May quá suýt chết

Nguy hiểm thật.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Hôm sau 2 người đi chọn váy cưới rồi nhân tiện chụp ảnh cưới luôn.

Vừa vào tới trung tâm Ảnh Viện Áo Cưới , cô như choáng ngợp trước vẻ đẹp nơi đây .

Cô thích lắm , chạy đến nhòm ngó khắp nơi . Khiến anh chỉ biết mỉm cười lắc đầu với tính trẻ con của vợ mình .

Sau khi nhìn ngắm tất cả váy cưới ở đây . Cô xụ mặt đi về phía anh

_ Em sao thế ? Không chọn được bộ nào à

- không phải

_ Thế sao mặt lại kém tươi thế kia

- Tại nhiều váy cưới đẹp quá ! Lên không biết chọn bộ nào cả

_ Vậy em chọn những bộ mà em thích , mặc cho anh xem thử

- Tại sao tôi phải mặc cho anh xem

_ Thế em không thích trong ngày cưới mình lộng lẩy nhất .

Mọi người không ai rời mắt được mình à

_ Muốn , nhưng hôm nay chụp ảnh cưới thôi mà

_ Thì em mặc hợp bộ nào thì lấy bộ đó ra chụp ảnh .

Cô bắt đầu đi chọn những bộ cô thích .

Cuối cùng tổng kết lại được 20 bộ

Anh nhìn thấy đám váy đó mà muốn ngả ngửa theo cô .

Thay nhiều như vậy sẽ mệt lắm đây .

Cái cô vợ không biết quyết đoán này .

Sau một hồi cân đo đong đếm , cô thay phát mệt , mà anh nhìn cũng phát chán .

Thì cuối cùng cũng chọn ra được 10 bộ mà theo anh thì cũng tạm được .

Ai bảo cái đám cô chọn bộ thì trẻ con , cái thì diêm dúa .

Mà ở đâu ra cái kiểu váy cưới gì mà ngắn cũn cỡn(mặc như vậy thì để cho anh ngắm hay mọi người ngắm đây) .

Vì thay váy quá nhiều , lên khi chụp ảnh cưới cô không còn thích thú như ban đầu nữa .

MÀ cái tên chụp ảnh đúng là làm chuyện hết bắt cô ôm anh chồng biến thái của cô , lại đến anh ta ôm cô rồi thừa cơ sờ mó lung tung , khiến cô tức đỏ mặt mà không làm gì được .

Đã thế hắn ta còn bắt chồng cô thom lên má cô làm kỉ niệm ngọt ngào

khiến cô phát buồn nôn , cô nhất quyết không đồng ý .

Vậy mà tên chồng cô hết dụ dỗ lẫn đe dọa lên cô mới miễn cưỡng đồng ý

chỉ là thom lên má thôi chắc không sao đâu.

Anh ta còn bắt cô nhắm mắt lại để cảm nhận niềm hạnh phúc , mà cô thì cảm thấy dở hơi thì có .

Cô vừa nhắm mắt lại thì anh mỉm cười , thừa cơ hôn chụt một cái lên môi cô .

Khiến cô điên lên vì tức giận khi biết mình bị lừa

sao ai cũng nói chụp ảnh cưới hạnh phúc lắm .

Sao cô chỉ thấy vừa mệt mỏi vừa tức giận .

Vậy mà tên chồng cô hắn ta cứ cười từ đầu đến cuối ,trông chẳng khác gì 1 tên điên(anh ấy cười vì hạnh phúc , vậy mà chị này giám nói anh ấy điên)

Từ trước đến nay chưa bao giờ Bạch Bối Phong cười nhiều như vậy

vì lúc nào khuôn mặt anh cũng lạnh lùng , băng giá, tàn nhẫn .

Chỉ khi ở bên cạnh cô khuôn mặt ấy mới hoàn toàn thay đổi .

Ngay cả đàn em của anh cũng phải giật mình vì sự thay đổi đó . Đây là lần đầu tiên họ thấy Anh Hai cười chân thành như vậy

{MÁY người này là lén lút bám đuôi theo Anh hai hóng hớt . Lên mới vô tình được nhìn thấy nụ cười hút hồn của anh khiến họ choáng váng như ngây dại.

Nhưng sao Chị Hai vẫn không đổ nhỉ? Mà có phần hình như còn ngứa mắt lắm }

sao không bực , khi ở bên mình lúc nào cũng có tên dê bám theo .

Hắn ta chỉ thừa cơ cô sơ hở là lợi dụng ăn đậu hũ của cô.

MÀ không biết tên nào , nghĩ ra cách chụp ảnh cưới cứ phải thân mật , làm cô tức đến bốc khói .

Lúc gần xong cô mệt không đứng nổi được nữa , lên toàn dựa vào hắn ta đứng thờ .

Thế mà tên chụp ảnh còn đập cho 1 câu lăng mạn lắm , tình cảm lắm , làm cô lúc đấy chỉ muốn đấm cho anh ta 1 quả .

Cô không biết cả một ngày trời cô lao động vả vả , thì những bức ảnh đó sau khi rửa ra sẽ đẹp thế nào .

Nhưng cô biết chắc chắn sẽ không có bức ảnh nào hợp với ý cô .

Vì tên chụp ảnh càng khen nhiều thì cô tin rằng bức ảnh đó càng đáng vứt vào sọt rác .

Mà hình như tên chồng cô và tên chụp ảnh cùng hội cùng thuyền với nhau thì phải . Nếu không họ toàn chụp trái ý cô là sao?

Sau khi chụp xong , cô như người mất hồn , bây giờ người cô vừa mệt vừa đói

Nhìn cô mệt mỏi anh cũng xót lắm , anh rất muốn bế cô ra ngoài , nhưng cô không nghe lên anh đành phải dìu cô vậy .

Phải đưa cô đi ăn tắm bổ 1 chút . Nếu không cứ đà này đến ngày cưới cô sẽ sút cân rồi ốm mất .

HAI người đi với nhau , người ngoài nhìn vào thấy người này dựa vào người kia , trông tình cảm , hạnh phúc lắm .

Nhưng có ai biết rằng người đang dựa kia , đang vô cùng bức bối.

Cũng Tại tên kia mà cô ra thế này,nếu không phải do cái đám cưới địa ngục này .thì cô có khổ thế này không

Ôi mình đói quá !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Sau bao ngày là việc vất vả,cuối cùng ngày cưới cũng tới.

CÔ ngồi thần thờ trong phòng

“chẳng lẽ mình thực sự phải lấy anh ta sao .Minh không muốn như vậy sao.

1 tháng nay anh ta luôn dịu dàng , ân cần ở bên mình

hahaha muốn lừa ta sao , ta thừa biết người độc ác xấu xa đến thế nào rồi,

người tưởng rằng chỉ 1 chút ân cần dịu dàng là ta tin người sao

ta biết người muốn lừa ta , dù dễ ta lấy người .

Rồi sau đó mới hành hạ ta chứ gì . Ta sẽ không để người toại nguyện đâu”

Nghĩ đến số kiếp sau này của mình .

Cô quyết định tìm đồ trốn chạy

thoát khỏi cuộc hôn nhân , bề ngoài thì hạnh phúc , bên trong như địa ngục này .

LẦN NÀY cô chỉ lấy 1 ít vật dụng cá nhân , còn tiền cô mang đi hết .

Lúc này mà đi bằng cửa chính , ba mẹ đang ở dưới nhà , chắc chắn sẽ bị tóm

Cho lên cô quyết định ra ban công phòng mình leo xuống .

Phòng cô là tầng hai , nhìn xuống đất cũng không cao lắm

Bỗng nhiên cô nhớ tới , trong phim người ta vẫn lấy cái gì đó làm dây , rồi leo xuống chạy trốn .

Thế là cô cũng chạy vào trong phòng . Lấy chăn , ga , rèm màn buộc chúng lại với nhau .

Rồi cô mang cái dây mà cô vừa tự tạo ra , thả xuống dưới .

Cũng may cái dây đó vừa chạm đất

cô hí hửng buộc đầu dây vào thành ban công .

Sau đó men theo đó mà bò xuống .

VỪA chạm xuống đất cô vô cùng mừng rỡ .

_ Hahaha cuối cùng mình cũng được tự do rồi

Đang chìm đắm trong hạnh phúc của mình , bỗng nhiên cô nghe thấy 1 giọng nói rất nhỏ bên tai ,

rồi sau đó cùng với tai của cô bị cắn khá đau là 1 vòng tay ôm cô rất chặt từ phía sau.

- Em đang làm gì ở đây thế

Nghe thấy giọng nói này cô như hết hồn .

Sao anh ta lại ở đây chứ ? Làm ảnh hưởng việc chạy trốn của mình

phải làm sao bây giờ?

_ Ở trong phòng chán quá , em muốn ra ngoài hít gió 1 chút

(nghiêng răng nghiêng lợi , gỡ đẩy vòng tay đang ôm cô của anh ra)

_ Vậy sao

_ Anh bỏ tay ra đi , anh ôm em chặt quá , em đau

bỏ ra đi mà!

_ {ANH LẠI THÌ THÌ thâm vào tai cô}

sao muốn bỏ trốn?

- Không không! Em có muốn bỏ trốn đâu!

Đó là em muốn bắt trước mấy cô trong phim .

Xem cảm giác leo từ ban công xuống sẽ như thế nào?

_ Vậy sao? Thế có thấy thích không?

_ Cũng hơi sợ 1 chút

_ Em mang hết đồ trong phòng ra nghịch chúng hỏng hết rồi đó!

_ À ừ . Bây giờ anh có thể thả em ra được chưa . Em muốn đi ngủ , mai còn phải dậy sớm chuẩn bị đám cưới nữa .

Anh cũng về nghỉ ngơi đi

_ Được

Anh thả cô ra . Rồi mỉm cười quay lưng bước đi.

Cô nhìn thấy anh quay lưng cũng giả bộ đi vào .

Nhưng thật ra đến 1 góc khuất cô liền trốn luôn vào đó , rình mò xem anh về hẵn chưa .

Còn thực hiện kế hoạch trốn chạy của mình nữa chứ .

Thấy bóng xe anh đã chạy mất dạng

cô mới hí hửng ló đầu ra , tiếp tục công việc chạy trốn còn gang giờ .

Đang hí hửng chạy trốn ra khỏi cổng bắt taxi .

Cô mừng lắm , cuối cùng cô cũng trốn thoát được anh ta .

Đội 1 lát thì có 1 chiếc taxi đi tới . Cô vui vẻ chui luôn vào trong .

Mà anh lái xe này cũng chẳng thêm hỏi cô đi đâu .

Cứ 1 mạch lái xe vun vút trên con đường mà cô cảm thấy ngày càng xa lạ .

Nhưng cô không quan tâm , anh ta muốn đưa cô đi đâu thì đi , miễn là đưa cô đi càng xa càng tốt cái tên chồng đáng sợ kia là được .

Một lúc sau , chiếc xe cũng dừng trước 1 căn biệt thự vô cùng sang trọng .

Cô càng ngạc nhiên hơn , không hiểu tại sao cánh cổng lại đột nhiên mở ra cho chiếc taxi đó đi vào .

Sau khi xe vào bên nhau , nhìn cánh cổng từ từ đóng lại , lúc này đây cô mới bắt đầu thấy sợ.

Chẳng lẽ đây là cuộc bắt cóc tống tiền,

hay hẳn ta là kẻ thù của tên chồng cô .

Hắn ta không hại được tên chồng cô , lên chuyển sang bắt giết cô cho bớt giận .

Vì trời tối khiến cô không thể nhìn rõ mặt hắn ta , điều đó càng làm cô sợ hãi hơn .

_ Thật ra anh là ai ? Tôi với anh không thù không oán , mau thả tôi ra

_ Vào trong nhà người ta rồi mà mới biết mình bị bắt cóc à.

Sao đầu óc chậm tiến thế?

_ Anh mau dừng xe lại , thả tôi ra

- Nếu tôi không thả thì sao?

_ Thì chồng tôi sẽ giết anh đấy . Mau thả tôi ra .

Anh có thù có oán gì với chồng tôi , thì tìm hắn ta mà tính sổ .

Sao lại tìm tôi hả?

_ nghiêng rằng

đến nơi rồi , cô mau xuống đi .

Xem tôi xử lý cô như thế nào .

Cho dù ngày mai có làm đám cưới ,

nhưng lúc này tôi không xử phạt cô , tôi không làm người

_ Thật ra anh là ai?

Tôi xin anh đấy , mau thả tôi ra đi ra mà

_ Đã Nhìn rõ là ai chưa?

_ Hả? Sao lại là anh.

Chương 18

Cô còn chưa hết bất ngờ với người trước mặt

thì đã bị anh ôm cứng , vác ra khỏi xe khiến cô hoảng lên vì sợ

_ Tên này , anh muốn làm gì , mau thả tôi ra

- Ai cho em bỏ trốn

_ Tôi không muốn lấy anh thì tôi bỏ trốn đây , anh làm gì được tôi nào?

_ Vậy để xem tôi làm được gì em nhé!

Nói xong anh còn bước nhanh hơn đi vào trong nhà .

Mặc cho cô la hét , giãy dụa , đánh đấm anh túi bụi .

Lần này thì cô sợ thật rồi . Không biết anh ta sẽ làm gì cô đây , chẳng lẽ anh ta muốn lột da lóc xương cô , lên mới mang cô đến căn cứ địa của anh ta .

Bị anh ta vác trên vai , khiến cô không thể nào thoát ra được . Lần này bị mang vào tận đây thì cô chết chắc rồi .

Khi Anh vừa bước vào nhà .

Người làm nhà anh như tròn mắt , ngây ngốc đứng nhìn ,

gì thế này ông chủ lạnh lùng , tàn nhẫn của họ đang vác 1 cô gái vào nhà,

Nhìn cô gái đó giãy dụa ác liệt thế kia , chắc chắn là không muốn rồi.

Nhưng với 1 người như ông chủ không thích thì giết tại chỗ rồi , sẽ không có chuyện làm bẩn tay chân mà vác đến tận đây .

Còn nếu thích thì cũng không đúng , mai ông chủ kết hôn rồi , từ trước đến nay chưa bao giờ họ thấy ông chủ có y với ai cả . sao lại có thể mang gái vào nhà.

Người này có lẽ cũng không phải là cô dâu đâu , nhìn cô ta dẫy dụa ác liệt thế kia cơ mà . Ááá cô ta còn giám cắn cả ông chủ nữa

_ Nhìn cái gì? Đây chính là chủ nhân thứ 2 của mấy người đây

_ cứu tôi với

_ Cho em kêu cả tháng cũng không ai giám cứu em đâu

Nói xong anh lại vác cô lên thẳng phòng mình .

Anh vắt thẳng cô xuống giường ,

anh quyết định rồi , anh sẽ dạy cô 1 bài học thế nào là cứng đầu không biết nghe lời

Cô vừa bị vắt xuống giường còn chưa kịp ngồi dậy .

Thì đã bị anh ta ngồi hằn lên người

cô càng hoảng sợ hơn khi thấy anh ta đang cởi quần áo ra .

Bị anh ta kẹp chặt , lên cô không thể cự quậy , chỉ có thể nằm khóc run rẩy chờ chết .

Khi cô đang tuyệt vọng thì cô nghe thấy anh ta có điện thoại gọi tới

_ Alô

_ Bối Phong à , không biết Quyết Minh lại trốn đi đâu mất rồi

- Bác yên tâm đi .

Cô ấy đang ở chỗ cháu

ngay mai cháu sẽ đưa cô ấy đến lễ đường luôn .

2 bác không phải lo gì đâu ạ

” là ba mẹ , thấy vậy cô vội hết lớn”

_ Ba mẹ ơi!

Chỉ có điều cô còn chưa kịp nói xong câu: cứu con với

thì đã bị anh lấy áo nhét luôn vào miệng khiến cô chỉ có thể phát ra tiếng um um

_ Em hư lắm nhé

- Ba mẹ anh nghe vậy chỉ bật cười nói

có làm gì thì cũng vừa vừa phải phải thôi , còn để sức khỏe đến mai nữa nhé

_ hahaha vâng ạ .

Nghe họ nói chuyện mà cô tái hết mặt , trời ơi ba mẹ cô dung túng cho anh ta hại cô .

Nói chuyện xong anh quay sang mỉm cười , rồi tiếp tục công việc còn dang dở của mình . Cởi quần áo giúp cô.

Nhìn anh cởi đồ của mình cô ra sức chống lại anh . Nhưng cô càng giãy anh càng kẹp chặt hơn

_ Nếu em không muốn tôi chói chân tay em lại , thì hãy ngoan ngoãn nghe lời đi

_ Em xin anh đừng huuhuu . Anh đừng lại đi huhu . Em hứa lần sau em sẽ không giám thể nữa đâu , em sẽ nghe lời anh mà . Anh đừng lại đi huuhuu

_ Sao lúc làm không nghĩ đến hậu quả , bây giờ mới biết sai thì đã quá muộn rồi .

Nói xong anh cúi xuống cắn mạnh vào cổ cô , làm nơi đó chảy máu . Cô đau đến khóc thét lên .

Anh chỉ muốn cho cô biết , trái ý anh thì sẽ ra sao .

Đừng tưởng anh nuông chiều , yêu thương cô thì cô muốn gì được đấy .

Giám trái lệnh tôi hết lần này đến lần khác .

Anh hôn bá đạo lên khắp người cô .

Đến ngực cô anh cắn mạnh một nhát , tay anh không ngừng xoa bóp bên ngực cùng lại 1 cách tàn nhẫn

_ Ááááá huhu anh tha cho em đi mà , đau quá anh ơi huuhuu .

Anh như không nghe thấy lời cô nói .

Tiếp tục xoa bóp mạnh vùng eo cô , khiến thân thể cô vô cùng đau đớn , trên người cô bắt đầu nổi lên những vết thâm tím .

Cô đau đớn vô cùng , cô sợ lắm rồi , sao lần này anh ác thế .

Rõ ràng lần trước anh rất dịu dàng cơ mà .

Thân thể cô bị anh tra tấn rất đau đớn , nhưng không phải không có khoái cảm , tận nơi sâu thẳm trong người cô rất muốn anh .

Nhưng anh cứ thế này khiến cô sợ lắm .

Môi cô như khô nứt và trống vắng khi anh không thèm quan tâm đến nó .

Lần này anh không thèm hôn cô , không thèm để ý đến cô nữa rồi , anh chỉ muốn tra tấn làm đau cô thôi .

Chẳng lẽ đây chính là cách anh trừng phạt cô sao .

Anh tàn nhẫn lắm , cô ghét anh lắm

Cô làm sai phải cho cô sửa sai chứ , sao chưa gì đã xử lý cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

CÔ còn đang suy nghĩ . Bỗng nhiên cô thấy anh tách 2 chân cô ra , khiến cô sợ đến tái mặt .

Anh lại muốn làm gì nữa đây , hành hạ cô như vậy chưa đủ hay sao ?

Cô càng hoảng hơn khi anh bắt đầu đưa tay vào mon trôn , cấu véo nơi đó của cô , cô đau lắm , nhưng cô vẫn không thể kìm được khoái cảm , khiến nơi đó vẫn không ngừng tiết ra dịch mật.

Nhưng con khủng hoảng đến khi cô nhìn thấy anh chuẩn bị đưa cái của anh vào trong người cô .

Vì quá hoảng sợ cô vội đẩy anh ra , và vùng lên chạy trốn ,

nhưng cô chưa kịp xuống giường thì

Áááááááá

Anh đã kéo cô lại và đâm thẳng cái của anh vào trong người cô .

Cô đau đến đến quần quai , anh đột nhiên đâm thẳng vào người cô , khiến người cô như bị xé toạc ra đau đến tột cùng .

Cô nằm sấp xuống giường , nước mắt không ngừng trào ra , hứng chịu những cái ra vào thô bạo của anh .

Cô cắn chặt môi không cho phép mình rên rỉ , hay khóc lóc , thân thể cô như rã rời , vô lực .

Được 1 lúc cô thấy anh dừng lại , rồi rút cái của anh ra , xoay người cô trước mặt anh

_ Tại sao lại muốn chạy trốn ?

- Tôi không muốn lấy anh đồ độc ác , tàn nhẫn hức hức

_ Vậy sao?

Nói xong anh lại tiếp tục đặt 2 chân cô lên hông anh , rồi xông vào muốn cô 1 cách mạnh mẽ .

Anh muốn cô phải biết giờ đây cô là của ai?

_ ÁÁÁÁÁÁ đừng mà , đau quá , anh bỏ ra đi mà . Tôi xin anh đấy . Anh làm ơn đừng thúc mạnh như vậy được không , anh là trâu bò à huhuhu

_ Tất cả đều là lỗi của em . Tôi rất muốn nhẹ nhàng với em nhưng em lại không muốn

_ Huhu bame ọi cứu con huhu

Cô đau đến nỗi thân thể cô như mất cảm giác , người cô như vô hồn .

Cô không biết anh hành hạ cô trong bao lâu , muốn cô bao nhiêu lần , rồi những tư thế kỳ cục mà anh ép cô phải làm .

Giờ đây cô mệt mỏi lắm rồi , cô muốn nghỉ ngơi , muốn quên đi chuyện kinh hoàng đêm nay , rồi người cô dần dần chìm vào bóng đen một cách vô thức .

Khi cô ngất đi , anh vẫn điên cuồng ra vào trong cô , cho đến khi anh trút hết tinh hoa của mình vào trong cô .

Lúc này anh mới ngẩng lên nhìn cô , thì anh mới biết , cô đã ngất xỉu từ khi nào rồi , người cô lạnh ngắt , nước mắt vẫn còn đọng trên má cô , khuôn mặt tím tái vô hồn vì đau đớn , khiến trái tim anh quặn thắt lại .

Anh bàng hoàng tỉnh lại anh đang làm gì cô thế này ,

Trời ơi! Sao anh lại tổn thương cô như vậy chứ

Anh nhìn đến thân thể cô vết bầm tím tái khắp người , thỉnh thoảng còn có máu vương vãi . Nơi đó của cô còn bị anh tra tấn đến sưng tấy , máu chảy rất nhiều .

Trái tim anh như co thắt lại , anh đã cố gắng kiềm chế không cho mình được làm tổn thương đến cô .

Vậy mà trong vô thức anh lại tra tấn , chà đạp thể xác , lẫn tâm

hồn cô .

QUYẾT MINH À! ANH XIN LỖI! ANH THỰC SỰ XIN LỖI! ANH SAI RỒI .

Ôm cô vào lòng đau đớn , hôn lên những giọt nước mắt còn vương trên má cô , rồi anh cúi xuống liếm hết máu trên người cơ .

Cơ thể cô xanh xao , trông yếu đuối mỏng manh hẳn đi.

Nhìn cơ thể cô như vậy anh không biết phải làm sao bây giờ nữa .

Cơ thể anh run lên bần bật , anh hồi hận lắm rồi , bây giờ anh phải làm sao để chuộc lại nỗi của mình đây ?

Mai là đám cưới rồi , anh phải làm sao để giữ được cô bên mình đây? Lần này chắc cô ghét và hận anh lắm đây .

Anh thở dài trong đau buồn , rồi bế cô vào phòng tắm ,

anh muốn dùng nước ấm để rửa sạch vết bẩn trên người cô , để xoa dịu vết đau cho cô .

Vì anh vẫn cảm nhận được , tuy đã ngất đi nhưng trong vô thức cơ thể cô vẫn đang run lên .

QUẢ nhiên khi ở trong nước ấm cơ thể cô đã hồng hào trở lại , khuôn mặt cũng thư giãn bớt căng thẳng hơn.

Anh yêu thương , ân cần , nhẹ nhàng tắm rửa cho cô từng chút một .

Sau khi tắm xong anh lấy thuốc bôi cho cô , anh muốn chuộc lại lỗi của mình với cô .

Bây giờ điều anh mong muốn nhất là: sáng hôm sau khi thức dậy ,cô hãy quên đi tất cả , mọi chuyện như chưa từng có việc gì xảy ra .

Liệu như thế có được không em?

xin em hãy ở bên anh , đừng bao giờ rời xa anh nhé!

Anh xin hứa , anh sẽ không bao giờ làm như vậy với em nữa đâu .

Xin hãy tin anh

Anh nhìn ngắm cô , có vẻ cô đã đỡ sợ hãi hơn

anh hôn lên môi cô

rồi vòng tay ôm chặt cô vào lòng ủ ấm cho cô .

Anh yêu em nhiều lắm

Hãy luôn ở bên anh , đừng bao giờ rời xa anh em nhé!

Tất cả hãy xem là 1 giấc mơ được không em ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

sáng hôm sau , do hôm qua tâm trạng không tốt lên anh dậy khá sớm .

Nhìn cô vẫn ngủ say trong lòng mình, và vết thương cũng nhẹ đi , vết thâm tím cũng mờ dần , khiến anh cũng an tâm phần nào .

ANH rất muốn được ôm cô trong vòng tay mãi thế này . Nhưng hôm nay còn phải đến lễ đường kết hôn .

Cho lên dù không muốn , anh cũng đành phải bế cô vào phòng tắm còn tắm rửa cho cô nữa .

Khi anh tắm sắp xong thì đột nhiên cô mở mắt . Cô nhìn anh chằm chằm không chớp mắt .

Thấy vậy anh vội vàng giải thích với cô

_ Anh chỉ muốn tắm cho em thôi , anh không có ý gì đâu

em đừng sợ

” Ngốc thì mới Tin anh ”

Cô không nói cả , lẳng lặng đứng dậy đi ra khỏi bồn tắm

nhưng cô vừa bước chân đi , thì cô liền ngã quỵ xuống vì đau

” Noi đó đau quá , tên đáng ghét đó . Hắn ta đã làm gì mình mà đến hôm nay vẫn đau thế này”

Thấy cô vì đau mà bị ngã xuống , anh đau xót vội đến đỡ cô

- Em không sao chứ?có đau lắm không ? Để anh bế em lên nhé!

_ Tránh ra

Thấy anh sắp chạm vào mình , cô liền hất tay anh ra . Cô không muốn anh chạm vào mình

_ Chuyện hôm qua .Anh xin lỗi , anh sai rồi .

Em có thể cho anh cơ hội để sửa chữa sai lầm của mình không

Cô chỉ nhìn anh mà không nói gì ,

nhưng trong đôi mắt anh biết có bất ngờ , kinh ngạc , sợ hãi , căm ghét và đau đớn .

Anh biết tội anh gây ra cho cô rất lớn , lên anh không dám xin cô tha tội .

Anh chỉ dám xin cô cho anh bù lại lỗi lầm của mình thôi.

Bị ngã đau cảm giác đau đớn hôm qua lại ủa về . Người cô bắt gặp run rẩy sợ hãi .

Vậy mà tên kia hắn ta còn dám đến gần cô .

Còn muốn cô tha thứ nữa ư , không có chuyện đó đâu .

Làm gì có chuyện làm tổn thương , trả đũa người ta xong lại đi xin lỗi .

Tha lỗi cho anh ta để lần sau anh ta lại hứng lên làm đau cô nữa à , cô sẽ không tin anh ta đâu , sẽ không bao giờ tha thứ cho anh ta đâu .

NHÌN ANH đầy căm hận , sau đó cô bám vào tường , men theo đó đi ra ngoài

Còn anh đứng chết lặng tại nhìn cô khó khăn bước đi .

Vì đây không phải nhà cô , lên cô không biết lấy quần áo ở đâu mà mặc bây giờ .

Chẳng lẽ lại mượn đồ anh ta mặc tạm .

Cô đang ngờ ngác không biết phải làm sao .

Thì thấy anh đi đến 1 chiếc tủ rất lớn mở ra

_ Trong đây là quần áo anh chuẩn bị cho em, em xem có bộ nào vừa ý không?

THẬT sự nếu như bình thường thì cô chẳng thèm đâu, nhưng nếu không mặc chẳng lẽ cô cứ quần mãi cái khăn cho anh ta ngắm.

Suy đi nghĩ lại, người

thiệt vẫn là cô.

Lên cô đành đến đó chọn tạm 1 bộ vậy.

Thấy cô đi đến chọn đồ, anh vui lắm miệng cứ cười toe toét "mặt hình tượng quá" khiến cô chỉ muốn tát cho 1 cái vào mặt.

Mà công nhận quần áo anh ta chọn đẹp thật, kiểu dáng và màu sắc rất đa dạng, loại nào cũng có khiến cô nhìn hoa cả mắt.

Do dự mãi mà không biết chọn bộ nào,

như đọc được suy nghĩ trong đầu cô. Anh bèn lấy 1 bộ váy màu xanh da trời, kiểu dáng đơn giản, nhưng rất mềm mại, nữ tính.

Thật ra bộ này cô đã ngắm rất lâu rồi, nhưng vẫn còn lưỡng lự.

Bây giờ anh đưa thì lấy luôn vậy, mặc xong còn chuẩn, không lên ở nơi nguy hiểm này quá lâu.

Khi cô vừa mặc xong bộ váy anh liền nói

_ Bây giờ anh đưa em đến lễ đường nhé!

_ Đến đó làm gì?

”tên khốn, người đã hành hạ ta ra thế này rồi, mà vẫn không muốn tha cho ta sao”

_ Hôm nay là ngày chúng ta kết hôn mà

- Tôi ... Không ... Muốn

_ Anh có thể đồng ý với em mọi thứ. Nhưng chuyện này thì không thể được

_ Lấy anh, thà tôi chết còn hơn

_ Vậy ba mẹ em sẽ cùng chết với em đấy

_ Anh

- Em hãy suy nghĩ kỹ đi. Tôi đợi em bên ngoài.

Nói rồi anh đi ra ngoài, để mình cô trong phòng đau đớn.

Cô biết anh ta muốn lấy ba mẹ ra uy hiếp cô. Tên khốn đó.

Hắn chỉ chiếm được thể xác cô, chứ tâm hồn, trái tim cô, thì sẽ mãi mãi dùng hồng có được.

LẤY thì lấy, xem hắn ta làm gì cô nữa nào.

Cô thì cô không tìm cách hành hạ lại hắn, cô không nằm người.

OH MY GOD SUN ông bắt công vừa vừa phải phải thôi chứ.

Cô bước ra ngoài liếc xéo anh 1 cái

- Đi thôi còn đứng đó làm gì?

Nghe câu nói đó của cô anh vô cùng sung sướng.

Cô không biết anh đã lo lắng thế nào đâu.

Anh rất sợ cô sẽ không đồng ý. Vì anh không thể làm tổn thương cô được nữa, nếu cô không chịu anh sẽ phải giải quyết thế nào đây?

Bắt giam cô ép cô là người của anh ư, như vậy chỉ càng làm cô thêm ghét anh thôi.

Nhưng không sao, tất cả mọi thứ đều rất tốt đẹp.

Vì cô đã đồng ý, cho dù là đồng ý trong gượng ép.

Nhưng mà có còn hơn không.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

TRÊN đường tới Lễ Đường, tâm trạng cô rất tồi tệ, cô không muốn nhìn thấy mặt anh, lên đã xoay hẳn người nhìn ra bên ngoài.

Không khí trong xe yên lặng đến đáng sợ, mỗi người đều theo đuổi suy nghĩ riêng của mình.

Nhìn họ giống 2 người xa lạ, hơn là vợ chồng sắp cưới.

ĐẾN lễ đường vì biết cô còn đau lên anh liền bế cô vào phòng thay đồ, khiến mọi người cứ tròn mắt lên nhìn

- tôi thì thấy cô vợ làm nũng quá, mỗi thế mà cũng bắt bẻ

- chủ tịch chiều vợ thật đấy>

bàn tán xôn xao

Cô nghe thấy mà như phát điên “ai cần ai ta bế chứ, đúng mấy người rồi hơi đi buôn chuyện nhà người ta”

Anh nghe thấy họ nói vậy tự nhiên trong lòng thấy vui vui, dù anh biết có người đang lườm mình chấy mắt.

Khi đến phòng thay đồ cô còn ngượng hơn.

Nhờ cái đám dẫu thâm tím trên người cô, mà cô trở thành tâm điểm chú ý của mọi người.

Sau khi mặc xong váy cưới, có chị sau khi nhìn cười đã lâu nói với cô

- Chị biết! 2 vợ chồng rất yêu thương nhau, nhưng phải cố gắng nhịn chứ, có muốn thì cũng làm ít thôi, sao lại điên cuồng thế này. Chờ đến tối nay vất vả như thế cơ à

- Vợ chồng trẻ mà chị, không làm đủ là không ngủ được hahaha đúng không cô dâu

_ Nhưng vết thâm lộ hết ra ngoài, mọi người nhìn vào là biết ngay, như vậy không hay lắm!

Nghe mọi người nói cô ngượng chín mặt, vừa xấu hổ lại vừa tức giận.

Càng nghĩ cô càng bực mình, tất cả đều tại tên đáng ghét đó, hẳn ta cố ý làm họ sỉ nhục cô mà.

- Tất cả đi hết ra ngoài. Ngày mai mấy cô không phải đi làm nữa.

Tôi không thuê mấy người không biết phận sự của mình

_ Chủ tịch! Chúng tôi chỉ đùa 1 chút cho vui thôi, chúng tôi không giám nữa đâu

- Ra ngoài!

:-* lắc lắc, lôi kéo, thì thầm:-*

- Cô Quyết Minh, cô làm ơn xin với chủ tịch tha cho chúng tôi, Tôi xin lỗi cô mà

{NGOẢNG MẶT LÀM NGO}

- chúng tôi xin cô mà , tôi mà mất việc thì lấy gì kiếm sống nuôi gia đình đây

tôi có mẹ già đang nằm viện , con lớn mắc bệnh bại liệt ,

rất cần tiền thuốc thang .

Tôi không thể mất việc được .

- Ra ngoài ngay cho tôi , đừng để tôi nói thêm lần nào nữa!

_ Máy người cứ ra ngoài đi , để tôi xin cho

~ Vâng vâng vâng . Cảm ơn cô .

_ Anh đừng đuổi việc họ , bỏ qua cho họ đi

- Tôi không bao giờ nói 2 lời . Không tôn trọng em là không tôn trọng tôi .

Sau ngày hôm nay sẽ có khá nhiều người mất việc

- Nhưng họ chỉ lơ lờ thôi mà . Anh lại muốn đuổi ai nữa

- Đám buôn dưa ngoài kia

_ Thì họ chỉ nói chuyện cho vui mà thôi , chứ có ý gì đâu

- Không cho phép ! Chưa giết là may rồi đấy .

Thôi em trang điểm đi , người trang điểm đến rồi đấy .

- Đồ độc ác nhà anh mỗi thế thôi mà cũng đuổi việc người ta .

- Tôi không chấp nhận công ty có những con sâu ngu ngốc .

Nói xong anh quay lưng bước đi , khiến cô không nói lại được anh

“ANH ta ghét người ngu ngốc , thế sao anh ta lại giữ mình lại nhỉ? Chẳng hiểu gì cả”

(cô bé này lạ nhỉ , nếu không phải vì yêu thì chị đã bị mất mạng từ lâu rồi)

TRONG LỄ ĐƯỜNG

sau khi nghe cha xứ nói phát buồn ngủ thì ông cũng dừng lại

- Bạch Bối Phong con có đồng ý lấy cô Thảo Quyết Minh làm vợ , hứa ...cho dù...

ta quyết định cắt luôn viết nhiều mệt lắm

- Con đồng ý

- Thảo Quyết Minh con có đồng ý lấy anh BẠCH BỐI PHONG làm chồng không? Hứa... Cho dù...

Đợi mãi mà không thấy cô trả lời , cha xứ cùng mọi người đều rất sốt ruột .

Chẳng lẽ cô muốn từ chối anh lên mới do dự như vậy ?

ANH thấy cô cứ cúi đầu không trả lời , bèn đến gần tai cô nói nhỏ

- chẳng phải em đã đồng ý lấy anh rồi sao?

Sao lại không trả lời cha xứ . Em muốn đổi ý à

Nhưng anh vẫn không thấy cô động đậy cũng chẳng trả lời.

Anh bèn cúi mặt xuống , xem thử khuôn mặt đang cúi xuống kia ra sao rồi?

Và điều anh nhìn thấy rất bất ngờ

2 mắt cô nhắm nghiền

trời ơi! ĐANG ở nơi thiêng liêng hồi hộp như thế này , mà cô có thể đứng ngủ ngon lành .

Anh không biết phải làm sao với cô vợ ngốc này nữa!

- Quyết Minh , Thảo Quyết Minh em dậy ngay cho tôi

nghe thấy anh gọi lớn bên tai , lúc này cô mới giật mình tỉnh dậy , ngơ ngác nhìn anh và mọi người

- Có chuyện gì thế? Sao mọi người nhìn tôi ghê vậy

- Cha xứ và mọi người đang đợi câu trả lời của em

- Trả lời gì cơ?

- em mau nói: con đồng ý đi

- con Đồng ý

Nhân danh chúa ta tuyên bố 2 con là vợ chồng Háaaa?

Tiếng vỗ tay mừng rỡ của mọi người khiến cô như bừng tỉnh .

Sao cô lại dễ mắc lừa anh ta như vậy chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

SAU khi làm lễ kết hôn xong , 2 người liền đi hưởng tuần trăng mật luôn.

Vì cô thích ngắm hoa anh đào nở , lên cô Quyết định chọn đến Nhật Bản.

LÚC đầu anh muốn đi trực thăng riêng của mình .

Nhưng cô rất quyết không chịu , cô muốn mua vé đi bình thường , cảm giác giống như mọi người mới vui , mà được nhìn nhiều người, chứ không phải nhìn 1 mình bán mặt tên chồng đáng ghét kia.

Mà lấy chồng rồi cảm giác cũng khác thật ,có 1 chút gì đó xao xuyến , hồi hộp , lo lắng , sợ sệt , nhưng sao chẳng thấy vui 1 chút nào nhỉ?

Vừa đi đến sân bay , tinh thần cô tốt hẳn lên , nhìn dòng người qua lại đông đúc cô vô cùng thích thú

còn anh chẳng thích chút nào cả , vì anh ghét nơi đông đúc ồn ào

bất giác anh liền cầm tay cô thật chặt .

Còn cô không biết nhìn cái gì đó mà đứng như tượng , mặt tròn xoe, miệng không ngừng nuốt nước bọt

_ Em đang nhìn cái gì vậy?

- Sao tự nhiên anh cầm tay tôi làm gì? Bỏ tay ra

_ Minh đi thôi nào!

- Không đi!

_ Sao vậy?

_ Tôi muốn ăn kem!

Nó ở bên kia kia

tại ngày trước cô rất thích ăn kem , nhưng từ khi sang mĩ học là không được ăn nữa . Bây giờ thấy nó , cô thèm vô cùng .

_ Thôi được rồi! Đề tôi đến đó mua cho em .

Em đứng yên đây đợi tôi , không được đi đâu cả biết chưa!

- Ủ ừ ừ nhanh lên đây nhé . Tôi thèm lắm rồi

- Em có cái gì không thèm không?

- Có! Chính là anh đó .

Thôi đi mau lên nói lắm quá đây , nhờ 1 tý thôi mà cứ nói mãi

- Em , em đứng yên đây cho tôi .

Nói xong anh nhìn xung quanh 1 lượt rồi mới đi đến chỗ hàng kem.

“cái tên này đúng là mất thời gian mà , mỗi đi thôi mà cũng phải nhìn xung quanh , cứ làm ra vẻ ta đây huyền bí lắm không bằng .

Nhìn ngó xung quanh có gì đâu cơ chứ , làm mất thời gian ăn kem của ta . Ôi sao lâu thế!”

cô vừa quay ra nhìn anh , thì đột nhiên cô bị 1 tấm vải bịt mũi , miệng . Cô vội lấy tay gỡ ra . Nhưng chưa kịp gỡ thì cô đã ngất xỉu rồi .

BẠCH BỒI PHONG sau khi mua kem quay lại nhưng không thấy THẢO QUYẾT MINH đâu .

Anh vội vàng đi tìm cô , vì anh chỉ nghĩ chắc cô lại lấy cớ để trốn anh đây .

Nhưng tìm mãi không thấy , anh đã phải huy động tất cả anh em ở gần cùng tìm kiếm , nhưng vẫn không tìm thấy kết quả gì .

Anh rất lo lắng , mong rằng cô chỉ ham vui mà trốn anh thôi , cô đừng gặp vấn đề gì nhé .

Biết vậy lúc đó anh sẽ kéo cô theo , thì cô đã không biến mất thế này rồi .

_ Anh Hai! Hay chúng ta đến phòng theo dõi camera xem sao .

Biết đâu lại tìm thấy thông tin gì có ích

- Đến đó

Trong phòng camera . Anh nhìn thấy người vợ của anh đang nhìn ngó lung tung , bỗng nhiên có 1 kẻ giám lấy khăn tắm thuốc mê rồi mang cô ấy đi .

Xem xong anh giật đến run người , là kẻ nào ? Hẳn giám động vào vợ anh .

Nếu cô chỉ cần bị mất 1 cọng tóc . Anh thề anh sẽ giết cả nhà đó !

Cảm giác lo lắng , sợ hãi đang ngày càng xâm chiếm trái tim anh .

- *QUÁT LỚN:-* còn đứng đó làm gì , không mau đi tìm người nhanh lên .

Chết tiệt

- Anh Hai anh đừng lo Lắng quá chắc Chị hai sẽ không sao đâu . Bọn chúng chỉ muốn bắt chị Ấy để đe dọa anh thôi .

Có thể chị ấy sẽ không gặp nguy hiểm gì đâu.

- điều động tất cả anh em tìm kiếm .

Gặp được bọn chúng giết ngay tại chỗ.

TRong căn nhà tối om ở rất xa nội thành , có 1 cô gái đang nằm ngất xỉu ở đó .

Bỗng cửa mở có 5 người đàn ông đi vào

- Nó vẫn chưa chịu tỉnh lại à ?

- dạ chưa

- Mau lấy nước tạt vào mặt nó cho ta

bị nước tạt vào mặt , cô giật mình tỉnh dậy .

Đập vào mắt cô là 5 người đàn ông , bọn chúng đều nhìn cô cười khẩy .

Rồi dùng ánh mắt giết người nhìn cô .

Khiến cô bất giác , run rẩy sợ hãi lùi về phía sau

- Các người là ai? Sao lại bắt cóc tôi?

~ Mày hỏi cái thằng chồng chó chết của mày đấy

- nhưng anh ta gây chuyện với anh , chứ có phải tôi đâu

~ Mày là vợ nó tao không tìm mày thì tìm ai hahaha

_ Oan có đầu , nợ có chủ . Ai hại anh thì anh phải đi tìm kẻ đó chứ .

Mà anh ấy đã hại gì anh mà anh ghét lây sang cả tôi

_ Nó làm gì tao à !

Tên khốn đó nó giám làm công ty tao phá sản chỉ sau 1 ngày khiến tao không kịp trở tay . Đã thế lại còn giám phá tan bang hội của ta .

Theo người ta có lên trả thù không .

- Kê ra hần ta ra tay cũng hơi nặng tay thật . Lên trả thù thì cũng có lý .

Nhưng kê ra hần ta cũng hơi ngu thật

~ Độc ác như thế còn ngu cái gì?

-Đáng lẽ ra anh ta lên giết cả ông luôn đi. Để tôi đỡ phải chịu họa lây

~Con ranh này , tao cho mày chết

_đại ca đừng đánh nữa . Nó ngất xỉu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Chương 23

- THẢO QUYẾT MINH tỉnh dậy lần 2 là lúc ban đêm

Trong căn phòng tối đen lạnh lẽo , cô lủi thân thể vào 1 góc tường , người cô co ro run rẩy vì lạnh và sợ hãi.

Cô sợ bóng đêm lắm , cô còn sợ ma nữa , cô sợ đến nỗi run lên bần bật , răng va chạm vào nhau.

Hôm nay bị chúng đánh mặt cô sưng húp lên , đau khủng khiếp , không biết ngày mai chúng lại làm gì nữa đây ?

Tự nhiên cô bất giác sợ hãi . Lỡ chúng cao hứng lên giết cô , mà tên chồng kia không đến cứu kịp , thì hóa ra cô chết oan à .

Cô biết ngay mà ,hể dính phải tên đó thì số cô chỉ khổ cả đời thôi .

Đã hứa sẽ chăm sóc , bảo vệ cô mà giờ này chẳng thấy hấn đâu .

Hay hấn thấy cô bị bắt , thì vui vẻ đi tìm vợ mới rồi?

Tên này có thể lắm , hấn ta là mafia tìm cô dễ như trở bàn tay , chẳng quá hấn có muốn tìm cô không thôi?

Càng nghĩ cô càng tiêu cực , càng chán cho số phận của mình.

Huhuhu sao tôi lại khổ thế này chứ huhuhu

Cô đang khóc nức nở , thì cửa đột nhiên mở ra , khiến cô giật mình căng giác

- Người đẹp ! Em tỉnh rồi à? Sao lại khóc thế kia? Ở 1 mình buồn lắm phải không?

_ *run rẩy , sợ hãi* Ông ... Ông Đêm hôm ông vào đây làm gì?

- Tôi vào thăm em . Nếu em cô đơn tôi sẽ ở bên em .

Dù sao cũng chẳng có thằng chồng em ở đây!

Hay chúng ta cứ vui vẻ bên nhau đêm nay đi

Vừa nói hấn ta vừa đi về phía cô , cười đậm dề dề tiện

- Thằng già kia! Tao cấm mày qua đây

- Ai Ô , Người đẹp , anh già nhưng anh sẽ khiến em lên đến được đỉnh cao của hạnh phúc đấy . Chúng ta cùng nhau thử nhé .

Hấn nói xong liền vồ lấy cô , ôm cô chặt cứng , rồi ra sức hít ngửi người cô cười man rợ

vì tay chân cô đều bị trói ,lên cô không thể tránh gã dê già này được .

- Hahaha người em thơm thật đấy , lại mềm nữa chứ .

Ôm em 1 chút mà lòng anh nhộn nhạo hết cả lên rồi đây này , em hấp dẫn quá cơ , bảo làm sao thằng chồng em nó lại mê mệt em như vậy ?

Hôm nay có cơ hội thưởng thức anh phải tranh thủ thôi hahaha.

Để xem ngực em thế nào nào? Có ngon không?

Nói xong , hấn ra sức dùng 2 tay bóp nắn ngực cô

- Khôôông... Tránh ra... Bỏ bàn tay bẩn thỉu của ngươi ra , đừng động vào ta

Aaaaaa Đau quá Huhuhu

- Em yêu , em ngoan nào , trật tự để anh thưởng thức .

Em mà hét nữa , thì bọn bên ngoài chúng nó lại xông vào bây giờ!

- không! Không! ĐỪNG CỎI MÀ huhuhu Bỏ Tay ra đi mà

Không ! Không . CỨU TÔI VỚI huhuhu

- “CHÁT , CHÁT” im mồm ngay cho tao .

Nếu mày muốn chết thì cứ kêu đi .

Bị hấn đánh đến choáng váng , nhìn hấn ta đang cởi áo mình ,mà nước dãi chảy tòng tòng ,khiến cô cảm thấy thật kinh tởm.

Cô không muốn bản thân bị hủy hoại bởi tên cô đồ này .

Nhưng tay chân cô đang bị chới chặt , cô phải làm sao đây , càng nghĩ nước mắt cô không ngừng rơi .

Tất cả đều tại tên chồng đáng ghét đó , hấn ta đâu rồi? Sao không đến cứu cô ?

Đã hứa bảo vệ cô rồi mà huhuhu

- Áááááá Bỏ tay ra ... Đừng động vào tôi huhuhu

- Áo em khó cởi quá , anh xé luôn cho tiện .

:-*mắt sáng rỡ◻ ngực em đầy đặn mịn màng thật đó . Hahaha . Nhập tiệc nào

- Aaaa Bỏ tôi ra .

KHÔNG! Cứu tôi với!

Có ai không cứu tôi với HUHUhu aaa

- {CHÁT , CHÁT} CÂM MỒM LẠI . MỖI ĂN THÔI cũng bị làm phiền , im ngay

HUHUHU , HỨC HỨC , HỨC

~ có chuyện gì mà kêu gào , khóc lóc om xòm thế

- Làm ơn hãy cứu tôi !cứu tôi với

~ Chú! Chú đang làm gì vậy?

_ Tại chú thấy ngày mai kiểu gì nó cũng bị giết .

Mà nó đẹp thế này nếu bỏ đi thì lắm

mất gì đâu mà không thương thức

~ sao chú lại làm vậy?

- Tại chú không kiềm chế được .

Cháu nhìn nó đây này ngon mon mồn thế này cơ mà

_ Không cứu tôi với huhuhu

- Chát , chát , rồi hấn ta cầm tóc cô kéo lên , chỉ vào mặt cô

Tao đang điên lên đấy

~ Chú! Chú đừng đối xử với người đẹp như thế . Tội lắm .

Đáng lẽ ra chú muốn ăn cũng phải rủ cháu ăn cùng với chứ , ai lại đi ăn lẻ 1 mình như thế chứ

- Thì chú cứ tưởng 1 mình chú thèm nó thôi

~ Thằng nào ngoài kia nhìn thấy nó chẳng thèm đến nuốt nước bọt liên tục .

Dù sao cũng là vợ của tên trùm khét tiếng nhất thế giới mà.

Ai mà chẳng muốn thương thức xem mùi vị thế nào? Hahaha

- hahaha Vậy mà cháu không nói sớm .

Hay cháu ra gọi mấy thằng đấy vào đây chơi 1 thể ,

không tý nữa đang làm lại có thằng vào hỏi , tụt hết hứng

~ Vâng , để cháu ra gọi , món ngon mỗi người hưởng 1 tý hahaha .

Mỹ nhân đợi anh 1 lát nhé .

NGHE bọn chúng nói chuyện , cô tái hết mặt .

Bọn chúng định cưỡng hiếp tập thể cô?

Trời ơi! Phải làm sao bây giờ ? huhuhu.

Chương 24

4 tên kia vừa bước vào chúng vừa nhìn cô vừa cười dâm dề .

Khiến cô sợ đến tái mặt , cô hoang mang nhìn chúng đầy sợ hãi , cơ thể cô run lên bần bật .

- Người đẹp! Bọn anh vào với em đây ! Xin lỗi đã để em đợi lâu!

- không! Không! Huhuhu Tôi xin mấy người ta cho tôi đi mà

_ Bọn anh muốn làm chứ! Nhưng mà có món ngon ở trước mặt mà không ăn , thế hóa ra bọn anh ngu à!

~ Ngoan ! Chúng ta sẽ cùng nhau vui vẻ , anh tin rằng kĩ thuật của bọn anh hơn thằng chồng em rất nhiều hahaha

Chúng vừa nói vừa đi đến chỗ cô cười dâm dăng , khiến cô vô cùng sợ hãi , hoảng loạn

_ Nhập tiệc thôi nào ! Hahaha .

Vừa nói chúng vừa vỗ lấy cô sờ mó

- KHÔÔNG! Aaaaa

cô ra sức lấy chân tay bị chới đẩy hấn ra .

Nhưng 1 mình cô thì làm gì được chúng chứ

huhuhu

Con ranh này mày giám cản tao

- Khoan đã! Thế ai làm trước , làm sau đây?

CHẲNG lẽ chúng ta cùng xông vào 1 lúc sao? Như thế thì làm sao ăn được?

_ Vậy nhường đại ca làm trước , rồi chúng ta cứ lần lượt làm sau!

~ Nhìn nó bị chới làm bất tiện lắm . Hay là cời trói cho nó ,rồi anh em ta mỗi người giữ 1 chân 1 tay phanh nó ra . Cho đại ca thoải mái hưởng thụ hehehe

- Ừ ! Cởi quần áo sẵn ra , rồi chờ đợi đến lượt mình thôi .

Nhìn nó em thèm đến nỗi không chịu được nữa rồi!

- không ... Đừng mà... Đừng qua đây mà... Huhuhu... Nếu các người làm hại tôi , thì chồng tôi sẽ không tha cho mấy người đâu

- Hahaha chồng em ư hahaha TÊN KHỐN ĐÓ , HẢn muốn chết thì cứ đến đây hahaha .

Đáng lẽ ra lúc này em chỉ được nghĩ về anh thôi mới đúng , em đang bị phạt CHÁT...CHÁT...CHÁT , HUHUUHU

- Đại ca , để bọn em giữ tay chân cô ta , cho đại ca tha hồ hưởng thụ nhé

Vừa nghe thấy chúng nói thế , cô sợ hãi ngẩng mặt nhìn chúng .

Nhưng đập vào mắt cô là 5 tên trần truồng , người trực trực , đen hời ,béo như con lợn , cô nhìn mà phát buồn nôn .

Không bù cho chồng cô , da nâu đồng giám nắng khỏe mạnh , thân hình rất chuẩn , cơ ngực vô cùng rắn chắc . lại còn có cơ 6 múi nữa.

Làm sao để thoát khỏi mấy tên béo như lợn kia , nhìn bọn chúng trắng đen lẫn lộn , lúc nhúc đến phát kinh tởn .

Cô giật mình hoảng sợ khi bọn chúng lao vào cô , cời trói cho cho. Nhưng lại giữ chặt chân tay cô rồi phanh mạnh ra .

Khiến cô sợ hãi dẫy dựa trong hoảng loạn

- Đừng mà, đừng huhuhu Cứu tôi với

- Im ngay ... Chát , chát , chát , điếc cả tai .

Chúng mày lấy cái gì nhét vào miệng nó cho tao

_ Vàng! Để em lấy cái của em nhét vào miệng nó hìhìhì

há mồm ra mau lên

cô sợ hãi ngậm chặt miệng , cắn chặt răng . Lắc đầu tránh cái thứ kinh tởm mà hắn đang đưa đến .

Cô càng kinh sợ hơn khi tên đại ca đó đang muốn cởi quần cô ra .

Nhưng

ĐOÀNG... Đoàng... Đoàng... Đoàng... Đoàng...

sau tiếng súng là 5 tên ngồi yên tại chỗ bất động .

Cô sợ hãi nhìn ra bên ngoài.

Người đó là anh . Anh đang đứng trước cửa cầm súng , trên mặt anh là ánh mắt lạnh lùng vô cảm , tàn nhẫn .

Không hiểu sao khi nhìn thấy anh . Nước mắt cô không ngừng rơi . Giọng cô như vỡ oà , cô khóc nức nở

Oaoaoa hứchứchức huhuhu

Anh thấy cô khóc vội vàng chạy đến bên cô , cởi áo ngoài của mình mặc vào cho cô , ôm cô vào lòng .

Khuôn mặt anh không biết lúc nào mà thay đổi từ lạnh lùng , chết chóc , sang yêu thương , đau xót , ân hận .

Cũng may là anh đến kịp , nếu anh đến muộn 1 chút nữa , thì anh sẽ hối hận cả đời mất , anh không muốn cô bị tổn thương 1 chút nào cả .

- Anh đến với em rồi đây! Đừng sợ! Sẽ không có ai làm tổn thương em được nữa đâu

_ Sao bây giờ anh mới đến cứu tôi? Huhuhu tôi ghét anh lắm

- Anh xin lỗi! Anh xin lỗi

_ Không cho anh xin lỗi đâu hức hức hức .

Vừa khóc cô vừa rúc vào lòng anh tìm hơi ấm , nơi này lạnh lắm , chỉ có trong lòng anh là ấm áp và an toàn thôi .

Cô mệt mỏi lắm rồi , cô muốn nghỉ ngơi để quên đi tất cả .

Thế là ai mắt cô nhắm lại , rồi từ từ chìm vào giấc ngủ.

Thấy cô không khóc nữa anh biết cô đã ngủ , bèn bế cô lên ngồi vào chiếc ghế trong phòng .

Quay lại xử lý 5 tên đáng chết đang ngồi bất động kia .

Chúng bất động là do anh dùng súng gây tê làm tê liệt thần kinh .

Anh không muốn ở trước mặt cô xảy ra máu me , chết chóc .

Vì anh biết cô rất sợ máu sợ đánh nhau .

Và 1 điều quan trọng nữa bọn chúng không thể chết dễ dàng như thế được .

- Anh Hai! Giải quyết bọn chúng thế nào đây.

_ Lấy vải tẩm xăng dầu, quần vào thứ của nợ của bọn chúng ,rồi đốt đi.

Sau đó mang đến cho các anh em thích đàn ông hưởng thụ cho đến chết.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

SÁNG hôm sau cô tỉnh lại . Thấy mình đang nằm trong lòng anh .

Cô mới cảm thấy tạm an toàn .

Dù sao ở bên anh cũng đỡ đáng sợ hơn ở nơi lạnh lẽo đáng sợ kia .

Nghĩ đến ngày hôm qua suýt bị chúng cường hiếp tập thể , cô lại run rẩy sợ hãi .cái thân thể này cũng bị bọn chúng chạm tới .

Nghĩ đến đó cô vội cúi xuống xem người mình thế nào , nhưng trên người không có dấu vết cào cấu nào cả , ngay cả khuôn mặt lúc đó bị chúng tát cho sưng tấy , đau đớn , bây giờ cũng không còn cảm giác đau nhức nào nữa.

“CHẲNG lẽ hôm qua bé mình về , anh ta đã tắm rửa rồi bôi thuốc cho mình sao?

Không biết hẳn ta nhìn thấy người mình như vậy , sẽ có cảm giác gì nhỉ?

Cái tên này người làm ta suýt chết hụt , ta sẽ không tha thứ cho người đâu !

Chồng gì mà kém, bảo vệ vợ cũng không lên thân ,

chỉ được cái bắt nạt ta thôi

đáng ghét , tránh ra”

Càng nghĩ cô lại càng tức , càng tức cô lại càng bực .

Nổi bực tức ngày càng dâng cao , cô điên lên dùng chân tay đập đẩy ra xa mình , không cho anh ôm nữa

- Tránh ra... Cút ra., cho mi chết... Đồ chồng bất tài... Ta đã chết người

Anh đang ngủ bị cô đá cho giật mình tỉnh dậy .

Mấy hôm nay vì lo lắng cho cô anh không ăn không ngủ .

Hôm nay cứu được cô rồi , anh mới được ngủ 1 chút , lại bị cô làm phiền khiến anh vô cùng khó chịu .

Có tức giận cũng phải để người ta ngủ dậy rồi mới tức chứ .

Mà bình thường cô ham ngủ lắm mà , hôm nay đột xuất dậy sớm chán không có ai cãi nhau lên mới ép anh dậy đây mà.

Nhìn cái mặt đỏ ửng , phụng phịu kia là anh biết , cho dù không muốn cũng phải khai chiến đây

_ Á... Sao tự nhiên em lại đánh anh?... Đừng đánh nữa

- Tôi cứ thích đánh anh đấy , anh làm gì được tôi nào?

ĐÁP , đập , đập cho anh chết

- Đừng đập nữa , em sẽ đau chân đấy , em không mệt à?

Vừa nói anh vừa ôm lấy chân cô vuốt ve , vì hôm qua tắm cho cô xong , anh không muốn cô ở trần , cho lên mặc tạm áo somi của mình cho cô . Để có
muốn làm gì cũng tiện

- Bỏ chân tôi ra , ai cho anh cầm chân tôi

- Em có vẻ khỏe lắm nhỉ?

- Đương nhiên ! Tôi yếu để cho anh bắt nạt à!

- Vậy sao? Thế thì

- Thì làm sao? {mặt càng càng lên nghênh chiến}

- Thì mình động phòng thôi

Nói xong anh ôm chặt lấy cô , đè cô xuống dưới mặt . Hôn cô ngầu ngẩn

- Tránh ra , đừng có mơ , tôi còn chưa hết giận đâu nhé

cô ra sức đẩy anh ra , tránh nụ hôn của anh .

Nhưng mà anh tay anh đang chu du khắp người cô , khiến cô trở tay không kịp .

Người cô nhộn nhạo hẳn lên , ký ức hôm qua ủa về khiến lòng cô đau đớn

chẳng lẽ anh cũng giống như bọn chúng , muốn ức hiếp cô sao . Tại sao đàn ông ai cũng giống nhau cả vậy .

Nghĩ đến đó cô mệt mỏi không dây dựa lớn , nước mắt cô tuôn trào không ngừng chảy ra.

Anh thấy cô như vậy , gạt mình vội dừng lại , lấy tay lau đi nước mắt cho cô

- Em sao thế? Sao lại khóc rồi?

- Anh... Anh không thương tôi... Anh cũng giống như bọn chúng đều muốn ức hiếp tôi huhuhu Tôi ghét anh

- không! Anh rất thương em mà .

Em đừng có đánh đồng tôi với bọn chúng chứ .

Đầu óc của em là để chứa cái gì vậy ?

- OaOa oa Anh giám mắng tôi , vậy mà anh giám nói anh thương tôi ah huhuhu

- Ngốc !anh không thương em thì thương ai .

Người ta ai cũng có đêm tân hôn , thì em cũng phải cho anh có với chứ !

- Phạt anh ! Cho anh nghỉ luôn .

Tôi mệt lắm rồi , tôi muốn đi ngủ

- Hai~~ vậy em ngủ đi . Cứ tự nhiên

- Á . Anh làm gì thế ? Bỏ tay anh ra , ai cho anh sờ vào chỗ đó?

Không được trọc tay vào ááááá

- Thì em ngủ của em , anh làm việc của anh .

Chúng ta nước sông không phạm nước giếng , ai làm việc người đó hêhêhê

- đồ xấu xa kia !!! Bỏ tay anh ra ngay!!!

- không bỏ , chỗ em ướt hết rồi này . Nếu anh bỏ ra lúc này ,lỡ em tức quá đập đầu vào gối chết thì sao ,

tự nhiên anh lại mất vợ , anh chẳng đại

- Áááá Anh ... Anh ... Ừm ... Ừm

- Để anh bù đắp cho em , và cho anh xóa hết dấu vết của bọn chúng nhé!

- Tôi không cần , anh còn dã man hơn bọn chúng

- Nhưng anh cần! Cho dù đêm qua anh đã xóa hết rồi

- Anh... Anh... Đêm qua tôi bị như thế mà anh vẫn còn tâm trạng ABC sao?
- chỉ cần ở bên em lúc nào anh cũng muốn em hết .
- Tên dâm dê này , tránh xa tôi ra .

Không cho anh sờ vào người tôi , bỏ ra áááá

- Hình như em thích anh bạo lực thì phải?
- Huhuhu không... Không
- Vậy thì ngoan , để cho anh còn động phòng nào . Phần thưởng của anh
- chẳng phải đêm qua anh đã động phòng rồi đấy thôi?
- Có ai động phòng 1 mình không?
- Anh, anh là đồ... Ừm ừm áá

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Sau vụ bắt cóc đáng sợ đó THẢO QUYẾT MINH quyết định cắt luôn không đi hưởng tuần trăng mật nữa .

Vì cô nghĩ sang đó chắc gì cô được đi chơi mấy .

Hay là suốt ngày bị tên chồng giam giữ trên giường sáng , trưa , chiều thì khổ .

Thà cô ở nhà đi làm còn tốt hơn ,

ít nhất cô có thể tránh tên chồng kia sáng , trưa , chiều , còn tối thì chưa chắc .

Nhưng dù sao cũng đỡ khổ hơn nằm trên giường nhìn trần nhà , bị người khác tra tấn hoành hành .

Thấy anh đứng dậy mặc quần áo chỉnh tề cô liền hỏi

- Anh đi đâu đấy?
- Thì em không muốn đi NHẬT BẢN nữa .

Anh đành phải đi làm thôi!

_ Đi làm ? THỂ Anh làm ở công ty nào? Công việc và chức vụ là gì? Tiền lương có cao bằng tôi không?...

- Em không biết anh làm ở đâu?

_ Anh này hỏi đỡ nhĩ? Anh có nói với tôi đâu mà tôi biết !?!

- Không cần nói , rồi em cũng sẽ biết thôi !

_ Đúng là cái đồ tự phụ

- Thôi tôi đi làm đây ! Em ở nhà nghỉ ngơi đi!
- Không ! Không ! O này ! tôi cũng đi làm , ở nhà chán lắm
- Em nghỉ lâu như vậy , tôi tưởng em thôi việc luôn rồi .

“sao tự nhiên em lại muốn đi làm . Em mà đi tôi biết cho em làm việc gì đỡ tốn thất nhất đây”

- Vớ vẩn ! Đây là do tôi không thích đi thì tôi nghỉ .

Bây giờ ở nhà cũng chán , nên lên đây chơi cho đỡ buồn .

- Em đi làm mà cứ như đi chơi đấy nhỉ? Không sợ bị họ đuổi việc à?

- Hừ ! Tôi là nhân tài số 1 của công ty họ , họ giám đuổi tôi sao?. Nếu đuổi tôi thì tên chủ tịch đó có mắt như mù .

* Xặc*

- Ở ờ , tên chủ tịch đó sắp mù đến nơi rồi .

- Ai cho anh nói xấu chủ tịch của tôi? Cấm

- Em có vẻ bệnh chủ tịch của mình nhỉ?

- Đương nhiên ! Chủ tịch của tôi là 1 người vô cùng tài giỏi , đẹp trai , thông minh , tài trí , là 1 người tuyệt vời .

Cờ như anh ,chỉ có đáng xách dép cho anh ấy thôi .

- Em , em giỏi lắm . Tôi không thêm nói chuyện với em nữa . Chưa biết vị chủ tịch kia là ai mà đã giám chê tôi .

- Thôi ! Tôi tạm tha cho anh đấy !

Mau chọn cho tôi bộ quần áo , rồi còn công tôi đi làm nữa nhanh lên .

Khổ cái thân tôi , đã mệt gần chết rồi , mà vẫn phải cố gắng đi làm để kiếm tiền nuôi chồng ... Chắc ... Chắc .

Đúng là khổ mà , người ta thì được dựa dẫm nương tựa vào chồng , còn mình thì phải còng lưng ra cho chồng dựa vào .

Đã thế tên chồng lại chẳng ra gì ! Chỉ được mỗi mã đẹp trai thôi , ngoài ra vứt hết , đã độc ác , lạnh lùng lại còn dâm dê nữa ...&%"28"

Bây giờ tôi chỉ ước sao , anh bằng 1 phần của chủ tịch tôi thôi là được

- Em thích chủ tịch của em đến thế cơ à?

_ Đương nhiên !

Chẳng lẽ lại thích kẻ chuyên đi đâm thuê chém mướn nhà anh

- Được rồi! Nếu em thích chủ tịch của em như vậy !

Sao không đi mà theo đuổi hắn ta?

- Tất cả đều tại anh ! Tôi đang lập kế hoạch cưa đổ chủ tịch .

Thì bị anh xen ngang , ép tôi lấy anh .

Nếu không phải tại anh , thì biết đâu được chủ tịch bây giờ đã là của tôi .

- Ủm ! Em nói vậy cũng đúng?

Nếu em muốn thì cứ làm theo ý mình tôi không cản đâu

- Anh phải giữ lời hứa đấy nhé .

Khi chúng tôi ở bên nhau rồi , cầm ngăn cầm , cầm giết người.

- Được! Đồng ý

- Hahaha .

NGỰA ĐÀU ĐẾN ĐÂY CHO TA CUỐI NÀO.

Chủ tịch yêu ơi! EM ĐẾN ĐÂY . Hứhứhứ

- Hahaha . Tôi chịu thua em luôn rồi đây .

“Giám coi tôi là ngựa , tối nay em chết với tôi”

Anh công cô ra ngoài với anh mất ngạc nhiên , sững sốt của mọi người .

Có vẻ ngồi trên lưng anh , nghịch tóc tai anh mãi cũng chán .

Cô bèn nghĩ ra ý tưởng, muốn kiểm tra xem trí thông minh của anh đến đâu.

- Tôi có câu đố anh nhé , xem anh có giải đáp được không?

- Được ! Em đố đi !

- Ok! Bắt đầu đố nhé!..

Trên 1 cành cây có 3 con khi , khi bố , khi mẹ , khi con .

Khi mẹ rơi xuống nước , khi bố nhảy xuống nước cứu khi mẹ lên .

Hỏi trên cây còn khi gì?

TÔI ĐỐ ANH BIẾT ĐẤY?

- há? Đây mà cũng là câu đố sao?

Không cần phải nghĩ tôi cũng biết chắc chắn là khi khô rồi !

- Hahaha sao anh ngu thế?

Có mỗi thế mà cũng không biết .

Trên cây là khi con , là khi con biết chưa . Hahaha .

Tôi không ngờ anh lại ngốc như vậy .

ỜM! NHƯNG MÀ CŨNG KHÔNG THỂ TRÁCH ANH ĐƯỢC , CÂU ĐỐ NÀY TÔI PHẢI NGHĨ CẢ 1 TUẦN MỚI RA ĐẤY .

Cho lên lần sau có không biết gì, cũng đừng có xí xón ra về ta đây nhé!

- Em thông minh thật đấy ! Tôi khâm phục em quá

” Ta thế kiếp sau ta không thềm lấy vợ ngốc nữa”

- Anh có muốn tôi đố tiếp không?

- Thôi ! Thôi ! 1 người “thông minh” như em tôi không đấu lại được !

- Hahaha quá khen ! Quá khen . Híhíhí .

Ta là nhất . Hahaha

cuối cùng cũng có người ngu hơn ta.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Vừa đến công ty là cô đi một đường , anh đi một đường cho lên có 1 số việc cô không hề hay biết xảy ra .

Vì khi cô và anh kết hôn , anh chỉ mời những quan chức cấp cao đến dự .

Cho lên mới có chuyện cô vừa bước vào công ty, mọi người đều kinh ngạc nhìn cô

xì xào

~ Sau vụ việc lần trước , tưởng cô ta bị đuổi thẳng cổ rồi ! Sao còn ở đây?

- Ai mà biết ! Nhìn cô ta kìà vừa đi vừa cười , đúng là hâm dở

- cô ta không biết cô ta đã nghỉ quĩa ngày .

Sẽ bị đuổi việc sao ?

- 1 con sâu làm hỏng nồi canh . Tốt nhất cô ta biến đi cho khuất mắt

-:-C%-):-*%-)8-)

Họ nói gì cô nghe thấy hết , càng nghe cô càng tức .

Cô bị đuổi đầu mà đuổi . Chẳng qua đây là do tại cái tên chồng chết tiết kia, khiến cô bị xấu mặt trước mọi người .

Cô đang đi thì gặp giám đốc Phòng Phong .

- Chào giám đốc . Hìhìhì

{tưởng bỏ cứ nghĩ anh ấy ra đây đón mình}

- Ô ! THẢO QUYẾT MINH cô đến đây làm gì

“sao Anh Hai không cho chị hai ở nhà đi . Mang chị hai đến đây làm gì .? Chị Hai chỉ giỏi phá thôi”

- Hả? Thế anh không phải ra đây đón tôi à?. Sao anh hỏi lạ thế , đương nhiên là tôi đi làm rồi !

- Đi làm?

- Đúng ? Tôi là trợ lý của chủ tịch mà .

Thế chủ tịch đã đến chưa?

- Cô đứng ở đây ! Chắc chủ tịch vào đến trong phòng rồi đó!

Mà 2 người không đi với nhau à

- Tôi có biết chủ tịch là ai đâu mà đi cùng .

Tôi cũng sơ xuất thật đấy .

Đáng lẽ ra trợ lý riêng của chủ tịch , là phải luôn dính liền với anh ấy .

Sao tôi lại quên mất chứ .

Thôi tôi đi vào với anh ấy đây.

Chào giám đốc

- À... Ồ ... Chào .

“THẬT CHĂNG HIỂU nổi vợ chồng Anh Hai ra làm sao nữa ”

Thảo Quyết Minh vui vẻ phấn khởi , xông luôn vào phòng không thèm gõ cửa .

- Chủ Tịch tôi đến rồi đây ? Hahaha

không có tiếng trả lời .

” Không thèm trả lời mình , người gì mà kiêu thế”

Cô nhìn Chằm chằm vào người đàn ông, ngồi trên ghế quay lưng về phía cô .

DÁNG ĐẸP , Mà sao nhìn quen quen , khá giống tên chồng dâm thuê của mình .

Không biết chủ tịch đang làm gì nhỉ?

- Chủ tịch à !

- Im lặng , ngồi yên xuống ghế đợi tôi .

Cô Phụng Phụng ngồi phịch xuống ghế , quay sang lờm lờm anh .

Đáng ghét , người ta nghỉ cả tháng nay , bây giờ mới được gặp .

Vậy mà lờ lờ nào lạnh lùng với người ta .

Nhưng không sao ! Càng lạnh lùng ta càng thích .

Ôi ! Mình tò mò quá không biết khuôn mặt kia sẽ đẹp như thế nào nhỉ ~~MƠ MỘNG~~ .

1 tiếng : hào hứng

2 tiếng : vui vui

3 tiếng : thờ dãi+ vui

4 tiếng : chán nản

5 tiếng : Buồn bực

sau 5 tiếng ngồi hết mơ mộng rồi lại độc thoại 1 mình , đến phát bực mình .

Thì cô cũng nghe thấy tiếng nói trầm âm của chủ tịch

- Muộn rồi ! Đi ăn cơm thôi!

Cô đang buồn bực ngồi cắn móng tay , đột nhiên nghe thấy câu nói như mát lòng , mát dạ đó của anh .

Tâm trạng cô lại hưng phấn dạt dào trở lại .

” ôi ! Chủ tịch mời mình đi ăn . Húhúhú”

- Vâng ! Vâng

- Sao cô Vẫn ngồi đó?

Không về đi ở đó làm gì

- Em đợi anh mà!

- Đợi tôi? Có việc gì không?

- Em muốn cảnh báo cho anh biết 1 điều vô cùng quan trọng đó là .

TỪ HÔM NAY TRỞ ĐI EM QUYẾT ĐỊNH SẼ TÀN CÔNG ANH .

Anh hãy chuẩn bị tinh thần sau này sẽ là người của em đi .

Nói xong cô thẳng cửa phòng tiến ra ngoài .

Mà không hề hay biết khuôn mặt như hóa đá vì sốc của ngài chủ tịch .

Cô bước vào phòng trợ lý với tâm trạng vui vẻ thoải mái nhất .

- Chào mọi người ! Em đã trở lại rồi đây !

- Cô ... Cô đến đây làm gì? Nơi này không hoan nghênh cô ?

- Ô!?! Mọi người làm sao vậy ?

Em là Thảo Quyết Minh đây mà .

Mọi người không nhận ra em sao?

Mới có 1 tháng không gặp mọi người đã quên em rồi sao ?

Cô đi đến bàn làm việc của mình , xem xét giấy tờ .

- Đạo này công việc có vẻ nhiều nhĩ?

Từ giờ trở đi em sẽ thật chịu khó , sẽ không bắt mọi người làm hộ em nữa .

- Không giám ! Thà chúng tôi tăng ca còn hơn để cho cô động vào đám giấy tờ này .

Họ vừa nói vừa vội đi đến bàn làm việc của cô . Tranh nhau mỗi người 1 ít .

1 phút sau ,trên bàn làm việc của cô trống trơn sạch sẽ .

- Ô ! Hahaha . Mọi người tốt thật đấy , ai cũng tình nguyện giúp đỡ em thế này . Em vui lắm .

Không còn việc gì làm thế này ?

Em phải đi thực hiện kế hoạch của em đây hahaha

- Đây ! Cô lại muốn đi đâu phá hoại nữa

- Không ! Em không đi phá hoại đâu .

Em chỉ muốn đi tấn công trai đẹp thôi mà

- Tấn công Trai Đẹp ?

- Đúng! Đúng . Em định đi chinh phục chủ tịch

-Hahaha.Cỡ như cô mà cũng đòi tấn công Mĩ Nam Đẹp Nhất Thế Giới Sao?

MƠ đi. ẢO TUỞNG !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Nghe bọn họ coi thường mình , cô tức đến phát điên vội đáp trả lại

- Đẹp trai thì ta mới tấn công , không hoàn mỹ thì ta thêm vào !

- Cô... Cô . Nhưng cô sẽ không bao giờ có cơ hội đâu !

- Tại sao?

- Chủ tịch đã có gia đình rồi !

- Có khi nào? lâu chưa? sao em không biết nhĩ?

- Nghe nói mới kết hôn .

Cô đâu xinh như mộng .

Em hãy từ bỏ ý định đó của mình đi .

- Hahaha . Đúng là trời giúp em mà! Hahaha 2 người họ đẹp đôi thật đấy !

- Cô muốn làm gì?

- Hí hí hí . Chủ tịch có vợ , em cũng có chồng . Chồng em cũng rất đẹp trai nhé!

Em sẽ phải chồng em đến chinh phục chủ tịch phu nhân .

Ôi... Hahaha... Vẹn cả đôi đường , 2 bên cùng có lợi .

- Đúng là đầu óc không bình thường !

Nói chuyện với cô mất cả thời gian .

Mọi người tập trung làm việc thôi .

Ngốc như cô mà cũng có người lấy , chắc chắn kẻ đó có vấn đề .

THẤY mọi người đều tập trung vào công việc , không ai thèm tiếp chuyện mình nữa .

Cô bèn biến ý , quay đầu thẳng phòng chủ tịch mà tiến .

Vừa đến phòng chủ tịch , cô thấy cửa phòng không đóng hẳn , vẫn hơi hé ra .

Bèn đưa mắt vào nhìn xem chủ tịch yêu quý đang làm gì?

Sau kia lia mắt 1 vòng , thì cô đã nhìn thấy chỗ cần nhìn .

Hình ảnh mà cô nhìn thấy là chủ tịch ... Không đúng... Không phải chủ tịch... Mà là tên chồng lạnh lùng của cô .

Nhưng sao hắn lại ngồi đó?... Thôi chết rồi... Chủ tịch

Nghĩ đến chủ tịch của mình , bị giết người cướp ngôi .

Khiến cô không thể chấp nhận nổi .

Cô đèn đập mạnh cửa bước vào rồi quát lớn . Để anh đang tập trung làm việc , cũng phải giật mình .

- Tên kia ! Ngươi đã làm gì chủ tịch của ta rồi?

- Quyết Minh ! Em chưa về sao?

- Về cái gì mà về ? Nói mau chủ tịch của tôi anh đã vứt ở xó xỉnh nào rồi ?

- *nụ cười* Em lại đây với anh nào !

- Tôi không đùa đâu , nếu anh không khai ra thì đừng trách tôi độc ác

- Em muốn làm gì tôi ?

- Muốn làm gì à?

XEM TA ĐÂY

“vèo” *bóp* “chát” *rầm*

Cùng với những âm thanh sống động là 1 loạt , từ giấy bút , phình chén , ngay cả lọ hoa cũng quyết làm mục tiêu bắn phá anh luôn .

Cô cứ nén , anh cứ tránh . Nhiều lúc theo phản xạ tự nhiên đã mấy lần anh muốn phản công lại .

Nhưng anh phải cố gắng kiềm chế vì người trước mặt anh là cô .

Nhưng con người mức kiềm chế có hạn , anh sợ sẽ làm tổn thương cô mất .

- Em dừng lại đi ! Đừng ném nữa

- Đừng có mơ ! Khi nào anh chưa trúng , thì tôi vẫn chưa dừng lại .

- Tôi bảo em thôi ngay cho tôi !

- lại còn dám ra lệnh cho ta nữa à ! Cho mi chết

vèo... Bịch... Bốp... Áááá... Oa huhuhu

- Trời ơi! QUYẾT MINH em có sao không ? Chảy máu mắt rồi .

Có đau lắm không?

Anh xin lỗi

- Anh tránh ra ! Ai cho anh dám sút nó vào đầu tôi ! Huhuhu đau quá ... Huhuhu chảy máu rồi này huhuhu

Nhìn cô chảy máu anh xót vô cùng , anh cũng muốn thế đâu . Anh đã bảo cô dừng lại đi , vậy mà cô còn giấm lấy chén ném anh . Do đột ngột lên anh không kịp tránh , mà theo phản xạ của người học võ , có nguy hiểm tất có phản ứng tự vệ .

Thế là anh vô tư nhấc chân lên , đá cái chén quay chớ lại phía cô , ai ngờ đầu cái chén nó lại chọn trán cô để đậu chứ .

Nghe cô hét toáng lên , anh mới giật mình nhìn lại , thì máu từ trán cô đã nhỏ giọt mắt rồi .

Anh hồi hận lắm , hồi hận vô cùng . Nếu biết trước cô sẽ bị thương thế này . Anh thà đứng im nhắm mắt để cô ném trứng còn hơn .

- Huhuhu ... Đau quá... Anh tránh ra đi ... Không cần anh quan tâm ... Hức hức hức ... Ba mẹ ơi ! Chồng con đáng con chảy máu rồi... Oa oa oa

- Thôi nín đi... Ngoan ... Đừng khóc nữa... Lại đây để anh băng vết thương lại cho em nhé !

- Không ! Kệ tôi ! Để tôi chảy máu đến chết luôn đi... Oa oa oa

- IM NGAY!

- Anh... Anh ... Anh giấm máng tôi ... Anh...ANH ... Aaaaaa

- Không giỡn nữa , trật tự để tôi băng xem nào ! Máu chảy nhiều lắm rồi!

- Không ! Thả tôi xuống ! Không khiến anh . Chỗ này toàn mảnh sành thôi , anh bế tôi lại , lỡ tôi lại bị chảy máu thì sao?

- Nếu em còn giỡn nữa , tôi sẽ vứt em vào đồng mảnh sành đó đấy ! Trật tự xem nào!

Vì ai mà phòng làm việc của tôi xảy ra như thế này hả .

Anh bế cô lại ghế sofa , sau đó lấy bông băng , thuốc sát trùng , thuốc cầm máu , rửa sạch vết thương rồi băng lại cho cô 1 cách dịu dàng , tỉ mỉ , cẩn thận nhất .

- Đau ... Hức hức ...

Mà này anh phải trả lời thật tôi nhé ? Sao anh lại ở đâu? Anh nhét xác chủ tịch ở đâu rồi? Nếu anh bị bắt cấm được khai ra tôi biết chưa !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

NGHe câu hỏi của cô anh sốc toàn tập , anh không ngờ vợ anh lại có tư tưởng không giống ai như thế .

- Sao em lại hỏi tôi như vậy?

- Thì ít nhất anh cũng phải cho tôi biết anh vứt xác ở đâu chứ ?

Để xem chỗ đó kín chưa , nếu chưa kín ta đi giấu chỗ khác.

Còn nữa vì tôi là vợ anh , nếu anh bị bắt thì phải khai do 1 mình anh làm , tôi hoàn toàn không biết gì hết .

- Tôi tưởng em thích chủ tịch mình lắm chứ?

- Người chết rồi , thích cái quái gì được nữa . Bây giờ quan trọng là thủ tiêu vật chứng đi.

- Em cũng ghê gớm nhỉ ?

Vừa nói anh vừa dùng lưỡi liếm hết máu còn sót trên mặt cô đi cho sạch

- Kiếp! Anh bản thể ! Nhột ! Đừng liếm nữa !

Nếu không phải nguyên nhân sâu xa là vì tôi lên anh mới giết chủ tịch , thì tôi cho anh biết tay tôi , vào nhà đá mà ngủ với muỗi .

- Em ...

_ Chủ tịch

Anh chưa kịp nói hết câu . Thì bị nhân viên vào làm phiền .

Vì phòng trợ lý , thư ký gần phòng chủ tịch . Khi họ thấy trong phòng chủ tịch rầm rầm ồn ào .

Họ lại nghĩ chủ tịch đang hành hạ cô gái kia .

Tuy rất tò mò nhưng họ cũng không dám vào xem , mà chỉ rình mò bên ngoài , sợ vạ lây .

Cho đến khi sóng yên biển lặng , họ mới xông vào xem thế nào?

Ai ngờ , vừa xông đến cửa bọn họ sốc toàn tập .

Trong phòng chủ tịch bừa bộn kinh khủng , giấy tờ , mảnh sành , mảnh sứ vất tứ tung .

Nhưng sốc nhất là hình ảnh chủ tịch đang ngồi trên sofa... Và đang để cô ngốc đó ngồi trên đùi mình , đã thế còn ôm hôn cô ta âu yếm nữa chứ .

Có lý nào cô ta vừa vào đây chưa tròn nửa tiếng , mà đã cuốn hút được chủ tịch rồi sao?

Không biết cô ta dùng chiêu gì câu dẫn đây .

Bọn họ còn đang suy nghĩ lung tung , thì nghe thấy tiếng quát lớn .

- Còn đứng đó làm gì?

Mau dọn dẹp sạch sẽ chỗ này cho tôi .

Thấy anh đột nhiên quát bọn họ lớn như vậy , cô giật mình quay lại lờm anh , rồi thì thầm vào tai anh .

Hành động này khiến cho mấy cô gái đang dọn dẹp tức bốc khói

_ Anh không mau chuẩn đi . Anh lên nhớ anh không phải là chủ tịch ở đây đâu mà to mồm .

- Hahaha . Em thử nhìn biển tên trên bàn chủ tịch , xem người đó tên là gì?

- Xem nào ... Bạch... Bối ... Phong... Ồ! Nghe tên này quen quen .

Nhưng anh hỏi làm gì?

- Em nghe quen quen

“cốc”

- Á ! Sao anh lại cốc vào đầu tôi .

-Em đáng ăn đòn

mình đi ăn thôi , em đói lắm rồi còn gì nữa .

- Á tôi nhớ ra rồi .

Hình như đó là tên anh

hahaha . Không đúng , sao tên anh lại ở đó . Lại có cả anh cưới của chúng ta ở trên bàn nữa .

Sao lại thế nhỉ?

- Em cứ từ từ mà nghĩ , nguyên nhân vì sao đi !

- Khó như vậy làm sao mà tôi nghĩ ra được , hay anh cứ nói với tôi luôn đi

- Em! Sao em lại “thông minh” thế chứ .

- Quá khen ! Quá khen

hề hề

- Thế tôi hỏi em ? Khi nãy họ vừa gọi tôi là gì?

- Chủ tịch

- Thế đã biết tôi là ai chưa?

- Ồ... Há... Há... Cái gì cơ... Chủ tịch.

- Thôi đi ăn cơm , tôi đau đầu lắm rồi , không biết IQ Của em được bao nhiêu nữa

- hí hí tôi được 20 .

Mà này anh là chủ tịch thật à ? Lạ nha? Anh làm cách nào mà từ dân dăm thuê chém mướn biến thành chủ tịch , dạy tôi với .

Tôi cũng muốn là chủ tịch

- Em á ! Đừng bao giờ mơ mộng hão huyền . Hãy ngoan ngoãn làm chủ tịch phụ nhân đi .

Anh bế cô ra ngoài trước con mắt kinh ngạc của mọi người .

Cô vẫn đang sốc khi biết anh là chủ tịch lên không hề hay biết tính sát thương của mình , cứ mặc anh muốn làm gì thì làm.

Trong 1 tháng cô bám đuôi anh đi làm . Là bao đau khổ , bao buồn vui, bao tức giận mà cô đã gây ra cho anh .

Cô hết phá đông, tây, nam, bắc , không 1 ban phòng nào cô không xuất hiện gây rối .

Vì cô biết uy lực của chủ tịch phụ nhân rất lớn .

Cho lên cô đã phá hủy rất nhiều hợp đồng bạc tỷ .

Chẳng coi đối tác của anh ra gì , không cần biết công ty đó lớn hay nhỏ .

Cứ không thích là cô đuổi thẳng cổ .

Nhất là ai lỡ chẳng may xinh hơn cô , là cô cho về quê luôn .

Cô đi đến đâu là mọi người ngại gặp cô đến đó .

Trong công ty có 1 quy định mới mà mọi người ngầm hiểu với nhau .

Phải coi cô như không khí , thà tặng ca chứ không đề cô sờ mó vào bất cứ thứ gì cả , muốn làm gì thì làm nhưng không được phép đẹp hơn cô . Nếu trót nhìn thấy cô thì hãy tránh xa vài mét .

Chính vì vậy cho lên bây giờ chẳng có ai nói chuyện với cô cả , lên cô rất buồn .

Mà có phải nỗi của cô đâu , ai bảo mấy người đối tác cứ bảo cô ngốc , nhân viên thì bảo cô như trẻ con chưa lớn .

Thấy họ bận thì cô hào tâm muốn giúp họ , chứ cô có muốn phá hỏng hợp đồng đâu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

BÂY giờ trong công ty Thảo Quyết Minh là trung tâm gây rắc rối .

Bạch Bối Phong rất đau đầu về vấn đề này , các phòng ban đã phản ánh lên với anh rất nhiều , họ thực sự không thể chịu đựng nổi cô nữa .

Còn cô thì vẫn vô tư , hồn nhiên , yêu quý thăm hỏi mọi người ,sau đó lại tranh thủ phá .

Đã mấy lần anh định nói muốn cô ở nhà , nhưng những lúc đó đều vào buổi tối , mà lúc đó cô lại rất ngoan , chiều chuộng nghe lời anh , khiến anh đắm chìm vào hạnh phúc tình yêu , mà quên hết những cần nói với cô.

Anh ngồi trong phòng làm việc , nghĩ phải làm thế nào để cho cô ở nhà . Chứ không cứ đà này vài chục năm nữa , công ty sẽ phá sản trong tay cô mất . Thế thì đời con cháu anh hưởng bằng gì .

Anh đang suy nghĩ , tìm cách thì cô bước vào.

Nhìn thấy anh cô cười tươi vui vẻ . Vì ngoài kia chẳng có ai chơi với cô cả , cô đành phải vào đây ngồi nói chuyện với anh cho đỡ buồn , cô biết anh sẽ không bao giờ dám từ chối cô đâu .

- Anh đang làm gì đấy?

- Tôi đang xem xét lại 1 số hợp đồng , rồi kí

- Có cần tôi giúp cho không , việc này tôi làm được.

- Không cần đâu

” để em giúp thà tôi tự xé chúng cho xong”

QUYẾT MINH Đây!...

- hờ... ..

- Em có thể ... Ở nhà... Không đến công ty nữa... Được không?

- Tại sao?

- Tôi không muốn e vất vả , em chỉ cần ở nhà nghỉ ngơi là được rồi .

- hi hi hi . Không sao đâu , tôi chịu được mà .

Dù sao công ty lớn như vậy , tôi cũng muốn gánh vác 1 chút vất vả với anh .

Đó gọi là đồng cam cộng khổ , biết chưa?

Bây giờ anh có đi đâu , cũng không thể tìm được người vợ tuyệt vời , biết thương ,giúp đỡ chồng , như tôi đâu.

- Ủ ừm

” tôi không cần em giúp , tôi chỉ cần em đừng phá của tôi là được rồi”.

NHƯNG MÀ...

- Anh không thích tôi đi làm , anh sợ tôi sẽ giỏi hơn anh chứ gì . Tuy bây giờ tôi đang đi tạo mối quan hệ gần gũi, thân mật với nhân viên .

Nhưng anh yên tâm đi , công ty anh cũng là công ty tôi . Tôi sẽ không đạp đổ anh để cướp ngôi chủ tịch đâu mà sợ .

Tôi hứa đấy .

- Ôi trời ơi! *bóp đầu , xoa thái dương*.

Thế phải làm sao em mới chịu ở nhà đây ?

- Tôi nói rồi anh ở đâu thì tôi sẽ ở đó!

” muốn ta ở ta 1 mình buồn chết sao , đừng có mơ”

- Em sao cứng đầu thế ? Tôi ở đâu thì em sẽ ở đó?

- Đúng!

- vậy thì... Từ giờ trở đi tôi sẽ làm việc ở nhà .

” thôi vì sự nghiệp , vì công ty . Mình phải chịu vất vả 1 chút vậy ”

- Anh... Anh... Về thì về... Đi .

” để xem anh làm ở nhà được mấy ngày”

Cô hậm hực theo anh về nhà , đi qua mọi người cô ngược đời mắt cún con lên cầu cứu . Nhưng bọn họ không những đứng yên , mà còn nhìn cô cười hơn ăn mừng , đã thế còn vỗ tay tạm biệt cô nữa chứ .

Khiến cô có chút buồn buồn . Bọn họ lại hiểu lầm nữa rồi . Đây là cô bị anh bắt về nhà chứ có phải là đi du lịch đâu , mà họ phải mừng thay cho cô như vậy chứ!

1 buổi chiều tối nào đó , cô đang ngồi xem phim hoạt hình DÔRÊMON mà cô thích . Khi đang đến đoạn gay cấn , thì có kẻ đến làm phiền cô .

- Phu nhân có thể cho tôi xin ít phút được không?

- Tránh ra người ta đang xem phim , vô duyên

_ Vâng .

Sau 30 phút chờ đợi trong sốt ruột , lo lắng , thấp thỏm của người kia . Thì bộ phim cũng hết .

Anh đành đành liệu hỏi cô thêm lần nữa .

- Xin lỗi phu nhân , tôi...

- À! Lần sau khi người khác đang bận , thì đừng có mà xen vào .

anh là ai ? Tôi quen biết anh à?

- Dạ! Tôi là người dưới của ông chủ !

- Ủ ! Thì sao ? Liên quan gì tới tôi?

- Tôi đến là để xin phu nhân giúp tôi 1 chuyện

- Giúp anh à ! Hahaha , được , được . Anh nói đi

” hi hi lại có việc làm rồi”

- Phu nhân chắc có biết giám đốc Phòng Phong .

” phu nhân tốt thật đấy , nhờ 1 cái là đồng ý giúp liền . Vậy mà anh Phòng Phong cứ nói nhờ ai thì nhờ , nhưng không được nhờ phu nhân . Phu nhân tốt bụng , lại được ông chủ rất mực yêu thương , không ngờ hơi phí”

- Anh phòng Phong tôi biết , anh ấy làm sao?

” Mình sắp sửa được làm nữ hùng cứu mỹ nam rồi hihihi”

- Dạ ! Anh ấy vì tin tưởng cô người yêu mới quen . Cho lên đã lấy tạm 1 khoản tiền khoản tiền của công ty

cho cô ấy vay . Bây giờ thì cô ấy đã cao chạy xa bay , chẳng biết nơi nào mà tìm .

Mọi người định bù lỗ hồng đó vào rồi giấu nhem đi .

Nhưng ai ngờ đâu ông chủ lại phát hiện ra .

Ông ấy rất ghét những người ngu vì gái.

Cho lên đã quyết định Xử phạt anh Phòng Phong theo quy định trong bang , để răn dạy những người sau .

- Thế xử như thế nào?

- Chặt 2 tay, nếu nặng hơn thì sẽ Thiến

- há?

- Xin người hãy giúp anh ấy

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

NGhe anh ta nói vậy cô thấy hơi ngại ngại , bắt cô đi xin xỏ tên kia thà cô không giúp còn hơn .

Nhưng nếu không giúp , anh phòng Phong mà bị chặt chân tay , bị thiến . Thì tội cho anh ấy quá . Tên kia sao hấn ta lại độc ác thế chứ?

Mấy cái người này không tự đi mà xin , sao tự nhiên lại nhờ mình không biết .

Phải làm sao bây giờ?

- Sao mấy người không đi mà xin anh ấy?

- Chúng tôi đều đã đi xin ông ấy rồi?

Nhưng không được . Đầu tiên ông chủ còn cho qua .

Nhưng vì quá nhiều người đến xin .

Cho lên ông chủ đã ra quyết định: Ai mà đến xin cho anh Phòng Phong nữa , thì sẽ bị xử phạt như anh ấy . Ông chủ đã nói là làm . Mọi người không còn cách nào khác , lên phải đến đây làm phiền phu nhân .

Tôi thay mặt mọi người cầu xin phu nhân hãy cứu anh ấy .

Anh ấy là một người rất tốt , không thể để anh ấy như vậy được .

- Ta hiểu ! Nhưng mà... Lỡ ta đi cầu xin Bối Phong mà anh ta không đồng ý , còn muốn chặt chân tay của ta nữa . Thì chết ta à!

- Phu nhân ! Người đừng lo , ông chủ yêu thương người như thế , lại rất nghe lời người . Cho lên người chỉ cần nói 1 cái là ông chủ đồng ý ngay .

- Thật sao? Nhưng đôi khi ta cũng bị mắng không thương tiếc đấy .

Nhờ lần này anh ta lại tức giận thì sao?

- Phu nhân người chỉ cần thật dịu dàng , tình cảm , chiều chuộng ông chủ .

Đề ông chủ sung sướng , sau đó người xin gì mà ông chủ không đồng ý .

- Làm như vậy là như thế nào ? Ta không hiểu ?

- Người hãy chọn thời điểm khi người vừa tắm xong , mặc một bộ đồ ngủ thật gợi cảm , sau đó đến phòng ông chủ quyến rũ , thôi miên .

Lúc đó người nói gì ông chủ cũng đồng ý hết .

- Ta chẳng phải tội . Lỡ hắn ta cao hứng lên đòi hỏi thì chết ta à

- Chuyện này

” phu nhân thật là không kết thúc trên giường thì làm sao thành công được”

- Thôi để ta làm theo ý ta .

Ta đảm bảo sẽ thành công vang rộ . Hơn cái kế hoạch kia của ngươi .

- Vậy phu nhân người thực hiện luôn đi nhé!

Vì sáng mai là xử phạt luôn nhé

- Ok ! Ta sẽ đi xin luôn đây . He he ngươi thấy ta có tốt không?

- Dạ! Rất tốt

- Vậy... Ta có xinh không?

- Dạ! Rất xinh

- Vậy ... Ngươi thấy ta có quyến rũ không?

- Dạ! Rất quyến rũ

” phu nhân bị làm sao thế nhỉ”

- Hahaha . Ngươi tốt với ta quá .

Từ trước đến nay chỉ có mình ngươi là thấy

được nét đẹp đó của ta đấy .

À đúng rồi ! Suýt quên . Anh thấy Em có thông minh không?

- dạ! RẤT RẤT RẤT THÔNG MINH .

Phu nhân muộn rồi đó . Tôi phải đi đây , chào phu nhân

” phu nhân mắc tính tự sướng đáng sợ quá . Tốt nhất là chuồn nhanh cho đỡ mệt”

- Hí hí , tạm biệt , khi nào rảnh lại đến đây chơi nhé . Fan của ta .

Thôi dù sao thân tượng là phải giúp đỡ fan của mình .

Bắt tay vào công việc đòi hỏi lại công bằng cho người bị hại thôi .

Cô đi vào phòng ngủ nhưng không thấy anh đâu , bèn lướt sang phòng làm việc .

Đến cửa phòng , cô định đẩy cửa bước vào , nhưng cửa bị khóa bên trong.

Cô biết anh đang ở trong đó , vì khi ở nhà anh chỉ lượn lờ ở ai phòng : làm việc và ngủ .

Không ở phòng ngủ , chắc chắn anh đang ở phòng làm việc .

Dám trốn cô à ?

Chẳng lẽ anh ta biết cô sẽ đi xin xỏ cho lên mới tránh mặt cô?

Tên chồng này to gan thật !

đập cửa ỳnh ỳnh ... Rầm... Rầm... Rầm...

- Tên kia ngươi có mở cửa cho ta không thì bảo , mở cửa ra . MỞ CỬA RA ... Rầm... Rầm... Rầm.

Cô đang điên tiết đánh , đập , dẫm , đập lên cánh cửa . Thì bỗng nhiên cô nghe thấy tiếng gọi mình rất nhỏ

- Phu nhân!
 - hả? Ai gọi ta thế?
 - là tôi đây !
 - Hồ quản gia ông đẩy đây làm gì?
 - Ở ngoài kia , mọi người đã bắc thang cho phu nhân trèo lên cửa sổ .
- Bây giờ ông chủ đang không muốn gặp ai .
- Chỉ có cách trèo vào bằng đường cửa sổ thôi .
- Thế sao ông không đi mà trèo !
 - Bây giờ chỉ có phu nhân mới làm ông chủ bớt giận được thôi . XIN PHU NHÂN HÃY CỨU CẬU PHÒNG PHONG
 - Thế ông có thấy tôi ..
 - Phu nhân rất đẹp , rất quyến rũ , rất thông minh ...
 - Được chúng ta đi leo thang vượt tường đột nhập nào hahaha .
 - phu nhân người bé bé cái mồm thôi , lộ hết bây giờ .
 - hí hí . Ta quên mất .

.....

- Ôi má ơi! Thang cao quá à ! Ta sợ
 - phu nhân người đừng sợ .
- Đã có chúng tôi ở đây . Nếu người ngã chúng tôi sẽ đỡ người .
- Người là anh hùng tái thế , cứu khổ cứu nạn cho chúng tôi .
- Được ! Ta sẽ lên cứu vớt những linh hồn ngập ngoài .

THẢO QUYẾT MINH CỐ LÊN

- PHU NHÂN CỐ LÊN , PHU NHÂN VÔ ĐỊCH .

Nhìn thấy mọi người đang nhiệt liệt ủng hộ mình .

Cô hứng chí trèo nhanh hơn.

Quyết chiến đấu với anh tôi cùng .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

CÔ cầm đầu leo nhanh thoăn thoắt,

một lát sau cô mới nhớ ra không biết phòng anh ở đâu.

Liền quay xuống đất hỏi mọi người.

Nhưng dưới đất trống không, không một bóng người. Bọn họ đã biến mất như chưa bao giờ xuất hiện.

Cô bỗng nhiên lo lắng, sợ hãi, dõ dằng bọn họ vừa ở đây sao bỗng nhiên biến mất hết rồi, chẳng lẽ mình mộng du.

Cô đang suy nghĩ miên man thì nghe thấy tiếng quát lớn.

- THẢO QUYẾT MINH EM XUỐNG NGAY CHO TÔI.

Bị tiếng quát làm giật mình, cô thót tim suýt ngã

- Cái gì vậy? Cái gì vậy? Đừng có mà giả mà giả quý ở đây nhé !Ta không sợ người đâu

- Hừ ... Hừ... Zừ... Zzz

- Aááááá . Mọi người ơi ! mọi người đâu rồi ? cứu ... Cứu ... Huhuhu... CỨU TÔI VỚI

{Mọi người : Xin lỗi phu nhân ông chủ đang ở phía trên , lên chúng tôi không thể sát cánh bên phu nhân được nữa rồi . Mong phu nhân bảo trọng . Phải giữ được mạng sống là quan trọng nhất , cho lên chuẩn là thượng sách}

Thảo Quyết Minh ôm thang , đảo mắt nhìn xung quanh , khóc nức nở .

Cô hối hận lắm rồi ! Sao cô lại đi tin bọn họ chứ , để giờ đây bọn họ vất cô một mình nơi này .

Lại có ma giữa ban ngày trên không chung nữa chứ .

Chắc bọn họ nhìn thấy nó , lên sợ hãi chạy toán loạn hết rồi , bỏ mặc ở đây .

Bạn bè gì mà đều như thế , có phúc cùng hưởng , có họa chạy trốn toán loạn là sao?

Mấy người nhớ đây , hôm nay ta mà sống sót qua khỏi , ta sẽ đi tính sổ với mấy người .

Ôi chân tay mình run rẩy mềm nhũn ra hết rồi , làm sao bây giờ?

Huhu ta muốn xuống , ta muốn xuống ! Không chơi cái trò này nữa đâu.

- Đừng khóc nữa , một là em leo lên , hai là em leo xuống , em chọn đi

- Sợ... Sợ! Huhu ở trên đây cao quá à

- Ngoan ! Đừng sợ , lên đây với anh

- Khoan ! Ai thế? Ma quỷ thần thánh phương nào mau hiện nguyên hình .

Người đừng hòng dụ dỗ được ta .

- Nếu không muốn lên thì xuống ngay !!!

- Ta ngu gì mà xuống , ta xuống để người thừa dịp ta không đề ý , đẩy ta 1 phát chết tươi à?

- *NGHIÊN RẰNG* ngẩng cái mặt em lên đây . Đầu em chứa đậu phụ à ? Ngốc vừa thôi

- (nghe thấy bị nói là ngốc khiến cô vô cùng tức giận.

Mà công nhận giọng nói này nghe ngày càng quen , không biết cô đã nghe thấy ở đâu rồi .

Không cần biết ma quỷ phương nào , nói cô là ngốc , thì không thể chấp nhận được . Cho dù phải chết cô cũng quyết phải sống chết với hắn đến cùng .

Nghĩ đến đây cô liền ngẩng mặt lên , tư thế chuẩn bị chiến đấu .

Nhưng đập vào mắt cô , rất gần thôi . Mà khuôn mặt đỏ tím vì tức giận của ông chồng , nhưng hình như còn mang theo lo lắng nữa thì phải ?

- Ông xã ! Bé ... Bé ! Nói là làm cô liền dang 2 tay về phía anh , nhưng vừa bỏ tay ra , người cô mất thăng bằng , suýt rơi tự do

- QUYẾT MINH! Cẩn thận ! Em muốn chết à ?

- Ôi ! May quá ! Hú hồn! Suýt đập mông , gãy răng .

Hí hí Hello ông xã !

- Ai cho em lên đây ? Lại còn leo thang nguy hiểm thế này ?

- Huhuhu không biết ! Em bị mộng du .

Ông xã ơi cứu em

- Em leo lên đây với anh , sắp đến nơi rồi .

- Huhuhu . Không leo nữa đâu sợ lắm !

- Thế thì em tụt xuống đi

-

không... Không muốn .

- Thế thì cứ ở đây mà hóng gió

- Anh... Anh... Oa oa oa... CHỒNG KHÔNG THƯƠNG VỢ , VỢ GẶP NẠN MÀ KHÔNG CỨU .

Huhuhu . Ba mẹ ơi chồng con bắt nạt con . Tôi muốn về nhà , tôi không thèm ở đây với anh nữa . Huhuhu

- Em ... Em . (đóng sầm cửa sổ lại , đi vào trong không thèm nhòm ngó nữa)

- Anh... Anh giám bỏ rơi tôi .

Tên khốn kia ! Anh có ra đây không ?

Huhuhu . Chồng đáng ghét anh đâu rồi?

Huhuhu tôi biết phải làm sao đây ?

Huhuhu chẳng lẽ hôm nay mình phải phơi xác ở đây sao ?

Đáng ghét mà ! Anh dám bỏ mặc tôi . Vậy mà dám bảo yêu thương tôi , bảo vệ tôi . Vậy mà anh thấy tôi chết không thèm cứu .

Tôi ghét anh ... Hức hức... Bỏ rơi tôi .

- Tôi sẽ không bỏ rơi em , ngoan nín đi

- Anh đang ở đâu thế? ” nhìn xung quanh tìm kiếm”

- Em nhìn xuống dưới đi .

Khi cô vừa nhìn xuống dưới , thì thấy anh ở dưới chân cái thang , chuẩn bị trèo lên . Anh nhìn cô rồi mỉm cười trấn an cô .

- Ngoan ! Ở yên đây ! Giữ chặt vào . Anh lên cứu em đây .

Nhìn anh đang leo lên cứu mình , cô cảm thấy vô cùng an toàn , nỗi sợ hãi không hiểu sao đã biến sạch đầu mắt . Bây giờ cảm giác hạnh phúc đang vây lấy cô .

Dù sao sắp thoát chết không vui mới lạ .

- Ôm chặt lấy cổ vai anh . Anh sẽ đưa em xuống .

Mít ướt nhé ! Mỗi thế thôi mà cũng khóc sung hết cả mắt lên rồi.

- Vâng

Anh hôn lên tóc cô , rồi lau đi nước mắt .

Vác theo 1 con lợn leo xuống .

Chương 33

Cô bám chặt lấy người anh , thật sự là cô có chút sợ ,2 người cùng trên một cái thang chật hẹp . Lỡ anh nặng quá làm gãy thanh thì bụng ruột mất .

Lại còn sợ anh một tay ôm cô , lỡ như anh một tay thả cô ra , để cô bay tự do xuống cho nhanh , thì chết cô à .

Càng nghĩ cô càng bám anh chặt hơn , cảm nhận thân thể ấm áp và mùi hương nam tính trên người cô , khiến đầu óc cô bỗng trở lên u mê .

Cô mơ màng chìm đắm bên anh cho đến khi có giọng nói thì thào , dịu dàng vang nhẹ bên tai

- Em có thể nói lòng vòng tay một chút không? Em ôm tôi chặt như vậy , tôi sắp ngạt thở đến nơi rồi

- Nhưng... Nhưng

- Ngốc ! Tôi sẽ không bao giờ bỏ em ra đâu !

Mới cả chúng ta tiếp đất an toàn rồi .

- Thật sao ? Hihi! Hú hồn

” Ngẩng đầu nhìn ngó xung quanh , tay hơi nói lỏng nhưng vẫn ôm chặt”

- Mình vào nhà nhé ! Lần sau không được nghe người ta sui đại nữa biết chưa

- Không phải đâu ! Hình như là em mộng du

- À ! Thế à ! Tự biết bắc thang , rồi trèo lên ngắm cảnh nhỉ?

- đồ dăng lúc đầu em có cảm giác có người phía dưới giúp em . Nhưng khi nhìn xuống cầu cứu thì chẳng có ma nào cả ?? Anh thấy lạ không?

- Ủ ừ lạ.

Vào nhà thôi . Em cũng mệt rồi còn gì

- Vâng hihihi . Em cứ nghĩ ông xã bỏ rơi em rồi đó!

- Ngốc!

- Hừ ! NGƯỜI TA KHÔNG NGỐC *chu môi phản đối *

Anh hôn chụt lên môi cô , rồi phá lên cười .

Hai người vừa đi vừa nói , cười đùa.

Cho đến khi anh bế cô qua phòng khách .

Cô liếc mắt nhìn thấy mấy người khi nãy vừa rủ cô leo thang , đều xếp hàng ngồi yên trên ghế sofa . Ánh mắt hướng về cô cầu xin mãnh liệt .

Nhìn họ như vậy cái đầu ngốc của cô không ngừng hoạt động .

Suy nghĩ xem vì sao họ lại ở đây ?

Có thể do kiếp trước mấy người kia ăn ở phúc đức hay sao ?

Mà bỗng nhiên trong bộ não ngốc của cô , từ đâu có một dây thần kinh khôn chạy về .

(au : Không biết có khôn thật không nữa)

Khiến cô nhớ ra nguyên nhân vì sao cô phải leo thang , tất cả đều do tên chồng cô gây ra . Bọn họ là vô tội . Cô cần phải cứu anh phòng phong .

Đầu cô hoạt động nhanh đến nỗi ... Cô đang cười nói vui vẻ với anh ... Quay 180o sang lờm , nguyệt , lằm bằm chửi.

_ E hèm... Sao mọi người lại ngồi đây , đi làm việc của mình đi

{“nháy mắt” Mọi người yên tâm đi tôi sẽ cứu anh phòng phong . Tôi vừa giải thoát cho mấy người đấy , phải nhớ ơn để còn trả đấy nhé!}

- Mắt em có bệnh à? Mà nháy khiếp thế ? Em chỉ cần nhìn một phát là họ hiểu rồi .

Không cần phải vất vả thế đâu .

- Anh thì biết cái gì mà nói .

Người ngoài đừng có mà xen vào !

- Em!!

- Mấy người còn ngồi đó làm gì ?

Mau đi làm việc đi!

Việc kia cứ giao cho tôi , đảm bảo thành công .

À mà này hìhì . Ta biết nếu ta giúp không công mấy người sẽ cảm thấy áy náy . Cho nên chỉ cần trả công cho ta , tiền lương tháng này của mấy người cộng lại là được rồi , nhớ phải lấy cả của anh Phòng Phong nữa đấy nhé!

Anh ấy là phải lấy 5 tháng nhé !

Hìhì . Cảm ơn .

Khi cô còn đang cười típ mắt vì nghĩ đến số tiền mình sắp có được .

Thì mấy người kia đều Á Khẩu nhìn cô . Họ không ngờ phu nhân lại ham tiền như vậy .

Ông chủ giàu có nhất Châu Á . Chẳng lẽ lại để phu nhân nghèo túng đến mức độ bóc lột tiền của họ sao?

Thật không hiểu nổi???

Còn BẠCH BỐI PHONG anh ngượng chín mặt , xấu hổ vô cùng .

Sao cô lại giờ tính xấu mặt đàn em anh thế này ??

Như thế còn thì còn gì là uy nghiêm của chị hai nữa không hả trời ??!

- Mấy người về bang , chịu hình phạt trong bang đi .

- Vâng ! Thưa Ông chủ . Phu nhân chúng tôi đi đây .

Chúc phu nhân ở lại bình an .

- Mấy người đừng lo tôi sẽ xin tội cho mấy người .

Miền là đừng quên công lao của tôi là được rồi !

- THẢO QUYẾT MINH tôi để em thiếu thốn tiền bạc hả?

- Không !

* Mắt chớp chớp cún con vô “số” tội nhìn anh*

- Thế sao em lại đòi hỏi tiền lương của anh em ?

- Thế tôi hỏi anh .

Thế họ có mẹ già không? Có con nhỏ không ? Có vợ đẻ không?

- Anh em trong bang đều là những người không có gia đình , người thân .

- Thế tại sao tôi không thể lấy tiền của họ ?

Tôi mất công làm việc , vất óc suy nghĩ , suýt chết ngoài trời .

Thế tại sao tôi không thể lấy tiền công của mình ?

Không lấy có mà ngu .

- Tôi đưa em rất nhiều tiền , em có lấy số tiền ít ỏi đó của họ thì cũng chẳng làm gì.

Nhưng em có biết họ đã phải đánh đổi cả xương máu của mình để có được số tiền đó không ?

- Thật hả???

- Thật .

- Không ngờ bọn họ lớn đầu rồi mà còn ngu thật .

Chán ! Chẳng thêm nữa .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Nghe câu phát ngôn đó của cô , anh chỉ lắc đầu chán nản , không còn gì để nói.

Anh cũng biết vợ anh rất ngốc , nhưng mà ngốc đến mức này... Thì vượt quá mức tưởng tượng của anh .

Anh cũng không hiểu tại sao ngày đó anh lại bị cô cuốn hút , mê hoặc nữa .

Đáng lẽ ra ngày đó anh lên tránh xa con "hồ ly" bé nhỏ ngốc nghếch này , thì có phải bây giờ anh ...

- Này ! Anh đang nghĩ gì ? Mà mặt dãn ra thế ?

Cô bấu môi hờn giận nhìn anh .

" người ta đang buồn sắp chết vì tiền đến tay mà không lấy được .

Mà anh chẳng thêm hỏi han câu nào cả"

- Anh đưa em về phòng

Vừa đặt cô nằm xuống giường xong , anh chậm rãi đứng dậy ,

khiến cô tròn mắt ra nhìn ,

" anh ta không có ý kiến gì ? Tên này hôm nay sao vậy nhỉ?

Bình thường anh ta ham hố lắm mà ?

Dở dằng lúc này mọi thứ đều rất thuận lợi , mình còn đang nằm trên giường thế này ! Mà anh ta ngoảnh mặt làm ngơ ? Lạ thật đấy ??

Hay tên này bất lực rồi???

Nếu thế thật con xin cảm tạ trời đất ! Hahaha .

Vậy thì mình phải trêu ngươi hấn mới được .

Lại còn phải cầu xin cho mấy người kia nữa chứ , mệt thật "

- E Hèm... Anh à...

(cô còn chưa biết phải tiếp truyện với anh thế nào , thì anh đã đập vào mặt cô)

- Em nghỉ ngơi đi , trông em mệt lắm rồi đó !

Anh về phòng làm việc trước đây .

- Nhưng bây giờ tôi rồi mà

” Mất chớp chớp , môi chu ra hờn rồi”

- Anh làm xong rồi sẽ qua.

Anh nói xong rồi quay lưng bước đi

“EM lại muốn xin xỏ gì nữa đây , chuyện trong bang anh không thể để em lún sâu vào được .

Hai~~Tối nay chẳng lẽ mình phải ngủ ở phòng làm việc lạnh lẽo một mình à ?”

- Anh... Anh...

” Không được ! Nếu để anh ta đi mất thì kế hoạch của mình phá sản à”

- Ui~da~

hức hức . Đau đầu quá à ! Đau quá

{vẫn quay lưng bước đi , không ý kiến gì}

Huhuhu ! Oaoaoa đau quá ! Đau quá đau đầu quá

” tên khốn xem người có chịu dừng lại không ”

{Chân anh bắt đầu bước chậm lại , nhưng vẫn chưa chịu dừng lại}

” vợ ngọc em lại định giờ trò gì nữa đây .

Mình có lên đi tiếp không? Nhưng lỡ cô ấy bị đau thật thì sao ”

Thảo Quyết Minh thấy anh đã bắt đầu do dự .

Cô liền lần quay ra giường , đập đầu vào gối gào thét ,dẫm đạp .

Aaaaaa Đau đầu quá!!! Đau chết tôi mất!!! Huhuhu ba mẹ ơi huhuhu Đưa con về đi ... Con ở đây không ai thương con cả... Người ta bỏ mặc con rồi
Oaoaoa

(=_=”) Khiếp quá đi mất cái cô này)

- Ngoan ! có anh đây ? Đau lắm à?

(au :Đúng là đại gái , bị lừa rồi

Bối phong: Ta lại đập cho mi một phát đập mặt bây giờ . Cút

Au: Viết , viết... Anh Bạch Bối Phong anh đã bị cộng thêm 5 năm bởi khổ vì vợ.

Vì tội dám không coi ta ra gì ? Xin cảm ơn)

Anh thấy cô khóc lớn vội chạy đến bên cô , ôm cô vào lòng dỗ dành .

- Em đau lắm à ? Để anh gọi bác sĩ đến nhé

- Không ! Không cần ! Có anh ở đây với em là được rồi !

(cô dùng giọng nói dịu dàng , ngọt ngào nhất , rót mật vào tai anh .

Tay cô bắt đầu đưa lên cổ anh trườn xuống ngực anh xoa vuốt mon .

Ngước đôi mắt long lanh nhìn anh mỉm cười.

Cô dựa đầu nhỏ nhỏ xinh xinh dụi dụi vào hõm cổ anh nũng nịu .

- Thế bây giờ còn đau nữa không ?

Em làm anh lo lắng đấy !

Cô ngẩng đầu lên nhìn anh lắc lắc đầu mỉm cười .

Khiến anh không kiềm chế được , mà ôm chặt lấy cô , đè cô xuống giường , tham lam hôn ngấu nghiến lên bờ môi đỏ mọng kia.

Khi anh bắt đầu cho tay vào người cô xoa nắn thì cô cầm tay anh lại , dùng ánh mắt dịu dàng mê người nhìn anh. Thử thì bên tai anh

- Anh à ! Từ từ đã , chưa được ! Mình nói chuyện đã nào

- Chuyện gì ? Để sau đi ! Bây giờ chuyện này là quan trọng nhất !

(Anh vừa nói vừa điên cuồng hôn liến lên cổ và xương quai xanh của cô)

- Không được !!!

Đã bảo là từ từ đã rồi mà .

Chúng ta nói chuyện đã

(cô dùng sức lấy 2 tay đẩy cổ anh ra, khiến anh khó chịu hậm hực nhìn cô)

- Em muốn nói chuyện gì?

- Chuyện về Anh phòng Phong đó !

Anh tha cho anh ấy đi mà ! Nhé! Nhé! Nhé!

- Không được !

- Tại sao không ?

- không nói về vấn đề này nữa , mình tiếp tục thôi nào .

- Không muốn ! Nếu anh không tha cho anh Phòng Phong... thì đừng mơ chạm vào người em .

- Em...

Trên chiếc giường sang trọng có 2 người đang nằm ôm nhau . Mắt họ đều chuyển sang màu đỏ nhìn nhau rất đắm đuối , nếu thêm tý nữa có thể bắn ra đạn .

Người anh đang run lên vì tức giận . Nhưng nhìn khuôn mặt ngây thơ kia , anh đành đứng dậy , phán 1 câu TÙY EM rồi đi thăm , không thèm nhìn lại .

Khiến cô tức đến nổi cầm gối ném thẳng vào đầu anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

CÔ hậm hực nhìn anh bước ra khỏi phòng ... Mà trong lòng phát điên.

”Tên đáng ghét nhà anh , giám không để tâm đến lời nói của tôi . Lại còn bắt tôi ở đây một mình nữa .

Hắn ta không đồng ý giúp anh phòng Phong, mai mình biết nói thế nào với mọi người đây !

tức chết ta mà. Hừ hừ

Kệ xác người ta đi ngủ .

Ta thề ta sẽ cho người nhìn ăn 1 tháng aaaaa”

Nằm trần trọc trên giường mãi không ngủ được .

Nhìn lên đồng hồ là 10h đêm

” không biết tên kia làm gì? Mà giờ này chưa xong .

Đáng ghét anh ngủ ở đó luôn đi”

Nằm chán , cô buồn bực khó chịu , càng nghĩ về anh càng tức .

Thế là cô quyết định ra ngoài mua cái gì đó về ăn giải sầu , cho đỡ tức .

Bởi vì thời gian vẫn chưa muộn lắm , cô lại thích đi dạo buổi tối.

Lên cô quyết định đi dạo một lát , gặp món gì cô thích ăn thì mua .

....0_0....

Ngoài đường tuy là ban đêm , nhưng đèn đường vẫn sáng gần như ban ngày .

Cô một thân lủi thủi trên đường .

Không hiểu sao bảo đi dạo cho thoải mái ... Nhưng ... Khi ra ngoài đường ... Phải chứng kiến cảnh ... Nam nữ , những đôi tình nhân cầm tay nhau , ôm nhau đi trên đường ... Lại khiến lòng cô rất buồn và tủi thân .

Cô đứng giữa ngã tư đường do dự không biết lên đi tiếp hay về nhà đây .

Về nhà mà phải ngủ một mình thì thà đứng lạng ngoài đường , nhìn người qua lại còn hơn.

Nếu đi tiếp cô biết đi đâu , về đâu đây .

Từ nãy đến giờ cô qua rất nhiều hàng ăn , nhưng cứ tới gần mùi thức ăn bốc lên rất khó chịu ... Khiến cô ... Phát buồn nôn ,

cô không hiểu hôm nay mình làm sao nữa , tâm trạng khó chịu lên gây ảnh hưởng đến vị giác luôn ư.

Đang chán nản vì vấn đề ăn uống của mình . Thì đột nhiên cô nhìn thấy ... Ở bên kia đường ... Những quả dâu tây căng tròn , chín mọng đỏ , chúng như đang hấp dẫn cô , kêu gọi cô hãy đến thưởng thức chúng , chúng làm cô thèm muốn đến không kiềm chế được mà nuốt nước bọt ực ực.

Cô theo sự kêu gọi của dạ dày , hí hửng đi đến với mấy em dâu xinh xắn .

Nhưng vừa đi đến ven đường , bỗng nhiên có 1 chiếc ô tô màu đen từ đâu đi đến dừng trước mặt cô,

cô còn đang ngơ ngác không hiểu chuyện gì .

Thì có 2 người đàn ông to lớn xuất hiện đột ngột trước mặt cô . Đánh vào gáy cô ngất xỉu , rồi sau đó bế cô vắt vào trong xe .

Một phút sau chiếc xe lại biến mất như ở đây chưa hề có chuyện gì xảy ra.

~~~~~

Bạch Bối Phong sau khi làm xong việc là 11h . Anh không biết có lên về phòng không nữa ? Hay ở đây luôn.

Mấy tên đây to gan thật dám đi cầu xin cô giúp , bọn chúng thừa biết anh rất khó từ chối cô , dám lòi điểm yếu của anh ra ... Bọn này to gan thật , lần này anh nhất định phải xử phạt thật nặng ... Cho chưa ... Xem lần sau còn dám tái phạm nữa không?

Sau 30' cân nhắc , đắn đo mãi anh mới quyết định về phòng xem cô đã ngủ chưa .

Vì thật ra anh cũng đang rất nhớ cô , anh biết khi này anh bỏ ra ngoài , cô chắc chắn sẽ rất giận anh .

Lên anh cũng muốn vào thăm cô xem cô thế nào rồi? Có gì còn phải xin lỗi nữa .

Có vợ đôi khi cũng mệt thật ! Cứ ở một mình những chuyện này sẽ đỡ mệt hơn , không bao giờ phải nghĩ tới.

Nhưng không hiểu sao thà một hơn thế này ... gấp cả trăm, nghìn lần anh vẫn muốn lấy cô .

Vì cô là hạnh phúc đời anh , là trái tim anh , là báu vật quý giá mà bấy lâu nay anh mất công tìm kiếm .

Khi anh quay trở về phòng thì không thấy cô đâu.

Anh đã tìm khắp nơi cũng không thấy .

Ban đầu anh chỉ nghĩ cô vì hờn giận lên trốn anh một chút , để bắt anh đi tìm .

Nhưng khi tìm mãi , tìm mãi , phải tất cả nhân lực trong nhà cũng không thấy cô đâu .

Đến lúc này anh mới bắt đầu lo lắng, sợ hãi

- Các người có ai thấy phu nhân ra ngoài không?

- Dạ không ạ!

(Lý do không ai nhìn thấy vì cô muốn ra một mình cho thoải mái , không muốn cho bọn vệ sĩ đi theo làm phiền .

Lên đã thừa dịp không có ai ở dưới lên lút trốn ra ngoài chơi)

- Khốn kiếp !

- Ông chủ xin bớt lo lắng .

Chắc phu nhân ngủ quên ở góc nào đó , lên mọi người đi tìm mới không thấy .

Biết đâu sáng mai phu nhân lại xuất hiện thì sao!

- Thảo Quyết Minh ...

” reng ..., reng... reng”

Anh còn chưa nói hết câu , thì có điện thoại gọi đến

- Alô!

- BẠCH BỐI PHONG chào mày !

- ai thế?

Bỗng nhiên anh thấy dự cảm không lành về tên này , khiến lòng anh lo lắng vô cùng.

- HAAAAHA. Con vợ yêu quý của mày đang trong tay tao!

- Mày ! Thằng khốn ! Tao cấm mày làm hại cô ấy .

- Nếu mày muốn cứu cái mạng của nó , thì hãy mang cái mạng mày đến đây

- Được

” QM À! Đừng sợ em nhé ! chờ anh, anh đến cứu em đây”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Trong ngôi biệt thự màu đen u ám và huyền bí .

Nằm ở bên ngoài ngoại ô , nơi này dường như chỉ có mình nó ngự trị ... giữa 1 vùng ngoại ô vắng vẻ khiến nó càng trở lên hắc ám.

- Đại ca!

- Nó tỉnh chưa?

- Dạ chưa!

- chưa hả? Mang nó ra hồ cá đi.

Hắn vừa nói vừa nhìn về phía cô gái đang nằm hôn mê trên nền đất lạnh , dùng ánh mắt oán hận thù ,chết chóc , tàn nhẫn lạnh lùng với cô.

Hắn nhếch mép , rồi cười thỏa mãn

- Bạch Bối Phong mày sẽ phải chết!

Có con vợ mày ở đây ! Xem mày có giám không tới không ?

Nhóc con! Hôm nay sẽ là ngày giỗ của tụi mày . ta sẽ đặc ân cho chúng mày cùng chết với nhau.

Bạch Bối Phong đề xem ngươi thoát khỏi ta như thế nào? Hahaha.

Chỉ cần giết được ngươi thì tập đoàn Huyết Đăng sẽ thuộc về ta , Hắc bang cũng sẽ là của ta HAHAAHA.

CHÁU YÊU À! CHO LÊN NGƯỜI KHÔNG THỂ KHÔNG CHẾT !

....~~~~~....

Bên ngoài biệt thự đen , ẩn nấp nơi kín đáo.

Có một cái hồ cá rất lớn , nó chiếm trọn mảnh đất nơi đây.

Bên trong hồ là những con cá mật trắng, chúng đang tung tăng bơi lội trong ngôi nhà của mình.

Có vẻ như chúng ở trong hồ cá cũng không lớn lắm , chỉ vài tạ thôi , nhưng cũng đủ nuốt chửng con mồi một cách ngon lành.

Ban đầu hắn nuôi cá mập là để thỏa mãn thú vui đam mê nuôi cá của mình.

Nhưng cá càng lớn thì chúng ăn thịt càng nhiều . Nếu cứ để tình trạng như vậy hắn e rằng sẽ phá sản với lũ cá này mất!

Lên hắn đã nghĩ ra một cách vụn cả đôi đường cho hắn và cá .

Đó là bắt tất cả những tên kẻ thù , những tên phản tặc làm mồi cho cá ăn.

Niềm vui của hắn là được chứng kiến nỗi đau đớn , sợ hãi , hoảng loạn của con mồi, khi biết mình sắp bị tấn công mà không thể nào chống lại được.

Và một cái chết đau đớn , bi thương sẽ đến với họ.

Khi bị ăn sống cho đến chết , chẳng nỗi đau nào bằng nỗi đau có thể cảm nhận chân , tay mình bị cắn nát bét mà không thể vùng vẫy ,

chẳng có gì đáng sợ hơn khi mình phải tự chứng kiến , bản thân mình bị ném từ trên cao xuống hồ , mà ở phía dưới là những con cá đang há mồm đợi con mồi chui vào miệng .

Chỉ Một nhát cắn thôi , thân thể sẽ đứt làm đôi ,sau đó nó mới từ từ cắn xé , nhai ngấu nghiến con mồi của mình , không sót một mẫu xương nào.

Đôi khi những lúc ăn no nó cũng thích vờn con mồi chết dần chết mòn.

Những lúc như thế nó sẽ cắn xé con mồi từng chút mồi, khiến con mồi hoảng loạn vùng vẫy. Sau đó mới ăn con mồi từ từ trong đau đớn sợ hãi ,vừa ăn vừa nghịch .

Đến khi trong hồ chỉ còn lại màu đỏ lan tràn khắp nơi , thì nó mới tiu ngiu lặn xuống . Và chờ đợi con mồi tiếp theo.

Cho lên nước trong hồ lúc nào cũng có màu đỏ và mùi tanh của máu lan tràn khắp hồ, khiến nơi đây càng trở lên quỷ dị.

- Ấn đầu nó xuống hồ đi

”ranh con , ta sẽ cho ngươi ném thử mùi vị nước trong hồ trước đã”

- Nhưng... Nhưng... Cá mập

“không được , ấn đầu nó xuống lỗ đầu cá mập chồm lên đóp luôn cả mình thì sao”

- Yên tâm đi ! Làm con ranh đó tỉnh lại đi.

Nói xong hần ” huyết sáo ” 1 cái , lũ cá mập đang bơi về phía có người . Nghe thấy tiếng sáo bèn quay đầu lại bơi ra xa.

- Bắt đầu đi!

- Vâng!

Bọn thuộc hạ lôi cô đến bên hồ , chúng ấn đầu cô xuống hồ nước đỏ tươi tanh ngắt mùi máu đỏ.

....

Thảo Quyết Minh đang chìm đắm trong giấc mơ cùng một bé trai rất xinh xắn , đáng yêu , bầu bình đùa nghịch vui vẻ .

Thì bỗng nhiên từ khuôn mặt bầu bình , đáng yêu đó ... nước mắt không ngừng rơi.

Bé con ngược đôi mắt to tròn “rất giống cô” lên nhìn cô rơi lệ , nhìn thấy bé con như vậy ruột gan cô quặn thắt , cô đau đớn vô cùng , nỗi đau đó bóp nghẹt trái tim cô khiến cô rất khó thở .

Cái miệng chúm chím của bé con dường như đang mấp máy điều gì đó muốn nói với cô , nhưng cô không thể nghe thấy được .

Rồi hình ảnh bé con dần mờ dần , sau đó biến mất .

Nhưng hình ảnh cuối cùng là đôi mắt bé con đang rơi lệ nhìn cô . Khiến cô không thể rời mắt được .

sao bé con lại khóc ? Dễ dàng vừa nãy còn chơi rất vui vẻ mà?

Hay có chuyện gì xảy ra với bé con rồi?

Nghĩ đến đó cô đau đớn vô cùng . Cô không muốn bé con khóc đâu. nhưng

sao cô vẫn cảm thấy nó đang phảng phất đâu đây ? , nó vẫn chưa tan biến ? , hay điều đó đã in đậm trong tâm trí cô ?

Cô còn đang tìm kiếm hình ảnh của bé con thì từ đâu mùi máu xộc vào mũi cô khiến cô ngột ngạt vô cùng.

Cảm giác khó thở ngày càng tăng lên , nhưng cô vẫn không muốn mất đi bé con , cố gắng kiếm tìm.

Mãi sau đó cô ngất đi vì khó thở.

- ừm.ừm

- Tỉnh rồi hả nhóc ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

THẢO QUYẾT MINH mơ màng tỉnh dậy , đập vào mắt cô là hồ nước có màu đỏ tươi của máu , cùng mùi tanh nồng nặc kinh tởm xộc hần vào mũi cô .

Khiến cô không chịu được mà nôn tại chỗ

- *QE~QE* ỢC ỢC ỢC

- HA HA HA HA

Khi cô đang nôm nỉa khô sở , bỗng từ đâu phát ra tiếng cười lớn khiến cô giật mình tròn mắt nhìn xung quanh .

Bây giờ cô mới phát hiện ra nơi này rất xa lạ với cô , mọi thứ đều trống rỗng u ám .

Cô ngước mắt lên nhìn 2 hàng toàn là đàn ông cao lớn , đồng phục đen , trông chẳng khác gì như mafia .

Trên cao người đàn ông đang cười lớn , mang khuôn mặt đầy sẹo . Ông ta đang nhìn cô với ánh mắt căm thù , tàn nhẫn , chết chóc.

Cô sợ hãi hoang mang không biết mình đang ở đâu ? Họ là ai ? Sao lại bắt cô ? Đồ đảng cô không quen biết bọn họ mà ? Chuyện gì đang xảy ra thế này?

- Nhóc con tỉnh rồi hả?

- Máy người là ai? Sao lại bắt tôi?

- Tỷ nữa thằng chồng mày đến thì mày biết .

- Anh ấy lại có thù oán gì với ông?

- Thù oán chất cao như núi .

Mày cũng không cần phải biết .

Đội tỷ thằng chồng mày đến ... Tao sẽ làm phúc cho vợ chồng mày chết cùng nhau hahaha

- Không ! Ông mới là người phải chết !

(cô vừa nói xong thì tiếng cười tắt ngấm)

- Và miệng nó cho tao

- Á bỏ tôi ra ” Chát... Chát... Chát... Chát” Áááá Đau , đau quá

” hu huhu đau quá , mặt mình sắp nát mất rồi . BỐI PHONG anh mau đến cứu em ! Bọn chúng sắp đánh chết em rồi huhuhu . Đau quá đi mất ”

Cô đau đến nỗi không kêu nổi nữa , nước mắt không ngừng rơi , cắn răng chịu đòn , mà người như sắp ngất đi.

- Dừng lại ! Đánh thế được rồi ?

Còn phải đợi thằng chồng nó đến rồi chơi tiếp.

Nghe thấy hắn nói vậy , Khiến cô sợ hãi lùi ra xa , mà không hề hay biết đằng sau mình là cái hồ lớn .

Hậu quả tất yếu là cô rơi xuống hồ .

Vì không biết bơi cô sợ hãi , hoảng loạn vùng tay loạn xạ , nhưng vẫn phải uống vài hớp nước máu kinh tởm kia.

Cô vội vàng kêu cứu , ngước mắt lên cầu xin họ .

Nhưng bọn họ đều đứng im lặng không ai có ý định cứu cô .

Cô đành ngước đôi mắt cầu cứu lên tận trời cao kia .

Nhưng hắn ta chỉ nhếch mép nhìn cô như đang xem kịch vui vậy .

Khi cô không biết phải làm sao ?

Bỗng nhiên cô có cảm giác phía sau mình sóng vỗ ầm ầm , hồ động dữ dội.

Cô bèn ngước mắt ra sau nhìn... .

Vừa nhìn thấy cảnh đó mắt cô tròn tròn , miệng cô há hốc á khẩu vì sốc và choáng váng trước thứ mình đang nhìn thấy.

Cô sợ hãi , hoang mang đến chân tay run rẩy , tim đập thình thịch .

Theo bản năng sinh tồn cô cố gắng vùng vẫy vào thành hồ , nhưng leo mãi không lên , cô hoảng sợ đến phát khóc nức nở.

Quay đầu lại thì bọn ngư tinh kia đã sắp bơi đến chỗ cô rồi , nhìn những con cá mập to đại tướng đang há miệng muốn đớp mình ... Tim cô như ngừng

đập , cô vừa kinh hoàng , lẫn hoảng sợ không biết phải làm thế nào . Cô cố leo lên bờ nhưng do chân tay run rẩy khiến cô không thể leo lên được .

Nghĩ đến bọn cá mập sắp đuổi đến nơi cô tuyệt vọng cô cùng , chẳng lẽ cô phải chết 1 cách đau đớn như thế sao? Không biết làm con mồi cho bọn chúng nhai cắn sẽ đáng sợ thế nào nữa ? Bị tan xương lất thịt rồi , liệu có đầu thai đượ nữa không?

Trong đầu cô nghĩ rất nhiều thứ mà cô cho là thật kinh khủng.

Trong lúc này đây cô cảm thấy sợ chết vô cùng , nhưng liệu có ai sẽ đến cứu cô không?

Nhìn bọn cá bơi gần đến mình cô thở dài . Rồi nhắm mắt lại chờ bị ăn thịt , mà nước mắt không ngừng rơi.

Khi cô đang tuyệt vọng buông xuôi cho số phận của mình .

Thì cô nghe thấy tiếng súng nổ , rất lớn , nó làm rung chuyển khắp nơi , khiến cô giật mình

Cô giật mình mở mắt ra , đập vào mắt cô là con cá mập to lớn đang há miệng đón cô . Nhưng chỉ đến đấy thôi , vì cô nhìn thấy trên đầu nó máu chảy rất nhiều .

Cô hoảng hồn sợ hãi nhìn những con còn lại ... Bọn chúng đều đã chết hết ... Nhưng vì sao?... Ai bắn nó?... Cô còn đang thắc mắc câu hỏi của mình , thì nghe tiếng quát lớn .

- Khốn Khiếp ! TÊN KHỐN NÀO GIÁM BẮN CHẾT CÁ CỦA TA ?

- TÔI!

Nhìn gương mặt đỏ gay vì tức giận của tên kia khiến cô vô cùng sợ hãi .

Nhưng khi cô nghe thấy giọng nói quen thuộc , thân hình thân quen đang từ từ bước ra ... Hai mắt cô sáng rỡ như ánh sao trời .. Là anh... Cô biết anh sẽ không bỏ cô đâu mà... Nhìn vào khuôn mặt lạnh lùng , tức giận của anh ... Không hiểu sao cô cảm thấy vô cùng ấm áp , vì cô biết anh đang tức giận cho cô...Nhưng sao anh cứ nhìn tên kia...Mà không thèm liếc nhìn cô lấy 1 lần.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Bạch Bối Phong vội vàng tìm Thảo Quyết Minh thì nghe thấy tiếng hét đầy sợ hãi rất lớn của cô.

Khiến anh lo lắng vô vùng , tìm anh nhói đau , anh cũng rất sợ hãi , mong sao tên khốn kia chỉ dọa cô thôi

“QUYẾT MINH cố lên em! Anh sắp tìm được em rồi .

Đừng sợ em nhé ! Đừng sợ !

Khốn khiếp sao chỗ này rắc rối thế ! Rõ ràng giọng cô ấy vang lên nơi này mà sao không thấy nhĩ ?”

Vì nghe thấy tiếng hét của cô , mà không tìm thấy cô đâu khiến tâm trạng anh rối bời , hoảng loạn vì lo lắng cho cô.

Từ trước đến nay chưa bao giờ anh mất bình tĩnh thế này .

Tìm anh đập điên cuồng , cảm giác lo sợ đang vây lấy người anh như nghẹt thở Khi anh nghe thấy tiếng khóc mức nờ , tiếng cầu xin ,kêu cứu của cô đang vang vọng đâu đây , rất gần thôi .

Anh đã phải gạt cô ra bên ngoài để tĩnh tâm lại , để xem nơi nào đáng khả nghi nhất... Và anh đã tìm ra nó .

Anh như đứng tim khi vừa nhìn về phía hồ nước .

Ở đó cô đang kêu khóc , gào thét trong sợ hãi và hoảng loạn ,rồi cuối cùng là buông xuôi.

Phía sau cô là mấy con cá mập to lớn , chúng lao về phía cô , và chuẩn bị đón lấy con mồi .

Nhìn thấy cô đang gặp nguy hiểm anh nghiêng rãnh tức giận , rút súng lên thanh , 2 tay 2 súng bắn liên tục vào đầu , cổ bọn chúng chính xác từng mm.
Sau một loạt tiếng nổ của súng , bọn cá mập chết ngay tại chỗ .

Không gian im lặng , u ám đến đáng sợ .

Nhìn bọn Ngư Quái kia chết hết , anh mới tạm yên tâm vì tạm thời bây giờ cô đang được an toàn .

Rồi quay sang bọn chủ mưu , anh muốn xử lý bọn chúng thật nhanh... để đưa cô trở về... Vì anh biết lúc này đây cô đang rất sợ hãi và cần anh bên cạnh bảo vệ , che chở

“QUYẾT MINH À! Đợi anh một chút nhé”.

....~...~....

- Hahaha . Thằng cháu quý hóa của ta đến rồi à .

Nghiến răng Nhưng ai cho mày giết con cưng của tao?

- Hóa ra là ông ! Đạo này ông tự biết đề ra cá nhĩ.

- Mày... Thằng ranh... Hôm nay sẽ là ngày dỡ của mày .

- Hahaha . Còn chưa biết là ai đâu.

Thảo Quyết Minh thấy anh mãi nói chuyện với tên đó , không thèm chú ý đến cô . Vội vàng hét lớn

- Anh ơi! EM Ở ĐÂY ! Mau đến cứu em đi!... Huhuhu ... Nơi này đáng sợ lắm ... Em không muốn ở đây nữa đâu... Huhuhu... Cứu em với huhuhu.

- Anh ơi ! Cứu em ... Huhuhu em xin anh đấy ... Làm ơn cứu em đi mà... Huhuhu... Nơi này vừa tanh , vừa lạnh , vừa đáng sợ ... Em chết mất... Em không muốn ở đây nữa đâu ... Cứu em với... Huhuhu.

Thấy cô khóc lóc kêu cứu , ruột gan anh quặn đau , xót xa vô cùng . Chẳng có gì đau đớn bằng chứng kiến cảnh người mình yêu thương đang sợ hãi , hoảng loạn cần mình bên cạnh , mà mình không thể ...

Nhưng nếu bây giờ anh đi cứu cô , mấy tên kia chắc chắn sẽ thừa cô đánh lên anh , đến lúc đó anh không đủ tự tin mình có thể bảo vệ cô an toàn được nữa không?

Cho lên anh quyết định bỏ ngoài tai tiếng kêu cứu của anh . Để tập trung vào kẻ thù của mình .

Nhưng tiếng khóc giấm rứt , giận hờn của cô khiến thôi thúc anh , khiến anh không thể nào chịu được .

Nhìn cô đang trôi vùi trong hồ nước lỏng nặc mùi máu , khuôn mặt đã tím tái vì lạnh và sợ hãi , trong đôi mắt đẫm lệ kia anh biết có sự trách móc , giận hờn , đau đớn , sợ hãi...

Cô đâu biết rằng , cô đau một , thì anh đau gấp trăm ngàn lần .

- Hahaha . BẠCH BỐI PHONG nếu mày không cứu được vợ mày , thì để tao vớt vợ mày lên hộ .

VỚT NÓ LÊN ĐI!

- KHỎN KHIẾP !

ĐOÀNG... Đoàng... Đoàng...

Anh vừa thấy tên chạm vào cô liền nổ súng bắn tên đó .

Bọn chúng thấy vậy liền rút súng ra bắn trả , anh chỉ nhếch mép cười , rồi lộn nhiều vòng giờ tay lia súng chọn đầu bọn chúng bắn tới.

Khiến bọn chúng hoa hết cả mắt , không biết anh ở nơi nào mà bắn , với kiểu bắn loạn xạ của bọn chúng , chỉ sau 2 phút anh đã hạ gục được tất cả bằng một phát bắn xuyên thái dương.

Nhưng anh đã quên mất tên đầu xỏ đang theo dõi anh ở bên trên .

Hắn ta nhếch miệng cười giờ cao súng thẳng hướng cô bắn tới .

Hắn muốn nhìn thấy anh phải đau khổ khi mất đi người mình yêu . Sau đó tâm trí sẽ hoảng loạn và đó sẽ là cơ hội tốt để hắn ra tay giết anh .

Tiếng súng nổ lớn , viên đạn xé gió bay về phía cô.

Lúc đó vừa giải quyết bọn kia xong lên anh không thể ngăn viên đạn đó lại.

Nhìn cô trợn mắt sợ hãi nhìn viên đạn bay về phía mình .

Anh không do dự vội phi đến chỗ cô , ôm cô vào lòng che chắn . Một tay anh cũng bắn về phía tên chủ mưu . Khi đạn vừa bắn ra thì... “BUP” máu từ lưng anh bắn ra , khuôn mặt anh tái mét nhưng vẫn cố gắng mỉm cười trấn an cô . Đừng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39

NHÌN thấy anh vì đỡ đạn mà bị thương chảy rất nhiều máu ... Cô sợ đến tái mặt, tim cô như ngừng đập, đau đớn vô cùng, nước mắt cô không ngừng rơi .

Cô rất sợ , lỡ như anh có mệnh hệ gì, ai sẽ bên cô ,yêu thương , chăm sóc, bảo vệ cô đây.

- huhuhu...MÁU ...Máu này... Anh có sao không?... Có đau lắm không?... Huhuhu... Anh đừng chết nhé... Hứa với em anh không được chết nhé... Huhuhu

nhìn cô đang ôm mình khóc nức nở ... Lòng anh rất đau xót , nhưng biết làm sao bây giờ, thà anh bị thương chứ không bao giờ anh muốn cô bị tổn hại dù chỉ là một cọng tóc.

Cho dù có chết anh cũng phải bảo vệ cô vợ bé nhỏ này đến cùng .

Thấy cô vẫn ở dưới nước run rẩy .

Anh đã phải cố hết sức ... Một tay quay mặt chìa súng vào kẻ thù... Một tay anh ôm cô lên bờ, rồi cho cô ngồi vào lòng như che chở , ủ ấp cho cô.

Ở trong lòng anh cô hí hoáy xem vết thương của anh thế nào . Điều đó làm anh cảm thấy cô cùng ảm áp vì sự quan tâm của cô.

_ Ngoan ! Anh không sao ? Đừng lo lắng quá biết chưa !

Bây giờ em phải thật bình tĩnh và nghe lời của anh .

Anh sẽ bảo vệ em đến cùng , sẽ không để ai làm tổn hại đến em đâu .

Đừng sợ nhé vợ yêu của anh .

Nghe anh nói như vậy cô nhìn sâu vào mắt anh rồi khẽ mỉm cười , dịu dàng tựa nhẹ vào vai anh thì thầm

- Vâng.

Trong khi hai vợ chồng đang ôm nhau đắm thiết tình cảm . Thì tên kẻ thù không đội trời chung với anh chỉ nhìn rồi cười khẩy , y như hắn đang xem cải lương , khóc lóc thế lương .

” ta cho 2 người cơ hội bên nhau mà thế non hẹn biển xuống dưới kia còn gặp nhau , đó là ân huệ ta ban cho người đấy ”

một phát súng của anh bắn về phía hắn lúc này , may là hắn lòi hai tên đàn em ra đỡ đạn... không thì hắn đã bị một phát xuyên tim rồi.

Hắn phải công nhận tài bắn súng của anh rất chuẩn , cũng may hắn có con tin là cô , không thì hắn đã chết trong tay anh từ rất lâu rồi .

Bây giờ anh đang bị thương rất nặng , hắn chỉ cần thông thả ngồi đợi anh chết dần chết mòn vì mất máu là được . Dù sao một con sư tử đang bị thương cũng không lên động vào nó... Kéo đến khi nó nòng lên cắn lại chỉ thiệt thân thôi .

Đang ôm anh , bỗng nhiên anh thờ có vẻ khó nhọc hơn , khiến cô tái mặt vì lo sợ

- Anh ! Anh ! Sao rồi! Khó chịu lắm à

_ *mim cười* Anh không sao đừng sợ ?

” cái bọn kia làm gì mà lâu thế không biết , Quyết Minh sợ đến khuôn mặt tím tái run rẩy hết lên rồi .

Không được rồi , phải báo hiệu cho chúng biết thôi , nơi này không phải là dễ tìm chút nào ”

nghĩ vậy anh bèn nhìn xung quanh xem có chỗ nào khuất , có thể che chắn được không .

Anh nhìn thấy một ghế đá khá lớn ở gần chỗ mình .

Anh nhìn cô mỉm cười rồi nói nhỏ Cô thấy anh nói vậy , cũng ngoan ngoãn gật đầu , rồi ôm chặt anh hơn .

Sau khi đã chuẩn bị xong , anh nện thật nhanh đến chỗ ghế đá ẩn nấp... Đồng thời cũng giơ cao súng lên trời , bắn một phát ” Đoàng”

~ Khốn khiếp mày giám gọi người tới .

Anh em bắn chết bọn chúng cho ta .

Hôm nay ta quyết sống chết với người.

Cô ở trong lòng anh thấy hân nói vậy thì sợ hãi run rẩy , ôm chặt anh hơn .

Anh thấy vậy vội vỗ nhẹ lên vai trấn an cô , dịu dàng nói.

- Ngoan ! Ngồi yên đây ! Không được thò đầu lên . Để anh xử lí bọn chúng , người của ta sắp đến rồi em sẽ được an toàn . Đừng sợ .

- Vâng ! Em không sợ ! Em sẽ không sợ ! Có anh ở bên sẽ không có gì phải sợ cả .

- Đúng rồi ! Vợ ngoan lắm . Bây giờ bỏ tay ra nào(gỡ tay cô ra khỏi cổ , không cho cô ôm nữa)

để anh còn xử lí bọn khốn khiếp kia.

- Không ! Không bỏ (ôm chặt)

anh định bỏ em một mình ở đây phải không?

Không ... Không chịu đâuuu

- Đã bảo là ngoan rồi mà ?

Anh không đi đâu cả , anh chỉ ở đây thôi ?

Em phải bỏ anh ra như vậy em mới không gặp nguy hiểm!

” Đoàng... Đoàng... Đoàng... Đoàng...”

- Áááááá huhuhu em sợ . Đừng bỏ em ra mà huhuhu

- Đừng sợ ! Vay ôm dưới bụng anh đây , đừng ôm cổ nữa để anh còn tiện quan sát ! Em mà thò đầu lên là chúng bắn vỡ đầu đấy.

- Vâng !

Cô vội vàng ôm dưới eo anh , thụt đầu xuống , nhắm chặt hai mắt lại . Nghe tiếng súng nổ mà lạnh run người.

Anh được thả lỏng cũng bắt đầu phản công , anh bắn phát nào chúng phát đó . Chỉ tiếc là tên chú đáng chết của anh , có hàng phòng ngự khá vững chắc lên anh phải tiêu diệt hết bọn chúng đã .

Dường như nhờ có tiếng súng âm ỉ , vang trời ... Cũng là thứ giúp người của anh tìm được nơi đang diễn ra trận chiến ác liệt .

Họ vội xông vào tiếp tục chiến đấu ... Chỉ chưa đầy 30' sau quân anh toàn thắng

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40

ĐÂY là lần đầu tiên THẢO QUYẾT MINH chứng kiến cảnh bắn giết đáng sợ như thế này , cô ngỡ ngác như người vô hồn nhìn mọi thứ xung quanh , xác người đầm máu nằm rải rác khắp nơi , đầu đầu cũng thấy máu .

Anh biết cô đang rất kinh hoàng , lên đã cố ý úp mặt cô vào ngực mình , che chở cho cô không để cô thấy được những cảnh chết chóc thế này .

Nhưng khi vùi mặt vào ngực anh , mùi máu tanh càng nồng nặc hơn , lúc này đây cô mới nhớ ra là anh đang bị thương , anh cũng bị bắn ... Chỉ vì bảo vệ , che chở cho cô lên anh đã phải gắng hết sức lực của mình , điều đó đã làm cho máu chảy nhiều hơn mà không thể cầm lại được .

cũng may là cô ở phía trước ngực anh lên không thấy máu đang chảy đầm lưng áo anh .

Khuôn mặt anh tái mét , nhợt nhạt , hơi thở đứt quãng , anh bắt đầu cảm thấy mệt mỏi , choáng váng , không đứng vững nữa .

Nhưng để trấn an cô anh vẫn phải cố gắng gượng cười.

- Phòng Phong cậu đưa phu nhân về trước đi.

- Không! Em không về đâu ! Em muốn ở đây với anh cơ ! Anh còn đang bị thương nữa mà hức hức hức

- Ngoan nào ! Em về nghỉ ngơi đi ! Anh ở đây giải quyết một số chuyện rồi anh về sau . Còn vết thương thì để anh em băng cho anh là được rồi , em không cần phải lo đâu.

”ngốc ! Em mau về đi , đã sợ như vậy rồi còn muốn cứng đầu ở lại.

Chết tiệt ! Vết thương đau quá , mình sắp trụ không được rồi.

Không thể để cô vợ ngốc này chứng kiến cảnh mình yếu đuối mà ngất đi được ... Đến lúc đó lại khóc lóc kêu gào sẽ không ổn cho lắm. Xin lỗi vợ nhé! Đã làm em phải hoảng sợ rồi”

Thảo Quyết Minh thấy anh muốn đuổi mình về , cô nhất quyết ôm chặt anh không chịu rời .

Cô ôm chặt lấy eo anh , tựa đầu vào bờ ngực vững chắc , mạnh mẽ của anh . Còn chưa kịp nghe nhịp tim anh đập ... Thì cô bỗng giật mình ... Sao người anh lạnh thế này , dường như anh còn đang run rẩy nữa , dù rất nhỏ thôi nhưng cô vẫn cảm nhận được .

Cô sợ hãi nhìn vào khuôn mặt tái nhợt , bờ môi tím tái của anh mếu máo khóc lóc.

- Huhuhu Anh... Anh... Anh làm sao thế?... Người anh...hức hức... Lạnh hết rồi này?

”huhuhu Anh làm sao thế này ? Anh đừng làm em sợ nhé!

Sao tim mình lại đau thế này chứ? Nó như bị ai đó bóp nghẹt vậy . Sợ quá đi mất , hay mình cũng bị bệnh rồi . Huhuhu”

- Em về trước đi anh không sao đâu . Ngoan ! Về nhà đợi anh , rồi tí nữa anh về với em

Phòng phòng cậu còn đứng đó làm gì ? Không mau đưa phu nhân về đi .

- Không! KHÔNG VỀ!

- CÓ ĐƯA VỀ KHÔNG THÌ BẢO ?

~CHỊ HAI chúng ta về thôi .

_ TÔI KHÔNG VỀ

cô nhất quyết ôm chặt anh , úp mặt vào ngực anh mặc kệ tất cả.

Thấy cô vẫn cứng đầu không chịu về , mà mắt anh thì đang mờ mịt hoa hết cả lên rồi , anh biết một chút nữa thôi anh sẽ không thể đứng vững được nữa . Anh thật sự không muốn cô vì mình mà phải đau đớn , sợ hãi , lo lắng nữa .

Cô hoảng sợ này giờ đã là vượt quá sức chịu đựng rồi .

Nếu anh mà ngã gục nữa làm sao cô chịu nổi đây.

Thôi thì đành phải dùng biện pháp mạnh vậy ... Anh ngay lập tức chĩa súng vào đầu PHÒNG PHONG quát lớn.

- Cậu không hoàn thành nhiệm vụ được giao + tội cũ khó tha. Cho lên ta xử cậu tội chết.

- Vâng !xin Anh Hai cứ trừng phạt.

Phòng Phong nhắm mắt lại , nhận hình phạt của mình... Dù sao mạng của anh là do anh hai cứu về , nếu anh hai muốn lấy đi thật thì cũng đành chấp nhận.

THẢO QUYẾT MINH thấy anh chuẩn bị bóp cò , cô sợ hãi gào thét , giữ lấy súng của anh , không cho anh làm vậy .

Cô biết anh Phòng Phong rất trung thành với anh .

Nếu vì cô mà anh giết đi một mạng người , mà người đó lại là người tốt , làm sao cô có thể đứng nhìn như không có chuyện gì được.

- Em về với anh Phòng Phong là được chứ gì! Anh không được giết anh ấy .

Em chỉ muốn được ở bên anh thôi mà , sao anh lại cứ nhất quyết đuổi em về như vậy .

Giọng nói của cô ngày càng nhỏ dần mang theo hờn giận .

Nhưng cô vẫn ôm lấy anh lưu luyến không rời .

Thấy cô như vậy , anh liền gỡ tay cô ra , đẩy sang bên phòng Phong.

- Cậu đưa Chị Hai về trước đi , cái mạng này tạm thời tôi giữ lại cho cậu.

- Vâng ! Cảm ơn Anh Hai

- Em về đi! Tối nay anh sẽ nói chuyện với em sau.

_ Em ghét anh lắm!

Nói xong cô giận dỗi quay lưng bỏ đi

” đáng ghét mà tôi lo cho anh lên mới không lỡ rồi đi , vậy mà anh dám đuổi tôi về à ? Mặc xác anh không thèm quan tâm nữa huhuhu”

Nhìn thấy bóng cô đi xa khuất lòng anh rất đau , nhưng cũng thờ phào nhẹ nhõm , đến lúc này anh có thể buông xuôi rồi , anh dần chìm vào bóng đen u tối”

- Anh hai... Anh hai.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

KHI anh vừa ngất đi , cũng là lúc cô giật mình...nhìn xuống tay mình...Hai bàn tay dính máu đỏ tươi , mùi tanh ghê sợ.

- Gì thế này ? Sao tay tôi lại nhiều máu thế này ? Phòng Phong tôi bị làm sao đây ? Huhuhu... Máu... Máu ...

- Phu nhân ! Người đừng sợ ! Đây chỉ là vô tình dính phải máu ai đó thôi !tý nữa vào trong nhà rửa sạch tay rồi chúng ta về.

” không biết Anh Hai thế nào rồi , đã cầm được máu chưa? ”

- Nhưng mà máu của ai ?

Dễ dàng tôi chỉ ở bên Bối Phong thôi mà .

BỐI PHONG! Chẳng lẽ là của anh ấy ?*kinh ngạc*

Cháy nhiều máu thế này ? *hoảng hốt*

Không được ! Tôi phải ở bên anh ấy

Bối Phong à!...

Nghĩ đến anh bị thương nặng , cô không do dự quay đầu chạy ngược lại trở về bên anh.

Nhìn xuống tay mình ,tim cô như quặn thắt , đau đớn vô cùng ... Sao cô lại vô tâm như thế chứ , anh bị thương nặng như vậy mà cô không biết gì , chắc hẳn anh chảy rất nhiều máu thì tay cô mới ướt đầm thế này... Bây giờ cô mới hiểu cảm giác sợ hãi , đau đớn , lo lắng cho người khác là như thế nào?

Rất đau , nỗi đau đó như bóp nghẹn con tim , cô hoang mang , hoảng loạn khóc lớn , mong rằng anh đừng có chuyện gì xảy ra ... Nếu anh có mệnh hệ gì ... Ai sẽ là người chăm sóc cô , yêu thương cô , quan tâm cô , bảo vệ cô đây .

Càng nghĩ cô càng run sợ , nước mắt không ngừng rơi . tuy chân tay run rẩy nhưng cô vẫn cố gắng chạy thật nhanh để trở về bên anh.

- Phu nhân ! Từ từ thôi ! Sao lại chạy nhanh như vậy chứ , cẩn thận kéo khỏi ngã đấy

” lần này mình tội lớn rồi , không kéo được chị hai đi mà để chị ấy quay đầu trở lại thế này .

Anh hai vì lo sợ chị ấy bị tổn thương mà đau lòng , lên mới bắt chị ấy . Cứ như thế này thì thành công cóc à”

Cô vừa chạy đến nơi , thì thấy anh đang nhắm mắt nằm đó ... Khiến tim cô như ngừng đập , trời đất như đảo lộn , mắt cô hoa lên mờ mịt đến vô hồn

- Bối Phong à ! Huhuhu... Anh ơi! Anh đừng bỏ em mà... Huhuhu... Sao người anh lại lạnh thế này... Huhuhu... Anh mau tỉnh lại đi... Ai cho anh ngủ... Tỉnh lại cho em... Tỉnh lại đi mà... Em xin anh đấy... Huhuhu...

Cô ôm chặt lấy anh khóc nức nở , kêu gào thảm thiết.

Khiến đàn em của anh đang xem vết thương cho anh , tự nhiên cô lại vào gây rối.

Lúc Đầu bọn họ đã rất khó chịu về cô rồi . Ở nhà thì không ở , tự nhiên đêm hôm trốn ra ngoài làm gì để bị bắt cóc .

Cô ta có biết làm như vậy Anh Hai sẽ rất lo lắng và đau lòng không.

Đồ phụ nữ ích kỷ chỉ biết bản thân mình thôi.

Đã thế còn liên lụy đến anh Hai , để anh ấy bị thương nữa chứ . Từ trước đến nay chưa bao giờ anh ấy bị thương , dù chỉ là gãy một cái móng tay . Vậy mà vì cô ta anh đã bị thương nặng thế này . Suýt mất mạng . Thế mà cô ta giám đến đây cản trở bọn họ cứu anh .

Khiến cho mọi người ai cũng nhìn cô bằng ánh mắt nảy lửa , vì tức giận

- Cô làm ơn tránh ra ngoài cho chúng tôi làm việc... Không nhờ cô vào đây quấy rối đâu , cô về đi .

- Huhuhu . Tôi không về . Cho tôi ở bên anh ấy đi mà .

- Cô ở đây làm gì ?

Vì ai mà anh ấy bị thương như vậy .

Sao cô không biết nghe lời như vậy hả?

- Huhuhu tôi mặc kệ... Cho tôi bên anh ấy đi mà... Huhuhu

cô sợ hãi khóc lóc ôm chặt lấy anh . Cô biết cô sai rồi sao lại cứ phải nói ra như vậy .

- Cô có tránh ra không thì bảo ?

PHONG ca anh kéo cô ta ra ngoài đi .

Cô ta quấy rối thế này làm sao tôi làm việc được.

Anh Hai máu chảy rất nhiều rồi , nếu không cấp cứu kịp thời thì anh ấy sẽ chết mất .

- Thật không ... Thật không... Máy người làm ơn hãy cứu anh ấy đi mà...

- Cô rút ra ngoài.

Bị nằng cô sốc vô cùng , cô có làm gì cản trở họ đâu , chỉ muốn ở bên anh thôi mà.

- Phong ca

” Bốp”

Phòng phong đánh mạnh vào sau gáy Thảo Quyết Minh , khiến cô ngất xỉu tại chỗ.

- Tôi đưa cô ấy về trước , mấy cậu ở lại lo cho anh hai .

Nơi này lên thiêu cháy luôn đi .

- Vâng ! Anh hai mất nhiều máu quá , e rằng sau lần sau sức khỏe rất khó hồi phục ngay được.

Tất cả đều tại cô ta . Chị Hai gì cô ta chứ . Kỳ Liên tỷ tỷ tuyệt vời mới xứng là Chị Hai chứ.

- Đây là người Anh Hai chọn lên mấy cậu cẩn thận đấy , nếu muốn chết thì cứ để lọt vào tai anh Hai.

Kỳ Liên sắp về rồi nhỉ ?

- Sau khi bàn giao công việc bên Ý xong thì tỷ ấy sẽ quay trở về .

- Thôi tôi về đây . Trong lòng Anh Hai chỉ có một người thôi . Các cậu bỏ ngay suy nghĩ đó ra khỏi đầu đi .Cho dù cô ấy có thể nào cũng là Chị Hai của các cậu, không được phép bất kính với cô ấy.

Đối với anh Hai thì anh ấy vì thương nặng còn hơn để cô ấy mất một cọng tóc. Hiểu chưa!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Sáng hôm sau Thảo Quyết Minh giật mình tỉnh dậy , cô ngơ ngác nhìn xung quanh .

” anh đâu rồi ? Sao không thấy anh đâu nhỉ?

Mình nhớ là hôm qua anh ấy bị thương ?

Hay anh ấy đang ở bệnh viện”

nghĩ đến đó cô vội vàng tóc chân xuống giường để đến bệnh viện thăm anh .

Nhưng vừa hạ chân xuống giường cảm giác choáng váng , quay cuồng đảo lộn khắp nhà làm cô suýt ngã , mắt cô hoa hết lên, chóng mặt kinh khủng , cô mệt mỏi vô cùng .

Vội nằm xuống giường thở dốc , nhắm mắt cho cảm giác hoa mắt chóng mặt kia dừng lại .

- ” mình làm sao thế này?

Từ trước đến nay có bao giờ bị như vậy đâu . Sao tự nhiên lại bị như thế chứ ?

Ôi mệt quá ! Đau đầu quá !

Nhưng mình còn phải đi thăm anh ấy nữa . Cứ như thế này thì thăm kiểu gì đây ?”

cô nằm trên giường thờ dài chán nản , không hiểu tại sao sức khỏe cô lại tệ như thế nữa .

Nằm được một lát thấy người đã khỏe hơn , cô quyết định xuống giường , đi hỏi mọi người xem anh đang ở đâu?

Dù sao anh bị thương cũng là do đỡ đạn cho cô ,

Cô thật sự rất lo cho anh , không biết sao rồi ?

Hôm qua thấy anh chảy rất nhiều máu , cô đau đớn vô cùng , cô không biết đó là cảm giác gì ?

Nhưng thực sự trong lòng cô vừa đau vừa sợ.

Cô rất sợ nếu lỡ anh không trụ được nổi , mà bỏ rơi cô .

thì cô phải ở một mình nơi này sao?

Ai sẽ quan tâm , chăm sóc , cưng chiều , yêu thương và bảo vệ cô đây.

Nghĩ đến đó cô hoảng loạn trong sợ hãi , chạy thẳng một mạch ra ngoài tìm anh.

Trước tiên cô phải chứng thực một điều là anh vẫn đang bên cạnh cô , vẫn chưa bỏ cô mà đi.

” huhuhu Bối Phong! Anh đừng bỏ rơi em nhé!”

Cho dù đang vô cùng đau đầu , hoa mắt chóng mặt , nhưng cô vẫn cố gắng chạy thật nhanh xuống nhà ... Hỏi thăm mọi người xem anh sao rồi.

Nhưng vừa đi xuống phòng khách , tiếng nói ồn ào của mọi người đánh động đến cô .

- Đại ca vì sao bị thương nặng như vậy ?

- Dạ ! Do đỡ đạn cho phu nhân .

- Phu nhân !

” Chẳng lẽ anh ấy có vợ thật rồi sao?

Rõ ràng từ trước đến nay anh ấy có để ý đến ai đâu , nếu không nói là rất ghét chạm vào phụ nữ .

Sao tự nhiên dùng một cái đã lấy vợ?

Mình biết anh ấy không hề để ý đến mình , nhưng chỉ cần được ở bên anh , dùng tình yêu chân thành này biểu lộ với anh , mình tin rằng một thời gian nữa thôi anh sẽ là của mình .

Vậy mà... Tên nào? Là tên nào ? Đã nắm tay trên của mình , có được anh .

Nhưng sao anh lại đồng ý lấy cô ta ?

Không biết anh có yêu cô ta không nữa ?

Mà họ gặp nhau lúc nào mà nhanh thế ? Khiến mình trở tay không kịp .

Tò mò thật đấy , không biết cô ta là hồ ly phương nào ... Mà thu phục , ép anh phải lấy nhanh như vậy.

Một con người từ trước đến nay , chỉ cần phụ nữ chạm vào người là giết ngay tại chỗ... Vậy mà trong chớp mắt thay đổi 180o sang lấy vợ .

Cô ta thật là đáng sợ , mong sao anh ấy chưa trao trái tim cho cô ta , như vậy mình mới có cơ hội giành lại được .

Hồ ly tôi quyết đấu với cô tới cùng... Để giành lại tình yêu vốn đáng lẽ ra phải là của mình.

Một người đàn ông tuyệt vời như vậy , không thể để bị cướp một cách dễ dàng như thế được . Hồ ly ta quyết đấu với người . Phu nhân gì chứ ? Nó phải là của ta”

- Cô ta làm gì mà để anh ấy bị thương?

- Anh hai bị thương là do đỡ đạn cho cô ấy

- Đồ vô dụng ? Anh Hai bị thương có nặng không?

_ Bị mất rất nhiều máu , bây giờ vẫn đang hôn mê

- Chết tiệt ! Nếu tôi mà ở đó tôi sẽ không bao giờ để anh ấy bị thương như vậy.

_ em xin lỗi! LÚC đó bọn em đến muộn quá

- Cô ta không xứng đáng là Chị Hai

- Vâng ! Trong mắt bọn em . Chị luôn luôn là Chị Hai
- thế còn hồ ly tinh đó là người thế nào mà nó đã cuốn hút được anh hai?
- Chẳng được cái tích sự gì cả... Vừa ngu ngốc , lại hay phá hoại , cô ta làm cản trở đến công việc của anh Hai rất nhiều .
- Thế sao lại lấy lòng được anh ấy ?
- Cũng có thể là do vẻ ngoài ngây thơ , trong sáng , hồn nhiên giả tạo của cô ta, đã che mắt được Anh Hai.
- Vậy sao ? Lợi hại đây.

THẢO QUYẾT MINH sững sờ khi nghe đoạn đối thoại đó . Bọn họ nói cô là gì vậy ??? Hồ ly tinh sao??? Cô câu dẫn anh ta bao giờ??? Chẳng phải là anh ta ép cô lấy sao??? Bọn họ là cái thá gì mà nói cô như vậy ???

Cô tức giận hùng hục , đi thẳng về phía bọn họ.

- MẤY NGƯỜI VỪA NÓI GÌ?

Cô tức giận mặt đỏ tía tai nhìn một lượt .

Cô nhìn thấy có một cô gái đang nhìn cô nhếch môi cười , nhìn cô ta mà cô chỉ muốn tát cho 1 cái.

Ừ thì xinh đẹp quyến rũ thì đã sao , ăn mặc sexy mà còn đòi cướp chồng ta à ! Mơ đi ! Ta thách ngươi đây!!?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

KỶ LIÊN liếc mắt nhìn THẢO QUYẾT MINH đánh giá cô xem vì sao cô có thể câu dẫn được Anh hai .

”Nhìn cô ta bình thường chẳng có gì nổi bật .

Không xinh đẹp và quyến rũ bằng mình .

Cái mặt thì ngố ngố . Hay cô ta dùng khuôn mặt ngây thơ , đáng yêu giả tạo kia để đánh lừa anh hai.

Cô mà cũng đòi làm Chị Hai ư ? Hahaha

cái đó phải là của ta . Ngươi cứ chờ đấy ta không bằng trí thông minh và sự quyến rũ của mình , không đá được ngươi ra khỏi Anh Hai .

Chẳng bao lâu nữa Anh Hai sẽ là của ta hahaha”

nghe Quyết Minh hỏi vậy cô ta nhếch môi cười lớn

- Hahaha

- Cô kia! Cô là ai ? Ai cho cô vào đây ?

Quyết Minh cũng đang ngăm đánh giá xem xét cô gái kia . Nhìn như đồ lăng lơ

- Hahaha . Ta cứ ở thì sao? Hahaha.

- Mấy người đuổi cô ta ra khỏi đây cho tôi .

- Phu nhân ! Chị ấy là Tà Hộ Sứ , là cánh tay trái đắc lực của anh hai , dưới một người nhưng trên rất nhiều người đấy ạ.

Tà hộ sứ là cái quái gì , cô chỉ biết nhìn thấy là ngứa mắt , khó chịu lắm rồi . Giám đốc cướp chồng cô ư , đáng chết mà.

- Ta hỏi mấy người ta và cô ta ai to hơn?

- Cái này... Cái này...

_ Hahaha . Công việc của cô là ở nhà mà ăn bám chồng .

Việc trong bang không có phận sự của cô đâu mà to với nhỏ.

- Cô ... Cô... Cút ra khỏi nhà tôi.

- Hahaha . Tôi nói cho cô biết . Trước kia anh hai đã từng nói đây cũng là nhà của tôi... Tôi thích đi hay ở là quyền của tôi ...

Cô làm gì được tôi nào?

- Đúng là đồ trơ trẽn

Quyết Minh vừa nói xong ... Thì bị ngay cái chén bay thẳng vào người

- *bụp* Á

- hãy suy nghĩ trước câu nói của mình.

Cô lên nhớ đối với tôi , cô chẳng là cái thá gì cả... Cũng chỉ là một con ranh chuyên ăn bám người khác thôi.

Đồ hồ ly

Thấy cô ta nói vậy . Quyết minh vô cùng tức giận . Không do dự cô rút luôn dép phi thẳng vào đầu cô ta... Khiến cô ta vừa nói xong thì bị dép phi vào đầu lao đảo suýt ngã

Quyết Minh cầm luôn chiếc dép còn lại , giơ thẳng trước mặt cô ta ... Nghiến răng nói

- Mà mà há miệng nói theo kiểu đó nữa . Tao sẽ ném thẳng chiếc dép này vào mồm mày đấy.

- Cô... Cô

Nhìn hai Đại Tỷ tròn mắt nhìn nhau , như hai con hổ cái chuẩn bị xông vào đập nhau .

Bọn đàn em thấy vậy vội nhảy vào can ngăn . Nếu để cho chiến tranh xảy ra . Ông chủ mà biết được thì không ổn chút nào.

- Hai đại tỷ bớt giận , đừng như vậy nữa . ANH HAI mà biết được sẽ rất tức giận đó.

- IM NGAY

KHÔNG KHÍ VẮNG LẶNG NHƯ TỜ.

Quyết Minh nghe thấy nhắc đến Bối Phong , cô mới giật mình nhớ ra nguyên nhân cô xuống đây.

Nghĩ đến anh lòng cô rất buồn , tim cô rất đau , nỗi lo lắng , sợ hãi không biết từ nơi nào đang từ từ trĩu nặng đến bùng nổ . Cô nhớ anh quá , không biết anh bây giờ thế nào rồi , đã tỉnh chưa hay vẫn còn hôn mê, chưa bao giờ cô muốn được gặp anh như lúc này đây.

- Bối Phong ! Anh ấy thế nào rồi ! Mau đưa tôi đi gặp anh ấy đi.

- Cô còn dám đòi đi gặp anh ấy à !

Cô có tư cách không?

Vì ai mà anh ấy bị như vậy ?

Cô không thấy xấu hổ hả ?

Tôi sẽ không bao giờ cho cô gặp anh ấy đâu.

- Tôi là vợ anh ấy , tôi gặp anh ấy thì đã sao , cô là cái thá gì mà giám cấm tôi.

- Cô đúng là đồ mặt dày , đã khiến anh ấy bị như vậy mà còn đòi gặp sao ?

Cô có biết cô chính là sao quả tạ chiếu vào anh ấy không?

Từ khi gặp cô anh ấy toàn gặp sui sẻo.

Bây giờ cô còn muốn gặp anh ấy , để chiều cho anh ấy sớm chết chứ gì ? Đồ phụ nữ thâm độc .

Tôi nói cho mấy người biết ... Nếu mấy người muốn Anh Hai của mấy người chết sớm... Thì cứ cho cô ta vào.

Quyết Minh nghe thấy những lời như tát nước vào mặt của cô ta , khiến trái tim cô vô cùng đau đớn . Chẳng lẽ cô lại là sao chổi của anh sao. Không ! Cô không muốn như vậy đâu , cô muốn là vị thần may mắn của anh cơ .

Đúng rồi cô chính là vị thần may mắn của anh . Còn cái đồ lăng lợ thâm độc kia mới là sao chổi thì có.

Nghĩ đến đây cô nén giận , tiếp tục phản công.

- Ai là sao chổi thì chưa biết được .

Anh ấy vì đỡ đạn cho tôi lên mới bị thương , lên cô lên ghen tỵ chứ gì . Đồ thâm hiểm

Bây giờ thì mời cô về ! Tôi còn phải đi thăm chồng tôi , không có thời gian tiếp chuyện mới người lắm mồm như cô đâu.

- Hahaha.

Nói với tất cả mọi người không ai được phép cho cô ta vào thăm anh hai

- hahaha.

NGHIÊN RẰNG CỨ THỬ XEM .

Nếu các người muốn anh hai tỉnh dậy hẳn từng người một ... Thì cứ ngăn tôi lại.

MAU DẪN TÔI ĐI

- **KHÔNG ĐƯỢC DẪN .**

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44

KỶ LIÊN cười lớn rồi bỏ đi lên phòng, bọn đàn em thấy vậy cũng giải tán theo cô ta luôn luôn. Bỏ lại mình THẢO QUYẾT MINH ở nơi phòng khách.

Nhìn bọn họ lần lượt xông lên nhà mình , mà không coi mình ra gì .Quyết Minh tức nộ ruột.

Cô biết bọn họ đang lên gặp anh , nên cho dù đang rất tức giận cô cũng phải cố gắng hạ hỏa ,mon men đi theo họ...Bây giờ muốn gặp anh thì phải đi theo họ thôi, dù không muốn nhưng biết làm sao bây giờ? vì cô có biết anh đang đường ở nơi nào đâu ? Nếu quả thật anh đang ở trong ngôi nhà này thôi ? Thì tốt quá ! Cô có thể

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45

Cô tỉnh dậy là vào sáng hôm sau .

Tỉnh thần một hồi sa sút một cách trầm trọng.

Nằm dài trên giường chán nản mà không biết làm gì.

Nghĩ về anh trái tim cô lại co thắt lại , đau đớn , nhói buốt vô cùng .

Cô nhớ anh quá!

Làm sao để được gặp anh đây ?

Cứ phải chờ đợi thế này , cô sẽ chết vì héo mòn mất!

Nghĩ đến đó cô vùng dậy lảo đảo

- Không được phải tìm cách để gặp anh thôi!

Không thể cứ chờ đợi trong vô vọng được!

Con hồ ly tinh kia nó đã cố gắng làm khó mình ! Chắc chắn nó sẽ không cho mình gặp anh ấy đâu.

Phải tìm cách lên vào trong đó thôi.

Cô vội ra khỏi giường , làm vệ sinh cá nhân , sau đó chọn một bộ váy đẹp nhất đi gặp anh , dù sao cũng phải thật tỏa sáng trước mặt anh chứ !

Còn phải cho đồ mặt dày kia biết ,ai mới là xinh đẹp nhất!

Nghĩ đến đó cô hừng hực chí khí chiến đấu bước ra khỏi phòng, thẳng tiến đi về phòng anh đang dưỡng thương.

Vừa đi đến gần cửa phòng , cô bèn nấp vào một góc khuất , ôm cột đứng rình , chờ xem có cơ hội thì chui vào .

Nhưng chỉ có điều cô cứ chờ mãi , chờ mãi ... Sáng rồi lại đến trưa , trưa rồi lại đến chiều , chiều rồi lại đến tối , tối rồi lại đêm khuya...

Mà bọn họ vẫn đứng yên tại chỗ , không nhúc nhích , không động đậy , hai con mắt cứ liếc nhìn xung quanh ,

khiến cho cô không có cơ hội nào để ra tay động thủ .

Chỉ biết ôm bụng rỗng méo mó , nhăn nhó ngồi sụp xuống đất , người dựa vào tường chán nản , thờ dài rồi ngáp ngủ .

Càng nghĩ cô càng buồn và thất vọng.

Bọn họ canh cứ như canh tù nhân đấy , mà cô có phải vào cướp ngục đâu.

Đêm hôm khuya như vậy không về mà ngủ đi . Còn đứng đó ngược đôi mắt đỏ ngầu vì trợn lăm lăm lên làm gì ?

Cô đang lăm lăm rửa xả mấy người kia . Thì thấy hai người lạ đi đến chỗ họ.

Họ nói cái gì đó cô cũng không biết ,

5' sau thì 2 người kia đi về , hai người lạ tiếp tục canh gác .

- Ôi trời ơi! Đổi ca.

Cơ hội ngày càng xa vời rồi.

Nhìn hai người kia vừa đi vừa ngáp .

Bất giác cô cũng ngáp theo họ , quay đầu thẳng tiến trở về phòng mình kết thúc việc rình mò vô ích.

Vì cô biết nếu có đợi đến ngày mai , ngày mai nữa... Thì kết quả vẫn thế thôi .

Đã không gặp được người mà nhan sắc lại phai tàn vì thức đêm , cơ thể lại héo mòn vì nhịn đói thì khổ.

Cho lên phải về ngủ một giấc cho đã ,để giữ gìn nhan sắc .

Không thể để nó phai tàn được ... Đến lúc đó anh tỉnh dậy không nhận ra mình nữa thì chết .

Không hiểu sao mấy ngày nay ,cô thêm ngủ một cách kinh khủng . Còn ăn thì cô ớn đến tận cô , chỉ cần nghĩ thấy mùi thức ăn là cô đã thấy buồn nôn lảo đảo , chứ đừng nói gì đến đưa nó vào miệng .

Thế cho nên có hai ngày thôi mà cô xơ xác , lơ thơ phát phơ như người mất hồn , trông chẳng có chút sự sống nào cả .

” thua keo này ta bày keo khác”

Đúng rồi! Phải nhờ anh Phòng Phong ! Biết đâu anh ấy lại giúp được thì sao?

Trong bang anh ấy có vẻ cùng làm lớn !

Nhờ anh ấy biết đâu lại được gặp Bối Phong.

Dù sao anh ấy vẫn nợ mình một món nợ ân tình mà.

Nghĩ đến đây tâm trạng cô tốt hẳn lên .

” Đi ngủ thôi ! còn phải giữ gìn nhan sắc , để mai còn có sức mà chiến đấu”

.....

Sáng hôm sau cô ngủ đến tận trưa mới mở mắt (thiếu ngủ là khổ thể đấy)

vội vàng thức dậy làm vệ sinh , chuẩn bị mọi thứ , kéo dài đến tận 1h cô mới rời khỏi nhà , đó là còn chưa nói cô đã tự ý cắt phần cơm trưa của mình.

Vừa bước vào công ty , cô như trở về nhà vậy .

Chạy vội vào đại sảnh , mang tâm trạng vui vẻ thích thú khi được gặp lại mọi người.

Nhưng chỉ có điều , những ai bị cô tóm được thì đành chịu .

Còn những người may mắn nhìn thấy cô từ xa thì họ đều quay đầu chạy mất hút .

Dù sao bọn họ vẫn chưa quên cô chính là bom tấn , là mối tai họa của họ .

Cho lên 36 kế , chuẩn là thượng sách.

Thế mới có cảnh trong công ty nhốn nháo , chạy loạn đến khó tả . Người nọ va vào người kia bôm bốp , nhưng vẫn phải cố gắng cầm đầu chạy về phòng , rồi vội vàng đóng kín cửa lại.

Thảo Quyết Minh đứng giữa đại sảnh y như quái vật , nhìn mọi người chen lấn nhau chạy trốn ,thoát khỏi mình.

Cô buồn lắm ! Cô rất buồn! Hóa ra nơi này cũng không phải nhà của mình.

Mọi người có hoan nghênh cô đến đây đâu , họ ghét bỏ cô vậy cơ à ?

Nhưng dù sao họ muốn hoan nghênh , hay ghét bỏ thì kệ họ. Vì mục đích cô đến đây là gặp anh Phòng Phong.

Còn những chuyện khác cô không quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46

THẢO QUYẾT MINH đi thẳng một mạch lên phòng giám đốc , không thêm để ý hay nhòm ngó xung quanh nữa.

Đến cửa phòng giám đốc cô lịch sự gõ cửa

- Cốc... Cốc...cốc

- Mời vào.

Nghe thấy tiếng nói, cô đẩy cửa bước vào.

Nhìn thấy một người đàn ông đang cắm mặt vào đóng giấy tờ sổ sách, không ngừng viết viết viết ở trên bàn .

- Anh Phòng Phong

- Ồ

-.....

Người đàn ông vẫn cắm đầu viết , mà không thèm để ý đến người kia là ai

- Nếu không có việc gì, thì mời cô ra ngoài

- Anh dám nói với em , giọng như thế hả?

Ngẩng đầu lên ngay . Bất lịch sự vừa thôi.

Người ta đến nói chuyện , mà lại vô duyên như thế hả?

Anh đang bận tối mắt tối mũi ra.

Tự nhiên lại bị làm phiền , đang định mắng cho đura to gan nào đó một trận . Nhưng vừa ngẩng mặt lên thì bỗng giật mình , khi nhìn thấy khuôn mặt đỏ gay vì tức giận của người kia.

- Hả? Quyết Minh sao cô lại ở đây?

- Em tìm anh có việc.

- Tìm anh có việc ? Việc gì? Mà em không ở nhà chăm sóc anh hai đi , ra đây làm gì ?

Như đụng vào tâm tư của mình.

Thảo Quyết Minh nói một liên tục không ngoi nghỉ.

- Thì em đến gặp anh vì chuyện này đây .

Anh không biết đâu , nhà em hai hôm trước , không biết từ đâu xuất hiện một con hồ ly tinh, nó đàn áp em , không cho em vào gặp anh Bối Phong

Đã thế anh em trong nhà đều nghe lời cô ta hết , chẳng ai coi em ra gì!

Bọn họ làm khó em , không coi em là phu nhân của họ nữa.

Anh thấy như thế có tức không , em chẳng khác là người vô hình trong ngôi nhà đó .

Mà...

- Khoan đã! Con hồ ly to gan đó là ai thế?

- Cái con hồ ly đó là ai nhỉ?

À ! Hình như có người nói cô ta là tà tà sứ sứ gì đó!

- Tà Hộ sứ

- A! Đúng rồi là cái con Tà Hộ sứ đó.

Xinh đẹp , quyến rũ cái gì chứ , có mà đồ lăng lợ thì có .

Vừa vào nhà đã đi câu dẫn tất cả anh em rồi.

Khi nào Bối Phong tỉnh dậy , em sẽ bảo Bối Phong cho em mượn súng , bắn Phẳng phẳng cho nát mặt nó ra.

- Em...

”mỹ nhân hoàn mỹ nhất của mafia trên thế giới bị làm hồ ly tinh , Kỷ Liên mà biết được , mình bị nói xấu thế này không biết sẽ xảy ra chuyện gì?

Kỷ Liên à! Anh Hai đã có Chị Hai rồi , em lên từ bỏ đi .

Em sẽ mãi mãi không bao giờ có được đâu.”

- Làm sao? Trùng trị như vậy là vẫn nhẹ rồi đấy.

Cứ nghĩ đến cô ta là em lại tức điên lên rồi.

Ôi ! Tức quá ! Con hồ ly kia ta giết mi

ZAAAA...AAAA

- Không ! Đừng mà! Dừng lại ngay ! Ôi ! Trời ơi! Cứu tôi mới.

Vì nỗi uất giận đã được đúc kết mấy ngày liên tiếp mà vẫn bị kìm nén chưa phát nổ.

Hôm nay lại được Phòng Phong đề cập đến , như châm ngòi cho nó bùng nổ .

Quyết mình điên cuồng lao vào đồng giấy tờ , sỗ sách chất thành đồng lớn trên bàn ...cẩn xé.

Cô phá tung cái bàn làm việc gọn gàng của anh.

Phòng Phong thấy cô lên cơn điên như vậy , cho dù vô cùng tức giận , nhưng chỉ dám vội vàng ngăn cô lại.

Tất cả các giấy tờ này đề là kế hoạch , hay hợp đồng lớn của công ty mà anh phải thay chủ tịch ký .

Vậy mà cô dám lao vào phá tan tành .

Vì cô đang điên lên vì tức giận , lại bị anh lao vào can ngăn không cho cô xả stress . Bực mình cô nhìn anh như nhìn kẻ thù .

Trong chớp mắt khi anh chưa kịp định hình được điều gì ... Thì đã bị cô lao vào cắn , xé , giật tóc cho toi tã.

- Phu nhân dừng lại đi . Ai lại đi giật tóc thế này , đau quá! Dừng cắn nữa Áááááá

”khốn khiếp ! Nếu cô không phải Anh Hai tôi thề , tôi thề sẽ băm nát cô ra làm trăm mảnh.

Ôi! Nhục quá ! Bị một đứa con gái , xông vào đánh đập , cắn xé toi tã mà không làm được gì . Thà đập đầu vào tường chết luôn đi cho xong.

Xin lỗi Anh hai nhé! Em không thể chịu được nữa rồi , “tức nước thì phải vỡ bờ” em phản công đây.

- A !... Bịch... Rầm... Áááááááá

Phòng Phong đưa tay đẩy mạnh Quyết Minh ra .

Khiến cô không kịp phản ứng , ngã rầm xuống đất , hét to vì đau đớn.

- Thôi chết ! Chị hai có sao không ! Xin lỗi , tôi hơi mạnh tay một chút

- Huhuhu . Đau bụng quá huhuhu

- đập mông chứ có đập bụng đâu mà kêu đau bụng.

- Anh... Anh ... Anh giám đây tôi.

Nhưng... Anh là ai?

Anh Phòng Phong chạy đâu mất rồi?

Quả thật Quyết Minh nói thế cũng có cơ sở của cô ấy.

Vì trước mặt cô lúc này là một tên đàn ông đầu tóc rối tung , xoắn tít y như cái ổ quạ , mặt mũi hằn ta thì biến dạng... Thăm tím và sứt sứt đầy mặt , cô còn có thể nhìn thấy ở những chỗ xước dài do bị cào mấu đang không ngừng chảy ra .

Cái áo trắng sơ mi thì bị nhăn nhúm , rách toi tã , còn có thể nhìn thấy một số chỗ tím bầm bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 47

PHÒNG PHONG thấy Quyết Minh hỏi vậy thì mặt nghệt ra.

Anh còn chưa kịp suy xét câu nói đó của cô , thì tiếng cười nói khúc khích bên ngoài cửa , làm mặt anh nhăn lại

- hahaha nhìn giám đốc Phòng Phong kia! trông tả tơi xơ xác quá !

- Hahaha thì vào tay cô ta có ai toàn mạng đâu .

Mà sao chủ tịch chiều cô ta thế không biết?

Nếu là tôi , tôi đuổi ra khỏi nhà khỏi nhà từ lâu rồi.

- Nhìn giám đốc thế kia ôi thương quá!

- hahaha tuy sứt sẹo đầy mặt ,nhưng mà vẫn rất đẹp trai nha.

Anh nghe thấy vậy , dùng ánh mắt muốn giết người nhìn bọn họ... Rồi gằn giọng

- Có muốn tôi cho nghỉ việc một thể không?

- Không! Không! Chúng tôi chưa nghe thấy gì , chưa nhìn thấy gì.

Xin giám đốc tha tội .

Nói xong bọn họ sợ hãi vội vàng đánh bài chuẩn

- Quay lại ! Vào dọn dẹp đồng giấy tờ này đi.

Những cái gì đã bị hỏng thì làm ngay lại cho tôi .

Trong vòng 3 ngày phải hoàn tất hết.

- Hà? NHƯNG giám đốc... Đám giấy tờ này chúng tôi phải làm trong 2 tháng mới xong mà.

- Tôi không cần biết .

Bảo tất cả các phòng ban tăng ca cùng làm đi.

Đó là tất cả các hợp đồng quan trọng không thể chậm trễ được.

Các cô nghe rõ chưa

- Vâng

” hix hix lần này thì chết thật rồi”

Thảo Quyết Minh dù đang nhăn nhó vì đau đớn , nhưng thấy mọi người nói vậy cũng ra vẻ bà chủ luôn

- Đúng rồi đó! Mấy người làm ăn cái kiểu gì mà mãi không xong thế hả?

Toàn là những hợp đồng quan trọng mà dám làm ăn vớ vẩn là thế nào.

Mấy người... Ôi! Đau bụng quá ! Đau quá!

- ” Thế mới sướng , cho chết.

Đã gây họa làm khổ cho người khác. Lại còn to tiếng ra vẻ ta đây.

Cầu cho cô đau bụng chết đi , có thế thì cuộc đời chủ tịch mới tươi sáng được”

Phòng Phong thấy Quyết Minh ôm bụng kêu đau .

Vội vàng đến đỡ cô lên ghế

- Quyết Minh em làm sao thế?

- Đau bụng chứ làm sao? Anh không có mắt à

- À ừ! Vậy để anh gọi bác sĩ đến khám cho em nhé?

Mấy cô dọn dẹp nhanh lên rồi ra ngoài ngay cho tôi.

” chẳng lẽ lúc đó mình đẩy cô ấy mạnh tay quá sao?

Làm sao tự nhiên lại đau bụng thế này chứ ?

Anh hai mà biết mình làm đau cô ấy ... Không khéo mất mạng như chơi.

Khoan đã! Mục đích cô ấy đến đây gặp mình làm gì ?

Đừng nói là ở nhà nhàn rồi quá! Lên đến đây gây rối nhé!

- Quyết Minh em đến đây tìm anh là có việc gì thế?

- Huhuhu . Không có thời gian đâu .

Tôi đến gặp anh là có việc muốn nhờ anh.

Anh giúp tôi , nói với bọn họ cho tôi gặp anh Bối Phong đi.

- Kỳ Liên thật sự không cho em gặp ?

- Thật mà! Huhuhu đau bụng quá!

- Thôi được rồi! Để anh đưa em đi khám bệnh .

Rồi về gặp Anh Hai nhé!

- Không ! Tôi muốn gặp Bối Phong cơ.

- Nhưng mà em đang đau bụng thế này .?

- Hahaha . Tôi hết đau bụng rồi.

Tôi vừa đùa anh đó . Anh ngốc thật đấy , như vậy mà cũng tin hahaha

- Em ..

Nhìn anh tức giận lườm mình. CHO dù rất đau Quyết Minh vẫn phải cố gắng cười thật tươi , để anh nhanh chóng đưa cô về gặp người đó.

Nhìn khuôn mặt nhăn nhó , méo mó kia đang cố cười thật tươi . Phòng phong cũng chẳng biết nói gì với cô nữa . Anh chỉ biết lắc đầu cười trừ

- Thôi được rồi ! Vậy về gặp Anh hai rồi tính sau.

- Vâng ! Vâng! Chúng ta đi thôi hahaha.

Cô nghe thấy sắp được gặp anh , thì mừng rỡ vô cùng , vội vàng đứng dậy ôm cái bụng đang đau đón quần quai , kéo tay anh vội về nhà.

.....

Tại phòng chăm sóc Đặc biệt.

Kỳ Liên đang băng lại vết thương cho anh.

Cũng may do đạn bắn chỉ ở phần cơ lên không gặp nguy hiểm.

Nhờ được truyền máu kịp thời và đầy đủ . Và những loại thuốc ngoại nhập tốt nhất .

Lên vết thương của anh tiến triển rất nhanh .

Thật ra anh đã tỉnh từ hôm qua rồi , nhưng người vẫn còn yếu lên chưa thể cử động nhiều được.

lúc nào anh cũng quay đầu ra ngoài cửa mong ngóng hình bóng của ai đó.

Nhưng chờ mãi mà không thấy , khiến anh chỉ biết thở dài ảo não .

Anh thật sự rất nhớ cô.

Không biết xảy ra sự việc kinh hoàng lần này , cô có làm sao không nữa.

Đáng lẽ ra lúc này anh phải ở bên cô , chăm sóc , an ủi cô , vậy mà anh lại nằm đây , để mặc cô một mình cô đơn sợ hãi.

Chắc cô giận anh lắm đây . Có thể mới không muốn đến thăm anh ...

Anh khẽ thở dài , quay sang nhìn người trước mặt

- Hôm nay em có gặp Quyết Minh không hả kỷ Liên ?

- Cô ấy đi ra ngoài từ sáng rồi , lên em không thấy.

- Đi đâu?

- em Không biết ! Hình như là đi gặp ai đó . Cô ta quá đáng thật ! Anh đang bị thương thế này , mà đã muốn đi gặp người khác rồi.

Mấy hôm nay cô ta cũng có thèm đến thăm anh đâu.

Anh không lên chiều cô ta quá làm gì! Không tốt đâu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

NGHE KỶ LIÊN nói vậy BẠCH BỐI PHONG không biết phải làm thế nào nữa.

Dù sao cũng không thể trách cô được , vì chính anh đã ép cô lấy mình mà.

Cô thờ ơ với anh là do anh chưa đủ tình cảm chân thật yêu thương dành cho cô để cô có thể cảm nhận được ,

hoặc cũng có thể ở bên anh cô không cảm thấy an toàn , cảm thấy được che chở , ấm áp , nâng niu nên trái tim cô vẫn chưa thể rung động với anh.

Đó là do lỗi của anh , nên anh không bao giờ trách cô đâu.

Chỉ là anh hơi buồn và tò mò người mà cô muốn gặp là ai?

Cho dù là ai đi nữa cũng không quan trọng , bây giờ cô đã là vợ anh , thì đừng hòng tên nào mơ tưởng tới.

Anh thì anh sẽ giết cả 5 đời nhà nó luôn , nếu tên nào có ý đồ với cô.

Dù sao cũng chỉ mới quen biết nhau vài tháng , cô chưa có tình cảm với anh ! Cũng đúng thôi! Nên anh không thể nào giận cô được.

Chỉ có điều anh bị thương thế này! Mà cô không để ý tới.

Anh thật sự rất buồn và thất vọng , anh không ngờ trong lòng cô , anh chẳng có một chút quan hệ gì như vậy .

Nhưng không sao ! Anh đã đợi được 5 năm để lấy được cô , anh không tin trong vòng 5 năm nữa anh không có được trái tim cô.

Đang mãi chìm sâu vào suy nghĩ của mình thì Kỷ Liên lên tiếng đánh động

- Cô ta như vậy . Anh định để yên à?

- Anh không thể làm tổn thương cô ấy được.

- Anh không biết lúc anh bị thương cô ta đã phũ phàng thế nào đâu!

Em đã cầu xin cô ta đến thăm anh mà cô ta nhất quyết không đồng ý

- Không thể trách cô ấy được

nhìn anh nhắc đến cô ta đầu tiên là khuôn mặt bừng sáng , sau đó lại chuyển sang buồn u sầu.

Khiến kỷ liên tức điên lên vì ghen tỵ.

Từ trước đến nay anh lúc nào cũng mang theo khuôn mặt lạnh lùng trước mặt mọi người.

Vậy mà hai ngày nay thôi , chỉ cần nhắc đến cô ta là khuôn mặt anh đã thay đổi nhiều cảm xúc như vậy.

Nếu được gặp cô ta anh sẽ thay đổi như thế nào nữa đây?

Nếu cứ đà này mình sẽ mất anh thật mất , không được mình sẽ không để điều đó xảy ra đâu.

- Anh cứ như vậy , anh ta sẽ chẳng coi anh ra gì đâu?

Biết đâu cô ta lấy anh là có dụng ý khác thì sao?

- Ý em là gì?

- Dù sao quyền lực và tiền bạc của anh ... cũng đủ để khiến tất cả phụ nữ thèm khát.

Anh đã quên có rất nhiều cô gái mưu mô tiếp cận anh vì vấn đề này sao?

- Quyết Minh không phải là loại người như vậy!

- Sao lại không!

Anh đừng để khuôn mặt ngây thơ , trong sáng kia đánh lừa.

Bọn con gái bây giờ chuyên dùng khuôn mặt như vậy để câu dẫn đàn ông đấy.

- Không được nói Quyết Minh như vậy!

Em lên nhớ cô ấy là Chị hai của em đấy.

Cho dù ai đi chăng nữa , nếu bất kính cũng sẽ bị xử tội hết.

- Em chỉ muốn tốt cho anh thôi mà.

- Đó là chuyện riêng của anh em cũng không cần phải quan tâm lắm đâu.

- Anh...ANH...

- Em kiểm tra, băng bó xong rồi thì ra ngoài đi.

Anh muốn nghỉ ngơi một chút.

- Anh...anh... Đã thế em mặc kệ anh luôn.

Nói xong Kỳ Liên tức giận đi thẳng ra ngoài .

Anh nhìn theo cô ta cũng chỉ biết lắc đầu thở dài , không phải anh không biết cô ta có tình cảm với mình , mà chỉ là trong trái tim anh có vợ ngốc của anh rồi. Không thể nhét thêm ai vào nữa.

Kỳ Liên là em gái một người bạn rất thân của anh .

Anh ta lại đỡ đạn cho anh mà chết , và đã nhờ anh chăm sóc cho cô ấy.

Từ đó trở đi anh luôn coi Kỳ Liên như em gái của mình... Cố gắng che chở cho cô ,dành tình yêu thương để bù đắp cho anh trai cô ấy.

Vì được nuông chiều , cho lên cô ấy cũng đôi khi quá phận ... Anh vẫn có thể bỏ qua.

Nhưng lần này anh thật sự không vui chút nào .

Tốt nhất là nên dừng đúng chỗ , động vào ai thì động , nhưng nếu động vào vợ yêu của anh. Thì cho dù là em gái anh cũng không tha.

Ngay cả anh cũng không giám tổn thương cô , anh không cho phép bất cứ kẻ nào hết.

Khẽ nhắm mắt lại để tĩnh tâm .

Nếu cô không muốn gặp anh , thì anh phải cố gắng nhanh chóng khỏi bệnh để đi gặp cô vậy.

Kỷ Liên vừa bước ra khỏi cửa thì chạm trán ngay đối thủ của mình.

Sẵn trong người đang tức giận , mà nguyên nhân lại là kẻ đó .

Cô nghiêng răng quát lớn.

- Cô đến đây làm gì?

- Đương nhiên là đến thăm chồng tôi rồi!

- Anh ấy không muốn gặp cô , cút đi.

- Cô chẳng có quyền gì đuổi tôi cả.

Khoan đã ! Anh ấy không muốn gặp tôi?

Hahaha chẳng lẽ anh ấy tỉnh rồi sao? Tỉnh rồi sao?

- Tâm thần ! Cút về đi.

- Hahaha . Tôi không tin lời cô nói đâu.

Tôi tin chắc rằng anh ấy muốn gặp tôi hẳn gặp cô đấy .

- Cút khỏi đây ngay . Mấy cậu đuổi cô ta ra khỏi đây cho tôi.

Không ai được phép cho cô ta vào.

- Đừng có mơ . Anh Phòng Phong anh chạy đâu rồi?

- hahaha.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

THẢO QUYẾT MINH ngo ngác nhìn xung quanh.

” quá lạ rõ ràng anh ấy có đi đến đây với mình mà . Sao lại không thấy đâu rồi?

Chẳng lẽ anh ấy cũng sợ làm mất lòng cô ta lên chuồn rồi!

Đúng là cái đồ ngụy quân tử.

Tức chết mình mà”

Kỷ Liên nghe thấy nhắc đến Phòng Phong cô ta cũng thoáng giật mình , lên nhìn mọi nơi nhưng không thấy anh đâu.

Cô ta thở phào nhẹ nhõm rồi cười lớn

- hahahahaha.

- Cô... cô... Cười cái gì mà cười, đúng là đồ vô duyên

- hahahahaha

Thấy cô ta nhìn mình cười lớn, Quyết Minh tức như phát điên, cô chỉ muốn xông vào đập cho đồ vô duyên kia một trận, móc đôi mắt đang nhìn cô kinh thường kia, vứt đi cho chó nó gặm.

- cô tránh ra cho tôi!

- đuổi cô ta ra ngoài, cấm cho cô ta đến gần chỗ này.

- Kỳ Liên em đang làm cái trò gì vậy?

_ Anh Phòng Phong

(đồng thanh)

- Em có nhất thiết là phải chạy vội vàng thế không hả Quyết Minh.

- Hìhì Em xin lỗi.

Thấy Phòng Phong xuất hiện, Quyết Minh mừng rỡ vô cùng, cuối cùng cô cũng có đồng minh rồi.

Cô vênh mặt hást hàm nhìn đối thủ của mình.

- Sao lại không cho chị hai vào thăm?

- Anh hai đang bị thương rất nặng cần cách ly với bên ngoài.

_ Anh có thể vào thăm anh ấy được không?

- Không được

~ Cô nói dối, Bối Phong tỉnh rồi, bây giờ không gặp thì lúc nào mới được gặp đây.

Rồi có ngày tôi sẽ bảo anh ấy trừng trị mấy người.

(Quyết Minh bực bội quát lớn)

_ Anh hai tỉnh rồi sao?

- Anh đừng tin cô ta, Anh hai vẫn đang hôn mê bất tỉnh làm gì đã tỉnh lại.

Chúng ta quen biết và thân với nhau từ rất lâu rồi.

Chẳng lẽ anh chọn tin tưởng cô ta hơn em sao?

Anh định vất bỏ tình cảm bao lâu nay của chúng ta, để chống đối lại em.

Vì một cô gái mới quen biết liệu có đáng không?

- Anh... Anh cái này!

Quyết Minh nghe cô ta nói vậy thì tức sôi máu, hóa ra bọn họ là bạn thân.

Thà nào anh ta chần chừ không muốn giúp mình.

Đúng là cái đồ...

Nhưng biết làm sao

bây giờ, dù sao bọn họ cũng là bạn thân với nhau mà.

Không thể nhờ cậy vào anh ta được rồi, phải tính cách khác thôi.

Sau một phút suy nghĩ cô đã đưa ra quyết định , nhân dịp bọn họ không chú ý , cô sẽ lao thẳng vào cánh cửa , mở ra rồi chui tọt vào bên trong.

Chỉ cần nhìn thấy anh một phút thôi là cô đã thấy mãn nguyện lắm rồi.

Tuy rằng 1' đó chưa thể nấp đầy được nỗi mong nhớ , nhưng có còn hơn không .

Trước hết cứ thỏa mãn nỗi mong nhớ đã , rồi chuyện gì muốn đến đâu thì đến , cô không quan tâm , vì cô nhớ anh lắm rồi.

Không suy nghĩ thêm nữa , cô lấy đà vội lao về phía cửa ... Vừa đến nơi ... Thì hai tên canh công vội ngăn cô lại , cô liền đâm cho mỗi tên một cái vào mặt , vì bất ngờ bị đâm vào mặt , cho dù không đau lắm nhưng chúng cũng nhất thời hoa mắt.

Nhân cơ hội đó Quyết Minh vội mở cửa ra , nhưng lại bị Kỳ Liên giữ lại ...

Thế là diễn ra một cuộc giằng co , đẩy dụa , giữa 1 mình Thảo Quyết Minh và ba tên kẻ thù đáng ghét kia.

Quyết Minh đã phải cố gắng dùng hết sức lực của mình để mở cửa , mặc cho con hồ ly kia không ngừng đánh và kéo tóc mình.

Khi cánh cửa vừa mở ra , một cuộc ẩu đả ồn ào vang lên , khiến Bối Phong đang ngủ cũng phải nheo mắt khó chịu bức mình.

“RẦM”

anh giật mình thức giấc , nhìn ra bên ngoài cửa.

Một hình dáng rất quen thuộc , đó là người mà anh đêm ngày mong nhớ ... Người đó đang nằm úp mặt xuống đất bất tỉnh nhân sự.

Anh chỉ kịp thốt lên

- Quyết Minh!

Kỳ Liên thấy anh đã thức , cô ta liền nói

- Anh Bối Phong! Em biết anh rất nhớ cô ấy , lên đã hết lời mời gọi cô ấy đến đây , nhưng cô ta rất quyết không chịu.

Em đã phải cho người lôi kéo cô ta tới đây.

Vừa mở cửa ra định để hai người yên tĩnh bên nhau .

Vậy mà cô ta vẫn cố tình không muốn gặp anh , em bức quá mới đẩy cô ấy vào , ai ngờ cô ta lại tự nhiên lăn đùng ra như thế.

Có phải không mấy cậu?

- Vâng... Vâng đúng rồi đó ạ!

Phòng Phong thấy Kỳ Liên thâm hiểm như vậy , anh nghiêng răng tức giận

- Kỳ Liên em ...

- ơ !Phòng phong ! Sao anh lại ở đây ? Anh vừa đến à!

- EM

thấy phòng phong nói vậy , cô ta liền thay đổi thái độ , vội lườm anh với ánh mắt sắc lạnh . Khiến anh cũng khó xử , đành chờ Quyết Minh tỉnh lại rồi tính tiếp.

Bối Phong nghe Kỳ Liên nói vậy lòng anh rất đau , anh không ngờ cô lại ghét và không muốn gặp anh như vậy.

- Cô ấy đã không muốn gặp anh , em còn mang đến đây làm gì.

Lần sau đừng đẩy cô ấy mạnh như vậy nữa nhé .

Ngã đến ngất xỉu chắc đau lắm đây.

Đưa cô ấy đến đây để tôi nhìn một lát rồi hãy đưa đi.

Chương 50

THẢO QUYẾT MINH được diu đến bên giường anh.

Anh không biết cảm xúc của mình lúc này là sao nữa?

Vui buồn lẫn lộn , đau đớn vô cùng.

Khẽ chạm lên gò má tái xanh , nhọt nhạt kia, vuốt nhẹ đôi mắt đang nhắm nghiền nhưng thâm quầng kia !

Khiến lòng anh xót xa , anh không biết mấy ngày nay cô làm gì mà để tiêu tụy thể này , trông cô yếu đuối mỏng manh vô cùng.

Khẽ hôn lên mu bàn tay cô anh thì thầm

- VỢ ah! Sao em lại gầy yếu thế này?

Anh đang suy nghĩ rất nhiều nguyên nhân vì sao cô lại như vậy.

Thì có một giọng nói tức giận phát lên

- Dạo này không hiểu cô ta tư tình ở đâu , mà không ăn không ngủ trốn ra khỏi phòng biệt từ sáng sớm đến đêm khuya mới trở về , đến sáng hôm sau lại đi tiếp.

Nếu không phải do mọi người nhắc nhở , bảo ban ... Thì chắc cô ta quên luôn đây là nhà mình rồi.

Gầy yếu là do bận chơi bời mà ra....

- Kỳ Liên em nói hơi quá rồi đấy!

*thấy cô ta nếu thừa cho cô quá nhiều . Phòng Phong vội ngắt lời *

- Anh thì biết cái gì ? Anh có ở đây đâu mà hiểu? Anh cứ bao che như vậy rồi có ngày cô ta nhảy cả lên đầu anh ngồi đấy?

Có mấy ngày Anh Hai dưỡng thương thôi mà cô ta có coi ai ra gì đâu!

Anh có biết hôm đầu tiên em đến đây ... Cô ta đã đuổi em ra khỏi nhà , đã thế còn ném dép vào mặt em ... Cũng chỉ vì... em muốn cô ta đi thăm Anh Hai thôi hả?

- Thôi ! đủ rồi đấy!

Tiếng quát của Bối Phong khiến không gian yên tĩnh hẳn đi.

Tâm trạng anh lúc này thật sự rất tệ .

Tệ đến nỗi anh muốn giết người.

Nhưng anh không thể và cũng không bao giờ dám nghĩ đến.

Điều mà anh lựa chọn và gửi gắm anh không thể hối hận được.

Nhưng nói cô như vậy thật sự anh vẫn không tin.

Anh luôn theo sát cô nếu cô có người đàn ông khác chẳng lẽ anh lại không biết.

Quyết Minh vốn là cô gái vô cùng ngây thơ , trong sáng , thánh thiện , đôi khi còn hơi ngốc nữa.

Anh không tin lúc anh gặp nguy hiểm cô lại giấu anh đi gặp người khác.

Nhưng vì lẽ gì mà cô gầy gò ốm yếu thế này?

Anh thờ dãi rồi ngắm nhìn cô thật kỹ cho thỏa lòng mong nhớ , rồi uể uải nói.

_ Đưa phu nhân về phòng đi , không cho cô ấy ra khỏi nhà nữa.

Mấy người ra hết đi.

Tôi muốn yên tĩnh một mình.

- Dạ vâng!

Nhìn anh khẽ khép mắt nằm nghỉ , mọi người biết ý lui ra ngoài hết.

Trên môi Kỳ Liên nở nụ cười thâm hiểm , vì cô biết câu nói của cô đã tác động đến tâm tư anh.

Nhưng nụ cười đó không qua mắt được Phòng Phong , anh vô cùng tức giận , anh không ngờ Kỳ Liên lại ngày càng quá đáng như vậy.

Cánh cửa phòng vừa đóng lại , Phòng Phong vội kéo Kỳ Liên Vào một góc khuất

- Anh làm gì vậy ? Bỏ em ra

(cô ta tức giận giãy dụa , thoát ra khỏi tay anh)

- Sao em lại làm vậy?

- Làm gì cơ?

” ngạc nhiên”

- Sao lại đi nói không tốt về Chị Hai trước mặt Anh Hai như vậy ?

- Em không nói sai câu nào cả?

Rõ ràng mấy hôm nay cô ta cứ thoát ần thoát hiện , có bao giờ thấy xuất hiện ở phòng ăn đâu.

Anh nhìn trán em đây , nhìn cái cục u to đùng này đây !

Em nói thừa cho cô ta à?

- Không có khối , thì sao có lửa?

- Lửa khối gì ở đây ?

Anh tin cô ta mà không tin em phải không?

Anh quen cô ta bao lâu , đã hiểu hết về cô ta chưa mà dám nói em như vậy hả? Há? Há???

Vì cô ta mà anh dám chất vấn em , đã thế lại còn không tin tưởng em.

Uổng công em luôn coi anh như anh trai của mình , hoá ra trong lòng anh em không bằng một người ngoài phải không?

- Đó không phải là người ngoài . Mà là chị Hai của chúng ta.

- Vậy ! Thôi được rồi ! Em hỏi anh ?

Giữa chị dâu và em gái ... Anh chọn ai ?

- Cái này... Anh...

- Khó chọn đến vậy sao? Anh quả thật làm em quá thất vọng.

Chào anh.

Nói xong cô ta tức giận quay lưng bước đi .

Trong lòng cô ta ngày càng căm ghét Quyết Minh hơn.

Tại sao cô chỉ đi vắng một thời gian ngắn , mọi chuyện đã xảy ra không theo ý cô rồi.

Hai người đàn ông mà cô yêu quý nhất , đều bị con hồ ly tinh kia quyến rũ mất .

Cô thì cô sẽ bắt cô ta phải trả giá cho việc này . Dám cướp hết người thân của cô ư! Đừng hòng.

Kẻ nào dám động đến cô thì kẻ đó phải chết.

Suy nghĩ của cô bị cắt đứt , khi có một cánh tay kéo cô ngược trở lại.

- Anh tin em mà !

- Anh vừa nói gì ?

” Bất ngờ”

- Giữa hai người , đương nhiên anh phải chọn em gái yêu của anh rồi.

(anh khẽ vuốt tóc cô sủng nịnh)

- Anh nói thật chứ

” nghi ngờ”

- THẬT *quả quyết , khẳng định*

- Hìhì . Lần này em tha cho anh đấy .

Sau này cho dù có xảy ra chuyện gì cũng phải luôn tin tưởng , bênh vực em. Biết chưa?

- Ủ ! Anh biết rồi.

- Ta đi ăn thôi em đói rồi hahaha.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51

THẢO QUYẾT MINH giật mình bật dậy , trong đêm tối cô ngơ ngác nhìn xung quanh với ánh mắt thất thần.

Nghĩ đến sáng nay mà cô như phát điên ,

” tức thật ! Sắp được nhìn thấy anh lại bị cô ta đẩy ngã , đến nỗi ngất xỉu tại chỗ .

Mà dạo này mình làm sao không biết? Ngã có thể thôi mà cũng ngất.

Bực mình quá đi ! lại bị đau bụng rồi,

sao dạo này đau nhiều quá nhỉ?

Hay là do hôm bị bắt cóc , uống mấy hóp nước tanh tưởi mùi máu kia ? Nên giờ bị đau bụng rồi ,

chắc bị rối loạn tiêu hóa , hôm nào phải mua thuốc mới được”

sau một hồi xoa xoa bụng thì cũng bớt đau , có nằm thì cũng không ngủ được

, không ngủ được thì lại nghĩ về anh , nỗi nhớ anh da diết quận con tim , nếu không cho cô gặp anh nữa cô sắp phát điên đến nơi rồi... Càng nghĩ cô càng thấy nhớ anh vô cùng . Mà nằm đây thì không thể nào vui đi nỗi nhớ .

Cho nên Cô quyết định đi sang phòng anh thám thính xem thế nào. Cho dù không được gặp anh , nhưng chỉ cần đứng đó nhìn vào , cô cũng cảm thấy thỏa mãn lắm rồi .

Đứng trong một góc khuất gần cửa phòng , Thảo Quyết Minh nước mắt không ngừng rơi , ánh mắt cô đang cố gắng xuyên thủng cái cửa đáng ghét kia

... Để có thể nhìn thấy người đang nằm bên trong ,

xem người như thế nào rồi ? Đang ngủ hay thức ? Vết thương còn đau nhiều không? Liệu người đó có mong nhớ cô không ?

Cô đang chìm đắm với thắc mắc của mình , thì bị một cái vỗ vào vai khiến cô giật nảy người , hét lên một tiếng Á nhỏ , rồi vội vàng tự bịt miệng mình lại, dù sao cô cũng không muốn bị đuổi đi sớm đâu .

Xoay người lại xem đằng sau là cái gì ? Mắt cô tròn tròn lên vì ngạc nhiên và tức giận.

- Sao em lại ở đây?

(Nhìn biểu hiện của cô Phòng Phong chỉ mỉm cười , rồi hỏi nhỏ)

- Tôi ở đây thì liên quan gì đến anh .

Hay anh cũng ở đây canh cửa cho con Hồ ly kia .

Mà anh không cú về nhà anh đi , còn ở đây làm gì ?

- Em nói lớn hơn tí nữa , thì không bị phát hiện mới lạ đấy!

- .... *trừng mắt căm thù*

- Em muốn đến thăm anh Hai phải không?

- Ừ đấy ! Thì làm sao? Liên quan gì đến anh.

- Em nhớ anh ấy lắm đúng không?

- Anh không cần phải giả tạo vậy đâu . Tôi khinh thường anh.

- Anh sẽ giúp em vào gặp anh Hai!

- Anh nghĩ tôi sẽ tin anh sao đồ giả tạo.

Anh và cô ta lại nghĩ cách nào hại tôi hả?

- Anh chỉ muốn giúp em thôi .

- Thôi đi . Tôi không cần người trở mặt như anh giúp đỡ.

- Đi vào đây với anh.

Nói xong phòng phong cầm tay Quyết Minh kéo về phía trước mặc cô chống đối cự tuyệt.

- Anh bỏ tôi ra , bỏ ra ngay.

- Đến nơi rồi , em trật tự đi.

Anh kéo cô đến , trước sự ngạc nhiên của hai tên canh cửa

- Anh Phòng Phong ! Anh đến đây có việc gì không?

- Mở cửa ra !

- Nhưng mà chị Kỳ Liên đã nói ... Không được mở cửa...

- TÔI HỎI CÓ MỞ KHÔNG?

- Dạ!... Nhưng mà...

- MỞ

- Nhưng chị Kỳ Liên...

- Có gì tôi sẽ nói với cô ấy , không liên quan gì đến mấy người.

Mở đi

bị anh chèn ép , họ liếc mắt nhìn nhau , rồi miễn cưỡng gật đầu.

- Nhưng chỉ một người vào thôi anh nhé!

- Được rồi!

Quyết Minh cô vào thăm anh Hai đi.

Thấy anh ta nói vậy , cô ú ớ ngạc nhiên , bất ngờ đến khó tin.

- Anh cho tôi vào?

- Ừ ! Em vào đi.

Chắc giờ này Anh Hai đang ngủ.

Em đi nhẹ nhàng thôi là được.

- Phu nhân vào 5 phút thôi nhé .

Đề chị Kỳ Liên biết được thì không hay đâu.

- Ừ ! Tôi biết rồi.

Cô nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào , khẽ rón rén đi về phía trước.

Ngơ ngác nhìn mọi thứ xung quanh trong căn phòng lạ lẫm mờ mờ đầy máy móc này.

Cô đã phải tập trung cao độ , nhìn thật kỹ , mới thấy chiếc giường có người cô mong nhớ đang nằm ở đó.

Chỉ từ xa nhìn thấy anh thôi mà tim cô như ngừng đập , khó thở vô cùng.

Cô thở dồn dập từ từ đi về phía anh một cách nhẹ nhàng .

Đến bên giường , lòng cô đau như cắt , chỉ mấy ngày thôi không được gặp anh mà sao anh đã gầy yếu tiêu tụy hẳn đi thế này.

Khẽ vuốt nhẹ khuôn mặt như điêu khắc giờ đã xanh xao của anh , cô thấy vừa đau vừa buồn , một giọt nước mắt khẽ lăn dài trên má.

Lúc này đây cô không biết mình phải làm sao nữa , được gặp rồi , nhưng sao chân tay cô lại run rẩy thế này.

Cô rất muốn được ôm anh , được tựa vào bờ vai vững chắc , được nằm trong vòng ngực ấm áp , dịu dàng , an toàn nữa.

Nghĩ đến ngực anh cô mới nhớ đến vết thương của anh.

Vội vàng xem vết thương thế nào , thì bên ngoài có tiếng gọi nhỏ.

-Phu nhân ra ngoài thôi , Kỳ liên sắp đến rồi.

Cô giật mình nhìn anh đầy tiếc nuối , lưu luyến không rời.

-Kệ cô ta.

-Nhưng chúng tôi sẽ bị xử tội chết mất.xin cô đó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52

THẢO QUYẾT MINH lưu luyến không rời, khó khăn lắm mới được gặp anh , vậy mà mới được gặp trong giây lát đã phải xa rồi .

Cô thật sự không muốn một chút nào cả.

Nhưng bên ngoài mọi người đang giục ầm ĩ ,nếu không ra sẽ làm liên lụy đến người khác.

Cô xót xa ngắm nhìn anh thật kỹ , lúc này đây chỉ muốn bỏ mặc tất cả , không thềm quan tâm đến bất kỳ thứ gì hơn.

- Phu nhân mau ra thôi.

- Nhưng...

- Ra đi! Rồi lúc khác lại vào sau.

- Mấy người nói thật chứ ? Lần sau lại cho tôi vào thật chứ?

- Vâng! Phu nhân người mau ra đi.

- Nhưng mà...

- Tôi xin người đẩy.

- Nhất định lần sau phải cho tôi vào gặp đó nhé! Mấy người hứa nhé!

- Vâng vâng

Phu nhân à...

- Thôi được rồi ! Đợi tôi một lát!

- Người ra luôn đi.

- Được rồi.

Nói sau cô quay lại ngắm nhìn anh lần cuối trong sự dồn dập của con tim.

Một tay cô khẽ đan xen với các ngón tay anh , tay còn lại khẽ sờ lên khắp khuôn mặt anh như để ghi nhớ , khắc sâu .

Không hiểu sao nước mắt cô lại trong vô thức chảy ra không ngừng,

bị bên ngoài giục liên tục , cô không còn cách nào khác ... Vội lau đi nước mắt , khẽ hôn vội lên má anh , sau đó cô đứng dậy rời đi , bàn tay ban xen giữa hai người cũng tác ra trong sự lưu luyến không đành lòng.

Cô lau vội nước mắt mở cửa bước ra ngoài , mà không hề hay biết rằng có một ánh mắt mang theo chan chứa yêu thương đang dõi theo cô , cho đến khi cánh cửa khép lại , hình bóng cô biến mất , ánh mắt đó mới từ từ khép lại , trên môi vẫn luôn nở nụ cười hạnh phúc.

Thảo Quyết Minh vừa bước ra ngoài với tâm trạng buồn vui lẫn lộn , còn đang thất thần nhìn vào trong cánh cửa như kẻ mất hồn.

Mọi người đều mang tâm trạng giống nhau đó là tâm hồn đang để bên trong cánh cửa kia , chỉ có điều suy nghĩ khác nhau thôi.

Không gian đang vô cùng tĩnh lặng , thì bị một tiếng hét làm ồn ào hẳn lên

- Mấy người đứng đây

làm gì?

- Dạ dạ

{hai tên canh cửa run rẩy sợ hãi vì sợ bị phát hiện bị xử tội}

thấy hai người đó đang đứng rung rẩy , Quyết Minh cũng nói

- Tôi đến thăm chồng tôi , liên quan gì đến cô!

- Tôi đã nói với mấy người không cho cô ta bén mảng đến đây rồi mà!

_ Đây là nhà tôi ! Tại sao tôi không thể ?

Cô là cái thá gì mà dám ngăn tôi.

Đồ Tâm Thần.

Nói xong cô quay lưng bước thẳng về phòng , không thèm ở lại nhìn cái bản mặt đáng ghét đó nữa

- Cô... Cô... Cô vừa nói gì hả? Đứng lại đó cho tôi

- hahaha . Ta chẳng thừa hơi tốn sức . Nói chuyện với người ta thả về phòng đánh một giấc , giữ gìn nhan sắc còn tốt hơn.

” cho cô tức chết đồ cáo già . Ta nguyên rửa người đã chia cắt ta và Bối Phong”

- Cô... Cô... Mấy người cười cái gì?

Thấy kỷ Liên khuôn mặt đã vô cùng méo mó , phòng phong sau khi im lặng từ đầu đến cuối đã lên tiếng.

- Anh đang định vào thăm Anh Hai em có muốn vào cùng không?

- Không thèm ! Em về .

Nói xong cô ta quay lưng hăm hăm bước đi.

Thật ra cô cũng muốn vào thăm anh , nhưng cô biết rằng với bản mặt của mình bây giờ Anh Hai chắc chắn sẽ không thích .

Cô muốn xuất hiện trước mặt Anh Hai là một Kỷ Liên vô cùng xinh đẹp , dịu dàng , thuần khiết , đáng yêu ... Có như vậy Anh Hai mới coi trọng cô , yêu quý cô , dần dần không bao lâu nữa hình ảnh của cô sẽ khắc sâu trong tâm trí anh.

Việc quan trọng bây giờ là phải ngủ đủ giấc , có như vậy nhan sắc của cô mới tươi trẻ không bao giờ xuống sắc.

Cô sẽ không bao giờ để thua Quyết Minh được.

Sau khi Kỷ Liên rời đi hai người kia mới thở phào nhẹ nhõm

- Anh Phòng Phong! Anh...

- Thôi hôm nay làm phiền Anh Hai như vậy là quá đủ rồi .

Đề cho anh ấy nghỉ ngơi , mai tôi gặp cũng được

- Vâng.

Trong chốc lát bên ngoài phòng không gian lại vắng lặng như cũ .

Còn bên trong không gian cũng vô cùng im ắng , thời gian cũng nặng nề trôi.

Nhưng người trên giường không thể nào ngủ được.

Tâm trạng anh đang vô cùng vui sướng phấn khích , cuối cùng cô cũng chịu đến thăm anh.

Tuy không được nhìn mặt cô , được nói chuyện với cô nhưng đối anh như vậy là hạnh phúc lắm rồi.

Phải chăng không có gì hạnh phúc bằng được nghe hơi thở của cô , được ngửi thấy hương thơm trên người cô , được nghe thấy giọng nói ngọt ngào , dịu dàng của cô , và có thể cảm nhận được rằng hình như cô cũng đang nhớ anh . Và điều hạnh phúc nhất đó là nụ hôn lên má mà cô tặng cho anh.

Cô đã không biết rằng anh sung sướng thế nào đâu , cảm giác đó thật ngọt ngào, tim anh như loạn nhịp vì hưng phấn, cứ nghĩ đến nụ hôn đó là miệng anh lại cười thật hạnh phúc

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53

về đến phòng THẢO QUYẾT MINH tâm trạng vui vẻ hẳn lên.

Dù sao cũng đã được gặp anh , như vậy là cô mãn nguyện lắm rồi .

Rồi tối mai cô lại đến gặp anh tiếp , lại được ngắm nhìn anh , nói chuyện với anh . .

Nghĩ đến đây cô mới thấy lạ , không hiểu sao gần đây cô lại thấy mong nhớ muốn gặp anh nhiều như vậy.

Bình thường cô toàn phải tránh anh thôi . .

Sao lại thế nhỉ?

Câu hỏi khó trả lời này ! Khiến cô không thể tìm ra đáp án của nó , khẽ thở dài , định lên giường nằm ngủ .

Thì bụng tự nhiên kêu réo ầm ỉ cả lên , lúc này cô mới nhớ ra 2,3 ngày nay cô không ăn gì rồi ... Nghĩ đến đây cô lại lắc đầu chán nản ... Lại nhớ về anh mất rồi ... bình thường bữa ăn của cô đều do anh giục , thúc , ép mà ra hết.

Bây giờ không có anh cô cũng trở lên lười ăn , cô đang chờ! Chờ anh tỉnh dậy rồi chăm sóc cô , dỗ dành cô ăn như trước đây.

Nhưng hôm nay vì được gặp anh nên cô sẽ phá lệ một lần , cô sẽ đi xuống nhà ăn một bữa thật ngon , thật thỏa thích , để bù lỗ cho những hôm nhịn đói.

Nghĩ đến đây cô lại vui vẻ mở cửa bước ra ngoài , vì lúc này đã là 1,2h đêm , lên trong nhà vắng lặng , thanh tịnh , im ắng đến ngệt thở ...

Cô bước xuống phòng ăn lục lọi , nhưng mà dưới bếp lúc này không còn gì để ăn được , tủ lạnh trống không.

” Lạ nhỉ ? Bình thường dưới này lúc nào cũng có đồ ăn mà , sao hôm nay lại không có gì cả thế này?

Ôi! Đói quá ! Làm sao bây giờ ?

Chết tiệt ! Bụng mình lại bắt đầu đau rồi ,

ôi ! Đau quá ! Sao dạo này hay bị đau bụng thế không biết ? Bực mình thật !

Huhuhu cái bụng đáng ghét này ”

cô ngồi trên ghế ôm bụng nhăn nhó khó chịu , nhưng vẫn phải cố gắng liếc nhìn xung quanh , xem có cái gì ăn được không?

Chẳng lẽ mất công xuống đây , lại phải vác bụng không mang về.

Đang trong lúc thất vọng , thì cô nhìn thấy mấy gói mì tôm ... Mà người giúp việc hay ăn ... Khẽ nuốt nước bọt cái ực , cô vội vàng chạy đến lấy nó rồi pha với nước sôi , gác đũa ngồi chờ , không biết tại sao nhưng vừa nhìn thấy nó cô thấy thèm kinh khủng , muốn ăn vô cùng.

Vừa ngồi hít ngửi mùi thơm vừa nuốt nước bọt , cuối cùng cô quyết định ăn luôn không cần biết nó chín hay chưa .

Cô vội cho mì vào miệng , ăn được vài ba lần ngon miệng , thì bỗng nhiên lại thấy hơi khó ăn , cảm giác buồn nôn bắt đầu xâm chiếm.

Cô đang bực mình lý do gì ? Vì sao cô đang ăn ngon , tự nhiên lại thấy buồn nôn , khiến cô năng suất cũng chán nản , uể oải đi nhiều , vừa ăn vừa lo.

Đột nhiên phía sau phát ra giọng nói the thé khiến cô giật cả mình.

- Hahaha ! Ai đấy thế này ?

- Im lặng , tiếp tục ăn , không thèm bảo làm sao?

- Ôi! Cô đói đến nỗi phải ăn cái thứ bẩn tiện này cơ à?

- Kệ tôi.

- Hahaha . Ngày mai nếu mọi người đều biết ... Phu nhân của họ anh tranh đồ ăn sáng của họ thì sao nhỉ?

- Tôi còn chưa xử lý họ sao để tủ lạnh trống rỗng là may lắm rồi.

- Hahaha. Rất tiếc thưa cô . Đó là tôi dặn bọn họ , ăn đến đâu mua đến đó , ăn thừa thì đổ hết đi , không thì cho chó ăn .

Ai không ăn thì thôi cho chết

- ...

Cô ta vừa nói vừa nhìn sang Quyết Minh như khiêu khích , không những thế cô ta còn cố tình ngó sát vào khuôn mặt đang nhăn nhó , méo mó kia .

- Sao ! Ăn mì tôm ngon không?

Quyết minh bây giờ đang rất khó chịu , cô buồn nôn lắm rồi.

Quay sang nhìn cái bản mặt đáng ghét của Kỳ liên và thế nào không kiềm chế được ...

- Tránh ra... Ồ... ÁÁÁÁÁ

Kỳ Liên hét toáng lên ... Khi thấy người mình ... toàn mì là mì , mùi chua loét nồng nặc , thật kinh khủng.

Cô ta ngược khuôn mặt đỏ bừng lên vì tức giận , nhìn chằm chằm vào Quyết Minh như muốn giết người.

- hìhì . Là tại cô đó ! Tôi đã bảo cô tránh ra rồi , mà cô vẫn ngồi yên đó .

Tại tôi buồn nôn quá không kiềm chế được . Xin lỗi nhé!

- Chát... Chát... Con ranh này , ai cho mày dám nôn vào người tao hả ?

Tao cho mày chết , tao cho mày chết...

Bị cô ta tát cho hai cái khi không kịp phòng bị , khiến đầu óc Quyết Minh hoa hết mặt mày đầu óc choáng váng .

Cô còn chưa kịp hồi phục , thì Kỳ Liên đã Xong vào đánh , càu véo cô , khiến cô trở lại không kịp.

Con buồn nôn vẫn đang hoành hành cô , lại bị kỳ liên lắc qua lắc lại... Dẫn tới cô lại không kiềm được... Ồ Ồ Ồ ... Ááááá.

Cô nôn liên tục không ngừng nghỉ vào người cô ta , khiến cô ta ngồi yên bất động tại chỗ , gào thét trong ghê tởm , cô nôn đến mức mặt xanh mặt vàng ... Có bao nhiêu chui ra hết .

Cho đến lúc không còn gì để nôn nữa , cô mới mệt mỏi gục xuống bàn nằm thở hổn hển...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

Tiếng hét vang nhà của KỶ LIÊN đã khiến cho mọi người trong nhà đang ngủ cũng phải giật mình tỉnh giấc.

Họ vội vàng chạy rầm rầm xuống phòng ăn xem có chuyện gì?

Vừa đến nơi thì dừng lại ... khi nhìn thấy Kỳ Liên trên người vô cùng bẩn thỉu , mặt đỏ tía tai hàm hàm tức giận , phóng ánh mắt giết người sang phu nhân đang nằm gục kế bên.

Nhìn tình cảnh đó khiến mọi người chẳng hiểu gì cả?

Ai cũng ngơ ngác hết nhìn Kỳ Liên rồi lại nhìn Quyết Minh ... Tò mò xem hai người họ rốt cuộc có chuyện gì xảy ra...

- Cô Kỳ Liên ! Cô...

Một người làm không nhìn được lên rụt rè hỏi

- Ta muốn giết người!

Vừa nói xong cô ta nhếch miệng cười căm phẫn , sau đó rút cây súng dắt ở bên hông ra ... chĩa vào đầu Quyết Minh lên cò chuẩn bị bắn...

Thấy phu nhân gặp nguy hiểm mọi người cũng vội can ngăn

- Cô Kỳ Liên ! Cô đừng làm vậy ! Không được giết phu nhân...

- Nếu các người còn nói thêm một lời nữa, ta... Sẽ bắn các người trước .

Ai muốn chết thì cứ nói.

Không khí đang vô cùng căng thẳng , thì Phòng Phòng từ trên tầng đi xuống

- Kỳ Liên dừng lại đi em.

Kỳ Liên thoáng giật mình khi nhìn thấy anh , nhưng cô ta vẫn quả quyết...

- Không!

- Em lên nhớ đó là chị Hai của chúng ta đó. Người chúng ta không được phép động vào...

- Em mặc kệ ! Chỉ cần cô ta chết chức vị đó sẽ là của em

- Em nghĩ rằng Anh Hai sẽ tha cho em sao?

- Hahaha . Chỉ cần anh Hai không biết , chỉ cần anh ấy nghĩ cô ta là người phụ tình , là phụ nữ không có đức hạnh , giả dối ... Thì sớm muộn gì anh hai cũng... Hahaha

- Em muốn làm gì?

- Đầu tiên là giết chết cô ta , sau đó đốt xác, rồi nói với Anh Hai cô ta là người bạc tình bạc nghĩa , thừa cơ anh ấy đang bị thương nặng , liền vội vàng trốn bỏ theo trai.

Khi đi còn trộm một khoản tiền khổng lồ . Để anh ấy biết rằng cô ta lấy anh ấy chỉ vì tiền thôi...

- Hết chưa?

- Vẫn còn ! Em sẽ cho cô ta chính là người của Hắc Bang kẻ thù lớn nhất của chúng ta , cài cô ta vào... Mục đích là... Lấy hết các tư liệu mật , quyền rũ Anh Hai để anh ấy chìm đắm trong sắc dục mà quên đi tất cả các chính sự , chẳng mấy chốc Huyết Đảng sẽ bị sụp đổ trong tay cô ta ...

- Độc ác!

nghe Kỳ Liên nói anh vô cùng tức giận và đau lòng kèm theo tức giận , cô không phải là Kỳ Liên bé bỏng trước kia của anh nữa rồi , bây giờ cô như một con rắn độc thâm hiểm đến đáng sợ

- Muốn dành được tình yêu thì phải thủ đoạn một chút chứ hahaha.

Mà cái thứ bất tài , vô dụng , chuyên gia phá hoại như cô ta chết sớm đi cho đất nước được nhờ.

- Anh nhắc em hãy dừng lại ngay đi !

Chuyện hôm nay coi như anh và mọi người chưa nghe thấy gì hết.

- Anh vừa nói gì cơ ? Dừng á ? Hahaha Em chỉ có làm hơn chứ không có chuyện dừng lại đâu.

- Nếu em muốn sống... Thì hãy dừng lại bây giờ vẫn còn kịp.

- Em... Muốn... Cô... Ta... Chết...

- Không được phép giết chị Hai.

Nếu cô ấy chết . Anh hai sẽ không tha cho em đâu.

- Đương nhiên anh ấy sẽ không thể biết mà ghét em được.

Em sẽ nói cô ta đã cao chạy xa bay với 1 tên Sở Khanh nào đó... Thế rồi trong lúc Anh Hai đau buồn nhất... Em sẽ... Luôn bên anh ấy , quan tâm chăm sóc , chia sẻ niềm vui nỗi buồn , em sẽ làm cho anh ấy hiểu ra... em là người phụ nữ tuyệt vời thế nào , là người mà bấy lâu nay anh luôn mong mỏi tìm kiếm... Rồi không bao lâu nữa... Trái tim anh ấy sẽ là của em hahaha...

- Em thôi đi ! Em nghĩ anh Hai sẽ có tình cảm nam nữ với em sao ? Hảo huyền.

- Tại sao không ? Em là một cô gái xinh đẹp , quyến rũ , dịu dàng ,thông minh , tài giỏi , hơn tất cả cái lũ ngu dốt kia . Em không tin anh ấy không rung động trước em...

- Nếu như có ý với em thì anh ấy đã lấy em từ lâu rồi... TRONG mắt Anh Hai... Anh ấy chỉ coi em như một người em gái thôi.

Tin anh đi ! Em không có cơ hội đâu.

Nếu em dám làm tổn thương đến Chị Hai anh ấy chắc chắn sẽ không tha cho em đâu.

- Anh thôi đi ! Không cần phải tốn sức cầu xin cho cô ta làm gì. Hôm nay cô ta phải chết , cái gai này tôi đã muốn nhổ từ lâu sợ.

Nếu anh sợ thì tránh ra chỗ khác , tôi không khiến anh can thiệp vào...

- Em... Em...

- Nếu anh còn há miệng ra nữa , tôi sẽ bắn anh trước đấy!

Các người nghe rõ đây chuyện hôm nay ai mà để lộ ra ngoài.

Thì kết của các người sẽ giống y như cô ta hahaha

- Kỳ Liên Em không được làm thế.

- Anh im đi

Vừa nói cô ta vừa chĩa súng vào đầu Quyết Minh nhếch mép cười khoái chí.

Không một chút do dự ... Lên đạn... Bóp cò...

ĐOÀNG

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55

ĐOÀNG *CẠCH*

tiếng hút nổ vang trong đêm khiến mọi người đều giật mình.

”CẠCH”

một tiếng khô khốc , cây súng trên tay Kỳ Liên rơi xuống.

Máu ở bàn tay cô không ngừng chạy ra đầm đìa.

Cô ôm lấy bàn tay đầm máu nhắm mắt đau đớn , nhưng cũng vô cùng tức giận quát lớn!

- Kè nào to gan muốn chết.

Khi ta nhìn một lượt chỉ thấy bọn họ đang đứng yên tại chỗ run rẩy trong sợ hãi.

Mặt ai cũng tái mét khi nghe thấy tiếng súng và kết thúc ở bàn tay cô.

Phòng phong nhìn thấy vết thương của cô . Tuy anh đang vô cùng tức giận với hành vi trái đạo lý luân thường kia, nhưng nhìn thấy cô đang bị thương anh vô cùng lo lắng và đau lòng.

Không suy nghĩ nhiều anh liền đi về phía cô

- Em không sao chứ ? Đưa tay đây anh xem nào ? Muốn anh gọi bác sĩ , hay để anh băng cho?

Kỳ Liên nhìn Phòng Phong con tức giận của cô tăng lên ngàn ngạt , cô nghiêng răng chất vấn

- Có phải anh làm không?

- Em nói gì vậy ?
- Anh thôi đi ! Không phải anh thì là ai? Đừng giả nhân giả nghĩa nữa?
- Em không tin anh?
- Hừ ! Không dám làm phiền đến anh !
- Em thử lục soát người anh xem có súng không?
- còn để lại bên người có mà thằng ngu.
- Anh ĐÃ NÓI KHÔNG PHẢI LÀ ANH RỒI MÀ!
- VẬY THẾ LÀ AI ? ANH NÓI ĐI?
- Anh không biết!

Anh buồn giàu , chán nản , thất vọng , tò mò ... đưa mắt nhìn xung quanh khắp nơi xem có nơi nào khả nghi không?

Nhưng khi hướng mắt nhìn lên góc khuất của hành lang tầng hai.

Mắt anh tròn tròn , kèm theo ngạc nhiên và sững sờ , cuối cùng là ánh mắt hoảng loạn , vẻ mặt lo lắng nhìn sang cô

- Anh làm sao vậy ? Ở đó có gì à?
- Không! Em đừng nhìn ! Mau đi đi
- ” thì thầm trong sợ sệt”
- Tránh ra!

Cô ta nhìn anh khinh bỉ xen lẫn coi thường. Rồi ngược mắt lên tìm kiếm , nhưng nhìn mãi không thấy .

Cho đến khi vô tình nhìn vào góc khuất nơi hành lang tầng hai ,

cô ta mới tròn mắt ngạc nhiên và tò mò , đó là dáng một người đàn ông , mặc nguyên bộ đồ trắng.

nhìn dáng người này rất quen ... Rất giống... Nhưng chắc chắn không phải... Anh đang bị thương rất nặng ,tuy đã tỉnh nhưng không thể đi lại mà xuất hiện ở đây được ... VẬY TÊN TO GAN ĐÓ LÀ AI?

- Bật hết tất cả điện trong nhà lên cho tôi!
- Dạ!
- Kỷ Liên Em...
- Anh im đi!

Điện vừa được bật sáng .

Tất cả mọi người bao gồm Cô ta ...đều sững sờ tại chỗ...

Là anh đang đứng đó ,

khuôn mặt lạnh lùng đỏ tím lên vì tức giận , trong mắt anh bây giờ chỉ có chết chóc , đôi mắt đó đang phóng về phía kỷ liên như muốn giết người đến nơi.

Trong khuôn mặt điêu khắc tuyệt mỹ kia dường như chỉ chứa đựng sự băng lãnh vô cảm.

Anh nhìn cô nhếch miệng cười , rồi giơ cao tay súng...

ĐOÀNG ÁÁÁÁÁÁ

Mắt trái của cô ta tóe máu, phụt tung tóe như mưa , con ngươi trong mắt bắn ra rơi lăn lóc xuống sàn.

Cô ta ôm mặt đau đớn , viên đạn đó vẫn găm trong mắt cô ta , nó có chiều hướng muốn đâm vào sọ não.

Sợ hãi , hoảng loạn , đau đớn , kinh hoàng là tâm trạng của cô ta lúc này , để anh bắt được là mất hết tất cả rồi.

Lúc này đây cô ta vô cùng hối hận , hối hận vì... Lúc đó đã không kịp bắn nát sọ con holly kia .

Kỷ Liên đau đớn , ngồi bệt xuống đất , cố gắng kiềm chế cơn đau , ngược cơn mắt còn lại chan chứa nỗi buồn , niềm yêu thương , sự thất vọng lên nhìn anh một cách trân trọng.

Làn môi tím tái nhợt nhạt khẽ thì thào.

- Tại sao?

Không có tiếng đáp trả , chỉ thấy khuôn mặt lạnh lùng của anh dường như vẫn không thỏa mãn,

vẫn là ánh mắt chết chóc , vẫn là khuôn mặt băng lãnh vô cảm , vẫn là nụ cười tàn độc ... Cánh tay cầm súng của anh lại bắt đầu đưa lên , nhắm thẳng hướng Kỷ Liên.

Thấy anh chuẩn bị bắn Kỷ Liên tiếp .

Phòng phong sợ hãi vội vàng ôm lấy Kỷ Liên che chở cho cô ta.

- Anh Hai ! Em xin anh ! Đừng giết Kỷ Liên mà!

- Tránh ra!!!

- Không! Kỷ Liên chỉ là nhất thời hồ đồ thôi mà .

Em xin anh cô ấy vẫn còn trẻ người non dạ nên chưa biết suy nghĩ đúng sai!

- Cậu Tránh ra ngay !

Đừng nghĩ rằng mình vô tội mà đi cầu xin cho kẻ khác!

- Em xin anh !

Trừng phạt kỷ Liên như vậy là đủ rồi!

Có gì anh cứ giăng lên đầu em đây , em nhận hết.

Kỷ Liên thấy Phòng Phong muốn chịu tội thay mình , cô hét toáng lên

- Tôi không khiến anh phải chịu tội thay tôi , anh tránh ra đi.

Ai làm thì người đó chịu , chỉ là cái chết thôi mà chẳng có gì đáng sợ cả.

- Em thôi đi !

Anh Hai em xin anh !

Hãy nể Tình Kỷ Phong mà tha cho Kỷ Liên lần này được không anh?

- Cậu tránh ra!

- Không! Nếu anh muốn thì cứ bắn em đi.

- Cậu... ĐOÀNG... Ááááá

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56

tiếng súng khô khốc vang lên , và đích đến của viên đạn chính là đùi phòng phong.

Máu một lần nữa lại bắn ra tung tóe , nhưng cũng may có thể Bối Phong chỉ muốn cảnh cáo lên viên đạn chỉ trứ ngụ ở phần cơ mềm thôi.

Tiếng nổ lớn vang trời khiến Quyết Minh giật mình tỉnh dậy.

Cô mệt mỏi ngẩng đầu lên ngỡ ngác nhìn xung quanh , và... Chết nặng tại chỗ khi khắp nơi đều là máu , cô... Cô sợ hãi tỉnh hẳn ngủ , cố gắng trấn tĩnh , đảo mắt liên hồi xem mình có bị hoa mắt hay mê ngủ không?

Nhưng khi hình ảnh Phòng Phong và Kỳ liên bêbett máu đập vào mắt cô...

AAAAAAAAAAAAAAAA

lúc này đây cô sợ hãi hoảng loạn thật sự .

Tại sao lại như vậy?

Sao vừa ngủ một chút hai người họ đã máu me be bét nằm đây rồi?

Chuyện gì đã xảy ra?

Cô không biết gì hết? Tất cả đều không liên quan đến cô ! Sợ quá! Huhuhu phải làm sao bây giờ ?

Quyết Minh sợ hãi khóc lớn , cô hoảng loạn nhắm chặt mắt lại và lắc đầu liên tục như không chấp nhận sự thật này ?

- Huhuhu... Máu... Máu... Có ai không... Cứu tôi với... Huhuhu... Bối Phong ơi cứu em... Huhuhu...

Tiếng hét của Quyết Minh đã làm mọi người giật mình , bọn họ đều tròn mắt lên nhìn cô , và đều lo lắng không biết cô tỉnh dậy ngay lúc này sẽ là tốt hay xấu đây ?

Chỉ có Bối Phong! Khi anh nhìn thấy ánh mắt sợ hãi hoảng loạn của cô , nó đã làm lòng anh đau đớn vô cùng , anh biết cô sợ nhất là mấy cảnh chết chóc máu me đầm sần thế này!

Và anh càng đau lòng và xót xa hơn khi cô nhắm mắt khóc nức nở trong hoảng loạn.

Không kiềm chế được , cho dù vết thương vẫn còn đang rất đau ... Anh vội cất súng và cố gắng bước xuống nhà với cô , anh không thể để cô một mình hoảng loạn trong sợ hãi như thế được.

Quyết Minh khóc đến nỗi cô cảm thấy như mình sắp kiệt sức đến nơi , cô mong sao mình sẽ ngất đi và khi cô tỉnh lại ở đây sẽ không có gì cả và những gì cô vô tình vừa thấy cũng chỉ là giấc mơ không có thật.

Cảm giác trống trải mù mịt đang vây lấy cô , ngay cả trái tim cô cũng bị bóp nghẹt vì khó thở ... Đúng lúc cô cảm thấy mình không thể chịu nổi nữa...

Bỗng xuất hiện một vòng tay ôm nhẹ lấy cô như bảo vệ che chở và yêu thương trân trọng.

Nhưng cô vẫn nghĩ đó là ảo giác làm gì có ai tự nhiên xuất hiện mà ôm cô chứ ... Nghĩ như vậy cô càng tủi thân khóc lớn hơn ...lúc đó hình như cô cảm giác thấy vòng tay đó ngày càng ôm cô chặt hơn ... Rồi một giọng nói dịu dàng , tình cảm, ngọt ngào , trầm ấm, đau xót vang lên...

- Vợ ngoan không khóc nữa nào !

Có anh ở đây rồi! Đừng sợ !

Nghe thấy giọng nói mà mấy ngày nay cô luôn ao ước mong ngóng được nghe thấy ... cứ ngỡ như là mơ... Cô không dám mở mắt ra vì sợ giấc mơ đó sẽ tan biến... Trong vô thức tiếng khóc của cô im bặt , khẽ vênh tai nghe ngóng xem có nghe thấy điều gì nữa không?

Nhìn những biểu hiện này của cô khiến anh vừa buồn cười vừa thương xót ... Anh biết cô đang nghĩ gì!

- Ngoan ! Là anh đây mà ! Không phải mơ đâu ! Anh đã hứa anh luôn bên em rồi đó thôi ! Mở mắt ra nhìn anh đi nào?

Nghe thấy anh nói vậy ? Cô vừa hồi hộp vừa lo lắng! Cô sợ ! Nếu chẳng may khi mình vừa mở mắt ra anh sẽ biết mất thì sao!

Nhưng nếu không mở mắt anh giận bỏ đi thì sao!

Sau một hồi đấu tranh suy nghĩ , cô đã nghe theo tiếng gọi của con tim mách bảo... Hãy mở mắt ! Chắc chắn anh sẽ ở bên , anh đã hứa sẽ luôn luôn bên cô mà không bao giờ bỏ rơi cô ... cô tin điều đó.

Cô từ từ mở mắt , đập vào mắt cô là khuôn mặt tươi cười hạnh phúc của anh , tuy hơi xanh xao nhợt nhạt nhưng nhìn anh vẫn rất đẹp trai ... Bất giác cô cũng mỉm cười , đôi mắt không rời khuôn mặt anh.

Tìm cô đập liên hồi khiến cô lo ngại anh mà biết được nhất định sẽ cười cô mất.

Đôi mắt tròn xoa ngổ ngang , miệng cô khê lấp bắp

BỒ...BỒI... PHONG !

Ừ ! Anh đây!

Cô sung sướng ôm chặt lấy cổ anh , khiến anh khê nhúu mày khi cô chạm vào vết thương

- Hahaha Bồi Phong ! Là anh thật rồi! Hahaha

_ Ngốc!

- Em không ngốc

(cô dẫu môi , phồng mang tròn má nhìn anh , làm anh sùng nịnh khê véo nhẹ vào mũi cô

- Lại còn không ngốc ?

- Hứ ! Ừ THÊM CHƠI VỚI ANH NỮA.

Cô hồn rồi quay mặt sang hướng khác , thì lại đúng chỗ Phòng Phong và Kỳ Liên đang nằm bất động tại chỗ , máu me lênh láng khắp nơi.

Cô sợ hãi run rẩy ôm chặt lấy anh gào thét

- Áááááá ! Máu ! Máu ! Sợ ! Sợ ! Có người chết rồi huhuhu.

- Vợ ngoan đừng sợ có anh ở đây rồi ! Đừng sợ nhé!

Đề anh đưa em lên phòng nghỉ ngơi.

MANG HAI TÊN NÀY VỀ BANG CHO TÔI!

Nhốt vào đề tôi xử.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

CÔ ôm lấy cổ anh hạnh phúc , chỉ cần ở trong lòng anh là cô thấy an tâm vô cùng , vì cô biết chắc rằng anh đang bên cô , chăm sóc và bảo vệ cô .

Lần này cô quyết phải bám lấy anh thật chặt , quyết không cho anh rời xa dù chỉ nửa bước.

Bài học về nỗi mong nhớ đau xót kia , đối với cô như vậy là quá đủ rồi , nó vượt hơn mức chịu đựng của cô rồi.

Nếu để xảy ra thêm một lần nữa chắc cô sẽ chết mất.

Nhìn mặt cô cứ đần ra nhìn mình . ANH phì cười ,dịu dàng hỏi

- Em sao thế?

- Anh à!

- Hờ?

- Mà thôi!

- Có chuyện gì vợ cứ nói đi xem nào?

- Ồ thì!

- Sao?

- Em đói!!!

- hả? Ủ ừ !Tôi nay ăn ít hay sao mà đói thế?

- Máy hôm nay em toàn nhin com thôi.

Không hiểu sao tự nhiên lại đau bụng , chắc do đói quá đây.

Cô vừa nói vừa xoa xoa cái bụng phẳng lì của mình , chẳng hiểu dạo này nó bị làm sao nữa cứ đau suốt thôi.

- Có phải mấy hôm nay em toàn bỏ bữa , rồi biến mất không?

- sao anh biết?

- Kỳ Liên nói

- Kỳ liên!?! Em không thích cô ta.

- Em đi đâu vậy !

Có phải Kỳ Liên cản trở em lên em không thích?

” hóa ra chuyện kỳ Liên nói em thường ra ngoài là thật sao”

- Đúng vậy ! Nhà này cũng là của em , mà cô ta dám cấm em không cho em đi lại ra vào

” dám cấm không cho tôi vào thăm anh ấy , cô cứ đợi đấy”

- Vậy em ra ngoài làm gì mà cứ tìm em là không thấy em đâu?

- Bí mật

” bây giờ mà nói để tìm cách được gặp anh ấy sao ! Ngại lắm , chắc chắn mình sẽ bị trêu chọc cho coi”

- Bí mật ???

Anh khẽ nhú mồm , khuôn mặt anh thoáng chốc lạnh lùng hắt đi

- Hìhì nói ra ngại lắm ! Chuyện tế nhị.

- Chuyện gì?

Anh gằn giọng , đứng im tại chỗ nhìn chăm chăm vào mắt cô

- Sao anh nhìn anh ghê vậy ? Cái mặt anh cứ như muốn giết người đến nơi vậy?

- NÓI!

- Nói cái gì?

- Mấy ngày nay cô đã làm gì ? Đi đâu? Nói đầy đủ không được bỏ qua chi tiết nào hết.

Anh bế cô vào phòng , đặt mạnh cô xuống giường , khiến cô tròn mắt nhìn anh ngạc nhiên và sốc .

Đang đau bụng sẵn , lại bị anh đặt như vât khiến cô kêu Áááá , mặt mũi nhăn nhó hắt lên , nhờ ơn anh bụng cô đau kinh khủng , cô tui thân nhìn anh như trách móc oán giận

- Anh... Anh... Hức hức... Đau quáaaa huhuhu!

- Nói ra ngoài làm gì?

Nhìn cô ôm bụng nhăn nhó , không hiểu sao lúc đó anh bị tình yêu thương che khuất , bây giờ trong anh là lửa giận , anh muốn cô phải giải thích tất cả có thật sự cô dám lên lút bên ngoài giấu anh có người khác hay không?

- huhuhu . Anh làm em đau huhuhu em ghét anh huhuhu

nhìn khóc lóc suốt mướt , mặt đầm lệ , anh cũng có phần hơi bối rối , lửa nóng đã hạ đi chút ít

- đau thật à?

Lần trước anh vất còn mạnh hơn , có thấy em kêu đau khóc lóc ầm ĩ như thế này đâu?

- Lần trước tôi vẫn còn khỏe.

Bây giờ tôi đang bị ốm đến mất ăn mất ngủ đây này ! Anh hiểu chưa?

* tức giận*

- Ồm?

- Đúng vậy !

Tôi ốm là vì ai hả?

Đồ chồng đáng ghét nhà anh .

Tôi khiến anh đỡ đạn cho tôi hả?

Đã bị thương nặng rồi còn hôn mê bất tỉnh .anh có biết tôi lo lắng cho anh thế nào không hả?

Đã thế họ còn không cho tôi gặp anh , thậm chí! Anh có biết tôi mong anh nhớ anh thế nào không hả tên chồng tôi?

Anh có biết vì muốn được anh , tôi đã phải rình rập trước cửa vào cấp cứu đến quên ăn quên ngủ , không kể ngày đêm chỉ mong sao có cơ hội để lên vào...

- Ra là ốm tương tư !

(Mỉm cười hạnh phúc)

- Tương tư cái đầu nhà anh đấy.

Tôi nói cho anh biết , anh dạy lại ngay đám người của anh đi.

Anh có biết tôi còn bị con hồ ly tinh kia mắng chửi , coi thường , cô ta còn dám lấy chén quang vào người tôi nữa , mấy tên đàn em thì không coi tôi ra gì hết ?

Tôi hỏi anh trong nhà này tôi là cái gì hả?

- Đương nhiên là vợ yêu của anh rồi.

- Thôi ngay cái kiểu cợt nhả đó đi.

Hôm nay tôi quyết ba mặt một lời với anh...

Nói ngay ! Anh với con hồ ly tinh kia là thế nào?

- Hồ ly tinh nào?

_ Lại còn dám cãi à?

Cái gì mà tả hồ ly , cái gì mà bác sĩ riêng.

Có phải hai người ở trong đó tư tình để che mắt tôi không?

Thà nào mà cô ta 5 lần 7 lượt nhất quyết không cho tôi vào .

Hóa ra là như vậy , anh giỏi lắm muốn qua mắt được tôi à , đừng có hòng , tôi nói cho anh biết , tôi...

- Ngừng ! Đau đầu quá làm ơn nói ít thôi.

Thật ra Anh chỉ coi kỹ liên như em gái mình thôi mà , em đừng suy nghĩ linh tinh...

- Em gái mà cô ta muốn làm phu nhân , làm chị Hai à?

Anh đừng tưởng tôi ngốc mà lừa nhé !

Tôi...ừm...ừm...

Cô đang nói thì ngừng nói ú ớ , mắt trợn lên vì tức giận , khi anh đột nhiên dùng môi mình bịt miệng cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58

HAI người đang trao nhau nụ hôn say đắm , thì ... Bỗng nhiên... Anh gục luôn vào lòng cô hôn mê bất tỉnh tại chỗ...

Đang chìm sâu vào nụ hôn ngọt ngào ,anh tự nhiên mất đà ngã vào người mình , cô ngạc nhiên vội mở mắt , định trách móc anh , nhưng khi nhìn anh mặt tái mét , nhợt nhạt ,hai mắt nhắm nghiền. dựa hẳn vào người mình...

Cô sợ hãi hoảng loạn vô cùng , anh làm sao thế này?

Sao tự nhiên lại như vậy?

Khẽ lấy tay lay lay vai anh gọi anh dậy , nhưng vẫn không thấy sự hồi đáp nào từ anh, làm cô càng lo lắng hơn.

Màu đỏ tươi trên lưng anh ngày càng lan rộng đã đập vào mắt cô.

Quyết Minh như đứng tim tại chỗ khi nhìn thấy vết thương của anh lại bị đâm máu.

Cô run rẩy , sợ hãi , khóc nức nở. tay chân cuống cuồng hết lên , không biết phải làm thế nào để giúp anh nữa ... Hoảng loạn gào lớn

- Mọi người ơi! Có ai không ? Bối Phong bị chảy máu rồi ! Chảy máu rồoooo~

tiếng cô vừa dứt thì mọi người liền xuất hiện ngay ở cửa

- Phu nhân!

- Vào đi ! Vào đi ! Vào xem anh ấy làm sao đi? Huhuhu nhiều máu quá!

- Phu nhân người bình tĩnh nào !

Chắc do vận động mạnh và quá sức , lên vết thương của ông chủ mới bị rách ra , dẫn tới chảy máu nhiều.

Để chúng tôi đưa ông chủ sang phòng điều trị và chăm sóc đặc biệt.

Ồ đó mới có đầy đủ mọi thứ để cấp cứu và cầm máu ...

- Ủ ! Được được ! Đưa anh ấy sang đó đi , mấy người đỡ cẩn thận ,đừng làm đau anh ấy.

- Vâng ! Phu nhân yên tâm.

Vừa dứt lời họ mang 1 chiếc xe đẩy có chiều dài như giường bệnh , được nắp đệm mềm mại vào gần giường .

Sau đó 4 người rất dịu dàng , cẩn thận tỉ mỉ đỡ anh lên , rồi đặt anh lên chiếc xe , sau đó vội vàng đẩy đi.

Cô thấy họ mang anh đi , cũng vội vàng xuống giường lon ton đi theo .

- Phu nhân người về phòng nghỉ ngơi , không phải đi theo chúng tôi đâu.

Khi nào ông chủ tỉnh chúng tôi sẽ báo với người.

- KHÔNG! Tôi xin các anh cho tôi đi theo với.

Tôi muốn được bên anh ấy , chăm sóc cho anh ấy...

- Nhưng mà...

- Làm ơn đi mà ! Huhuhu

(THỈ THÂM)

- làm sao bây giờ?

_ Hay cứ cho vào cùng đi.

Đề phu nhân đứng đây khóc lóc cản đường của ta e không tốt lắm!

- Nhưng phòng đó cần phải cách ly .

Đồng người vào quá không tốt đâu.

_ Còn hơn để Anh Hai nghĩ rằng chúng ta ngược đãi phu nhân.

Tội đó lớn lắm đấy.

Cứ nhìn gương chị Kỳ Liên thì biết!

- Ủm ! Nói cũng đúng ! Lỡ bị anh hai hiểu lầm thì nguy to.

Nhưng mà cho vào thì cũng...

- Thôi . Nhìn chị hai khóc lóc thế kia, cho vào cũng được, miễn là đừng gây rối làm loạn là được.

- Tùy cậu.

Sau khi vừa đẩy xe vừa bàn bạc kĩ lưỡng , họ mới quay sang nhìn cô gái mặt mũi đầm đìa nước mắt , đầu tóc rối tung rối bù , quần áo thì xộc xệch , đang đi lững thững khóc nức nở phía sau.

- Phu nhân!

- Vâng! Hức hức

- Người vào đó phải ngồi yên một chỗ , không được láo loạn , không được sờ mó vào bất cứ thứ gì , không được phá hoại .

- Vâng *gật gật đầu*

- Người. Vào đó phải nhớ giữ trật tự đừng làm ảnh hưởng không tốt đến Anh Hai

- Vâng ! Vâng! Tôi nhớ rồi .hức hức

Cảm ơn. Hức hức

- Và một điều vô cùng quan trọng nữa là... Người làm ơn kìm hãm nước mắt mình lại.

Vào trong đó không được khóc đâu , rất mất vệ sinh.

- Vâng vâng! Tôi sẽ không khóc nữa !

Anh được đưa vào phòng , trong chớp mắt căn phòng được bật sáng trưng.

Nhìn anh nằm trên giường mà cô thấm thối không yên , máu chảy ra nhiều quá .

Anh thật ngốc ! Khó chịu sao không nói với cô , lại cố gắng kìm nén đau đớn , để đến lúc không chịu được nữa mà ngất đi.

Thà nào lúc đó cô thấy anh khang khang , mặt tái nhợt , mồ hôi chảy đầm đìa , nói cũng nhỏ giọng rất nhiều.

Đáng chết ! Sao lúc đó cô không nghĩ ra anh đang vô cùng đau đớn chứ !

Chắc anh sợ cô sẽ sợ hãi hoảng loạn lên mới kìm nén đây mà . Ngốc quá đi ! Anh bị như thế này thì cô có thể ngồi yên sao , tim không đập liên hồi loạn nhịp sao?

Nhìn anh đang được cởi bỏ áo ngoài , cắt đứt tất cả dòng suy nghĩ của cô.

Cô tập trung tinh thần cao độ nhìn chăm chăm vào thân thể anh.

Trong làn da nâu đồng rắn chắc nhưng mịn màng , là một cái lỗ rất sâu , và trong cái lỗ ấy máu không ngừng tuôn ra.

Cô nhìn vết thương của anh ,mắt tròn tròn , mặt trắng bệch cắt không ra giọt máu vì sợ hãi , tim cô như ngừng đập

AAAAA

CÔ HOẢNG SỢ NGẤT XIU TẠI CHỖ.

- Phu nhân ngất mất rồi.

- Kệ đi ! Phải cầm máu đã .

Đã bảo không vào rồi còn ham hố.

- Thôi 1 cậu đưa phu nhân về phòng đi.

- Vô tích sự ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59

Sáng Hôm Sau THẢO QUYẾT MINH một môi tỉnh dậy.

Nằm trên giường suy nghĩ khá lâu,

vì sao khi tỉnh dậy cô lại nằm trên giường?

Dở dằng lúc đó cô đang ở chỗ anh?

Vì sao thế nhỉ?

Sau 30' suy nghĩ cô mới nhớ ra nguyên nhân vì sao, thì một tiếng hét vang trời cất lên

AAAAA

BỐI PHONG! Bối Phong!

Cô lập tức bật dậy , cuống cuống ba chân bốn cẳng, quên không mang dép , chạy vội sang phòng anh.

Khuôn mặt cô tái mét vì lo lắng và sợ hãi , ánh mắt cô hoảng loạn vô hồn , nước mắt cô bất giác không tự chủ mà rơi ra...

Cô đau quá ! Không biết anh thế nào rồi?

Là cô hại anh rồi huhuhu

cô vừa chạy vừa khóc đến trước cửa phòng anh đang dưỡng thương thì dừng lại.

- Cho tôi vào thăm anh ấy đi!

Hai người canh cửa nhìn cô chăm chăm... Tóc dài rối tung rối bù , ngang vớ mang một tổ chim trên đầu , quần áo xộc xệch , mặt mũi bần thiêu , nước mắt nước mũi thi nhau chảy , chân không đi dép , người gầy gầy cơ thể không ngừng run rẩy , cảm giác như sắp đổ đến nơi .

Sau khi nhìn đi nhìn lại , bọn họ phán một câu

- Cô là ai?

(Sau đó hô lớn)

Người đâu ! Mang cái con ăn mày này ra sao?

Làm gì mà để nó chui tận vào đây thế này?

Cô đang khóc , cũng giật mình vội nhìn xung quanh xem có ai không , rồi ngạc nhiên hỏi.

- Anh nói ai thế?

- Nói cô chứ còn ai nữa ?

Cút đi!

- Anh... Anh... Cho tôi vào gặp Bối Phong.

- dám gọi thẳng tên Ông chủ , cô muốn chết phải không?

Cô là ai ?

- Là phu nhân của mấy người đấy !

- Con điên này !

Lại còn mắc bệnh hoang tưởng nữa !

- Hoang tưởng cái đầu anh đấy !

Nhìn mặt tôi đây này

” Vội vàng vuốt gọn tóc lại , lấy ống tay áo thi nhau quệt nước mắt nước mũi cho sạch”

đã nhận ra tôi chưa?

Xem tôi có phải phu nhân của mấy người không?

Nhìn cái điệu quệt nước mắt nước mũi của cô , rồi vuốt tóc loạn xạ .

Khiến họ cảm thấy bản thủ kinh khủng , bất giác tránh xa cô thêm vài bước.

Rồi thì thầm to nhỏ với nhau.

- Cậu trông có phải phu nhân không?

- Cũng khá giống giống!

- Sao tôi trông giống bọn vô gia cư ngoài đường hơn.

- Ừm ! Nói cũng đúng ! Nhưng khuôn mặt đó?

- Chẳng lẽ mắt thẩm mỹ của ông chủ kém thế này sao?

Cái ngữ này có cho tôi cũng không thềm.

- Dễ dàng lần trước gặp , phu nhân xinh đẹp lắm mà.

Lạ nhỉ?

- Hay là sau đợt bắt cóc , đầu óc bị chấn động lên bị...

_ Máy anh thôi nói xấu người khác đi.

Mở cửa ra cho tôi!

Quyết Minh không phải là điếc , lên dù là thì thầm cô vẫn có thể nghe thấy họ đang nói gì.

” Dám chê ta sao hai người cứ nhớ đấy ! Hừ”

họ giật mình quay lại nhìn khuôn mặt hầm hầm vì tức giận của cô , đành nhịn nhục đồ dành

- Phu nhân Ngoan ! Người hãy về tắm rửa thật sạch sẽ rồi chúng tôi sẽ cho người gặp ông chủ?

- Tại sao tôi phải làm thế?

Tắm rửa mất thời gian lắm , tôi muốn gặp anh ấy ngay lúc này cơ.

- Ôi trời!

Người phải tắm rửa sạch sẽ thì mới không mang vi khuẩn , vi trùng vào trong lây bệnh cho ông chủ!

- Thế tôi như thế này không sạch à?

cúi đầu nhìn người mình một lượt không thấy vấn đề gì cả

- À Thi... Nếu tắm rửa sạch sẽ , sẽ tốt hơn .

- Thôi được rồi ! Tắm thì tắm ! Lặng nhắng.

Đợi tôi một chút ! Tôi sẽ tắm nhanh rồi quay lại ngay thôi...

- Người cứ tắm đúng định thôi không phải vội.

Nhớ phải chải đầu , rửa mặt , thay bộ quần áo mới , và đeo dép vào đấy nhé!

- Biết rồi khổ lắm nói mãi ! Đi đây.

Cô nói xong thì quay đầu chạy biến mất , nhìn theo dáng cô mà hai người họ lắc đầu thầm nghĩ

” Không hiểu cô ta có đặc điểm gì mà Ông chủ là phải lòng mà lấy con người được nhỉ , đúng là phí phạm đời trai”

bọn họ còn chưa suy nghĩ được nhiều thì cô đã vù vù như bay xuất hiện trước mặt

- Tôi xong rồi !

Cho tôi vào gặp anh ấy đi

cô cười tươi tấn phần khỏi sung sướng

- Xong rồi (Đồng thanh vì sốc và choáng)

- Ủ ! Hìhì

họ trên cô một lượt , cảm thấy cũng tạm ổn hơn lúc ban đầu

- Thôi được rồi...

Họ còn chưa nói xong , cô đã lao đến đẩy 2 người ra , rồi vội vàng mở cửa bước vào.

Làm hai người kia bị đẩy đột ngột suýt ngã , họ tức đến nghiến răng nghiến lợi mà không dám làm gì cô.

Chỉ biết đứng trơ mắt nhìn cô bước vào phòng.

Quyết Minh đi một mạch đến chỗ anh đang nằm.

Dở dang khi ở bên ngoài mong ngóng gặp anh bao nhiêu , thì bây giờ cảm giác đó rất khó tả ... Vừa hồi hộp khó thở , lại đau lòng xen lẫn lo lắng.

Thật sự bây giờ cô đang rất mệt mỏi , rất muốn được nằm trong lòng anh để cảm nhận sự ấm áp an toàn

- Đáng ghét anh làm trái tim em không còn thuộc về em nữa mất rồi!

Bắt đền anh đấy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60

THẢO QUYẾT MINH thần thờ nhìn anh .

Chưa bao giờ cô thấy khuôn mặt anh xanh xao tái nhợt như lúc này.

Chắc ôm qua khi bé cô lên anh mệt lắm , lúc đó cô còn cảm thấy người anh run run , nhưng cô không nghĩ anh mệt mỏi như vậy , vì anh luôn nhìn cô mỉm cười ... Cô cứ nghĩ khi người ta cười là khỏe mạnh , vui vẻ không có chuyện gì cả ... Nhưng điều đó không đúng lắm với anh thì phải.

Khẽ thở dài suy tư , nhìn anh vừa thương vừa giận , bao nhiêu tình cảm giận hờn bùng phát lên dữ dội .

Thà anh cứ để cô bị thương rồi bên cô , chăm sóc cô , như vậy có phải là tốt hơn so với bị thương thay cô , rồi nằm đây hôn mê bất tỉnh mà cô lại không biết làm gì cho anh.

Mọi người đều nói cô bất tài vô dụng , là kẻ chuyên đi phá hoại , ở đâu có rắc rối ở đó có cô , là người không ai muốn đến gần... Nhưng họ đâu biết rằng , cô cũng buồn lắm chứ , cũng có muốn mình như vậy một chút nào đâu , ai bảo khi sinh ra chỉ số IQ của cô lại thấp như vậy , cô cũng rất muốn được giúp đỡ người khác nhưng mà ai biết được lòng tốt đó lại không đúng chỗ như vậy ...

Trên thế gian này ngoài Ba mẹ ra bây giờ còn có thêm anh là người yêu thương cô nữa .

Nhưng anh cứ như thế này cô thấy tội lỗi vô cùng ,

anh luôn chê cô ngốc nhưng xét lại anh còn ngốc hơn cô.

Hức... Hức... Ai cần anh đỡ đạn cho em chứ... Hức...hức... Anh cứ nằm đây thế này... Anh bảo em phải làm sao đây... Hức...hức... Anh tệ lắm... Anh làm như vậy không phải là bảo vệ em... Mà chỉ càng làm trái tim em thêm đau thôi... Hức...hức...Tại anh hết... Vì ai mà em từ một cô gái ... Vô lo vô nghĩ ... Trở lên đa sầu đa cảm thế này há?... AAAAAAAAA... Đau bụng quá! Sao tự nhiên... A ! Đau quá... Huhuhu... Anh đang đau ... Em cũng đau không kém gì anh đâu... huhuhu... Đồ đáng ghét... Anh nằm đó... Em bị đau... Lấy ai là người quan tâm , chăm sóc cho em đây ... Huhuhu... Đồ vô lương tâm anh chỉ biết mình anh thôi... Định nằm đó rồi bỏ mặc em luôn đúng không?... Nếu anh không chịu tỉnh lại , thì em... Sẽ không cần anh nữa... Em đi đây , mặc xác anh... Huhuhu...

Cô mếu máo nước mắt đầm đìa giận hờn ôm bụng đứng ra.

Thật ra trong lương tâm sâu kín , không phải cô muốn rời anh đi đâu.

Nhưng bụng cô đau quá rồi , cô cảm giác như bụng mình không thể nào chịu nổi nữa. Nếu ở lại đây , lỡ chẳng may anh biết được sẽ chỉ càng làm anh thêm lo lắng thôi.

Tốt nhất là lên về phòng , cô mệt lắm rồi , phải nghỉ ngơi thôi...

Cô buồn bã đứng dậy , lết cái thân ốm yếu , mỏng manh của mình ra ngoài một cách mệt mỏi .

Khi cô bước ra cửa quay đầu luyến tiếc nhìn anh u buồn , rồi nhắm mắt ôm bụng quay lưng bước đi.

Cánh cửa phòng vừa khép lại , đôi mắt anh từ từ mở ra , trong đôi mắt đó là những vết hằn đỏ lên vì đau đớn .

Lúc cô khóc lóc trách mắng , hờn giận anh rất muốn ôm cô vào lòng dỗ dành , nhưng cứ bao che ấp ủ như vậy đến khi nào cô mới lớn hơn , trưởng thành hơn đâu.

Anh muốn nhân cơ hội này giúp cô suy nghĩ chín chắn trưởng thành hơn một chút , trong xã hội này không phải chuyện gì mình muốn cũng được , tất cả mọi thứ đều phải dùng thời gian bình tĩnh suy nghĩ thì mới giải quyết vấn đề , và trong cuộc sống không phải lúc nào cũng mọi thứ cũng thuận lợi , êm đẹp được... Đó là những thứ anh muốn cho cô hiểu.

Khẽ thở dài buồn bã

vợ à! Mới trải qua một chút sóng gió mà em đã suy sụp , yếu đuối như vậy rồi.

Sau này còn rất nhiều sóng to gió lớn đang đợi chờ chúng ta ở phía trước ... Em cứ như vậy là không được đâu , những lúc không có anh ở bên em sẽ phải chống đỡ thế nào đây...

Hãy vững vàng , tự tin , mạnh mẽ lên em nhé , anh sẽ luôn bên em .

Xin lỗi đã lôi em vào thế giới của anh , lại còn để em phải hờn giận ,

nhưng tất cả anh chỉ muốn tốt cho em thôi.

Cố gắng lên em nhé!

Vợ yêu của anh!

Lại còn đau bụng nữa , không biết là thật hay đang dọa anh đây.

Lớn rồi mà không biết tự lo cho sức khỏe gì cả?

Chắc lại do ăn uống không điều độ lên ảnh hưởng đến dạ dày đây mà.

Kiểu này phải cho người đưa cô ấy đi bệnh viện khám mới được.

Vợ à! Đến bao giờ anh mới đỡ phải lo lắng cho em nữa đây .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61

THẢO QUYẾT MINH Về đến phòng thì ngủ một giấc tới sáng , dù sao nạn thêm ngủ vẫn đang hoành hành cô mà.

Cô không thấy ai như mình , mà trước đây cô có thể đâu. . . Ăn thì sợ vãi linh hồn , bây giờ cô nhìn thấy com cứ như nhìn thấy kẻ thù .

Nhưng mà ngủ thì. . . Ôi thôi , sáng ,trưa ,chiều , tối lúc nào cô cũng thêm ngủ , cô có thể ngủ mọi lúc mọi nơi .

Có lần tối đi vệ sinh mà cô ngủ lền một mạch tới sáng , báo hại hôm sau cơ thể mỏi nhừ , đầu thì ngê ngả sang một bên .

Hầu như lần nào ngồi vào bàn ăn , mới ăn được hai miếng là cô đã ngồi ngủ gật rồi.

Cũng may mỗi lần gặp anh , do tâm trạng không tốt , nước mắt rơi vãi quá nhiều khiến cảm giác buồn ngủ đó đến lâu hơn một chút. . . Dù sao cũng biết tự kiềm chế bản thân , biết điều đi về phòng chứ không phải lăn quay ra sàn hay nằm đè lên anh mà ngủ.

Mấy ngày nay tâm trạng của Quyết Minh rất tốt nha.

Vì sao ư?

Thì này nào cô cũng được gặp anh này , được tha hồ thoải mái ngủ không ai quấy rầy. Và một điều đặc biệt nữa dạo này cô thấy cô gầy đi nhé !

Hihi đó là điều cô thích nhất.

Cũng tại từ khi lấy anh bị anh vỗ béo cơ thể cô trở lên tròn hẵn đi . Những lúc ngắm mình trong gương cô chỉ biết méo mặt nhìn anh.

Anh thì cứ như phấn khởi sung sướng lắm, còn ôm chặt lấy cô hôn hít nói rằng

” Em như thế này trông rất dễ thương , mập hơn một chút trông vợ anh xinh hơn rất nhiều nha. Và lại như thế này ôm mới sướng tay”

những lúc như thế cô toàn bị anh kết thúc ở trên giường thì phải. . .

Cũng tại anh muốn chứng minh cho cho thấy. . .sức quyến rũ của cô đối với anh lớn như thế nào.

Nhưng mà cô chẳng thích cái kiểu chứng minh đó của anh một chút nào cả , mệt chết đi được , bị anh vắn cho hết lần này đến lần khác , có bao nhiêu tư thế anh đều mang ra sử dụng hết , cho đến khi cô ngất đi thì anh mới chịu dừng lại.

Đã thế sáng hôm sau còn dám trắng trợn nói rằng. . . Anh đang giúp cho giảm cân , lại còn cái gì là. . . Cách giảm cân nhanh chóng , an toàn , hiệu quả nhất , một người khỏe hai người vui.

Những lúc như thế sao cô thấy ghét anh thế , chỉ cần thích muốn là đề cô ta đòi hỏi , không cần biết cô có muốn hay không ?

Nói thẳng ra lúc đó cô cũng không biết có tí xíu tình cảm gì với anh chưa, Nhưng mà cái mác mafia của anh luôn ám ảnh cô , khiến cô sợ phát khiếp .

Cho nên khi anh đòi hỏi , cô cũng không dám chống trả quyết liệt lắm.

Sợ anh bức mình rút súng bắn cho một phát đi đòi nhà mà thì chết.

Thế nên cô đành phải ngậm ngùi để anh ăn no , thôi thì cứ nghĩ đến anh đang giúp mình giảm cân vậy.

Nhưng cũng phải công nhận sau mỗi lần như vậy... cô đều sút một hai cân gì đó... Coi như nỗi cực khổ đêm qua còn có chút ích lợi... Nhưng tên chồng đáng ghét kia cũng chẳng vừa , cái con người thâm hiểm , mưu mô xảo quyệt đó , sao có thể tha cho cô dễ dàng như vậy được...

Thế là anh ta lại ra ngoài xách về đồng to , đồng nhỏ toàn những thứ cô thích ăn , mà toàn là những đồ béo ngậy... Để rải rác khắp nhà , bất kì dùng chân nơi đâu cô cũng có thể nhìn thấy chúng... Từ phòng ăn , phòng khách , phòng ngủ , phòng sách , phòng làm việc , phòng luyện tập thể hình , ngay cả đến phòng tắm , nhà vệ sinh chúng cũng xuất hiện lan tràn ...

Thử hỏi với một cái miệng ham như cô , thì làm sao có thể thoát khỏi sự quyến rũ của đồ ăn ...

Thế này đâu lại vào đây , cô lại nhanh chóng tăng cân vùn vụt... Anh ta lại có cơ hội thực hiện cái nghĩa vụ vô cùng thiêng liêng và cao đẹp... Ngày đêm miệt mài giảm cân giúp cô.

Đừng tưởng anh ta dở trò này cô không biết . Nhiều lúc cô cũng uất ức lắm chứ.

Đã không biết bao nhiêu lần cô lên lút trốn về nhà , mà không hiểu sao chưa ra khỏi cổng đã bị anh ta tóm được bắt vào nhà trừng phạt.

Khóc lóc meo meo nói nhớ nhà thì anh ta bảo về đó một mình không ai giúp cho giảm cân , để khi nào công việc rảnh rỗi anh ta sẽ đưa cô về.

Về với anh ta thà cô ngồi một góc tự kỉ còn hơn.

Ba mẹ cô quý anh như con rể vàng, về đó cùng anh ta để họ tập trung bắt nạt cô à!

Nếu không phải xảy ra khá nhiều chuyện với cô , thì có thể cô sẽ phải thực hiện chế độ giảm cân đó dài dài mãi.

Nhưng dù sao mấy ngày nay nhờ ơn anh nằm đó , cô đã gầy đi mấy cân , cô mừng lắm , chỉ có điều bụng cô hình như không những không giảm , mà nó lại còn tức tức , chướng chướng lên thì phải?

Nếu không phải có chuyện này xảy ra , thì có lẽ cô cũng không hề phát hiện ra rằng... Hóa ra anh đang âm thầm xâm chiếm cướp mất trái tim cô...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

NỖI nhớ anh da diết thúc giục cô phải vào thăm anh.

Thế là không suy nghĩ đến cái thời gian giảm béo kia nữa,

cô vội vàng vùng dậy, lần này rút kinh nghiệm.

Cô liền đi đánh răng rửa mặt , tắm rửa Chải đầu , Thay quần áo sạch sẽ... Rồi mới sang thăm anh.

- Chào buổi sáng!

- Dạ! Phu nhân đến thăm ông chủ ạ?

- Vâng!

- Phu nhân vào thăm một lát thôi nhé.

Người đừng quấy rối giấc ngủ của...

- Biết rồi! Khổ lắm! Nói mãi.

Bao nhiêu hưng phấn bỗng nhiên tụt dốc không phanh với hai tên canh cửa này.

Ngày nào cũng thế!

cô đi thăm anh mà cứ như đi thăm phạm nhân không bằng.

Bực mình cô đẩy họ ra rồi bước luôn vào trong phòng.

Vừa mở cửa ra cô đi thẳng một mạch đến bên giường.

Nhưng khi gần đến nơi mắt cô như trợn tròn vì ngạc nhiên.

Rồi reo lên vui mừng sung sướng

- Anh... Anh đã tỉnh à! Hihi

anh đang với lấy cốc nước, nghe thấy giọng nói của cô thì giật mình nhìn lên rồi thoáng sững sờ

- Quyết... Minh...

- Hihi em đây! Anh dậy rồi à! Có mệt lắm không? Anh đang làm gì vậy?

Cô vừa nói vừa vui vẻ le te đi đến chỗ anh.

Cứ nghĩ hôm nay đến lại phải nhìn anh ngủ buồn thiu, rồi lại độc thoại một mình chán chê rồi ra về...

Nhưng hôm nay anh tỉnh dậy rồi, như vậy thì cô không phải cô đơn một mình nữa hihi.

- ừm! Anh muốn uống nước!

- Uống nước hả?

Đợi em một lát để em ra ngoài lấy cho.

- Ở trên bàn có rồi kia?

- Đó là nước lọc anh uống làm gì!

Để em ra ngoài lấy nước hoa quả hay nước ngọt cho nhé!

- Không cần đâu! mấy thứ đó anh thích uống!

- Sao lại không thích?

Nó ngon mà!

- Anh đang bị thương chỉ uống được nước lọc thôi!

- Lắm chuyện! Kệ anh!

Cô bực mình với lấy cốc nước giờ thẳng trước mặt anh

- Đây! Uống đi!

Anh nhìn cốc nước rồi khẽ cau mày, nhăn trán.

Nhưng cuối cùng đưa tay đỡ lấy cốc nước.

- Bây giờ thì em có thể ra ngoài rồi đấy!

(anh lạnh lùng nói, thật sự thái độ của cô khiến anh không thể nào chấp nhận được)

- Anh... Anh... Anh đuối emmm

nói xong nước mắt cô không tự chủ mà rơi lệ .

Các đồ đáng ghét , vừa mới tỉnh dậy là đã đuổi cô đi , anh ta có ý gì đây?

Hay là đúng theo lời Kỳ Liên nói anh ấy không muốn gặp mình thật.

- Em về phòng nghỉ ngơi đi.

Trông em gầy yếu tiêu tụy lắm rồi đó !

Nhìn những giọt nước mắt cô rơi , khiến anh không thể nào cầm lòng được... Thương xót lắm chứ ! Đau lòng lắm chứ ! Nhưng mà với bản tính trẻ con hơi tý là khóc lóc thế này ... Thì sao có thể làm Đại Tỷ của một bang hội lớn nhất thế giới được chứ.

Đó là lý do vì sao anh chưa đưa cô đến ra mắt với mọi người.

- Hức hức hức ... Anh vừa đuổi em về thì đúng hơn ... Huhuhu... Em ghét anh lắm huhuhu

Cô nhìn anh hờn giận rồi quay lưng định bỏ đi ,

đáng ghét uống công cô mong nhớ muốn được gặp anh , vậy mà khi vừa tỉnh dậy anh

đã muốn đuổi cô đi rồi.

Chán ghét không muốn gặp cô như vậy sao .

Cô khẽ cúi đầu ngăn dòng nước mắt không chảy , Xoay người bước đi .

Nhưng cô còn chưa kịp đi đến bước thứ hai , thì đột nhiên có một bàn tay to lớn đưa tay ra nắm lấy bàn tay nhỏ bé mềm mại của cô

- Sao lại giận anh rồi?

- không dám! Bỏ tay ra !

- Không bỏ

- Chẳng phải anh muốn đuổi tôi về phòng hay sao?

” cô tức giận nói không thèm nhìn anh”

- Em thật là...

Nói đến đây anh dùng sức kéo mạnh cô về phía mình , do bất ngờ lại mất đà Quyết Minh ngã nhiên chúi luôn vào lòng anh .

Ôm chặt cô trong lòng không cho cô giẫy dụa , anh khẽ véo lấy mũi cô , mắng yêu

- Cũng ghê nhỉ? Đạo này biết cãi lại anh rồi cơ à

nụ cười đầy sùng nịnh

- ....

- Giận anh đến vậy cơ à?

(khẽ nâng cằm cô lên)

- .... (nhất quyết quay mặt đi)

- Tại anh thấy em yếu quá lên muốn em về phòng nghỉ ngơi thôi mà!

Làm sao anh dám đuổi em chứ

- ....

(nhắm chặt 2 mắt , bịt chặt đôi tai , phùng mang trợn má quyết giận cho anh biết tay)

anh thấy cô đáng vẻ dễ thương , đáng yêu như vậy , lòng anh xuất hiện rất nhiều cảm giác nguy hiểm , nếu không phải anh đang bị thương thì cô đừng hòng thoát khỏi anh.

- hahaha. Thôi được rồi! Anh xin lỗi ! Em mở mắt ra đi , em mà cứ như vậy thì anh sẽ...

Không gian vẫn im lặng , cô vẫn ngồi đó không động đậy mà cũng chẳng nhúc nhích.

Anh thấy cô vẫn cứng đầu như vậy .. Chỉ mỉm cười rồi khẽ đặt một nụ hôn lên môi cô.

Ban đầu chỉ là môi chạm môi , nhưng con người vốn rất tham lam , và anh cũng vậy , anh muốn nhiều hơn nữa , không do dự anh bắt đầu hôn cô cuồng nhiệt đắm say , mút mát lấy môi cô. Khiến cô giật mình mở choàng mắt há miệng nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

THỪA dịp cô bị sốc, trọn mắt há miệng anh tranh thủ đưa lưỡi mình vào khuấy đảo khắp khoang miệng cô nghịch ngợm thám hiểm.

Đang yên đang lành tự nhiên bị anh nhấn chìm trong nụ hôn , đầu óc cô chao đảo, mê man, tìm cô đập liên hồi vô cùng khó thở.

Đã thế lưỡi anh còn không ngừng trêu chọc , đùa nghịch với cô , khiến cô không biết làm sao cả .

Trong vô thức lưỡi cô cũng bắt đầu động đậy hoà nhập với lưỡi anh.

Anh thấy cô như vậy càng thích thú tiến sâu hơn , khiến mặt cô đỏ bừng vì xấu hổ và ngượng ngùng xen lẫn khó thở.

Cô vòng 2 tay qua cổ anh ôm lấy để thuận với nụ hôn của anh hơn...

Nhưng mà... Nếu nụ hôn đó chỉ diễn ra vài giây thì cô còn chịu được , nhưng anh như con sói đói mê cuốn cô đến tận vài phút... Khiến cô không thể chịu được , mặt cô tím tái cắt không ra máu, chân tay mềm nhũn người là đi , ngay cả hơi thở cũng ngạt một yếu dần... Mà anh hình như vẫn chưa có dấu hiệu dừng lại... Cô chán nản tuyệt vọng . Một môi... Nằm đợi cái chết cận kề... Nếu được chết trong lòng anh là cô đã mãn nguyện lắm rồi , coi như đó là số phận cô phải chết trong tay anh...

Đúng lúc cô cảm giác như mình sắp tắt thở, nhắm mắt xuôi tay... Thì đột nhiên cô nghe thấy giọng nói chan chứa yêu thương nhưng cũng không kém phần hoảng hốt

QUYẾT MINH!!

Hình như có người gọi tên cô , rồi sau đó mũi cô bị bịt chặt , miệng mở ra... Rồi tiếp sau đó nữa , cô cảm thấy không khí ẩm áp bên ngoài không ngừng thổi vào trong họng , nấp đây cho buồng phổi đang khô cạn vì thiếu dưỡng khí... Cơ thể cô dần dần hồi phục trở lại , cảm giác khó thở cũng vơi đi phần nào...

Thấy hơi thở cô đã ổn định trở lại , anh mới có thể yên tâm thở phào nhẹ nhõm.

Cô không biết lúc cô sắp ngất đi anh đã hoảng hốt lo lắng thế nào đâu , cũng tại cái tính tham lam không biết dừng lại kia , suýt nữa cướp đi tính mạng cô.

Cũng may anh còn biết dừng lại kịp thời , vội vàng hà hơi thổi ngạt cho cô,

nếu không cô có mệnh hệ gì... anh sẽ phải hối hận cả đời mất.

Khẽ thả cô ra để cô tự thở, ôm nhẹ lấy cô lo lắng hỏi

- Em sao rồi? Đã đỡ hơn chưa?

- Hộc...hộc...hộc...

- Hay để anh thổi ngạt cho em nữa nhé?

”quan tâm, lo lắng”

- Không cần! Hộc...hộc...hộc...

”giận hờn”

- Anh xin lỗi!

- Anh có biết anh suýt giết chết tôi không hả?

Đồ giết người không dao kia !

Hức hức...Hức hức... Anh nói anh thương tôi , vậy mà... Vậy mà... Oa oa oa

cô uất ức la toáng lên khóc lớn , khiến anh cuống cuống chân tay không biết phải làm sao ?

- Anh...Anh...Thôi... Thôi...

- Anh! Oaoaoa

Thấy anh không chịu dỗ dành mình , cô lại càng nhắm mắt há miệng khóc to hơn.

Làm anh khóc dở mếu dở , chân tay rối hết cả lên , không biết phải dỗ dành cô thế nào cho phải.

Lấy vợ trẻ con là khổ thế đấy !

Không cẩn thận là bị giận ngay.

Mà anh từ trước đến nay có bao giờ dỗ dành ai đâu.

Cô là người đầu tiên anh biết rung động , quan tâm, lo lắng , bảo vệ, sau khi lấy cô về thì anh biết thêm cả chăm sóc nữa.

Còn cái khoản dỗ dành , lúc trước yêu cô anh toàn đứng từ xa dõi theo, ngắm nhìn .

Làm gì dám đến gần nói chuyện, chứ đừng nói gì đến dỗ dành.

Đến khi quen biết gặp mặt thật sự, cô luôn coi anh là kẻ thù không đội trời chung, là diêm vương tái thế , lúc nào cũng tránh xa anh hàng trăm mét, ba lần bảy lượt tìm cách trốn khỏi anh.

Đến khi lấy được cô về rồi , từ khi cô ra tới hậu thư , với vài trang giấy về các điều không được... Có vẻ cô cũng bớt trốn tránh, e sợ anh hơn...Lại còn thích thú làm chủ tịch phu nhân nữa chứ...

Nhưng mà nói gì thì nói , cái khoản dỗ dành cô vợ mít ướt thế này , thì đây là trải nghiệm đầu tiên...

Anh đang ôm lấy cô , mặt nhăn nhó thờ dài thườn thượt .

Anh đang cố chờ... chờ cô khóc chán rồi sẽ ngoan ngoãn nằm trong lòng anh ngủ ngon lành.

Vì anh để ý rồi, lần nào cô khóc lớn được một lát đều rúc vào lòng anh ngủ thiếp đi , cho nên anh cũng đang mong cô như vậy đây!

Chỉ có điều , anh đã quên mất rằng...

Mấy lần trước ở trong lòng anh khóc lớn , là cô đang sợ hãi, hoảng loạn quá độ ,và hình như không phải ngủ thiếp đi mà là ngất xỉu tại chỗ...

Còn lần này là cô đang tức giận quá độ dẫn tới mặt đỏ tía tai , nước mắt không thể cầm lại được.

Ánh mắt oán hờn của cô đang nhìn anh nãy lửa...Anh làm sai để cô khóc đến đau cả họng như vậy mà không chịu dỗ dành , anh được lắm dám bỏ ngoài tai tiếng khóc của cô à?

” đáng ghét tôi sẽ cho anh biết tay”

không do dự cô chồm lên cắn mạnh 1 phát vào môi anh khiến nó bật máu...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64

Anh đang suy nghĩ xem nào cách nào để cô bớt giận , thì đột nhiên ” nhớ ” một cái đau, khiến anh giật mình thoát khỏi cơn suy nghĩ , nhìn chăm chăm vào người đang há miệng miệng đớp môi mình.

Thấy anh giật mình , cô biết là anh đang đau nên có vẻ hả hê lắm

- Hử! Thế mới sướng?

Cô sau khi vừa cắn vừa lo sẽ làm đứt môi anh , thì cũng quyết định nhả ra , tạm tha cho anh.

Anh khẽ cau mày khi nghĩ đến làn môi tội nghiệp của mình

- Sao cắn anh?

- Hử ! Cứ thích cắn đấy !

Cô nói rồi quay mặt đi hướng khác không thèm nhìn anh

thấy cô như vậy , anh khẽ ôm cô thật sau vào lòng mình dịu dàng nói

- Anh đã xin lỗi rồi mà ! Tha lỗi cho anh nhé?

Nóng giận không tốt cho sức khỏe đâu.

- Thế ai làm em giận ?

- Là anh !

Anh xin hứa lần sau anh sẽ không thế nữa

- Không tin!

- Vậy để anh thề làm tin vậy!

(quả quyết , khẳng định)

TÔI BẠCH BỐI PHONG XIN THỀ !

NẾU TÔI MÀ LÀM THẢO QUYẾT MINH VỢ TÔI CHẾT HỤT LẦN NỮA. THÌ TÔI SẼ... NHỊN ĂN MỘT TUẦN , ĐỂ BÙ ĐÁP CHO NHỮNG TỖN THẤT ĐÃ GÂY LÊN CHO PHU NHÂN.

NẾU TÔI TRÁI LỜI THỀ TÔI SẼ QUYẾT ĂN CHAY MỘT THÁNG...

Em thấy như thế được không?

- Thôi được rồi! Nể tình anh cũng thành khẩn , biết sai rồi sửa.

Tôi tạm thời tha cho anh.

Nếu lần sau còn tái phạm thì đừng trách tôi độc ác.

- Vâng ! Anh biết rồi!

Cảm ơn vợ.

- Thế môi còn đau không?

- Còn!

- Đau dí mặt lại đây xem nào!

- hìhì

thấy cô nói vậy anh liền dí sát mặt gần cô , môi còn chu chu ra xem cô làm gì

- Phù phù ! Đờ chưa?

(thổi vào chỗ vừa bị cắn)

- Chưa!

- Phù phù phù phù ! Được chưa?

(kiên nhẫn thổi)

- Chưa!

- Anh muốn gì?

bực mình

- Thì môi anh vẫn đang chảy máu đây này ! Em phải giúp anh cầm máu trước đã chứ!

” mỉm cười có phần hơi không bình thường”

- Thôi được rồi! Chờ đấy !Để tôi đi lấy bông băng thuốc cho.

Có bị một tý mà cũng bày đặt

- Ấy ! Không cần phải cầu kỳ như vậy đâu.

Anh có cách này nhanh , gọn , nhẹ , lại tiện lợi nữa.

- Cách gì?

- Hìh Em chỉ cần ngậm rồi mút môi anh thật sâu , thì máu sẽ tự nhiên cầm thôi , rất nhanh đúng không?

Cô nghe xong liền quay ngoắt mặt đi , gỡ bàn tay đang ôm mình ra , rồi chui ra khỏi lòng anh nói

- Tôi về!

” Đúng là cái đồ lợi dụng , tôi đâu có ngu mà làm theo lời anh , để anh phòn đòi giết hụt tôi thêm một lần nữa à”

- Vậy mà em nói... Thôi kệ vậy ! Ngay cả vợ mình còn không muốn cứu mình , thà để mình chết còn hơn .

Vậy thì sống trên thế gian này còn ý nghĩa gì nữa.

Chi bằng cứ để cho máu chảy , cho chảy đến khi nào chết thì thôi!

Có ý lắm lắm để cô nghe xong ,anh nằm thẳng cẳng xuống giường rồi nhắm mắt lại , y như đang chờ đợi một cái chết đang gần kề!

- Đồ khùng! Có chảy một tý ở môi sao mà chết được.

-.....

Nhìn anh nằm thẳng cẳng trên giường mà cô như nổi điên.

Định giờ trò với cô đây mà!

- Mặc xác anh!

-.....

Nói xong cô bực mình quay lưng đi thẳng , vừa đi cô vừa cố gắng vênh tai lên nghe ngóng , chờ đợi xem anh có nói gì hay gọi mình lại không.

Nhưng đi đến cửa rồi mà không gian vẫn im lặng , không có tiếng động hay tiếng nói nào cả.

Cô hờn giận quay lại nhìn anh ...

Nhưng cái tên chồng đáng ghét đó vẫn nhắm mắt nằm im đó , máu trên môi anh ta vẫn không ngừng chảy ra.

Biết trước thế này , lúc đó cô cắn nhẹ thôi , thì bây giờ đỡ phải lo lắng.

- Tôi về đây!

- .....

Cô cố ý đánh động thông báo , để anh biết mà giữ mình lại.

Nhưng không gian vẫn yên tĩnh như vậy chẳng thay đổi chút nào.

Bực mình cô xoay người định mở cửa bước ra ...thì sực nghĩ

” Chết ! Hay anh ta đau quá lại mất máu nhiều ... Nên hôn mê bất tỉnh rồi?

Anh ta lại đang bị thương nữa”

nghĩ đến đó cô cảm thấy lo lo .

Lỡ như anh ta hôn mê bất tỉnh thật thì sao?

Nhìn thân người đang nằm bất động trên giường , máu lại không ngừng chảy ra .

Cô không cảm lòng được khỏi sự lo lắng , trong vô thức đã quay trở lại giường xem anh thế nào?

- Đây... Anh tỉnh hay thức thế?

- Đây... Đây... Hôn mê bất tỉnh Thật à?

- Anh câm à! Sao không trả lời tôi!

Sau khi đọc thoại một mình đến phát bực , cô đã rút ra kết luận... Anh đang hôn mê bất tỉnh.

Sợ anh cứ nằm để máu chảy thế này mà không ai phát hiện ra thì chết thật.

Sau khi suy nghĩ thiệt hơn, nặng nhẹ , sợ chưa già đã thành góa phụ ... Cô quyết định cầm máu giúp anh.

Dù sao cũng chỉ môi chạm môi thôi mà , ngày nào mà anh ta chẳng ép mình.

Nhưng khác nhau là mình phải chủ động.

Cũng chẳng sao cả bây giờ anh ta đang hôn mê thì biết cái quái gì chứ,cứ coi môi anh ta là cây kem mình ăn là được.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65

NGhĩ đến thế Thảo Quyết Minh hơi chần chừ do dự nhìn anh, dù sao đi chăng nữa cô cũng không muốn mình trở thành góa phụ sớm đâu.

Cô còn chưa hiểu gì về tình yêu thật sự ngọt ngào như thế nào , hạnh phúc như thế nào, chỉ mới bắt đầu nhen nhóm chút yêu thương , mong nhớ ... Mà đã phải kết thúc rồi ! Như vậy là không được , cô không cho phép!

Nghĩ đến đó ! Thảo Quyết Minh hạ quyết tâm phải cứu anh cho bằng được ... Cô hít sâu thở đều để lấy dũng khí , rồi khẽ chống tay qua cổ anh , đầu từ từ cúi xuống gần một thấp , mặt cô thoáng chốc đỏ ửng lên vì ngượng ngùng , hơi hộp đến mức tim như bắn ra ngoài , chân tay run rẩy hẳn lên ... Cơ thể Cô như vô lực , khó thở vô cùng khi môi cô sắp chạm vào môi anh ..

Bình thường toàn anh chủ động hôn cô , còn hôm nay cô sẽ có cơ hội để biết ! Khi mình chủ động hôn người mình yêu cảm giác sẽ như thế nào?

Khẽ khép đôi mắt phượng trong sáng lại , môi cô nhẹ nhàng chạm vào môi anh ... Cảm giác đó thật lạ , y như có dòng điện chạy xoẹt qua bộ não vậy .

Khẽ hạ thấp người để dễ hòa hợp với đôi môi của anh hơn , cô căng thẳng ,nhẹ nhàng , run rẩy dùng lưỡi khẽ chạm vào vết thương của anh đưa qua đưa lại , như lau đi vết máu cho anh , mùi máu tanh nồng trong khoang miệng , nhưng sao cô không hề cảm thấy kinh tởm , mà là có gì đó ngọt ngào...

Nghĩ đến cái cảm giác đáng sợ của mình , từ khi nào cô lại thêm máu thể này , lại còn ngọt nữa ,

“ôi trời ơi ! Mình trở thành vampire từ khi nào thế này?”

nụ hôn vẫn còn đang ngọt ngào (theo cô nghĩ)

nếu không có kẻ “thừa nước đục thả câu” ấn đầu cô xuống rồi điên cuồng cắn mút môi cô , nhấn chìm cô vào nụ hôn sâu ...

Đã thế hắn còn cố tình đẩy lật cô nằm xuống dưới , rồi cố tình đè lên người cô ...

Khiến cô trở tay không kịp , mà cũng chưa hết sốc vì choáng...

Lúc này cô mới nhận ra một điều... HÓA RA CÔ BỊ LỪA!?!

Cô tức như phát điên muốn mở miệng mắng anh , nhưng tất cả chỉ là tiếng ừm , ừm” phát ra đầy mờ ám.

Nhìn cái mặt nhăn nhó , đang cười đầy đắc thắng kia mà ruột gan cô cuộn sôi sùng sục...

Không những thế bàn tay to lớn hư đốn của anh , dấn to gan luôn vào trong áo cô , sau khi lượn quanh sờ mó một hồi , rồi bám trụ trên gò bồng đảo của cô mà nắn bóp ...

Cô rất muốn phản kháng lại anh , thật sự rất muốn , nhưng anh như một con cáo già chính hiệu , sờ vuốt tất cả những chỗ nhạy cảm trên người cô , khiến cô chỉ biết phát ra những tiếng rên rỉ đầy bất lực ... Từng đợt khoái cảm không ngừng trỗi dậy đòi hỏi sự tiếp xúc thân mật của anh ...

Anh như con thiêu thân lao vào hôn mút hóm cô cô , thỉnh thoảng còn khẽ cắn lên xương quai xanh , để cô phải kêu lên những tiếng đầy bất lực mà anh gọi là vô cùng gọi tình...

Không còn cách nào khác , cô đành phải dùng ánh mắt cầu xin anh dừng lại ,

không biết tên chồng đáng ghét đó hiểu hay cố tình không hiểu , mà hắn ta lại đâm đầu vào làm nhanh mạnh mà điên cuồng hơn...

Mãi cho đến khi anh vừa đưa tay vào trong quần cô , để thăm khám xem nơi mật đạo đó thế nào rồi?...

Thì vị cứu tinh của cô xuất hiện ,

và với anh thì đó là kẻ hãm tài , cản đường thăng hoa của người khác , là kẻ không đội trời chung với anh.

Anh đã tự thề với lòng mình , anh nhất định sẽ cho người theo dõi vợ chồng hắn ,

cứ khi nào hắn đang lên cao trào , anh sẽ cho người vào quấy rối , xem hắn có làm ăn được gì không ?

Phải quấy rối hắn đúng 100 lần , cho hắn nhịn lắm rồi bốc hỏa thành liệt dương luôn.

- Ôi ! Dừng lại ! Ông chủ không được đâu ! Vết thương của ông vừa lành , cho nên vẫn chưa thể vận động mạnh được , không cẩn thận nó lại bị rách ra nữa đó.

- kệ tôi ! Cậu rút ra ngoài.

Đang đến đoạn kích thích nhất thì bị phá đám , khiến anh tức phát điên.

Quyết Minh ở phía dưới thấy có người , thì vội vàng núp sát vào người anh , rồi ngượng ngùng xấu hổ vội vàng kéo anh trùm kín đầu trốn.

Thấy hành động dễ thương đó của cô , anh phì cười , rồi ôm chặt lấy cô , hôn nhẹ lên tóc cô đầy sủng nịnh.

- Ông chủ! Với vết thương của ông vẫn chưa thể vận động mạnh

Quyết Minh nghe thấy câu nói đó như chết đuối vớ được phao.

Cô vội vàng xông vào hùa theo người đó.

- Chú ấy nói đúng đấy ! Anh nên kiềm chế đi ! Lỡ vết thương bị rách là không được đâu!

- kệ !

Tiếp tục lần mò

- Khoan ! Anh chịu khó vài bữa đi , để khi nào vết thương khỏi hẳn , em sẽ bù đắp cho

- Đến lúc đó anh muốn làm gì cũng được chứ?

- phải!

- Vậy anh muốn ăn em ngày qua ngày

- Mơ đi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66

Thấy cô nói vậy anh dừng lại nhìn cô mỉm cười, một tay anh khẽ lấy tay đắp lên cho cả hai, vừa đắp xong cô còn đang ngờ ngác không hiểu anh muốn làm gì

Thì chân anh khẽ đẩy 2 chân cô gang rộng ra, rồi đè lên đôi chân cô giữ chặt, cái tay đáng ghét kia bắt đầu di chuyển xuống nơi thâm kín đã ẩm ướt của cô...

Mặt cô đỏ ửng lên vì xấu hổ, sợ mình sẽ phát ra những tiếng rên rỉ không hay lắm, cô vội lấy tay bịt miệng mình lại, rồi cố gắng nhìn xem anh muốn làm gì mà không được, đành phải nằm đó oằn mình chịu đựng những khoái cảm đang ngày một tăng dần đều, cô mếu máo khi bàn tay anh không ngừng trêu chọc nơi nụ hoa đã dính đầy mật ngọt, khẽ xoa vuốt lúc anh lúc chậm khiến cô không thể nào bắt theo được, 2 chân cô mềm nhũn vô lực từ khi nào mất rồi, khẽ lắc đầu chán nản... Sao lúc nào cô cũng bị anh đánh cho gục ngã thế này?

Càng nghĩ càng thấy mình ngốc... Tự nhiên lại đi dâng mỡ tới miệng mèo ... Con mèo nó còn vỗ vào ăn, chứ đừng nói đến con mèo đang bị thương chết đói này !...

Ừmmm cô khẽ rên rỉ khi anh nhẹ nhàng đưa một ngón tay vào nơi mật động vô cùng ẩm ướt, rồi khẽ chọc, ngoáy, rút ra đưa vào, để nơi mật động chật hẹp đó có thể mở rộng thêm.

A... Đau... Đau... Thấy đã tạm ổn anh liền đưa thêm một ngón tay nữa vào khuấy đảo cô, khiến cô không kiềm được mà phát ra những tiếng rên rỉ lí nhí... Nhưng cô biết đâu, đối với anh đó là những tiếng rên rỉ gọi tình, như đang hối thúc anh nhanh lên, anh như kẻ si điên cuồng ra vào ... Nhưng làm tay thôi chưa đủ.

Anh muốn cái thứ ấm nóng, cương cứng, nhức buốt, đang dữ dội đòi hỏi được thỏa lấp cô của anh, được đưa vào hòa nhập với nơi mật động ngọt ngào ướt át của cô.

Không kiềm chế được nữa, anh liền rút tay ra khỏi người cô, rồi vội vàng cởi quần cô ra

cô đang chìm đắm trong khoái cảm, tự nhiên anh rút tay ra, khiến nơi đó trở lên trống rỗng, khó chịu vô cùng, cô cố gắng khắc chế sự ham muốn đó mà thở phào nhẹ nhõm vì cuối cùng anh cũng chịu tha cho cô.

Nhưng hình như điều đó không đúng lắm khi anh bắt đầu cởi quần cô ra.

Khiến cô giật mình thét nhỏ, vội dùng chút sức lực cuối cùng lấy tay giữ tay anh lại

- Không được!

- Sao lại không?

Của em ẩm ướt hết rồi! Nếu không giải quyết nhanh chóng sẽ rất khó chịu đó!

- Em không sao!

Anh đang bị thương không thể vận động mạnh được.

Mới cả có người đang ở đây.

- Kệ hấn! Có cho tiền vàng hấn cũng không dám nhìn đâu mà sợ!

Nhanh nên anh khó chịu lắm rồi!

- Không được!

Anh đang bị thương không thể vận động mạnh được.

- Kệ đi!

Vết thương còn con , không chết được đâu mà sợ!

- Nhưng em không muốn anh bị đau nữa!

- Nhưng lúc này anh đang rất đau , nhóc con của anh muốn bùng nổ rồi đây này!

- Nhưng em không thể để vết thương anh nặng lên được.

Hay anh cố gắng chịu đựng đi!

- Như thế thì thà em giết anh đi cho xong

(hờn giận mặt xỉ ra)

- Nhưng mà...

Có cách nào không phải làm chuyện đó ... Mà vẫn giúp anh được thoải mái không?

(thấy khổ quá lên cũng thương)

- Ừm... Có... Nhưng em phải giúp anh cơ!

” cẩn thận đề nghị”

- Cách gì thế?

(vừa nghi ngờ xen lẫn tò mò)

Thấy cô nói vậy , anh hí hửng cầm lấy tay cô hôn chụt một cái , rồi vui vẻ kéo tay cô xuống dưới , dù sao không được làm chuyện kia... Nhưng mà... Có còn hơn không?

Anh khẽ nằm nghiêng , rồi chống một chân lên , mắt vẫn nhìn cô mỉm cười , còn tay thì vẫn kéo tay cô tụt xuống dưới

có lẽ do bị thương , nên quần áo của anh khá rộng rãi , cho nên anh rất dễ dàng lôi tay cô đến chỗ cần đến.

Ép tay cô cầm lấy cái đó của mình , anh đặt tay mình lên tay cô , rồi di chuyển từ trên xuống dưới , rồi từ dưới lên trên..

Ừm... Gừ... Anh rên rỉ vô cùng thoải mái , khoái cảm dâng trào

Thảo Quyết Minh nhìn biểu hiện kỳ quặc của anh , thì vô cùng khó hiểu .

Không hiểu anh làm sao mà tự nhiên sung sướng đầy hứng thú như thế.

Anh còn bắt cô cầm cái gì không biết , nhưng rất lạ nha , nghĩ mãi không ra đó là thứ gì ? Cô tò mò hỏi

- Anh cho em cầm thứ gì mà nó vừa to , vừa dài , vừa mập , cái cứng nữa thế ?

Đó là cây gì vậy?

Cô ngược đời mắt long lanh , ngây thơ , vô số tội lên nhìn anh .

Lúc đầu anh cũng hơi bối rối , nhưng về sau lại mỉm cười cô cùng nham hiểm , trả lời

- À... Ừ... Thì... Anh chỉ nói cho mình em biết thôi đó

(gật gật đầu chăm chú lắng nghe)

Cái này nó rất là hay đó nha.

Bây giờ nó đang cương cứng như vậy nha.

Nhưng chỉ cần em tích cực xoa vuốt thật nhiều và mạnh... Nó sẽ ....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67

Vị bác sĩ trẻ, thấy Anh Hai cũng chẳng thèm nghe lời, còn ngang nhiên làm chuyện đó trước mắt mình(dĩ nhiên là đã bị che đi bởi lớp chăn) thì chỉ biết lắc đầu, rồi đi về phía vật tư y tế, chuẩn bị đồ khi nào anh làm xong thì vào làm việc.

Và dĩ nhiên vị bác sĩ đó có đi hay ở thì họ cũng chẳng quan tâm, vì bây giờ họ đang chìm đắm trong thế giới của hai người.

Sau khi vuốt chán chê cái thứ khó hiểu đó, mà nó không những không xẹp đi, mà lại càng to hơn

- Anh à ! Sao nó mãi mà không bé đi thế? Em mới tay quá à?

Anh đang nằm hưởng thụ khoái cảm sung sướng mà cô mang lại,

thấy cô hỏi vậy cũng chỉ biết mỉm cười chịu thua cô vợ của mình.

- À... Thì... Ờ... Ừm...

- Anh nói đi sao cứ ờ... ừm... Mãi thế?

Hix sao càng ngày nó càng lớn lên vậy trời?

- Ừm... Tại nói thích em đấy mà !

Em làm tuyệt lắm ! Mạnh lên nữa đi em! Uừr... Uừr...

” nịnh nọt, dụ dỗ ”

- Sao mặt anh lạ thế ? Y như sai thuốc vậy?

ngạc nhiên, tò mò

- À... Vì em làm cho anh sung sướng!

- Sung sướng???

- Nhóc của anh vui thì anh cũng vui !

- Nhóc nào???

- Cái thứ mà em đang cầm, rồi không ngừng nắn bóp, ve vuốt đó!

- Anh nhầm rồi ! Nó là cái cây mà!

Hêê ! Nó còn biết dựng đứng thẳng băng lên thế này nè, em đã cố ý quăng quật, đánh, bẻ, vậy mà nó lại càng to lớn hơn, cứng rắn, làm thế nào nó cũng không chịu xụi xuống.

Anh có cái này chơi hay như vậy ? Mà Cứ giấu em hoài!

- Hìhì Em thích nó không?

- Thích!!! Cái này chơi lạ mà hay nha!

Cô hí hửng xoa xoa nắn nắn cái thứ biến hình trong nháy mắt đó.

Khiến anh mặt đỏ lựng lên vì khoái cảm dâng trào.

Không ngờ vợ yêu làm bàn tay lại tốt thế này.

Vậy là anh không phải lo những ngày Nguyệt sự của cô đến, nhóc của anh không phải buồn nữa rồi.

Chứ ngày trước , mỗi lần cô đến tháng , đó cũng là những ngày đau khổ nhất của anh , mon men đến mà không làm ăn gì được , đành phải lấy nước lạnh đập lửa.

Nhưng bây giờ thì tốt rồi , cô lại thích nó nữa .

Vợ à ! Lần này em chết với anh rồi hắc hắc.

- Anh... Anh... Nó ra nước này anh !

Nó còn có nước nữa này hihi

tiếng gọi thủ thi của cô , khiến anh choàng tỉnh thoát khỏi cơn mê man

- Hihi... Em giỏi quá ta!

- Híhí Đương nhiên!

Nó ra một chút lên tay em nè.

- Ừm... Em xoa nên nhóc của anh đi , nó sẽ mềm và trơn hơn đấy!

Đây là nó chỉ rỉ ra một chút thôi .

- Thật sao ?

Oa ... Bôi lên trơn thật , vuốt thích hắc đi !

Cái này lạ quá ta! Thích thật đấy!

- Ừừ... Ừừừ... Nếu em thích ! Anh tặng nó cho em đấy... Ừừừ...

- Ái... Anh Nói rồi đó nhé ! Từ bây giờ trở đi nó là của em ! Hihihi.

Mà Anh đừng rên nữa được không ? Nghe ghê chết đi được!

- Đương nhiên ! Nó vốn dĩ là của em mà!

Gừ... Ừừừ...

- Đã bảo đừng rên nữa rồi cơ mà!

- Sao ? Chỗ đó của em khó chịu à ?

Hay để anh giúp...

Anh vừa nói vừa đưa tay xuống chỗ đó của cô , vừa chạm tay vào chưa mon men làm ăn được gì!

Đã bị đẩy tay ra , rồi lườm cho một cái cháy mắt.

- Vớ vẩn ! Bỏ tay ra! Em cầm anh động vào đó!

- Làm gì mà căng dữ vậy.

Anh chỉ muốn giúp em giải tỏa cái ham muốn...

- Không ham muốn gì hết ! Anh mà động vào nữa là em chặt cụt tay. Hứ

- Sao tự nhiên lại bốc hỏa với anh rồi , rõ ràng lúc đó còn rất vui vẻ mà!

Á... Sao em bóp mạnh thế? Ừừ... Ừừ...

- Ô ! Em làm nó đau anh cũng đau à ?

Hay nha !

Anh cho em xem thử mặt mũi nó thế nào đi . Được không?

- Nó là của em ! Em muốn làm gì thì làm ! Học... Học

- Híhí... Za~

- Ôi ! Không được kéo lên như thế?

Em... Em... Cái cô ngốc này... Em định giết anh à... Uida... Đau quá!... Có phải thứ gì cũng lôi kéo được đâu chứ ! Ngốc ạ!

(nhấn nhó mặt mày, đau mà không dám hét, giận mà không dám quát to)

- Nhưng không kéo thì sao em nhìn thấy được?

(ngây thơ vô số tội)

- Ngốc thế em không biết vạch chân ra, cúi đầu xuống mà nhòm à ?

Bảo bối của anh, làm sao anh có thể để nó lộ liễu được! Hừ hừ

- Ủ ha ! Quên mất ! Híhí để em xem thử nó như thế nào?

Nói xong cô tóc chấn lên, lần mò đi xuống chỗ ta mình đang cư trú.

Đập vào mắt cô là một thứ trắng hồng nhẵn nhụi trơn trơn, nó khá to và mập nhưng rất cân xứng với chiều dài.

Cô khẽ bỏ tay ra không cầm nó nữa, nhưng nó vẫn đứng hiên ngang không một chút lay động.

Anh khẽ gầm gừ lên một tiếng khi cô bỏ tay ra, mắt thì nhìn cô đăm đăm khó chịu.

- Anh có cái này hay vậy mà dám giấu em, trông dễ thương thật đấy, nó còn có tóc hay rẽ thế này? Trông ngộ ngộ quá ha!

Mà nó dùng để làm gì vậy anh?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68

THẢO QUYẾT MINH chăm chú nhìn vật trước mặt mình, mà lông mày nhăn tít, cô cố gắng suy nghĩ xem nó là thứ gì, từ trước đến nay mình đã nhìn thấy bao giờ chưa.

Nhưng có suy nghĩ nát óc thì chữ KHÔNG BIẾT vẫn bay mòng mòng trong đại não bé xiu của cô.

“Đúng là bảo vật, không biết nó là thứ gì mà anh ấy lúc nào cũng mang theo, ngay cả bị thương nặng như vậy cũng phải giữ nó cho bằng được, chắc sợ có kẻ trộm mất đây mà.

Lạ à nha! Hình như nó còn dính luôn vào người anh ấy thì phải(vặn phải vặn trái, nghịch ngợm, kéo ra rút vào mà nó vẫn không rụng)

dính như thế này thì làm sao mà mình lấy được.

- Anh... Anh mau tháo nó ra cho em đi, dính chặt như vậy làm sao mà em lấy được?

- Ừmừ... Ừmừ... Em...em nghịch quá đấy... Ừmừ

(bị cô giầy vò người anh như đê mê, cảm giác sung sướng tột cùng, cô vừa nhẹ nhàng lại mạnh bạo, làm anh đôi lúc rất đau nhưng mà rất thích, khoái cảm cứ dâng trào không thôi.)

- Anh mau lấy ra cho em đi.

Đừng rên nữa, mau lấy cho em đi!

- Ừm... Cái đó không lấy ra được.

- Không lấy ra làm sao em chơi được.

Mà anh giữ nó làm gì chứ? Mau cho em đi.

- Cái này sẽ làm cho em sung sướng hạnh phúc , cảm giác vô cùng thăng thiên

mỉm cười gian tà

- Thật sao ???

Nhìn đi nhìn lại thì nó cũng chỉ là cây gậy mọc tóc , hai cái quả này là hai cái gì đây anh?

Nó có ăn được không anh?

” tò mò ”

- Em muốn ăn nó? “mắt sáng rỡ”

- Nhưng mà có ăn được không?

- Chỉ mút được thôi , nó sẽ khiến em càng mút càng thích

” dụ dỗ con gái nhà lành ”

- *lắc đầu* Nó lớn như vậy ! Em không dứt được vào miệng đâu!

(thờ dài tiếc nuối)

- Ngoan ! Ngon lắm đấy , vừa thơm , vừa béo , vừa ngây , chỉ cần nếm thử mật ngọt của nó là người ta sẽ xinh đẹp , thông minh hơn rất nhiều .

- Thật sao ???

- Anh nói dối em làm gì?

Chẳng qua em là vợ anh , anh yêu thương em , nên mới cho em nếm thử thôi.

Chứ kẻ khác có quý xuống cầu xin anh , anh cũng bắn chết , vì tội dám tơ tưởng đến nó.

- Nó quý vậy cơ à?

- Đương nhiên !

Anh chỉ cho mình em biết về nó thôi đấy !

Thế em có muốn nếm thử không?

- Nhưng mà nó lớn như vậy ! Em sợ...

- Nếu em không muốn thì thôi vậy !

Để anh cắt đi , cái thứ này không thể người khác biết được.

Anh dùng ánh mắt gian tà hết cỡ nhìn cô , rồi mỉm cười dâm dê , khẽ giả bộ cắt của quý của mình đi.

Vừa cắt anh vừa nói.

Hai~ tiếc thật đó~

Thấy anh cắt đi thật , tính tò mò đã nổi lên , cô vội vàng lấy tay ngăn anh lại.

- Hay anh nếm thử xem nó thế nào?

- Giờ anh đổi ý rồi!

” giả bộ làm lơ ”

- Cho em nếm thử một chút thôi mà (lay lay tay , rồi kéo tay anh ra không cho anh cất nó đi nữa)

em muốn nếm xem nó thơm ngon ngọt ngào thế nào?

Em còn muốn được xinh đẹp thông minh nữa...

- .....

- Đi mà anh !

(ra sức lay lay nũng nịu)

- Nhưng mà em sợ rồi đó thôi .

- Em không sợ nữa ! Không sợ nữa !

Cho em nếm thử anh nhé!

Em hứa chỉ liếm mút thôi , không cắn và ăn nó đâu mà sợ.

- Em mà cắn rồi nhai nuốt anh giết!

Thôi được rồi ! Ưu tiên cho đây !

Cầm cắn mạnh đây !

- Vâng . Hihi

Cô thấy anh đồng ý thì mừng lắm , chồm luôn người xuống chỗ anh

- Em bước chân qua người anh đi để song song với người anh cho tiện.

Cô khẽ bước chân qua đầu anh , sau đó khẽ cúi xuống gần sát anh .

Cô quay lại đằng sau , định hỏi anh nhưng mà...

- Ôi trời! Em không như thế này đâu , mong em ở ngay mặt anh rồi... Như vậy... Như vậy...

- Không sao ? Vén váy lên là được rồi.

Em cứ làm việc của mình đi.

Nhóc của anh đang muốn em kìa.

- Ồ...

Cô nghe theo lời anh , ngoan ngoãn cúi mặt xuống thấp hơn , há miệng thật to rồi ngậm lấy nó , vì nó quá to và dài khiến cô suýt nghẹn .

Khẽ phồng mang tròn má, tròn mắt lên í ới

- ó ón ủa à! E ông ... Uuu en ủa

{nó lớn quá à, em không ... Huhuhu nghẹn quá}

- Ừừừ... Ừừừ... Ngoan khẽ đưa lên đưa xuống đi , liếm mút như đang ăn kem đó

sẽ cảm thấy dễ chịu hơn đó. Ừừừ...ừừ...

Cô nghe theo lời anh , bắt đầu lấy môi mút lấy môi mút từ từ từng nhịp lên xuống.

” cái này hay thật đấy , vừa mềm mềm lại cứng cứng. Nhưng mà nó lớn quá , mới cả làm gì thấy có mùi thơm ngon ngọt đâu , chỉ thấy tanh , lờ lợ thôi , ghê quá à?

Ứ thích chơi nữa”

- Anh nói dối... Làm gì thấy thơm ngon ngọt đâu?

Ghê chết đi được ! Em không muốn chơi nữa!

- Ngoan ! Đang nếm mà dừng lại là vừa xấu xí lại đần độn đấy!

- Nhưng mà...

- Đợi một lát nữa em sẽ thấy nó thơm ngon thế nào?

Làm mạnh lên đi em, dùng răng đẩy ừmừm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69

THẢO QUYẾT MINH ngoan ngoãn nghe theo lời anh dùng răng cạ vào liên tục.

Cô mếu máo phòng mang trợn má khi cái đó ngày càng lớn hơn.

Phía sau anh đang rên rĩ không ngừng vì sung sướng , khoái cảm dâng trào.

Nhìn mông cô không ngừng đưa qua đưa lại trước mặt mình , anh cười gian tà rồi nhẹ nhàng vén váy cô lên , để lộ ra cái quần con nhỏ xinh đầy khiêu gợi.

Không do dự anh khẽ dùng đôi tay nhàn rỗi của mình xoa lấy mông cô bóp bóp khiến cô chỉ biết rên lên ư...ừ... Cùng với đó anh nhẹ nhàng khẽ kéo chiếc quần vô duyên cản trở anh làm việc xuống.

Nhìn thấy nơi đó của cô đã hơi mở , ẩm ướt lấm rồi.

Anh mỉm cười rồi chạm nhẹ vào nó , có động chạm chỗ đó của cô khẽ co giật

- không ngờ em nhạy cảm như vậy.

Anh lại bắt đầu miết nhẹ lên đó , rồi mon trớn , xoa bóp , chọc ngoáy đủ trò , khiến cô rên rĩ không ngừng , nơi đó của cô ngày càng râm ran , nóng bỏng , chỉ cần anh đưa tay vào hang động ngọt ngào là nó đã vội vàng hút lấy tay anh rồi , cảm giác như muốn được bao bọc , hòa tan cùng với cái gì đó

Chỉ khổ cho Thảo Quyết Minh ở trên thì chật vật với cái to lớn của anh , ở dưới thì không ngừng bị anh quấy phá.

Cảm giác nhộn nhạo khó chịu , râm ran trong người , khiến cô như phát điên.

Bực bội cô nhả cái thứ của anh ra không thèm ngậm nữa , ngon thì chẳng thấy đâu , chỉ thấy mấy lần nuốt chết nghẹn thôi , mùi vị thì không ra gì nữa chứ , cứ bắt đợi , đợi , đợi đến bao giờ .

Cô chẳng thèm nữa.

Nhả cái đó ra cô ngồi phất dậy , quay người đối diện với mặt anh , ngồi hẳn lên bụng anh hờn dỗi

- Em không thèm nữa ! Chẳng ngon tí nào cả!

- Tại em không biết thưởng thức đó thôi . Nó rất ngon đó!

- Hừ ! Chẳng thèm nữa.

Chỗ cô ngồi lên bụng anh , anh cũng cảm giác được bụng anh đang bị ướt lây , anh mỉm cười khi biết cô cũng đang rất khó chịu , mà anh cũng thế.

Hai bên đều đòi hỏi được yêu nhau , quấn quýt hoà nhập vào nhau , tại sao lại không cho chúng được bên nhau nhỉ.

Nghĩ đến đó anh khẽ nhìn cô bằng ánh mắt vô cùng gian tà.

- Quyết Minh ! Em có muốn nó là của em không?

- (sau khi suy nghĩ giây lát)

Ừ... Muốn... Nhưng mà nó dính vào người anh rồi , làm sao mà lấy được

tiếc nuối

- Không ! lấy được đây ! Chỉ cần em cho nó dính vào người em là được.

- Nhưng mà cho dính như thế nào ? Có đau không ? Em sợ đau lắm!

- Chỉ đau một chút chút xíu thôi.

Đề anh giúp

- Vâng!

- Em nhắc mông lên đi (khẽ nhắc mông lên) cao hơn chút nữa đi em (nhắc cao hơn) ừ đúng rồi đó.

Bây giờ em lùi lại phía sau đối diện cân xứng với nhau của anh.

- À... Ừ... Phải để trên nó rồi mới đâm rồi dính được đúng không anh!

- Ừm... Em thông minh lắm!

- Hìhì. Em mà lại.

Anh em đặt thế này được chưa ?

- Sao lại đặt ở hậu môn , đặt ở chỗ em đang khó chịu ướt át rồi đây này.

- Nhưng mà... Hình như... Không đúng...

- Thế bây giờ ở chỗ nào của em muốn hòa nhập nhất?

Khẽ chạm vào nơi nhạy cảm của cô.

- Á . ừ thì chỗ đó!

- Chúng nó đang đòi hỏi nhau đó!

Tin anh đi anh không nói dối em đâu!

- Ừm... Để thế này được chưa (cô đặt nụ hoa ẩm ướt của mình trước cái đó của anh)

- Ừm... Để anh chỉnh tý nữa là được.

- Xong chưa anh ! Ngồi kiêu này em mới chán lắm rồi.

- Ừ... Em ngồi thẳng xuống đi , nhẹ nhàng từ từ thôi nhé!

- Nhưng em sợ!

Anh ơi ! Em sợ!

- Đừng sợ có anh ở đây rồi ! Anh sẽ giúp em ! Không sao đâu ! Khi nó dính vào em em sẽ thấy vô cùng thoải mái sung sướng.

” nhanh nhanh lên đi , anh khó chịu lắm rồi”

- Thật sao ? Anh không gạt em chứ?

- Thật ! Anh có bao giờ lừa gạt em đâu !

Em ngồi xuống nhanh đi , để tý nữa sợ nó lại ừ rũ xuống bây giờ.

- Vâng.

Nghe theo lời anh cô từ từ nhẹ nhàng ngồi xuống .

Đầu tiên để nó tiếp xúc với cửa động thì không sao , còn có cảm giác vô cùng thích thú , ham muốn nó vào sâu bên trong nữa.

Quá nóng vội cô ngồi hẳn xuống

ỪmGừ... Ááááá ahhhh

huhuhu

Cái cảm giác đau đốn dồn lên tận não , khiến cô đau đốn gào khóc nức nở.

Cô ngồi im tại chỗ không dám động đậy nhúc nhích , dùng ánh mắt oán trách nhìn anh .

Cái đó giờ đã đâm sâu vào trong người cô ngập lụt mất rồi.

- Huhuhu . Anh lừa em . Đau quá à! Huhuhu

- Ừmừ... Học... Học... Cũng tại em cơ , anh đã bảo nhẹ nhàng thôi.

Vậy mà không dừng tự nhiên ngồi mạnh xuống.

- Huhuhu! Nó làm em đau! Huhuhu ai mà biết được! Huhuhu em không thêm nó nữa

(cô hôn dỗi nhấc mông lên rút ra) Aaaaa đau quá (không chịu được lại ngồi xuống) Ahhhh huhuhu đau đau

- Em ngồi yên đi, đừng động đậy nữa, anh cũng đang đau đây.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70

NHÌN cô vợ đáng yêu đang méo máo nhăn nhó mặt mày , nước mắt đầm đìa anh cũng xót lắm chứ!

Nhưng ai bảo cô tự nhiên lại ngồi mạnh xuống đột ngột khiến anh trở tay không kịp .

Anh cũng đang đau đây !

Nơi đó của cô như cuốn ôm chọn cái của anh.

Rõ ràng hai người đây không phải lần đầu , mà sao cô vẫn chặt hẹp thế này!

Anh không phủ nhận khoái cảm mà cô mang đến cho anh thật sự rất sung sướng , nó như mê.

Thật ra cô càng chặt hẹp thì anh càng thích , nhưng thấy cô đau đốn quằn quại như vậy anh không đành lòng , cái của anh cũng bị co bóp rất đau nhưng lại kèm theo khoái cảm, còn cô chắc lúc này đau lắm đây.

Vợ yêu của anh trông vậy thôi , chứ sợ đau lắm, nhìn con mèo nhè vừa nức nở vừa quệt nước mắt là anh biết rồi.

Kiểu anh khi nào anh khỏe hẳn phải thường xuyên vận động trên giường , để hàng động ẩm ướt kia quen với cậu nhóc của anh thôi .

Quyết Minh tuy đang nức nở nhưng vẫn nhìn Bối Phong bằng ánh mắt cầu xin giúp đỡ , cô đau lắm rồi , để thêm tý nữa chắc cô chết mất

- Hức hức hức... Em không muốn nữa đâu , cho em ra đi đau lắm à , mau rút nó ra đi ..hức hức hức

- Vợ ngoan ! Cố gắng chịu thêm chút nữa , đợi tý nữa là nó không đau nữa đâu ha

Anh nói rồi khẽ cầm lấy tay cô , rồi đặt lên miệng hôn nhẹ như an ủi , yêu thương.

Cô hôn gặm rút tay về , rồi quay mặt đi hướng khác không thêm nhìn anh nữa.

Dám nói dối cô , đau kinh khủng như vậy , mà dám nói dối cô , đồ đáng ghét.

Nếu biết trước để cái thứ đó dính vào người đau như vậy , thì cô không thêm.

Thích thì thỉnh thoảng mượn tạm của anh ta chơi chút cho vui cũng được , chẳng đại gì mà đi rước họa vào thân.

Sướng thì chẳng thấy đâu , chỉ thấy đau thôi.

Nhưng bây giờ hình như trong người hơi khang khác thì phải

Ngồi mãi một tư thế không dám động đây , cựa quậy , khiến cô mỏi như hết người

- Anh à! EM MỎI LẮM RỒI ! Mau giúp em rút nó ra đi!

- Ngoan em đợi thêm lát nữa thôi , sắp hết đau rồi!

- Làm sao mà hết đau được chứ!

Anh bắt em phải ngồi đây đến bao giờ

hòn dỗi , tức giận

- Gắng đợi thêm chút nữa thôi , lát nữa em sẽ thấy thoải mái hơn rất nhiều đó!

- Hừ !

Cô bực bội đưa móng tay lên cắn cho đỡ buồn , mắt thì không ngừng nhìn anh tóe lửa như muốn ăn tươi nuốt sống.

Anh thấy cô như vậy cũng chỉ khẽ mỉm cười nhìn cô... Vừa rồi còn lấy tay cầm cái đó của anh , bây giờ lại cho tay lên miệng...

Quả thật một lúc sau nơi hang động chật hẹp của cô đã mở giãn ra , dịch mật cũng chảy ra không ngừng ,

Anh vui mừng khi nhận được tín hiệu tốt từ cô , nhóc của anh giờ đây không còn một chút đau đớn gì nữa , mà chỉ có khoái cảm đang không ngừng dâng trào , khi nơi ấm nóng của cô đang không ngừng co bóp đưa đẩy anh một cách nhẹ nhàng.

Ừm... Ừm

cô vội bịt miệng xấu hổ , khi không tự nhiên lại phát ra những âm thanh ngượng ngùng như vậy.

Anh mỉm cười hạnh phúc khi nhìn khuôn mặt đang đỏ hồng lên vì khoái cảm xen lẫn xấu hổ , đôi mắt khép hờ mơ màng mê mải , thậm chí anh còn nghe thấy nhịp tim đang đập loạn nhịp và hơi thở khó khăn đứt quãng của cô...

Nhìn cô như vậy ... Anh biết lúc này cô cũng đang rất khó chịu , và có cảm xúc ham muốn giống anh.

Cuối cùng thì anh cũng đợi được đến giây phút này , sao mà nó mà nó cứ dài như hàng thế kỷ không biết!

Nếu đợi thêm chút nữa thôi chắc anh sẽ không kiềm chế được mà điên cuồng làm đau cô mất.

Nhìn cô vợ bé nhỏ đang ngượng ngùng xấu hổ nhìn mình , miệng mấp máy như muốn nói gì đó nhưng rồi lại thôi... Anh hạnh phúc dịu dàng nói

- Khó chịu lắm rồi đúng không?

gật gật đầu

- Chỗ đó bức bối , ngứa ngáy , râm ran , và đòi hỏi nhóc của anh rồi đúng không?

mỉm cười gian tà

Nghe anh nói vậy cô khẽ gạt mình , thốt lên một tiếng” O” ngẩng mặt lên nhìn anh , rồi sau đó lại xấu hổ cúi gằm mặt xuống tiếp tục gạt đầu.

- Có muốn anh giúp không?

gật gật

- Thế thì phải nghe lời anh biết chưa?

Anh nói thế nào thì phải làm theo như thế ! Đồng ý không?

tiếp tục gạt gạt

- Tốt lắm!

Vậy bây giờ em hãy nhấc mông lên rồi hạ xuống , nhấc lên rồi xuống , thật nhẹ nhàng đừng đình từ từ thôi !

- {Nghe anh nói vậy , cô tròn mắt lên nhìn , rồi lắc đầu nguây nguậy}

Ồ ! Không làm đâu ! Đau lắm!

- Đã bảo phải nghe lời anh rồi cơ mà!

Anh hứa sẽ không làm em đau đâu!

- Nhưng mà...

- Chỉ cần em nghe theo lời anh , cảm giác khó chịu kia sẽ biến mất .

Thay vào đó là cảm giác vô cùng sung sướng

- Thật không?

- Thật! Tin anh nhé!

gật gật

- Vậy em làm đi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71

Cô tin tưởng làm theo lời anh nhẹ nhàng từng chút một ... Nhấc lên hạ xuống.

Quả thật nơi đó không hề đau chút nào , cảm giác râm ran ngứa ngáy được nơi đó mát xa thật dễ chịu.

Ừm...ừm...ừm...

Cô ngưng ngưng đỏ mặt xấu hổ nhìn anh , vì những tiếng rên rỉ trong vô thức ,mà cô không thể nào chống lại được nó.

Sau một hồi vật vả lên xuống đau đớn lẫn khoái cảm đan xen , khiến cô vừa đau vừa sợ nhưng nơi đó không cho phép cô dừng lại , làm cô mệt đã rồi , chân tay mỏi như mềm nhũn .

Những tiếng rên rỉ vì thỏa mãn của hai người hòa vào nhau , rồi tiếng va chạm xác thịt , gây nên không gian trong căn phòng cô cùng mờ ám.

Vì anh và cô vẫn mặc quần áo chỉnh tề , chỉ hở những chỗ cần hở , cho nên họ đã phớt lờ sự hiện diện của người thứ 3.

Chỉ khổ cho vị bác sĩ trẻ , sau khi không chịu nổi nhiệt , sợ sẽ chết vì mất máu ... Cậu quyết định cầm tai phone ,nhét vào trong tai , rồi bật volume hết cỡ , cho hai người thoải mái muốn làm gì thì làm , họ cứ hét anh cứ gật ... Trông chẳng khác gì như đang cổ vũ cho hai người cố lên vậy...

AAAAHHHHH

tiếng hét chói tai của cô khiến anh là người tổn hại màng nhĩ nhiều nhất...

Thì cũng vì lúc đó anh khoái cảm dâng lên đỉnh điểm , mà cô cứ lè mề như vậy thì sao anh chịu nổi .

Không do dự anh giữ chặt lấy người cô rồi gia sức tăng tốc về đích cuối cùng ... Tiếng hét lớn của cô vang lên cũng là lúc anh phóng hết tinh hoa ái nóng của mình vào trong người cô.

Cô mệt mỏi ngã vật lên ngực anh thở gấp , yên lặng cảm nhận nhóc của anh đang từ từ nhỏ lại và xẹp dần , cảm giác thật dễ chịu và thoải mái.

Thấy vậy cô vội vàng ngẩng mặt mình cọ sát với mặt anh vui vẻ nói

- Anh ơi! Tự nhiên nó phóng ra cái gì đó rồi nhỏ xuống rồi này?

- Ừm

- A ! Có phải thứ nó vừa phóng ra là cái chất thông minh và xinh đẹp đúng không anh?

- À ừm

Anh không biết phải nói sao với cô nữa , nhưng mà thơ ngây như vậy cũng tốt , chỉ trừ những lúc cô gây rắc rối ra , thì cô lúc nào cũng rất đáng yêu...

Anh mỉm cười dùng ánh mắt yêu thương sủng nịnh nhìn cô , vòng tay ôm chặt lấy người cô , rồi không ngừng hôn khắp mặt cô , làm cô ngượng ngùng thẹn thùng rụt rè tránh anh.

- Vợ yêu hết đau chưa?

Tự nhiên bị anh gọi thân mật như vậy , cô ngượng ngùng xấu hổ cúi mặt xuống , rồi thẹn thùng gật nhẹ đầu.

Đây là lần đầu tiên anh cảm nhận được mình đang yêu và được yêu , cảm giác hạnh phúc vô cùng.

Nhìn gương mặt thẹn thùng đáng yêu của người trong lòng , anh khẽ mỉm cười sung sướng.

Vậy là cuối cùng anh đã chờ được , đợi được cô mở lòng với anh , chấp nhận anh , và trao tặng trái tim , lý trí và linh hồn cho anh.

Anh biết ! Tình cảm của cô chỉ mới chớm nở thôi ... Và anh sẽ không bao giờ để nói phai tàn... Anh sẽ cố gắng vun đắp tình cảm đó ngày một lớn dần , lớn như tình yêu anh dành cho cô vậy , rồi giữ chặt không bao giờ rời xa.

- Quyết Minh à! ANH YÊU EM!

-.....

- Em giận anh hay sao mà không nói gì thế?

-.....

- Nếu em vẫn chưa chấp nhận nỗi tình cảm của anh thì... không sao , anh sẽ chờ.

Cho dù chúng ta đã là vợ chồng , nhưng ... Anh vẫn muốn tôn trọng em

-.....

” Sao tự nhiên nằm yên bất động không nói năng gì thế này.

Hay là cô ấy hạnh phúc quá xấu hổ không nói lên lời”

- Quyết Minh ! Em không nói nghĩa là chấp nhận tình cảm của anh đó nhé!

- ....

Thấy cô vẫn nằm yên bất động úp mặt vào ngực anh lặng thinh , anh khẽ nhủ mà không hiểu cô sao nữa

- THẢO QUYẾT MINH

lay lay , lật lật

- Khò... Khò...

LẬT người cô ra , nhìn khuôn mặt bình yên và đôi mắt nhắm nghiền , khiến người anh như phát điên.

Anh đã phải lấy hết dũng khí để thổ lộ tình cảm với cô ,

trong không gian yên tĩnh ngọt ngào như vậy.

vậy mà cô dám phớt lờ tình cảm thiêng liêng cao quý của anh , để lăn quay ra ngủ.

Thảo Quyết Minh em giỏi lắm!

Lần sau đừng có mơ tôi thêm tỏ tình với em nữa!

Đúng là tụt hết cảm xúc mà!

Không dừng lại chọn ngủ đúng vào lúc này !

Aishhh .

Anh bức mình vò đầu bứt tai , nhìn cô oán trách .

Bức bội anh lật người cô xuống , rồi nằm đè lên người cô.

Định phạt cô một trận cho nhớ đời , vì dù sao hai người cũng mới vừa làm xong , nhóc của anh lại vẫn ở trong cô ... vừa dễ dàng lại thuận tiện.

Khi anh chuẩn bị động thân , thì một tiếng hét lớn làm anh giật mình

- Dừng lại ! Không được!

Bức mình quay lại nhìn kẻ to gan dám cản trở chuyện tốt của mình là ai?

Hóa ra lại là tên bác sĩ vô duyên kia

- Im ngay ! Và Cút ra ngoài cho tôi!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72

Vị bác sĩ vì trách nhiệm và tâm huyết với nghề , không thể thấy chết mà không cứu, anh nhất quyết ngăn cản Bối Phong cho bằng được

- Anh Hai ! Không được đâu!

Làm như vậy là đủ rồi , nếu anh vẫn muốn nữa thì vết thương sẽ rách ra đấy!

BẠCH Bối Phong nghe anh ta lải nhải thì bức cả mình , có ai muốn gần gũi thân mật với vợ mà còn bị ngăn cản như anh không!

Máu nóng dồn lên

- CÚT RA NGOÀI NGAY!

Nghe tiếng quát của anh cậu giật nảy mình , còn Quyết Minh nằm ngay bên cạnh chấn động mạnh hơn , cô rên... ừ ừ... Mặt mũi nhăn nhó khó chịu , bất bình phản đối.

Anh thấy cô như vậy thì vội vàng hạ giọng dỗ dành

- Vợ ngoan!*vỗ vỗ* ngủ đi nào ! Không có chuyện gì cả?

Ngoan! Ngủ đi!

Hình như hiểu được tiếng anh , không mặt cô từ từ giãn ra , rồi dần chìm sau vào giấc ngủ ngon lành.

Anh thấy cô đã yên tâm ngủ ngon , mới quay ra đuổi kẻ vô duyên kia đi.

- Còn không mau ra ngoài!

Vị bác sĩ trẻ nhìn anh , nửa chần chừ nửa muốn đi , cuối cùng không biết suy nghĩ thế nào , quyết định quay lại nói với anh

- Hay anh để em xem vết thương của anh thế nào đã?

Anh nhìn vào mắt cậu ta chăm chăm thấy nét cương nghị , quyết tâm , lo lắng trong đó... Rồi khẽ thở dài âu cũng là do cậu ta quan tâm đến mình mà thôi.

- Thôi được rồi ! Cậu đến mà xem đi!

Cậu ta vui mừng vội đi đến bên giường , anh cũng xoay người nằm úp xuống ôm lấy cơ thể mềm mại thơm mát của ai kia.

Vì anh đắp chăn che kín cho cả hai , nên cậu ta đã rất vất vả để kéo nó xuống , cũng may anh hai chỉ bị ở vai , nên cậu cũng không sợ phạm tội khi quân lấm

May là vận động khá nhẹ nhàng nên vết thương của anh không sao cả.

Chỉ cần bôi thuốc cho vết thương mau lành và liền sẹo là được.

Xong việc cậu ta ba chân bốn cẳng chạy mất, dù sao bảo toàn tính mạng vẫn là quan trọng nhất.

Mà đâu biết rằng , anh đã ngủ từ bao giờ đó rồi .

Ai bảo ôm cô vừa mát vừa mềm , lại có mùi thơm thoang thoảng như để dụ anh vào giấc ngủ.

Mấy ngày nay nói là dường thương nhưng anh có ngủ được gì đâu , toàn nằm suy nghĩ mọi thứ , hết công việc , đến tình yêu , hai cái đó cứ xoay anh như chong chóng ... Thành ra cũng chẳng chợp mắt được bao giờ.

Bây giờ có cô trong vòng tay là anh đã toại nguyện được tất cả... Hạnh phúc chìm vào giấc ngủ là điều đương nhiên.

.....

Sáng hôm sau khi anh còn đang chìm sâu vào giấc ngủ bình yên và hạnh phúc.

Thì có một âm thanh lớn khiến anh giật mình tỉnh giấc

HA HA HA HA HA HA

bị tiếng cười của cô làm cho tỉnh ngủ , anh ngỡ ngác không hiểu có chuyện gì mà mới sáng sớm mà cô đã vui vẻ như vậy.

Quyết Minh đang cười tươi sung sướng , thì phát hiện ra anh đã tỉnh giấc , cô vui mừng ánh mắt híp lại khẽ ôm lấy cổ anh mỉm cười nói

- Anh... Anh anh ! Cái đó của anh nó dính vào em rồi này!

Hay chưa ! Hahaha

hìhì cuối cùng nó đã dính rồi.

- Ồ... Ồ...

Thấy cô nói vậy anh chỉ biết ngậy người ra nhìn cô , vợ của anh... Ồi trời ơi!

Thấy anh mặt ngậy ra nhìn mình , sợ anh tiếc rẻ đã cho rồi còn muốn đòi lại .

Cô vội nói

- Anh đã hứa cho em rồi! Là không được đòi lại đâu đó!

Thấy cô nói vậy anh chỉ biết phì cười nhìn cô , nhưng không hiểu sao trên khuôn mặt điển trai lại được điểm thêm một chút hồng

- Ngốc ! NÓ sinh ra là để dành riêng cho em mà

thủ thi mãi mãi chỉ mình em thôi.

Nghe những lời nói êm tai đó của anh , cô vui mừng vô cùng , vậy là không sợ có ai tranh cướp cái đó của cô nữa rồi.

Khẽ mỉm cười ngẩng mặt lên nhìn anh , thì cũng đúng lúc anh cúi xuống dịu dàng nhìn cô.

THẢO QUYẾT MINH như sững sờ nhìn anh , hôm nay anh thật đẹp , thật quyến rũ , cô như mê đắm chìm trong thế giới của anh , cho đến bây giờ cô mới phát hiện ra một điều... Lời mọi người nói rất đúng... Chồng cô thật sự rất tuyệt vời.

Khuôn mặt anh ngày càng sát lấy mặt cô , cô cũng khẽ nhắm hờ mắt chờ đợi một nụ hôn ngọt ngào , nồng nàn , đắm say.

Đúng lúc môi anh sắp chạm đến môi cô.

Bỗng nhiên cô mở trừng mắt , mặt nhăn nhó , mếu máo nói

- Anh ơi ! Em muốn đi vệ sinh!

Anh sóc toàn tập , đầu hàng cô tại chỗ , khẽ nằm nghiêng ra chán nản nói

- Ủ ! Em đi đi

- Nhưng... Nhưng mà...

mếu máo

- Sao?

- Nhưng mà... Nó dính vào em như vậy !

Sao em đi được ! Kỳ lắm! Hức hức

- Ủ ha! Để anh bế em đi !

(mỉm cười gian tà)

- Nhưng mà... Nó có dính vào anh nữa không?

- Anh không biết ! Em cúi xuống xem thử đi !

Thấy anh nói vậy cô cũng ngoan ngoãn cúi xuống xem thử , nhưng hơi khó nhìn , đành phải lấy tay sờ xem nó còn dính hay không ??

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73

THẢO QUYẾT MINH kê đưa tay xuống dưới lần mò , mắt cô vô tình lướt qua mặt anh , thì thấy khuôn mặt anh rất lạ , nhất là đôi mắt anh cũng đang chăm chăm nhìn cô , trông nó cứ làm sao ấy!

Nhưng thật sự cô không thích anh nhìn cô như vậy chút nào ... Ngượng lắm!

- Anh đừng nhìn em như vậy nữa có được không?

- Haha ... À... Ồm... Không nhìn nữa... Em cứ làm việc của mình đi!

Anh khẽ nháy mắt với cô , rồi nở một nụ cười tình tứ.

Thấy cô ngượng ngùng anh mỉm cười , rồi quay mặt đi hướng khác.

Thấy anh như vậy , cô cũng không để ý nữa , bèn tập chung chuyên môn của mình.

Lần mò men theo bụng anh , xuống dưới , cho sờ đi sờ lại chỗ đó mà chẳng thấy nhóc của anh đâu , chỉ thấy có hai quả gì quả mềm mềm nhũn nhũn

- Anh ! Anh vẫn còn hai quả gì đây?

”bóp bóp , nắn nắn”

- Ừm gìr... Đừng nói là em cũng muốn có nó nữa nhé? Ừm... ừm...

“thoải mái thật”

- Hìhì . Sao anh biết!

Tiếp tục lần mò , sờ mó sung quanh.

Và cô đã phát hiện ra một sự thật vô cùng đáng sợ.

AAAAAAAAAAAA

Thấy cô hét lớn anh vội vàng ôm chăm lấy , dỗ dành hỏi han

- Quyết Minh! Em sao thế?

Có chuyện gì à?

lo lắng

- Huhuhu . Anh ơi ! Chết em rồi!

Người em và người anh dính vào nhau mất rồi !

Phải làm sao đây huhuhu.

Nghe cô khóc toáng lên , mặt anh nhăn nhó đến tột độ.

- Huhuhu .

Dính thế này làm sao mà đi vệ sinh được

lông mày anh giật giật

làm sao mà đi chơi được nữa!

trán giật giật

thế này thì... Oaoaoa.

Thấy cô lại lên con , anh vội dỗ dành

- Đừng sợ !

Dính vào rồi ,Lại có thể tháo ra được mà!

Nếu em không muốn tháo ra .

Chỉ cần em muốn đi đâu , là gì? Anh cũng sẽ làm cùng em

Lúc đó em chỉ quàng chân qua eo anh , ôm chặt lấy anh... Thì em muốn đi đâu , anh cũng sẽ đưa em đến nơi đó.

Lúc đó chúng ta sẽ luôn dính chặt vào nhau không bao giờ tách rời.

- Anh đừng có điên!

Dính như thế thì làm sao mặc quần áo được !

Ngốc vừa phải thôi chứ!

Tuy là ý kiến anh đề ra rất hấp dẫn , nhưng cô không thể tưởng tượng nếu hai người như vậy sẽ như thế nào nữa.

- Anh mau giúp em bỏ nó ra đi ! Khó chịu lắm rồi!

Thấy cô nói vậy anh bực mình lắm lắm

- Em không thích nữa thì tự đi mà bỏ nó ra!

- Nhưng mà bỏ thế nào?

Nó dính chặt thế này rồi.

Anh không giúp em sao?

- có thân tự lo!

Nói xong anh nhắm mắt lại nằm gáy khò khò mặc cô muốn làm gì thì làm.

- Bị anh bỏ mặc !

Cô giận lắm , nhưng biết làm sao được !

Đành phải lủi hủi tự tìm cách kéo ra.

Nhưng mà... Cô muốn đi vệ sinh lắm rồi , nếu cứ thế này ... Lỡ không may đi ra ngoài anh thì sao.

- Anh... Anh... Em muốn đi vệ sinh , em muốn đi vệ sinh... Huhuhu

- Sợ em quía cơ!

Anh bực bội mở mắt , có thói đời ở đâu , ngồi trên bụng chồng , rồi nghịch ngợm không hả trời.

- Đi vệ sinh hả?

Ừ thì đi!

- Nhưng mà.... Ááááá

Cô còn chưa nói xong đã bị anh ôm lấy , rồi vắt hai chân cô ngang eo , vẫn để nơi đó yên như vậy .

Rồi tụt xuống giường.

Anh đi bước nào là cô lại cảm nhận được nhóc của anh cũng đang động đậy trong nơi đó của cô , khiến nơi đó không tự chủ mà ả ướt hắt lên để thích ứng và đỡ đau do cọ sát hơn.

Xoay hông cô đặt vào bồn cầu , anh đứng dựa sát vào người cô nhăn nhó nói

- Em giải quyết đi!

- Nhưng anh phải bỏ nó ra thì em mới đi được chứ.

Nó dính như vậy sao em đi được !

(ngược đôi mắt cún con tội nghiệp lên nhìn anh)

huhuhu. Chồng ơi!

- Em...

Anh vừa bực vừa mềm lòng , không suy nghĩ anh rút mạnh cái của mình ra khỏi người cô

ÁÁÁÁÁÁÁÁ ĐAU ĐAU...HUHUHU

nghe cô hét toáng lên , anh mới giật mình nhớ ra , sự sai sót của mình

- Đau lắm không Quyết Minh ? Anh xin lỗi!

- hức hức

tự nhiên rút ra đột ngột khiến chỗ đó của cô bị chấn động mạnh đau kinh khủng , chỗ đó của cô giờ đây đang bị đỏ tấy lên , đau nhức vô cùng.

Cô hờn giận hai tai lau nước mắt , phụng phịu khóc.

Nhìn bộ dạng đó của cô trông đáng yêu vô cùng.

Nhưng anh không dám làm liều , đành xót xa lau nước mắt cho cô , dịu dàng nói

- Để anh xem chỗ đó có bị sưng tấy hay làm sao không?

(

Anh vừa nói vừa vạch chân ra xem nó thế nào ? Thì đã bị cô đánh mạnh vào tay trách mắng.

- Không xem ! Anh ra ngoài đi ! Mặc tôi!

- Ngoan ! Anh xin lỗi rồi mà !

Em đi vệ sinh đi , rồi mình cùng đi tắm !

Sau đó anh sẽ bôi thuốc cho em!

Đừng giận anh nữa nhé!

- Không khiến... Hức hức... Đừng tưởng làm người ta đau rồi xin lỗi là được nhé!

- Em nhịn từ này đến giờ không thấy khó chịu à?

- đồ vô duyên! ra ngoài!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Sau khi Bạch Bối Phong đuổi mãi mới chịu hậm hực ra ngoài.

THẢO QUYẾT MINH mới có tâm trạng thoải mái giải quyết vấn đề của mình.

Cô vừa giải quyết mà mặt mũi vừa nhăn nhó hết mức...Chỗ đó của cô bị rộng ra mà đau kinh khủng...Bây giờ bình tâm nghỉ đi nghỉ lại... Hình như cô bị lừa thì phải...

Bởi vì cái đau đớn và cảm giác Giống hệt như lúc anh muốn giảm cân giúp cô , cũng có gây chọc vào chỗ đó của cô... Chỉ là những lúc như thế anh toàn nằm trên... Còn lần này là cô ngồi trên anh... Như vậy là cũng không giống lắm... Hình như lần này là cô áp bức anh thì phải... Hahaha... Cô sung sướng cười khằng khặc khi nghĩ mình đã trả thù được anh , và còn áp bức trả tấn hành hạ được anh nữa chứ...

Hahaha... Hóa ra lúc anh rên rĩ không ngừng là bị cô hành cho không chịu nổi , lại không dám khóc , sợ rất tôn nghiêm quyết không rơi lệ của đàn ông, nên chỉ dám rên rĩ cho đỡ đau thôi.

Còn khuôn mặt đỏ ửng đó chắc chắn là uất ức lắm nhưng không dám làm gì cô. Lên đành phải âm ức nghiền răng nghiền lợi chịu đựng cô tra tấn hành hạ.

Còn ánh mắt và nụ cười không bình thường , là đang cố gắng lấy lòng quyến rũ cầu xin cô... Làm ơn thương hoa tiếc ngọc mà tha cho anh ta , nhưng anh ta có phải là hoa cỏ ngọc ngà gì đâu cho cam... Cho nên không thể buông tha dễ dàng như vậy được.

Càng nghĩ cô càng vui , càng vui lại càng sướng , càng sướng lại càng ngoác miệng ra cười không ngừng.

Cười đến nổi...

Anh ở bên ngoài cũng nghe thấy rõ ràng , nhưng anh chỉ lắc đầu thờ dãi , vì biết cô vợ ngây thơ của anh lại mơ mộng nghĩ gì đó có lợi cho mình rồi.

Khẽ mỉm cười rồi cầm quần áo sạch của cả hai vào trong phòng tắm để cẩn thận .

Rồi bước sang chỗ cô mỉm cười chiều mến.

- Vợ yêu giải quyết xong chưa?

Cô đang cười vui vẻ , thì thấy anh đi đến hỏi thăm , thì mắt híp lại , mặt căng căng ra vẻ nhìn anh

- Anh chuẩn bị nước tắm rồi.

Đề anh bế em sang đó tắm nhé!

dịu dàng , quan tâm

- Được.

Cô từ tươi cười chuyển sang nghiêm mặt , rồi nhìn anh gật đầu như bà chủ đối với ôsin của mình vậy.

” muốn lấy lòng tôi , để khỏi bị tôi tra tấn hành hạ nữa chứ gì.

Cũng biết sợ cơ đấy.

Bây giờ nhóc con của người đã là của ta... Dám hỗn láo ta sẽ trừng phạt nó cho người biết tay.

Hahaha . Không ngờ số mình lại hên như vậy... Vừa có đồ chơi , lại có thứ để hành hạ anh ta.... Hahaha... Tạm thời cứ để nó ở tạm chỗ anh ta cũng được , khi nào thích thú hoặc bức mình... Minh lại lấy ra chơi...hahaha”

cô đắc ý , rồi khẽ đút tay vào trong quần anh lần mò , thấy nó vẫn nằm yên chỗ đó , thì mỉm cười có vẻ mãn nguyện lắm.

Cô đâu biết rằng hành động đó của cô khiến người anh như tê dại , không dung lại đưa tay vào sờ mó và nắn bóp nhóc của anh .

Khiến nó đang ừ ừ thì bỗng nhiên đứng thẳng dậy.

Thảo Quyết Minh nghĩ vì chuyện đó mà anh bắt đầu biết sợ mình , từ giờ trở đi sẽ ngoan ngoãn nghe lời sai bảo , phục vụ mình , nên cô có vẻ ra dáng bà chủ lắm.

Đắc ý để mặc anh nhẹ nhàng đặt vào bồn tắm.

Ngâm trong làn nước ấm thơm mát , được anh xoa bóp vai cho quia thật không có gì sướng bằng.

Thỉnh thoảng không biết là môi tay hay cố tình , anh tạm dừng hoạt động một chút... Như để không đồng ý cho anh dừng lại , cô luồn tay ra sau bóp mạnh vào nhóc của anh , khiến anh cứ gào gừ không ngừng...

Cô cảm thấy mình thật thông minh khi nghĩ ra cách đó , ai bảo anh ngu ngốc đi tặng nó cho cô , nó chẳng khác nào bùa hộ mệnh của cô mà.

” thích quá đi mất ! Từ giờ trở đi mình không còn phải sợ anh ta nữa rồi”

Thấy nước đã hơi nguội , anh bèn thay nước khác rồi cởi quần áo ra , chui vào bồn tắm cùng cô.

Vì vết thương ở vai chưa thể để nước ngâm vào ,

anh đành phải ngồi hẳn dậy không dám nằm dựa vào thành bồn.

Mà cũng không có thời gian nằm mà hưởng thụ đâu.

Anh còn công việc vô cùng quan trọng , đó là tắm cho cô.

Nhìn mỹ nhân đang nằm dựa vào thành bồn , hai mắt cô khép hờ đầy hưởng thụ , khuôn mặt trắng hồng nay nhờ nước ấm đã ửng đỏ hân lên , đi kèm với nó là đôi môi đỏ mọng đang hé mở như đang mời gọi anh vào tham chiếm nó.

Lại còn thân thể kiều diễm như ẩn như hiện trong làn nước thơm ngát tự nhiên nữa chứ.

Anh khẽ nuốt nước bọt thêm khát.

Qua thật lúc này anh rất muốn xông vào tha hồ yêu cô .

Nhưng chuyện gì cũng phải từ từ” dục tốc bất đạt” không thể ham muốn vội vàng được.

Phải nghĩ cách để cô mang thân đến trao tặng cho anh,như hôm qua đó...Lần này anh nhất định sẽ ăn cô sạch sẽ haha

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75

Nằm một lát mà thấy anh vẫn ngồi yên tại chỗ , Thảo Quyết Minh khẽ nhủ mày gât

- Còn ngồi đó làm gì ? Mau kỳ chân cho em đi .

Nhớ kỳ sạch ở bàn chân và ngón chân đó nhé!

Anh đang nghĩ cách xem làm thế nào để ăn cô nhanh chóng tiên lợi nhất...

Thì bị tiếng quát của cô làm cho giật mình... Hóa ra là kỳ chân... Được thôi , cũng tốt... Kỳ chân thì kỳ chân.

Cô đưa hai chân về chỗ anh , anh liền đỡ lấy rồi đặt lên đùi mình , cẩn thận kỳ cọ từng ngón chân , lên bàn chân , rồi mắt cá chân , mon trón lên cẳng chân , thấy cô vẫn nửa nằm nửa ngồi thoải mái hưởng thụ , anh nhanh chóng xích lại gần cô ... Rồi đưa tay ve vuốt lên cặp đùi non , xoa vuốt chán chê đùi trong , anh lại men theo đường trong của nó tới hang động kín đáo của cô , khẽ thăm dò khắp hang động , phải công nhận cả đêm qua , nhóc của anh nằm trong cô , cho nên bây giờ hang động đang rất rộng ... Đút hai , ba ngón tay vào mà cô vẫn không có phản ứng gì!

Anh đang chăm chú xem xét ... Xem nó có bị sưng tấy hay sao không?

Thì ...bộp... một cú gõ vào đầu khá đau

- Anh làm cái trò gì vậy hả?

Tôi bảo anh kỳ chân , chứ bảo anh mon men to gan chạm vào chỗ đó không hả?

- À... Ừm... Thì... Anh kỳ chân xong rồi.

Thì cũng phải rửa chỗ đó cho sạch sẽ chứ!

Khẽ ngẩng mặt lên , nhìn khuôn mặt căng căng đỏ ửng lên vì xấu hổ và tức giận của cô...

Anh chỉ biết xoa đầu giải thích.

- Mà em đánh gì đau thế?

Anh làm vậy cũng chỉ muốn tốt cho em thôi mà.

- Tốt cái gì mà tốt , có mà lợi dụng thì có.

Tên khốn nào vừa to gan chọc tay vào người tôi.

Anh đừng tưởng tôi không biết gì thì làm biếng nhé.

Tắm nhanh lên , để tôi còn đi ngủ , buồn ngủ lắm rồi!

Lại còn ngồi đấy nhìn à ! Nhìn cái gì mà nhìn ! Có tin tôi móc mắt anh ra không?

Mau làm đi!

- À à

mắng anh một hơi mà anh chỉ dám tròn mắt lên nhìn cô , không dám cãi lại lấy một lời , khiến cô tự tin và đắc ý lắm , ai bảo còn dám chọc vào cô .

Đáng lẽ anh phải ngoan ngoãn biết điều một chút nữa mới đúng.

Vớ va vớ vẩn cô vả cho gãy răng .

Lại còn có cả nhóc kia nữa chứ , thích chết thì cứ động vào cô đi.

Anh nhìn thái độ và lời nói của cô thì sốc đến không nói lên lời.

Hình như anh nuông chiều cô quá thì phải , đã đánh anh thì chớ , lại còn dọa móc mắt nữa chứ ... Gan cô ngày càng to rồi thì phải... Thật ra , lúc đó anh cũng định dạy dỗ cô một trận ... Nhưng lại nghĩ đến ham muốn của mình , lên đành nhường nhịn còn tính kế dài lâu.

Nghĩ đến đó anh lại xoa vuốt lên eo cô , kẻ ra thế này cũng được lợi ghê , tha hồ mà thăm dò sờ mó , không cho sờ chỗ đó ta sờ chỗ khác.

Nghĩ vậy anh bèn đưa hai tay mình chạm vào bộ ngực căng tròn của cô

”lạ nha , dạo này ngực vợ lớn hơn , hay tay mình bé đi , sao sờ đầy đặn hơn trước thế này... Nhưng mà mình thích . ngay cả bụng cũng chương chương lên thì phải.

Đúng là chỉ một thời gian không tập thể dục là đã mồm lên rồi.

Anh sung sướng nhào nắn ngực cô một cách thích thú.

Mà không hề hay biết đã làm động đến cô

- Có bỏ tay ra không thì bảo?

Cô bực mình lườm anh , láo quá rồi! Thấy người ta không để ý một cái là giờ trò .

Anh thấy cô như vậy thì chỉ cười hi hi , tay vẫn đặt trên ngực cô không muốn rời ra .

- Đã bảo bỏ ra rồi cơ mà!

- À ừ anh quên mất ! Bỏ ra ngay đây !

Em chứ có nóng!

Anh vừa nói vừa bỏ tay ra khỏi người cô , mắt nhìn tiếc nuối.

Cô không thêm nói gì nữa , lại nằm xuống ngủ , bỏ mặc anh ngồi đó nhìn chăm chăm vào mình.

Được một lát , cô bỗng nhiên choàng tỉnh , mặt sáng lạng hắt lên

- A ! Nhóc của tôi đâu rồi ! Đưa ra đây xem nào!

- Em muốn làm gì nó?

Anh cười gian tà sung sướng nhìn cô , hồi hộp chờ đợi cô mang đến khoái cảm cho mình.

Cô thấy anh như vậy , thì lại nghĩ rằng đó là nụ cười méo mó vì sợ hãi và lo lắng, nên bèn chần an

- Yên tâm đi !

Tôi chỉ muốn tắm cho nó thôi!

Dù sao bây giờ nó cũng là của tôi , cũng nên có trách nhiệm một chút!

- À !

(phẩn khởi chờ đợi được tắm)

- Mau bỏ ra đây tôi xem nào

- Đồ của em, em tự đi mà lấy!

- Anh nằm lên chỗ của tôi đi !

Phải chăm sóc bầu vật chút chứ!

Anh ngoan ngoãn nằm lên thành bồn đang hai chân ra đầy hương thụ , để cô thích làm gì thì làm.

Cô thấy thể vội vàng chồm lấy tóm luôn nhóc của mình , thích thú kỳ cọ , nghịch ngợm , khiến anh rên rĩ không ngừng .

Một lát sau thì nhóc con to lớn đứng dậy chào cờ , cô thấy thể bèn gạt gù đắc ý lắm , chỉ khổ cho anh mặt mũi đỏ lựng , hơi thở dồn dập , ham muốn dâng trào mà cô không tha...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

Đang chăm chú kỳ cọ , thì bụng THẢO QUYẾT MINH réo lên ầm ỹ , cô ôm bụng nhăn nhó nhìn anh nếu máo

Đó... Đó~~

Anh đang nằm dựa vào thành bồn hương thụ thấy cô meo máo như vậy , thì vội chồm dậy ôm nhẹ lấy cô

- Chết ! Anh quên mất ! Cả ngày hôm qua bắt em làm việc vất vả mà không cho ăn gì?

Anh xin lỗi!

Ngoan ! Tắm xong rồi ! Minh xuống nhà ăn cơm nhé!

gật gật

Thấy cô đồng ý , anh liền bế cô ra ngoài , rồi xả nước sạch lại thân thể cho cả hai. Mới dịu dàng mặc quần áo vào cho cô.

Sau đó vội vàng đưa cô xuống nhà ăn.

Lúc ở trong bồn tắm anh đã khó chịu lắm rồi , nhưng thấy cô đói mặt mũi nhăn nhó khổ sở như vậy , anh không lờ ép cô .

Đành phải cố gắng nhịn xuống ham muốn bản thân , để đưa cô đi giải quyết cái bụng đã.

Có mấy ngày anh bị thương mà mặt cô đã gầy hốc hắc đi , cơ thể cũng không đầy đặn như trước nữa... Anh thấy vậy thì xót lắm , bây giờ anh đã khỏe hẳn rồi , nhất định sẽ chăm sóc , bồi bổ cho cô thật tốt.

Ôm cô xuống phòng ăn trước sự ngỡ ngác lẫn ngạc nhiên của mọi người.

- Ông chủ!

- ừm

- Ồ!

Tiếng Ồ thay cho sự ngạc nhiên của Quyết Minh ,

cô ngỡ ngác nhìn những người xa lạ trước mắt mình , ngay cả bác quản gia cũng lạ luôn

- Anh bác quản gia và người làm đâu hết rồi?

Sao nhà mình nhiều người lạ thế.

- Cả một lũ mất mùa như thế giữ lại làm gì?

Đây là quản gia và giúp việc mới nhà mình !

Họ sẽ biết điều nghe lời em hơn.

- Nhưng mà!

Đông người như vậy sao anh lại đuổi họ đi!

Như vậy tội lắm!

- Anh cho bọn đấy sang ĐÔNGTIMO làm việc , chứ có phải đuổi đi đâu.

- Ủ! Vậy còn được.

- CÁC NGƯỜI NHÌN KỸ PHU NHÂN CHƯA!

TA MÀ BIẾT KẼ NÀO THẤT LỄ VỚI PHU NHÂN NHƯ LẦN TRƯỚC... THÌ ĐỪNG TRÁCH TA ĐỘC ÁC!

Bọn người làm đều run rẩy rụt rè , đồng loạt kính cẩn gọi

- Phu Nhân!

Cô thấy bọn họ run rẩy như vậy , thì cười hihi , hai tay khua khua , nếu không phải vẫn ở trong lòng anh , thì cô đã nhảy xuống bắt tay làm quen với họ rồi.

- Hihi! Chào mọi người !

Thấy cô xử sự như vậy , bọn người làm chỉ nhú mày , mặt khẽ giãn ra rồi mỉm cười khẽ liếc sang Anh.

Không ngờ Chị Hai của họ lại đáng ngạc nhiên thế này!

Anh nhìn biểu hiện của cô , chỉ biết thở dài rồi than

- Chẳng ra đáng phu nhân chút nào cả.

- Kệ em !

Bị anh bế thế này đã không ra dáng gì rồi!

- Họ dám nhìn thử coi ! Anh móc mắt cả đám.

- Hừ ! Anh mà vô có móc mắt họ!

Em sẽ móc mắt anh ! Hừ

ha ha ha

nghe thấy tiếng cười nhỏ , anh quắc mắt về phía đám đông

- Muốn chết phải không?

- Dạ không!

- Mau đi dọn thức ăn lên đây !

Phu nhân đói rồi đấy !

Cái lũ lễ mễ này!

- Dạ dạ

bọn họ vội vàng đi hết , nhưng trên môi ai cũng nở nụ cười.

Vị Chị Hai này giỏi thật đấy , có thể khiến anh hai thay đổi tâm trạng và khuôn mặt nhiều và nhanh như vậy ... Thật tốt quá.

Trước kia lúc nào họ cũng phải nhìn khuôn mặt lạnh như tảng băng của anh , giờ về đây được gần cô chắc sẽ tha hồ thoải mái chiêm ngưỡng Anh Hai của giới mafia bên ngoài thì độc ác , đáng sợ , nhưng khi về nhà sẽ có nhiều điều mới lạ đây.

Cứ nhìn cái cảnh ôm bế vợ yêu là biết ngay rồi.

Dù sao cũng cảm ơn trời , vì cuối cùng cũng có người làm rung động trái tim anh hai.

Tuy người đó hơi ngốc , nhưng không sao chinh phục được trái tim sắt đá , lạnh băng vô cảm kia ... Thì đó là người phụ nữ giỏi nhất thế giới .

Nghĩ lại , họ lại thấy tiếc cho Kỷ Liên ... một cô gái hoàn mỹ , nhưng lại đi yêu nhầm người , hại người không nên hại .. Để giờ đây thân tàn ma dại , suốt cuộc đời sau này sẽ phải sống trong ngục tối , sống không được mà chết cũng không xong ... Giờ có hối hận thì cũng đã quá muộn rồi.

Rồi còn bị thay một loạt nhân sự trong biệt thự nữa chứ , toàn là những người Anh Hai tin tưởng ... Chắc Anh Hai buồn và thất vọng lắm.

Nhưng mà ... Đứng giữa Kỷ Liên và phu nhân kẻ ra cũng khó chọn lựa thật.

Ngay cả anh Phòng Phong cũng bị dính vào vụ này.

May là mình đến sau.

Không ngờ phu nhân có địa vị lớn trong lòng Anh Hai như vậy.

....

Thức ăn thượng hạng được dọn ra đầy bàn mà Thảo Quyết Minh chỉ hờ hững nhìn , rồi hết bữa môi lại lờm ngợm , sau đó quay mặt đi không thèm nhìn

nữa.

Bạch Bối Phong thấy vậy thì ngạc nhiên lắm, cô vợ ham ăn của anh từ khi nào lại đi hờ hững với đồ ăn thế này.

Thấy vậy anh thắc mắc dịu dàng hỏi.

- Vợ yêu không thích mấy món này à?
- Không thích!
- Nhưng đây chẳng phải là những thứ em luôn thích ăn đó sao?
- Giờ không thích nữa rồi!
- Vậy giờ em muốn ăn gì?
- Khoai lang nướng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77

BẠCH BỐI PHONG nghe cô vợ nhõng nhẽo của mình thốt lên một từ mới lạ.

Anh khẽ nhíu mày suy ngẫm một lát, rồi tò mò hỏi

- Khoai lang nướng là thứ gì hả em?

Nghe anh hỏi vậy, cô chỉ biết tròn mắt lên nhìn anh nghi ngờ.

- Anh là người từ trên trời rơi xuống à?

Khoai lang nướng mà cũng không biết...

Ngốc thì ngốc vừa vừa thôi chứ!

- Nhưng quả thật đây là lần đầu tiên anh nghe!
- Tôi không cần biết! Mau mang khoai lang nướng về đây cho tôi!

Nhanh lên!

Tôi muốn ăn... Tôi muốn ăn... Huhuhu

Thấy cô bắt đầu khóc toáng lên làm loạn, anh bèn vội vàng dỗ dành,

rồi quay ra nói với mấy kẻ hóng chuyện gần đấy

- Còn đứng đó làm gì? Người nào biết khoai lang nướng là thứ gì... Thì mua đi tìm về cho phu nhân.

Nhang lên

- Dạ... Dạ...

Bọn họ thấy anh nói vậy thì vội vàng vâng dạ.

Rồi nhanh nhẹn rủ nhau chuồn hết.

THẢO QUYẾT MINH thấy vậy thì vội gọi theo

- Mua cả Đậu Tây nữa nhé!

- Quyết Minh ! Dạo này em thay đổi khẩu vị à?

Sao thích toàn những thứ..?

- Kệ người ta!

Anh thấy cô như vậy... Thì cũng không tiện đòi co với cô nữa .

Bèn quay sang việc khác quan trọng hơn

- Trong thời gian chờ đợi.

Em ăn một chút gì trước nhé!

- Không ăn!

- Ngoan ! Sao lại thế?

Phải ăn một chút chứ?

ra sức dỗ dành

- Đã bảo không muốn ăn rồi mà!

Sao nói nhiều thế!

- Tại anh lo cho em mà!

Em ăn một chút cho anh vui nhé!

Một chút thôi cũng được!

Thấy cô dạo này sút cân nhiều quá , lại lười biếng không muốn ăn , khiến anh lo lắm.

Cứ đà này lỡ đâu vài tháng nữa trở thành cái xác khô thì anh xót lắm.

Lại còn muốn ăn toàn thứ linh tinh.

Anh đang sợ là từ khi cô bị bắt cóc , suốt nửa thì bị cá nuốt sống... Hoảng loạn đến tột đỉnh... Dẫn đến dây thần kinh bị chèn ép , máu đưa lên não kém... Gây nên đầu óc có vấn đề không bình thường...

Cứ cái đà này không khéo có ngày anh mất vợ bao giờ không biết...

Không được ! Nhất định phải bắt cô đi khám cho bằng được.

Quyết Minh thấy Bối Phong nói vậy thì cũng mềm lòng .

Cô chán chừ rồi cũng gật đầu

- Vậy... Em ăn một chút thôi nhé!

- Được... Được... Miễn chịu ăn là được rồi.

Thấy cô đồng ý ăn anh vui lắm.

Thấy con cá hấp to nằm giữa bàn bốc nghi ngút khói , mùi thơm lừng.

Anh bèn lấy miếng ngon nhất đút cho cô

- Vợ há miệng ra ăn cá nào?

Thấy anh dí sát miếng cá đến miệng mình , mà cô lại ngửi thấy mùi kinh kinh ... Bèn định hít hít ngửi ngửi miếng cá .

Nhưng khi chuẩn bị ngửi , thì anh lại hồi thức

- Vợ ăn đi vợ !

Anh mời tay quá rồi!

Cá này rất ngon đó!

Thấy anh nói vậy , cho dù vẫn còn nghi ngờ , nhưng cô vẫn quyết định tin tưởng anh...

Há miệng để anh nuốt cho...

Thấy cô đã đồng ý , anh vui vẻ nuốt miếng cá vào trong miệng cô , rồi phè một cái , đưa tay lên lau mồ hôi... Đút com mà cứ như ép cung... Một thật.

Chỉ có điều... Miếng cá vừa đưa vào miệng , là mặt cô vừa nhai vừa nhăn nhó méo mó... Được 30 giây cô vội bịt chặt lấy miệng... Vội đẩy anh ra , rồi ù té chạy vào nhà vệ sinh... Không kịp đóng cửa cô đã vội nôn ọe không ngừng.

Thấy cô tự nhiên như vậy , anh cũng đâm ra lo lắng , vội chạy theo cô vào trong nhà vệ sinh.

Vừa vào đến nơi đã thấy cô nôn ọe không ngừng... Anh lo lắng vội đi lại vỗ lưng , vuốt ngực cho cô , rồi ngạc nhiên lo lắng hỏi han

- Quyết Minh em sao thế?

Sao tự nhiên lại nôn ọe thế này.

Hay là cá có xương lên em bị hóc .

Anh xin lỗi ! Anh vô ý quá!

Đau lắm không em...!

Đang nôn mửa sắp chết , còn bị anh lái nhái điếc hết tai , cô tức mà không làm sao được .

Uất ức , tức giận dồn nén , khiến răng ken két

- Ọe... IM NGAY CHO TÔI... Ọe... ọe... ọe...

Thấy cô phát cáu ,anh cũng không dám hỏi han gì nữa , đành đứng nhìn cô khổ sở nôn ọe.

Nhưng mà cô nôn mãi mà không ngừng , khiến anh đâm ra phát lo , bao nhiêu mặt xanh mặt vàng chui ra hết.

Thấy cô run rẩy đứng không vững , anh vội lo lắng ôm chặt lấy cô , để cô dựa hẳn vào người mình.

Nếu biết trước cô ăn cá mà khổ sở thế này , thì có đánh chết anh cũng không cho cô ăn.

Nhưng rõ ràng thảng trước cô vẫn ăn cá bình thường... Sao bây giờ tự nhiên lại?... Hay là cá có độc...

Nhưng mà cũng không đúng , anh cũng ăn mà có sao đâu.

Thấy cô sau khi nôn xong thì gục đầu vào vai anh thở hổn hển , anh xót và thương cô lắm.

Vội lấy khăn cho vào nước ấm rồi lau sạch miệng và mặt cho cô.

Sau đó dịu dàng nâng niu bế cô ra vào ghế sofa , đặt cô nhẹ nhàng trong lòng mình.

- Một lát phải không?

- *gật gật*

- Nhưng trước đây em có bao giờ như vậy không?

- Lắc

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78

BẠCH BỐI PHONG nhìn THẢO QUYẾT MINH nôn đến chân tay run rẩy , cơ thể vô lực , nước mắt không tự chủ mà trào ra ... Anh xót lắm

Ôm cô trong lòng , không ngừng vuốt ngực để cô dễ thở.,

một lát sau thấy cô hơi thở đã đều đều trở lại , tuy khuôn mặt vẫn nhẵn nhó bí xị đầy mệt mỏi , nhưng cũng có phần tỉnh táo hơn thì quan tâm hỏi

- vợ yêu Mệt lắm đúng không?

- *gật gật*

- Nhưng rõ ràng mới đây thôi... Em còn rất thích ăn cá mà?

- Hức hức ... Sao em biết được!

Khó ăn quá à!

- Khó ăn á?

Anh thấy mùi vị vẫn rất thơm ngon như trước mà

- *lắc lắc đầu* Thơm ngon đâu chẳng thấy!

Chỉ thấy kinh tởm đến phát buồn nôn thôi.

- Sao tự nhiên lại thế?

- Thì dạo này em vẫn thế mà!

- Dạo này????

- Từ lúc anh bị thương đó!

Em thêm ngủ , không muốn ăn.

- Sao lại thế???

- Chắc tại hồi đó ngủ vượt qua bữa ăn.

Đến khi tỉnh dậy ... Chẳng còn gì để ăn nữa rồi... Nên đành ôm bụng ngủ tiếp

- Nhà này mà thiếu đồ ăn sao?

- Chắc Kỷ Liên... Thôi Không nhắc đến cô ta nữa... Em không thích cô ta chút nào cả... Toàn bắt nạt em thôi...

Nói đến đây bỗng nhiên cô thấy tâm trạng buồn kinh khủng.

Chuyện đó đã qua đi sao cô vẫn thấy lo lắng vô cùng.

Nếu chẳng may sau này anh lại bị thương nữa , rồi lại một Kỷ Liên nữa xuất hiện , thử hỏi cô biết làm sao đây???

Không do dự cô liền vòng tay ôm nhẹ lấy eo anh . Thử thì nói ra những suy nghĩ , lo lắng trong lòng mình

- Anh phải hứa với em ... Sau này cho dù thế nào đi nữa... Cũng không được để mình bị thương thêm một lần nào nữa... Anh có biết thấy anh bị thương em đau lòng lắm!!

Phải hứa với em... Sẽ luôn bên em... Không được rời xa em... Không được để em một mình và đừng làm nước mắt em rơi anh nhé!!

Thời gian không có anh ở bên đã đủ làm em ngã quỵ và sụp đổ... Nên xin anh đừng bao giờ như vậy một lần nữa nhé!

Nghe những lời nói thổn thức của cô.

Anh mới giật mình nhận ra... Anh đã vô tình làm đau lòng vợ rồi.

Đã làm một cô gái ngây thơ , trong sáng , vô lo vô nghĩ phải ra phiền buồn khổ thế này!

Anh sai rồi! Sao anh quên không nhớ ra vợ anh vẫn rất còn yếu đuối , mỏng manh , sao chịu nổi một cơn sóng nào chứ!!

Khẽ ôm chặt cô vào lòng , anh nghẹn ngào xót xa nói

- Anh xin lỗi!

Anh sai rồi!

Anh hứa! Kiếp này , kiếp sau , và kiếp kiếp sau nữa , cho dù có luân hồi chuyển kiếp ngàn vạn năm nữa... Cũng Sẽ không bao giờ để em phải bơ vơ mình đâu!...

- ...Phụt... Hihi... Không ngờ một tên tàn bạo vô nhân đạo như anh mà cũng biết... Thề non hẹn biển cơ đấy... Sến quá... Hahaha

{vô duyên đến thế là cùng}

- Vậy em không thích nghe thì thôi ! Để anh rút lại câu nói đó!

- Không được rút *vội dùng ngón tay trỏ đặt lên môi anh*

Bắt quá... Em thích...

Thôi được rồi ! Vì lời hứa chân thành của anh ... Em tạm thời sẽ tha tội cho anh... Nếu lần sau mà tái phạm , thì sẽ bị... Xử trăm

- Ừm ! Cảm ơn bà xã!

Thấy cô có vẻ đã tỉnh táo hơn , nói cười được rồi.

Anh lại vui vẻ quan tâm hỏi

- Em đã thấy khỏe hơn nhiều chưa???

Thấy anh nói vậy , cô mới sực nhớ ra một điều vô cùng quan trọng.

Bèn mặt mũi nhăn nhó , méo mó , méo máo , mắt sưng nước thều thào

- Hức hức ... Đói~ Khoai lang của em đâu?

Cà đâu tây nữa hức hức

- “Ồi trời”

Ngoan ! Chắc giờ này bọn họ sắp về rồi!

Tại em bắt tìm thứ khó quá!

Nên bọn họ hơi mất thời gian.

- Hức hức... Không biết đâu...

mắt sáng rỡ Hay anh cho em uống nước ép dâu tây trước nhá!

- Không được!

Mới sáng sớm chưa ăn gì !

Uống thứ đó vào đau dạ dày đó?

(vừa nói anh vừa ngó ra cửa .

Rồi liếc mắt cho tên đàn em gọi họ về.

Cứ đà này nát nữa tai anh sẽ ù , áo anh sẽ ướt nước mắt mắt .

Chỉ tội cho cái áo sơ mi trắng muốt phẳng lì , cứ khi nào gần cô mà nhăn nhúm toàn nước mắt nước mũi)

- Hức hức... Chồng không thương vợ... Hức hức

(kéo mạnh vạt áo trong quần anh ra rồi cho lên lau mũi)

- Có khăn tay đây nè!

Sao lại lau vào đó nữa rồi!

- Ư' thích ! ÁO ANH THƠM HƠN ! Hức

- Hay em ăn tạm thứ gì đó nhé!

”cẩn thận , dè chừng)

- Oaoaoa . Anh lại muốn tôi nôn đến chết đi sống lại như vừa này thế à?

Đồ độc ác , đồ vô nhân tính , đồ vô tâm , đồ....

- CÒN ĐÚNG ĐÓ À!

ĐIỀU ĐỘNG TẤT CẢ ANH EM TRONG BANG...TÌM CHO BẢNG ĐƯỢC KHOAI LANG NƯỚNG VỀ ĐÂY NGAY CHO TÔI!

AI TÌM ĐƯỢC TRƯỚC SẼ CÓ THƯỜNG.

Như thế đã vừa lòng em chưa

- gật gật

Ngay sau đó thì có tiếng ồn ào chạy vào

...là những người vừa được phái đi tìm khoai lang... Họ vác theo một bao tải lớn kê lệ bước vào

- Ông chủ!

- Sao bây giờ các người mới chịu vác xác trở về hả???

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79

BỌN họ vừa mở hôi nhể nhại bước vào đã bị anh mắng cho một trận, khiến ai cũng co ro rúm ró trông đến tội.

Trong khi đó Quyết Minh nhìn chăm chăm vào cái bao to lớn kia nuốt nước bọt không ngừng.

Đôi mắt háu đói thèm khát khiến cô nghĩ rằng mình có thể ăn hết được cái bao tải kia.

Thấy anh vẫn hằm hè làm mất thời gian, cô bèn lay tay anh rên rỉ

- Em đói~

Như nhớ ra vấn đề quan trọng, anh lạnh lùng quát lớn

- Còn đứng đó làm gì? Mau bỏ Khoai Lang ra đây?

- Dạ!

Một lời như mở tấm lòng , họ liền cởi dây buộc đầu ra.. Rồi sau đó cầm lấy đít bao đổ thẳng hết ra ngoài

... Rào , rầm , rào... Khoai tây , khoai sọ , sắn , củ từ , cà rốt , su hào , bắp cải , củ cải ... Lao ra lăn nông nốc trên mặt sàn ... Khiến mọi người há hốc miệng nhìn... Choáng váng...

Sao khoai lang lại nhiều màu sắc và hình thù đa dạng thế nào?

Nhưng Quyết Minh sau mở to mắt cố gắng nhìn cho thật kỹ thì... Oà lên khóc ầm ỹ

- Oaoaoa... Sao không có khoai lang vậy?

Oaoaoa... Không biết đâu ta muốn ăn khoai lang cơ... Không thèm mấy thứ kia đâu... Huhuhu.

- Cái gì?

Nghe thấy tiếng khóc của cô anh hơi ngỡ ngàng, trong cái đồng to bụi giữa sân kia, hình như là...

- Hức hức hức. Ở đó không có khoai lang.

Em muốn ăn khoai lang cơ.

- Không có!

Khuôn mặt anh thoáng chốc chuyển sang lạnh lùng tức giận

- Các người mang mấy thứ của nợ gì về đây!

Bọn họ nghe âm thanh trầm lãnh của anh.

Thì ai lấy đầu run rẩy lo cho số phận của mình.

Họ có biết Khoai Lang là thứ gì đâu, vì để chắc ăn ra chợ thứ gì họ cũng mua, cứ ai bảo đó là khoai là mua hết.

Đấy còn chưa nói thời gian hạn hẹp, làm gì có thời gian đi điều tra xem hình dạng Khoai Lang nó như thế nào.

Bình thường công việc của họ là đánh nhau, thanh trừ bang phái, tranh dành địa bàn... Vậy mà tự nhiên lại đi bắt họ làm nội chợ, mua cái thứ mà họ chưa bao giờ biết đến trong thời gian ngắn, tra ông GG cũng chưa ra... thì có mà thách đố nhau mà.

Đen cho bọn họ nữa là... Dở dàng đã dùng đến phong trào... mua nhầm còn hơn bỏ sót... Vậy mà sao vẫn sót thứ quan trọng nhất hả trời???

Lần này thì to chuyện rồi, chết thật rồi!

Không khéo bị đẩy ra giữa Thái Bình Dương câu cá tắm nắng thì chết!

- Dạ... Dạ... Ông chủ...

- AAAAAAAAAA

tiếng hét THẢO QUYẾT MINH khiến mọi người giật mình.

Cô vội đẩy anh ra, chui ra khỏi người anh, rồi hí hửng chạy đến đồng củ hỗn độn kia bôi bôi.

1 lát sau cô sung sướng cầm trên tay 1 củ rất mập và hơi vàng nghệ... Vui vẻ reo hò

- Anh ơi em tìm thấy rồi!

Hahaha. Cuối cùng em tìm thấy rồi... hahaha

Nhưng mà *xụ mặt xuống* Nó vẫn còn sống, sao ăn được chứ!

- Ai cầm củ khoai đó đi nướng đi!

Thấy cô vui anh cũng vui lây, tạm thời tha cho bọn kia.

- Thôi khỏi!

Đề em nướng cũng được.

- Ủ! Vậy ai vào phụ giúp phu nhân đi!

- Thế anh không vào nướng cùng em à!

- Ủh! Anh hơi mệt! Để anh nghỉ một chút rồi xong anh vào.

- Ủ thế cũng được.

Em vào trước đây!

Nhìn dáng cô đi khuất vào trong bếp , lúc này anh mới thờ phào nhẹ nhõm.

Chắc nghe cô khóc lóc thêm tý nữa anh điên mất.

Nằm dựa hẳn lưng vào ghế sofa nhắm mắt tĩnh dưỡng nghỉ ngơi.

Không gian chìm vào yên tĩnh... Nhưng tiếng xì xầm nói chuyện lại không ngừng lọt vào tai anh

- Cậu có thấy phu nhân biểu hiện rất lạ không?

- Lạ gì?

- Cứ như là đang ăn giờ đó.

Thèm khoai đến mức độ không ăn không chịu nổi đó.

- Nhưng mà...

- Còn nhìn thấy đồ ăn là cũng sợ nhé!

Ăn có miếng cá mà bị nôn oẹ không ngừng như vậy... Chắc chắn là có vấn đề.

- chắc là cô ấy bị rối loạn tiêu hóa nên mới bị nôn như vậy!

- Thế còn thèm ăn thì liên quan đến rối loạn tiêu hóa.

- Ý cậu là...

- Mình nghĩ là thế.

Tại thấy phu nhân cũng rất xanh xao.

- Gầy thì phải xanh chứ?

- Cậu thật là!

Cậu không tin mình chứ gì?

Trên tivi có mấy bà bầu chẳng phải ghen y hệt thế sao?

- Thôi cậu đừng có đoán mò.

Muốn biết phụ nữ có thai thật không ?

Quan trọng nhất là?

- Là gì?

- Xem phu nhân tháng này đã thấy chưa là biết ngay.

- Nhưng chúng ta mới đến làm sao mà biết được.

Chẳng lẽ đi hỏi phu nhân?

- Cậu đừng có mà dờ hoi.

Nếu phu nhân có em bé thật thì... Sớm muộn gì chúng ta cũng biết.

Thôi làm việc đi , quan tâm toàn việc không phải của mình.

- Nhưng phu nhân ngốc như vậy? Không biết có phát hiện ra mình có thai không?

Còn Ông chủ lúc nào cũng bận tối mắt với công việc, lại chẳng bao giờ tiếp xúc với phụ nữ...Liệu có phát hiện ra không?

- Ôi trời!Đến khi cái bụng to ra không biết cũng phải biết..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80

BẠCH BỐI PHONG nghe người làm nói vậy anh khẽ nhủ mày.

Có thai ?

Ai có thai cơ?

Hình như là..?

Nghĩ đến đây anh đang nằm nhắm mắt , bỗng đột nhiên giật phắt dậy mắt mở to vì bao cảm xúc hỗn độn.

Khuôn mặt anh thoáng chốc chuyển sang lạnh lùng , rồi quắc mắt về phía hai người kia?

- Lại đây!

Hai người thấy anh như vậy thì run rẩy , sợ hãi đùn đẩy nhau đi đến

- Ông chủ!

- Hai người vừa nói với nhau cái gì ?

- Dạ... Dạ...

toát mồ hôi , run cầm cập

- Phu nhân... Có đúng là như vậy không?

- Cái này... Cái này...

- NÓI!

(lạnh lùng quát lớn)

- Dạ... Dạ... Theo Chúng tôi nghĩ thì... Phu nhân... Đang mang thai.

Nhưng để chắc chắn ... Thì lên đến bệnh viện khám...

- Hừ!

Anh hừ một tiếng , rồi đứng phắt dậy , con người cao ngạo lạnh lùng bước đi ... Khi đi được vài bước trên khuôn mặt điều khắc lạnh lùng khẽ nở nụ cười.

Bạch Bối Phong không nói không rằng bước thẳng một mạch vào phòng bếp...

Điều đó khiến cho bao nhiêu người thở phào nhẹ nhõm vì... Thoát tội.

5 phút sau đó nơi đó không một bóng người... Chả đợi gì ở lại để bị ngấm trúng cả.

Thảo Quyết Minh đang hí hoáy với củ khoai của mình.

Thì... Bỗng nhiên có một vòng tay ôm chầm lấy cô từ phía sau .

Bàn tay đó xoa xoa khắp bụng cô.

Rồi một giọng nói dịu dàng thủ thi bên tai.

- Em nướng sắp xong chưa?

- Có ý gì đây?

Anh hỏi thế làm gì?

Có mỗi một củ thôi... Không cho anh ăn cùng được đâu?

- Yên tâm đi! Anh không ăn đâu!

”Xoa xoa bụng”

- Aish. Đừng xoa nữa... Buồn!

Hôm nay anh bị dờ chứng à?

- Ủm! Cứ coi vậy đi! Dờ chứng cũng không sao?

Thấy anh nói năng lạ vậy, cô bèn xoay mặt nhìn anh chăm chăm, rồi đưa bàn tay đen xì lên sờ vào trán anh.

Sau đó quay mặt đi suy nghĩ, cuối cùng Lắc đầu làm bằm

- Không sốt! Chắc là do biến chứng của bị thương.

Nghe cô nói vậy anh ngẩn hết mặt lại, nhưng vẫn mỉm cười tươi tỉnh khi nghĩ đến việc khác.

- Đạo này em thấy trong người thế nào?

- Mệt mỏi... Chán...

Anh à! Hay mình đi chơi đi!

Lần trước cưới đã được đi hưởng tuần trăng mật đâu!

- vậy đề tỳ nữa đến bệnh viện khám đã.

Kết quả thế nào rồi tính sau!

- Ồ! Cũng đúng!

Cũng phải xem sức khỏe anh đã tốt hẳn chưa thì mới đi được đúng không?

gật gù ra vẻ hiểu chuyện

- Không! ANH ĐƯA EM ĐI KHÁM!

- Ồ! Nhưng em có làm sao đâu mà khám!

- Thế đạo này em thấy khó chịu trong người không?

- ”gật gù” Hơi hơi.

Hay khó chịu bức bối trong người.

Thèm ngủ sợ ăn, vừa nãy em còn bị nôn đó... hức hức.

(được thế làm nũng, nhõng nhẽo luôn)

- Ủ! Anh biết rồi!

Anh thương em lắm!

Ngoan! Đừng khóc nữa nào!

- Hức hức.

- À! Hình như tháng này em bị trễ...

- Sao anh biết?

- Thì hôm qua...

- Ồ ha! Nói mới nhớ hình như qua mấy ngày rồi!

Ôi may quá không bị thì đỡ bị đau bụng!

Nhưng mà... Hức hức... Sao mấy hôm nay em đau bụng quá à!

Bây giờ cũng đang đau nè... Huhuhu.

- ĐAU BỤNG!

- Gật gật. Hức hức.

Thấy cô như vậy khiến anh càng thêm lo, suýt chút nữa là bóp nát... Củ khoai trên tay cô.

Không suy nghĩ anh xoay người cô đối diện với mặt mình, rồi ngồi sụp xuống, vén áo cô lên, rồi quan sát sờ mó, vừa xoa xoa anh vừa lo lắng hỏi

- Em bị đau lâu chưa?

Đau như thế nào?

Có đau nhiều lắm không?

Có thấy...

Thấy anh lo lắng quan tâm đến mình như vậy, tính nhõng nhẽo càng nổi lên

- Hức. Đau từ lúc anh hôn mê ở nhà đó.

Lúc đó họ không cho em vào thăm anh... Em giận họ lắm... Thế là đau bụng cho đến giờ luôn.

- Bây giờ còn đau nhiều không?

- Gật gật

Thấy cô nói vậy anh đâm ra lo lắng nhiều hơn.

Anh đứng phắt dậy kéo tay cô ra ngoài

- Anh đưa em đến bệnh viện khám!

- Bỏ tay ra! Người ta đang nướng khoai mà!

- Để đó cho bọn kia làm!

Đi bệnh viện về rồi ăn!

- Không muốn! Khoai sắp chín rồi em muốn ăn khoai!

- Khoai khoai cái gì mà sao?

Em ham ăn vừa thôi?

Không ăn khoai không chết được!

Nói cô không nghe, vì lo lắng anh mới bức mình mắng cô... Nhưng anh đâu biết rằng thời gian này cô vô cùng nhạy cảm và dễ xúc động... Cô cũng sờ nhìn anh choáng váng... Lần này thì cô khóc thật rồi, cô giận rồi đấy, đồ ích kỷ, mấy ngày nay cô cố ăn được gì lên hôn đầu, thèm ăn mỗi củ khoai cũng không cho...

- Tôi không đi đâu hết!

Bỏ tôi ra! Anh có quyền gì mà cấm tôi!

Tôi ăn cái gì mà anh nói tôi ham ăn!

Tôi không muốn đi ! Bỏ tôi ra!

- ĂN KHOAI THÌ LÚC NÀO CHẲNG ĐƯỢC!

BÂY GIỜ VIỆC KHÁM BỆNH CHO EM QUAN TRỌNG HƠN!

- Tôi muốn ăn khoai!

Anh vô có tức hiệp người quá đáng!

- Nếu em còn không nghe lời!

Tôi sẽ giã nát củ khoai đó đấy!

- Tôi thách anh!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81

THẢO QUYẾT MINH tức đến bốc hỏa trợn mắt nhìn anh.

Dám nói giã khoai của cô, độc ác muốn phá hoại đi thức ăn của cô...Anh đúng là đồ ác quỷ mà.

- Tôi nói rồi!

Đến bệnh viện rồi về nhà tha hồ ăn.

Tôi có bắt em phải chết đói chết khát không?

- Sao tự nhiên anh cứ bắt tôi đi bệnh viện vậy ,đã bảo không muốn đi rồi mà.

- Đi để kiểm tra sức khỏe cho em !

Đừng bướng nữa!

Dạo này em cũng thấy trong người có vấn đề đó thôi !

Ngoan nghe lời anh đi!

- Thôi được rồi!

Tôi đồng ý đến bệnh viện với anh... Nhưng với một điều kiện!

- Được! Em nói đi!

- Để tôi ăn hết củ khoai đã!

-.....

Thấy cô như vậy , anh cũng không muốn làm cô giận , nên đành chiều theo ý cô... Ăn xong rồi mới đi.

Thế nên mới có chuyện trên bàn ăn... Có một cô gái đang cầm củ khoai đen xì nhai ngấu nghiến , cô ăn vội ăn vàng như nạn đói năm 45 nhìn trông đến tội... Khiến cho khuôn mặt trắng hồng giờ chuyển sang nhợt nhạt.

Anh nhìn mà chỉ biết lắc đầu chán nản , anh để cô chết đói thế này bao giờ đâu mà ...

- Em ăn từ từ thôi!

Không ai tranh ăn với em đâu mà sợ!

- Kệ tôi ! Anh có biết tôi thèm nó mấy ngày rồi không?

Ngủ cũng mơ đến khoai , tỉnh cũng chỉ nghĩ đến... Rộp...rộp...

- Ấy đừng ăn vỏ!

- Hết ruột rồi phải ăn vỏ cho đỡ thèm !

- Nhưng cái thứ cháy đen đó làm sao ăn được!

Em ăn vào không tốt cho sức khỏe đâu!

- Nhưng mà tôi muốn ăn!

Tuy hơi đắng một chút , nhưng có vị khoai...nhoàm...nhoàm...rộp...rộp...

- Em... Em thật là!

Anh cho người đi tìm khoai về cho em rồi.

Tỷ nữa về tha hồ ăn.

Cái thứ kia vất đi thôi bản như vậy mất vệ sinh lắm.

- Kệ tôi!

Mà chắc gì họ đã tìm ra.

Hay là lại vác về một bao hỗn độn như vừa rồi.

Đám đó nhà mình ăn được cả tuần đấy!

- Lên Google tra cứu rồi , yên tâm không nhầm đâu .

- Ồ ha! Nói cũng đúng!

Ăn xong khoai rồi!

Thế dâu tây của tôi đâu!

- Lại muốn ăn dâu nữa?

- Gật gật

- Nhưng mà hình như mùa này không phải là... Mùa dâu thì phải.

- Ồ ! Thì sao?

- Thì sẽ không có đâu!

- Thật không?

- Thật!

- Vậy... Tôi muốn ăn xoài xanh

- Em...em... Đến bệnh viện khám xem thế nào... Rồi muốn ăn gì thì ăn!

- Thế bắt buộc phải đến bệnh viện à?

- Ừ

- Không đến không được à?

- Ừ

- Thôi được rồi!

Nè chồng lắm đấy!

Đợi em một chút để em chỉnh trang lại sắc đẹp cái đã.

Nói xong , như nhanh như cắt phi thẳng lên lầu.

Anh thấy vậy lo lắng vội vàng gọi với theo

- Không được chạy !

Đi chậm thôi! Trời ơi!

Nguy hiểm lắm!

.....

1 tiếng sau hai vợ chồng có mặt tại một bệnh viện lớn.

Cô thích thú nhìn ngược ngó xuôi

- wa ! Bệnh viện này lớn quá ta !

Đẹp thật đó!

- Bệnh viện này do nhà mình đầu thầu xây dựng đó!

- Thế anh làm chức gì ở đây?

- Chủ tịch

- Thế tại sao mấy người vệ sĩ kia lại đùn đẩy người ta thế kia?

- Dẹp loạn!

- Sao phải dẹp loạn!

Toàn là người bệnh thôi mà!

- Em quên là khi chúng ta vào đây đã có người suýt va vào em à?

Vừa bước vào bệnh viện , người ra vào đã vô cùng tấp nập .

Mà cô thì đi đứng có được đoàng hoàng như người ta đâu... Hết nhìn ngang lướt dọc nhảy nhót tung bồng , đi khám bệnh mà cứ như là đi xem lễ hội đó.

Bao nhiêu lần anh đã phải ôm thật chặt mà cô cứ giãy ra cho bằng được.

Cho đến khi có một người vì chạy vội lên suýt đâm vào cô , may là anh kịp sút hấn ra ngoài không thì...

Vì đảm bảo an toàn cho cô , anh bèn sai bọn vệ sĩ cản đường tất cả , không cho phép ai đến gần cô trong phạm vi 300 m.

- Vậy bây giờ mình đi đâu?

- Tới phòng khám đặc biệt.

Sẽ đích thân viện trưởng đến khám cho em!

- Chắc em không bị sao đâu!

Không cần phức tạp vậy đâu!

- Nhưng anh cho người gọi ông ta xuống rồi!

- Anh cứ làm như em bị ung thư sắp chết đến nơi đó!

- Chuyện này quan trọng không kém gì ung thư đâu!

Mong sao sẽ là tin vui.

- Tin vui?

- Ủm ! Bây giờ em thích nhất điều gì?

- Ăn , ngủ

- .....

PHÒNG KHÁM

vừa bước đến cửa thì có 1 người trung niên mỉm cười chạy ra cúi chào 2 người

- Chủ tịch , Phu Nhân

mời hai vị vào trong.

anh thấy ông ta cũng chỉ gật nhẹ đầu chào lại, khuôn mặt vẫn lạnh lùng vô cảm.

-Hôm nay tôi đưa phu nhân đến là để ông khám bệnh cho cô ấy!

-Phu nhân bị làm sao đấy ạ?

Sau khi nghe vị phu nhân kể về bệnh tình mình một cách thờ ngây hờn nhiên... Ông ta khẽ mỉm cười nhìn cả hai rồi lôi ra một số giấy tờ xét nghiệm.

- Phu nhân trước hết chúng ta sẽ làm xét nghiệm máu và nước tiểu trước nhé!

- Vâng!

Quyết Minh khá quý ông này , vì ông ta rất hoà nhã , tận tình lại khiêm nhường nữa.

nên ông ta bảo sao thì cô nghe vậy. Nhưng...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82

Nhưng khi vị bác sĩ vừa đưa mũi tiêm ra , thì Thảo Quyết Minh sợ đến tái mặt , hai mắt tròn tròn nhìn chăm chăm vào đó như kẻ thù.

Cô khẽ run rẩy , sợ hãi chỉ vào nó

- Cái đó... Cái đó...

- À ! Phu nhân bỏ tay ra đây! Để tôi lấy máu làm xét nghiệm nào!

Quyết Minh ù ù cạc cạc không hiểu gì?

Nhưng nói đến lấy máu là tâm hồn cô du dương đến tận nơi nào mất rồi!

- Đau lắm ! Tôi không muốn lấy máu đâu!

Cô sợ lắm, ngày xưa có đúng 1 lần duy nhất cô bị lấy... Không hiểu có phải như người ta nói mạch máu chìm quá lên mới khó lấy không , mà chọc đến lát tay , đau kinh khủng mới lấy được...

Cho nên bây giờ cô sợ lắm , không muốn bị đau nữa đâu.

- Phu nhân yên tâm đi ! Tôi sẽ cố gắng thật nhẹ nhàng , cẩn thận.

Chỉ như con kiến cắn thôi!

Không sao đâu!

- Không ! Không!

Cô lắc đầu không ngừng đầy sợ hãi , rồi quay sang run rẩy ôm lấy cánh tay anh mếu máo

- Anh ! Em không muốn lấy máu gì đó đâu! Sợ lắm!

Đau lắm! Hức hức

- Không được !

Phải lấy máu mới khám ra bệnh chứ!

Em chịu khó một chút đi ! Đừng nhõng nhẽo nữa!

Ra đáng phu nhân một chút đi!

Vì có người ngoài , nên anh không tiện ôm hôn , đỡ dành cô.

Mà chỉ dám vuốt tóc , khuyên bảo thôi !

(khổ ngại mất uy phong đó mà)

cô thấy anh chỉ ngồi yên đã thế còn không bênh cô ,

còn muốn cô bị lấy máu , thì đâm ra hờn giận , trách móc

- Em không làm đâu!

Anh tặc lắm!

Anh có biết đau lắm không !

Sao anh lại ép em!

Em không muốn!

Thôi không khám bệnh nữa , chúng ta về đi anh , về đi anh!

- Đã đến đây rồi , về về cái gì!

Em trẻ con vừa phải thôi !

Không lấy máu thì sao khám ra bệnh được!

- Không em không muốn!

Thấy hai vợ chồng , mỗi lấy máu thôi mà cũng Bất đồng.

Mà vị phu nhân này cũng lạ cơ... Đến khám bệnh thì ai mà chẳng phải lấy máu làm xét nghiệm , làm sao mà cứ phải...

- Chủ tịch có lấy máu cho phu nhân nữa không?

Quyết minh thấy vậy bèn thốt lên

- KHÔNG!

Cùng lúc đó anh cũng cất lời

- Cứ lấy đi! Không lấy thì kiểm tra thể nào được!

Tôi cũng muốn biết sức khỏe của phu nhân đạo này thể nào rồi!

CẢ hai cùng có ý kiến , nhưng ông ta cũng thừa biết mình lên theo ý kiến bên nào!

- Chủ tịch ! Vậy người giữ chặt tay cô ấy để tôi...

- Ừ được rồi!

Nói xong anh ôm cứng lấy cô , rồi dùng tay kèm chặt tay cô đặt xuống bàn

cô thấy vậy không ngừng giãy dụa , nhưng anh quá khỏe làm cô không thể nhúc nhích được.

Bèn dùng đến nước mắt khóc lóc cầu xin anh

- Huhuhu! Thả em ra đi mà!

Em không muốn bị lấy máu đâu ! Huhuhu

Anh anh ... không muốn đâu!

Em xin anh đấy ! Bỏ em ra đi mà!

Như phốt lò cô , anh quay sang vị bác sĩ lạnh lùng

- Ông làm đi!

Được lời như mệnh lệnh , ông ta liền ngay lập tức băng garô , rồi bôi cồn chống nhiễm khuẩn lên mạch máu ở khuỷu tay.

Mặc cho Quyết Minh khóc lóc lắc đầu đầy sợ sệt.

Thì kim tiêm vẫn được đâm vào người!

Đâm vào lần thứ nhất bị chệch không lấy được máu , ông ta bèn chỉnh sửa sang chỗ khác , nhưng vẫn không được.

Cảm giác đau buốt nhói lên đến tận não , khiến cô như tê cứng , cố gắng cắn chặt răng chịu đau , mà nước mắt không ngừng trào ra.

Phải 1 phút sau ông ta mới lấy ven thành công .

Khi cây kim tiêm được rút ra , cô cũng tức giận đẩy anh ra ngoài rồi úp mặt vào bàn khóc nức nở.

Cánh tay bị đau buốt thông xuống như tê liệt.

Cô giận anh lắm ! Sao cứ phải làm cô bị đau thì mới vui chứ , đáng ghét mà , chẳng ai thương cô cả đã nói là không muốn rồi , sao còn cứ ép cô.

Nhìn thấy cô ôm mặt khóc lóc đau đớn như vậy anh cũng xót lắm.

Nhất là lúc lấy máu mãi không được , lại thấy cô nhăn nhó cắn răng chịu đựng , anh biết lúc đó cô rất đau.

Bình thường cô đã nhất rất sợ đau rồi... Nhưng mà ai biết được ven của cô lại khó lấy như vậy.

Đầu tiên anh cứ nghĩ là cô làm nũng , gây rối cơ.

Viện trưởng thấy cô khóc lóc như vậy , ông đâm ra ái ngại , người gì mà...

Nhưng nhìn thấy khuôn mặt xót xa , đau lòng của bề trên.

Dù muốn hay không ông ta cũng cần phải xin lỗi và giải thích.

- Phu nhân tôi xin lỗi! Tại...

- Thôi tôi hiểu!

Như thế là xong chưa?

Anh biết ông ta muốn nói gì , thật ra anh cũng không muốn làm khó ông ta , ngay cả anh cũng sai trách gì được ông ta.

- Hức hức

- Dạ bây giờ phu nhân còn phải lấy nước tiểu để xét nghiệm nữa .

Anh thấy vậy , thì khẽ vuốt vuốt tóc cô thù thù

- Anh xin lỗi ! Em đỡ đau chưa

- Hức hức
- Anh đưa em đi lấy xét nghiệm làm nước tiểu nhé?
- Hức hức
- Anh xin lỗi ! Anh không cố ý làm em đau đâu mà!
- Anh thôi đi! ghét anh lắm!

Lúc nào cũng làm người ta đau!

Huhuhu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83

SAU khi làm một số xét nghiệm xong , 2 vợ chồng lại đứng đĩnh quay lại phòng khám đặc biệt.

Nói là đứng đĩnh vậy thôi , chứ tự nhiên mất một lượng máu nói lớn không phải là lớn , mà nhỏ cũng không phải nhỏ.

Quyết Minh mấy hôm sức khỏe lại sa sút cô thành ra choáng váng , hoa hết mắt mũi... Lúc đầu khi đi ra ngoài cô choáng đến suýt ngã , may là có anh ở sau đỡ kịp ... Lúc đó anh xót lắm , anh không ngờ cô lại yếu như vậy , mới mất chút máu là đã say như điều đồ rồi.

Cô thì giận anh lắm , làm cô đau , bây giờ người cô lại mệt vô cùng ... Cô không hiểu họ làm vậy là giúp cô hay giết cô đây...

Đã nói không muốn rồi lại còn ép , cô quyết giận không thêm nói chuyện với anh nữa , mặc anh luôn , thật quá đáng mà.

Ngồi trong phòng khám , không gian im ắng đến lạ thường.

Vị viện trưởng tập trung vào mấy tờ xét nghiệm vừa được đưa đến.

Quyết Minh thì đang giận và uất ức khi nhìn thấy hai người đáng ghét này , nên cô chỉ ngồi yên 1 chỗ tự kỷ

Bối Phong biết vợ giận mình , xin lỗi thế nào cô cũng không nghe.. Nên đành ngồi bên yên lặng chú ý quan tâm cô.

Sau khi hí hoay hết nhìn tờ xét nghiệm , rồi nhìn hai vợ chồng , nhìn thấy chán mắt thì ông ta mới mỉm cười cất lời

- Chúc mừng chủ tịch ! Phu nhân đã có tin vui rồi!

Nghe thấy tin như mình mong muốn , môi Bối Phong khẽ vẽ ra một nụ cười hoàn hảo.

Anh hạnh phúc nhìn sang Quyết Minh xem phản ứng của cô thế nào.

Trái với anh , trán cô nhăn lại , môi bĩu ra , cô căm ghét nhìn ông ta nói

- Đương nhiên đối với hai người thì vui rồi!

Được hành hạ tra tấn người khác sao không vui cho được!

Bây giờ thì xong chưa ? Tôi có thể về được chưa?

Nói xong cô đứng phắt dậy , dăm lấy sự đau đớn của cô làm niềm vui cho bọn họ... Thật quá đáng mà!

ÁÁÁÁÁÁÁÁ

do đứng dậy đột ngột , đầu óc cô bị choáng , lao đảo suýt ngã , anh thấy vậy vội ôm lấy cô lo lắng

- Quyết Minh em không sao chứ !

Sao tự nhiên lại yếu thế này!

Viện trưởng cô ấy làm sao thế?

- Do phu nhân đang bị thiếu máu!

Nay đột ngột lại bị mất máu... Nên cơ thể hẳn chưa lấy lại thăng bằng được!

- Bình thường tôi còn lấy nhiều hơn nhưng có sao đâu?

- Người khỏe mạnh bình thường thì không sao.

Nhưng người yếu, lại đang thiếu máu như phu nhân thì lại...

- Vậy truyền máu cho cô ấy là được đúng không?

- Vâng!

Nhưng nghe đến truyền là Quyết Minh lại giãy nảy lên

- Tôi chẳng sao cả.

Không muốn truyền gì hết !

Tôi muốn về nhà!

- Em đừng có bướng được không?

Em đang mang thai lại yếu như vậy, thì con sẽ phải làm sao?

- Tôi không cần biết mang thai gì hết !

Tôi không quan tâm! Tôi muốn về nhà!

- Em vừa nói gì thế?

Sắp làm mẹ người ta rồi sao lại vô trách nhiệm vậy hả?

- Anh nói linh tinh gì vậy?

Làm mẹ ả?

Tôi vẫn còn trẻ nhé!

Anh đừng có mà đổ oan, nhục mạ tôi.

- Em...em...

Nghe cô nói vậy, anh chẳng buồn nói nữa, lắc đầu chán nản quay sang vị viện trưởng.

Ông này mặt cũng đỏ ra vì... Choáng.

_ Cô ấy không muốn truyền máu.

Vậy có cách bổ xung máu nào khác không?

- Vậy thì uống kèm thuốc sắt vậy?

Bây giờ chúng ta sẽ đi siêu âm chứ!

- Ừm!

Nói rồi anh quay sang cô gái đang xụ mặt ngồi bên cạnh đỡ dành

- Quyết Minh ! Anh đưa em sang phòng siêu âm nhé!

- Nhưng sang đó làm gì?

Sao lâu được về thế?

Thấy cô thắc mắc , dường như cô vẫn chưa hề hiểu gì cả.

Anh bèn xoay người cô đối diện với mình , rồi nghiêm túc nói

- Quyết định em đang có thai đó!

Thấy cô vẫn ngu ngơ

- Có nghĩa là đang có con đó!

Mặt đàn thôi

- Có nghĩa là ở chỗ này này (xoa xoa bụng cô) có em bé đó!

Em hiểu chưa?

Nói xong anh hồi hộp chờ đợi câu trả lời của cô.

Chỉ thấy cô hết nhãn mặt rồi lại nhìn xuống bụng mình như đang trầm tư nghĩ gì đó!

Sau đó lại nhìn anh , rồi lại nhìn xuống bụng mình mặt thì thộn ra !

Cuối cùng sau khi điệp khúc đó lặp lại khá nhiều lần , cô mới rụt rè hỏi anh

- Mẹ bảo lấy chồng thì phải có em bé...

- Ừ đúng rồi!

- em bé là con của em với anh đúng không?

- Ừ ! Vợ giỏi lắm!

- Con ở trong bụng em là thuộc quyền sở hữu của em!

- Ừ ! Tạm thời là vậy!

Thấy anh nói vậy , cô cúi mặt xuống nhìn chăm chăm vào bụng mình như đang nói chuyện với nó

- Nhóc con ! Mi ở trong đó tốt nhất nằm im ngoan ngoãn cho ta nhờ!

Nói với thằng cha của nguoi rằng ... Anh ta mà bắt nạt ta nữa , ta sẽ đánh chết nguoi ... Ta đau một thì nguoi phải đau mười ... Hãy nhớ đó đừng có mơ bắt nạt được ta.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84

Nghe THẢO QUYẾT MINH lăm nhăm BẠCH BỐI PHONG tái hết mặt.

Cái gì vậy?Sao con chưa được sinh ra mà đã bị đe dọa rồi là sao?

Cái cô vợ trẻ con này!!!

- Em nói vậy sẽ làm con sợ đấy!

Không được nói linh tinh...

- Tôi nói thật chứ linh tính hồi nào!

Anh nghe rõ rồi đấy ! Nếu anh làm tôi giận thì đừng trách tôi độc ác ...

- Thôi ! Tôi biết rồi!

Bây giờ có cho vàng cũng chẳng ai dám làm em giận.

Nhưng mà em cũng phải ngoan ngoãn nghe lời , giữ gìn sức khỏe thật tốt đó nhé!

Vị viện trưởng thấy hai vợ chồng như vậy thì thoáng mỉm cười.

Vì không mất thời gian nhiều cho việc này.

Ông bèn cẩn thận nói

- Chủ tịch! Đưa phu nhân sang phòng siêu âm để kiểm tra...

- Ừm được!

Quyết Minh chúng ta sang đó xem con thế nào đi!

- sang đó thì xem được con à?

ngơ ngác

- Ừ!

- Vậy thì đi!

Nói xong chưa kịp chuẩn bị , cô đứng phắt dậy tí tòn định đi ra ngoài... Nhưng con chóng mặt ập đến , cô xa xắm , choáng váng muốn ngã ... Nhưng may có vòng tay ấm áp liền ôm chầm lấy cô .

Anh lo lắng hỏi

- Em không sao chứ?

- Chóng mặt quá!

- Đã nói phải nhẹ nhàng cẩn thận mà còn không nghe!

- Hức hức.

Thế ai là người đã lấy máu của tôi ... Để tôi thành ra thế này

hức hức

- Thôi được rồi!

Anh biết rồi!

Anh sai cho anh xin lỗi!

- Tránh ra ! Không khiến quan tâm!

Động một tý là mắng người ta!

(đẩy đẩy anh ra)

- Thì anh đã xin lỗi rồi mà!

Để anh dìu em sang phòng siêu âm nhé!

- Gật gật

- Sắp làm mẹ người ta rồi mà còn không nhẽo thế này!

- Quyết Minh ! QUYẾT MINH ! VIỆN TRƯỞNG

Khi cả hai còn chưa đi được vài bước thì cô đã ngã xỉu tại chỗ.

Làm anh lo lắng vô cùng , sao chưa gì đã ngã xỉu rồi!

- Viện trưởng cô ấy sao rồi?

- Do phu nhân yếu quá cho nên . .

- Sao lại yếu đến mức này cơ chứ?

- Đưa cô ấy sang phòng siêu âm xem thai nhi có sao không?

Mẹ mà yếu thế này thì chưa chắc con đã khỏe được đâu!

Nói xong ông lại gọi một cô y tá lại dặn dò

- Lên khoa sản chuẩn bị phòng đặc biệt tốt nhất đi!

Tỷ nữa sẽ đưa phu nhân lên đó nằm

- Dạ!

PHÒNG SIÊU ÂM

Sau khi siêu đi siêu lại đến toát mồ hôi thì vị viện trưởng cũng dừng lại

- Bé Con sao rồi?

Trước lúc cô ngã, anh đã rất hào hứng muốn được đưa cô đi siêu âm, vì lúc đó anh có thể nhìn thấy tiểu bảo bối của mình trông như thế nào... Khiến lòng anh rất vui.

Nhưng lúc này đây nhìn cô đang nằm ngất lịm đi.

Cho dù được nhìn thấy con anh cũng chẳng thấy vui về gì cả.

Giờ đây lòng anh đang rất lo , sao cô lại yếu thế này chứ?

Nếu biết trước thế này thì đã không bắt cô xét nghiệm máu nữa...

- Phu nhân do sức khỏe yếu!

Nên thai nhi đang bị động thai

- Động Thai???

- Chắc chắn thời gian gần đây phu nhân đã rất khó chịu , hay bị đau bụng ... Dẫn tới sức khỏe giảm sút!

- Vậy phải làm sao bây giờ?

- Tranh thủ lúc phu nhân đang hôn mê , nên truyền máu luôn .

- Được!

- Phụ nữ mang thai tuyệt đối không được tức giận... Vì như vậy sẽ ảnh hưởng rất lớn đến mẹ và thai nhi.

Thời gian này phu nhân sẽ có hiện nôn nghén và ăn dở... Nên chủ tịch chú ý một chút... Những gì cô ấy không muốn ăn hay sợ thì đừng ép!

Những thứ cô ấy muốn ăn thì cứ cho ăn thoải mái , đến một mức độ sẽ tự chán!

Phụ nữ có thai cần được quan tâm , chăm sóc hơn rất nhiều lần so với bình thường.

Về mặt tâm lý cũng dễ bị tổn thương ,giận hờn , rất hay suy nghĩ linh tinh tiêu cực... Nên phải chú ý cẩn thận một chút... Đừng để phu nhân kích động quá!

- Tôi biết rồi! Cảm ơn ông!

- Vậy bây giờ chủ tịch đưa phu nhân về phòng bệnh .

Hay để tôi gọi...

- Để tôi bế cô ấy!

Ông dẫn đường đi!

KHOA SẢN : PHÒNG ĐẶC BIỆT

THẢO QUYẾT MINH sau khi được truyền máu xong vẫn nằm mê man.

Bối Phong ngồi bên cô khẽ chạm lên khuôn mặt xanh xao đã kém hồng của cô.

Thời gian trước cô vẫn còn khỏe mạnh...sao đã giảm sút sức khỏe nhanh thế này cơ chứ?

Cũng tại anh không ở bên chăm sóc , quan tâm mới để cô như thế này.

Anh khẽ chạm vào bụng phẳng lì của cô thì thầm

- Tiểu bảo bối ngoan! Mẹ đang rất yếu , đừng làm mẹ đau nữa nhé!

Ở trong đó con cũng đang rất khó chịu đúng không?

Ba thương hai mẹ con lắm! Nên hãy bình an nhé!

Đang chìm trong suy nghĩ bản thân thì anh có điện thoại gọi tới

- Alô

- Anh Hai! Trong bang có chuyện rồi!

- Chuyện gì!

- Bang Hỏa Long muốn khiêu chiến với chúng ta.

- Bọn chúng bị điên à?

- Dạ! Tại chúng nghe tin anh Hai bị thương nên...

- Được rồi! Cậu bảo mấy người đến đây bảo vệ Chị Hai.

Tỷ nữa tôi sẽ qua đó!

- Vâng!

EM ở đây ngủ ngoan , anh đi một lát rồi về!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85

BẠCH BỐI PHONG vừa ra khỏi phòng bệnh thì bọn đàn em cũng vừa tới.

- Anh Hai!

- Ủ! Cái bọn chán sống kia là thế nào?

- Em nghĩ là chúng nghe tin anh Hai bị thương nên muốn đến gây rối!

Đánh mãi không đi!

- Thế gọi tôi về làm gì?

- Mọi người muốn nghe chỉ thị của Anh Hai xem có nên đến tận hang ổ của bọn chúng... Làm một phát cho xong!

- Ủm! Bé con mới xuất hiện... Có nên sát sinh không đây?

- Dạ?!? (ngơ ngác không hiểu)

- Máy người nhớ ở đây bảo vệ Chị Hai cẩn thận đấy!

- Dạ!

Nói xong anh đeo thêm cặp kính đen rồi quay lưng bước đi thẳng.

”Phải giải quyết thật nhanh để còn trở về”

Nhìn bóng anh xa khuất mấy người kia mới lẩm bầm

- Không hiểu người Chị Hai đó thế nào mà anh Hai...

- Làm cho Chị Kỳ Liên bị trừng phạt nặng vậy!

Lại anh Phòng Phong và tất cả anh em trong biệt thự đều xử lý hết... Chúng tôi cô ta không phải người tầm thường đâu!

- Sao người ở công ty lại nói cô ta rất ngốc?

- Biết đâu cái thứ đó đang giả tạo thì sao?

Nếu không! Tin Anh Hai bị thương được giữ kín như vậy...sao lại lọt ra ngoài được???

- Cô ta đúng là con hồ ly mà

- Và đang mê hoặc Anh Hai đến điên đảo.

- mong sao anh Hai sớm biết rõ bộ mặt thật của cô ta.

- Thế chúng ta đứng đây làm gì?

- Bảo vệ cái con Hồ ly đó!

- Hồ ly thì cần bảo vệ sao?

- Ý cậu là...

- Kệ xác nó! Chúng ta làm một bữa đi!

Mình đói lắm rồi!

Anh hai đi giải quyết chuyện kia còn lâu mới về??

Chứ ăn cơm viện mình không nuốt nổi!

- Ủm! Cũng đúng!

Mà không biết cô ta bị làm sao mà anh hai lo dữ vậy?

- kệ xác nó đi ! quan tâm làm gì cho mệt!

Mong sao bị bệnh mà chết luôn đi!!

- Làm cho bao nhiêu anh em trong bang bị tội oan , thật đáng ghét...

- Thôi nghỉ làm gì cho mệt!

Mình đi ăn thôi!

Nói xong mấy người bỏ đi hết.

Dù sao họ cũng chẳng thích gì người chi hai này.

Mới đến đã làm loạn lên rồi.

Trong lòng họ cũng không hề muốn công nhận cô là chị hai của mình.

Chẳng qua đến đây là lệnh của Anh Hai mà thôi.

Anh hai đi rồi họ cũng chẳng ở đây làm gì??

Trong phòng bệnh , một lát sau thì Quyết Minh mệt mỏi tỉnh dậy.

Cô mơ màng nhìn khắp gian phòng thì khẽ nhủ mảy

” Đây rõ ràng không phải là nhà mình rồi .

Mình đang ở đâu thế này?

Nơi này lạ quá!

Rõ ràng vừa rồi mình đi khám bệnh với chồng mà!

Hình như một quả còn bị ngắt nữa!

Tên đáng ghét đó đâu rồi!

Đừng nói là bỏ mình ở nơi này về rồi đó nhé!”

cô cố gắng nhìn kỹ một lần nữa xem thấy anh có sót ở chỗ nào không!

Nhưng không gian vẫn yên lặng buồn thiu.

Nghĩ rằng anh ra ngoài có việc gì đó lên cô lại ngồi chờ... Chờ mãi... Chờ mãi... Mà vẫn chẳng thấy anh đâu.

Bất giác nước mắt cô không ngừng tuôn rơi.

Hức ! Cô ghét nhất là phải một mình ở nơi lạ lẫm... Nó thật sự rất buồn và cô đơn.

Cô giận anh rồi đó! Sao đi mãi mà không thấy trở lại!

Ngồi thu lu trên giường nghịch ngợm mọi thứ chán tay , bỗng nhiên bụng réo lên vì đói .

Cô giật mình xoa xoa bụng bây giờ cô mới nhớ ra một điều vô cùng quan trọng... Nếu cô nhớ không nhầm... Hình như cô đang mang thai thì phải.

Nghĩ đến đây môi cô khẽ nở nụ cười, thật ra cô cũng thích có em bé lắm... Sau này sinh con ra ... cô sẽ có người chơi cùng , không cần phải phiền tới tên chồng suốt ngày bận rộn kia nữa.

A ! Sao tự nhiên đau bụng thế nhỉ?

Hay con đói rồi?

Mẹ xin lỗi ! Đừng làm mẹ đau nữa ! Để mẹ đi kiếm gì đó cho con ăn!

Hay mình ăn khoai nhé!

Sáng nay mới được ăn một củ giờ vẫn còn thèm quá à?

Chẳng biết là Do con đói bụng hay đau bụng xúc tác , kèm theo con thèm ăn khoai tăng nhanh đột ngột... Không do dự cô phi thẳng xuống giường , với lấy cái túi xách , diện luôn bộ quần áo bệnh nhân rồi vội vàng mở cửa ra ngoài nghe theo tiếng gọi dạ dày.

Đứng bên ngoài , nhìn hai hành lang sâu hút , cô không biết phải đi đường nào nữa.

Đứng ngơ ngác một hồi , cô quyết định ôm bụng đi về phía trước .

Đi được một đoạn cô gặp hai người phụ nữ hình như cũng đang mang thai ... Vì bụng họ rất lớn , vượt mặt luôn , cô nhìn cái bụng lớn đó mà thoáng rùng mình , rồi lo lắng nhìn xuống bụng mình... Nhìn xong cô thoáng mỉm cười thờ phào nhẹ nhõm.

” may quá ! Bụng mình không to như họ”

cô nhẹ nhàng đi đến gần họ hỏi thăm .

Chưa kịp hỏi gì đã vô tình nghe thấy câu chuyện của họ khiến cô sững sờ tại chỗ

- Từ khi em có thai ,chồng em suốt ngày bỏ bịch bên ngoài , không còn quan tâm , chăm sóc em như trước kia nữa!

- Đàn ông bây giờ tệ lắm!

Thay lòng đổi dạ rất nhanh,

họ có người khác rất nhanh đó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86

Nghe họ nói vậy THẢO QUYẾT MINH chỉ đứng nhú nhú mày.

Bọn họ nói gì vậy!

Đàn ông sẽ dễ thay lòng đổi dạ khi vợ mang bầu sao?

Làm gì có chuyện đó Bối Phong sẽ không bao giờ như vậy đâu.

Chắc chắn là như vậy rồi.

Nghĩ vậy cô nhẹ nhàng khuyên bảo hai người thích đi nói xấu chồng này!

- Hai chị à? Chắc không phải như vậy đâu!

Khi vợ mang thai , sinh con là lúc chồng quan tâm yêu thương , chiều chuộng nhất chứ!

Tuyệt không có chuyện ra ngoài tìm người khác đâu.

Hai người đang nói chuyện với nhau , tự nhiên bị người lạ xen vào , còn đi giảng giải đạo lý hàng ngàn năm trước... Khiến họ khó chịu nhíu mày nhìn cô.

- Ai bảo cô thế?

- Mẹ em nói thế mà.

Mẹ bảo lấy chồng thích nhất là lúc mang thai và sinh em bé...

- Đồ ngốc ! Nói vậy mà cũng tin!

Có mà bà ta muốn có cháu nội bé , lên gạ gẫm dụ dỗ cô mắc mưu thì có!

- không ! Không mẹ muốn có cháu ngoại cơ!

- Con ngốc này!

Cứ như thế này có ngày thằng chồng nó đá ra ngoài đường rồi mang đứa khác về cũng chẳng biết !

- Không ! Chồng em yêu thương em nhiều lắm!

Sẽ không bao giờ lừa dối em đâu!

(người thứ 2 từ nãy giờ ngồi im lặng

Nghe Quyết Minh nói vậy mới thờ dài lên tiếng)

- Cũng có nhiều ông chồng , tuy bề ngoài rất yêu thương chiều chuộng vợ con... Nhưng thật ra khi vợ mang thai , sinh con... Vẫn giấu vợ ra ngoài tìm người khác.

Như chồng chị đây này! Chị đã chết nặng tại chỗ khi bắt gặp hai người trong khách sạn... Đau lắm em ạ!

- Nhưng chồng em sẽ không thế đâu!

(tuy nghe họ nói vậy cô có chút buồn và lo lắng

Nhưng cô vẫn lựa chọn tin anh)

- Cô ở đây thì chắc cũng đang có thai chứ gì?

- Vâng!

- Bụng thế kia chắc mới có hả?

- Vâng!

- Thế đi đâu ra đây?

NGHE HỎI VẬY NHƯ NHỚ RA VẤN ĐỀ CHÍNH CÔ VỘI HỎI

- À ! Đúng rồi! Em muốn hỏi các chị đường đi ra ngoài !

- Ra đây làm gì?

- ” mấy bà này sao hỏi lắm thế”

Dạ em muốn mua chút đồ ăn!

Cũng muộn rồi!

- Thế chồng đâu! Sao không bảo người ta mua cho

- Dạ~ Tại anh ấy~

Quyết Minh bối rối , đang không biết phải trả lời sao cho phải .

Thì một giọng nói chế nhạo vang lên

- Chắc chồng yêu quá! lên cho nằm viện một mình chứ gì?

Tôi tưởng thế nào chứ?

- Do anh ấy bận lên chưa đến thôi

- Vợ nằm viện mà mất dạng... Công nhận chồng cô...

Cũng may tuy chồng tôi lãng nhãng nhưng vẫn là người có trách nhiệm với gia đình!

Còn hơn một số người gia đình thì chẳng ra gì ...mà cứ thích lên mặt dạy đời.

Cô ta nói xong thì liếc mắt khinh bỉ nhìn cô. Rồi kéo theo cô bạn bỏ đi.

Vừa đi vừa nói mĩa

- Sắp mất chồng đến nơi mà còn...

Aish ! Trên đời này vẫn còn người “thông minh” đến vậy sao?

NGU NGỐC!

Nhìn hai bóng người bước vào phòng bệnh khuất dạng.

Tim Quyết Minh hệt hăng nhói đau.

Cô ngồi phịch xuống , mắt như vô hồn , miệng không ngừng lẩm bầm

Không phải thế!

Bối Phong không phải thế!

Anh ấy sẽ không bao giờ bỏ mình đâu!

Không bao giờ!

Chắc chắn anh ấy đang bận gì đó nên chưa thể đến thăm mình được thôi!

À ! Đúng rồi! Phải gọi điện cho anh ấy mới được!

Bàn tay cô run rẩy , móc tay vào trong túi rút điện thoại ra run rẩy bấm số gọi cho anh

Tút...tút...tút...tút...tút...

Cô đợi mãi , đợi mãi nhưng đáp lại cô cũng chỉ là những tiếng tút dài lạnh lẽo kia !

Gọi đi , gọi lại cho anh rất nhiều lần .

Miệng cô lo lắng van xin

- Anh à! Nhắc máy đi anh! Anh đâu rồi ! Sao không nghe máy em!

Xin anh! Hãy nhắc máy đi mà!

Xin anh hãy nói cho em biết anh không phải như họ nói!

SAO ANH KHÔNG TRẢ LỜI EM...MAU TRẢ LỜI ĐI ! TRẢ LỜI EM ĐI !ĐỒ DỐI TRÁ ... Choang... Huhuhu

con tức giận dâng trào , cô cúi tiết đáp luôn chiếc điện thoại vô dụng vào tường , nó vỡ toang như chính trái tim cô vậy.

Bụng Đau đốn quặn quai cô không biết phải làm sao nữa?

Mà cô cũng chẳng muốn quan tâm đến nó nữa!

Cô ghét tất cả mọi người , ghét hết toàn là lừa dối , không ai thương cô cả...

Ba mẹ bây giờ cũng không thương cô nữa rồi!

Mẹ nói dối , có con sẽ được chồng yêu nhiều hơn sao?... Rõ ràng là nói dối mà ... Bây giờ thì anh ta đã bỏ cô mà đi rồi , không cần cô nữa rồi hức .

GHÉT CẢ ANH NỮA nếu không muốn có con sao không nói ...Bây giờ lại bỏ đi không nói một lời...Chán ghét cô đến như vậy sao?

Vì đứa bé mà không cần cô nữa!

Thà nào lúc sáng biết cô sợ đau nhưng vẫn ép cô lấy máu bằng được...Tình thương vui đi cũng nhanh thật đấy!

Anh cũng đang lừa dối em!

Em có lên hận anh không?

A!!!Bây giờ con có khó chịu cũng chẳng ai quan tâm cần đến con nữa đâu!

Mẹ mệt mỏi lắm rồi!

Làm ơn tha cho mẹ đi!!

Chương 87

THẢO QUYẾT MINH sau khi thần thờ một hồi không biết phải làm gì tiếp theo.

Cô mệt mỏi người nhìn hành lang xa tắp mà tâm buồn vô cùng.

Bụng đói cồn cào muốn ăn mà không được.

Thờ dài đưa tay xoa xoa lên bụng, như để an ủi vuốt ve... Đã trót có rồi thì cũng không nên oán trách.

Không muốn ở lại nơi đáng ghét này chút nào, cô quyết định đứng dậy đi theo lối trước, vừa đi vừa hỏi đường, mù mờ cũng ra khỏi bệnh viện rộng lớn này.

Và đích đến là công ty của ba cô.

Dù sao trong mấy người ba cũng là người thương cô nhất.

Nên đến chỗ ba vậy, lúc này cô không muốn về nhà chút nào cả.

Ra đến ngoài cổng lại thấy có một hàng bán khoai lang... Tuy khoai luộc chứ không phải nướng nhưng có còn hơn không... Cô mừng rỡ, hí hửng mua liền một túi lớn.

Ngồi trên xe taxi, cô sung sướng ăn khoai ngoan lành.

Mà không hề để ý đến ánh mắt tò mò của bác tài xế.

Xe dừng ở trước cổng công ty ba.

Cô trả tiền rồi đi thẳng vào trong.

Vào trong đại sảnh ai cũng đều khá bất ngờ xen lẫn ngạc nhiên nhìn cô.

Nói sao không ngạc nhiên... Con gái chủ tịch đầu tóc bù xù, mặc đồ bệnh viện, tay phải xách 1 cái túi to, tay trái thì cầm 1 củ khoai môn khá bự, và đang trong hành trình xử lý hết nó, mồm miệng thì toàn khoai là khoai...

Bình thường họ đã thấy cô không bình thường rồi.

Nhưng bất bình thường đến thế này quả đúng là lần đầu tiên.

Sau một màn chào hỏi đến một môi.

QUYẾT MINH cũng đến được phòng Ba mình

- Cốc, cốc, cốc

- Vào đi!

- BA!!!

Quyết Minh xụ mặt bước vào mong được ông quan tâm.

Ái ngờ vừa bước vào đã thấy ba mình ngập đầu trong đồng giấy tờ, chẳng thèm nhìn cô một cái.

Cô buồn bực đi đến gần bàn làm việc... Để ông nhận ra sự có mặt của mình

- Ba!

- Ừm!

- Ba đang làm gì thế?

- KHÔNG CÓ CHUYỆN GÌ THÌ CÚT RA NGOÀI!

Tiếng quát của ông khiến cô giật nảy mình cảm giác hạt hăng tui thân đan xen nhau.

- Oaoaoa huhuhu

tiếng khóc nức nở của cô khiến người cha bận rộn giật mình vội ngẩng đầu lên ... ông khá ngạc nhiên , lần bất ngờ khi nhìn thấy người trước mắt

- Quyết Minh ! Sao con lại ở đây??

- Huhuhu

- Sao tự nhiên lại khóc rồi!

Ngoan không khóc nữa nào.

- Huhuhu. Là ba mắng con mà! Huhuhu!

Ba mắng con!

Thấy cha hỏi vậy , cô càng tui thân khóc.

Ba cũng giống như mọi người không thương cô nữa rồi.

Chẳng ai thương cô cả , cô bị bỏ rơi thật rồi huhuhu.

Người cha thì khá bất ngờ với câu trả lời hết sức phi lý của con gái. Ông mắng cô hồi nào , ông còn không biết cô đến từ khi nào nữa cơ.

Mãi đến khi nghe cô khóc om xòm thì ông mới giật mình ngẩng lên mà.

- Ba mắng con hồi nào?

Giờ ba mới biết là con đến mà!

- Ba nói dối!

Ba vừa mắng con xong mà huhuhu.

- Thôi được rồi ! Đừng khóc nữa ! Điếc tai quá!

Ba nói gì mà con bảo ba mắng con!

- Hức hức... Ba bảo là... Không có chuyện gì thì cút ra ngoài... Hức hức... Ba đuổi con.

- Thôi chết ! Ba xin lỗi! Không phải ba đuổi con đâu.

Tại dạo này công ty mới xâm nhập vào lĩnh vực Điện ảnh.

Nên ba phải để tâm đến nó nhiều hơn.

Đang xem lời thoại buột miệng nói ra đó mà.

Chứ không phải mắng con đâu!

Thật đấy!

Thấy cô con gái yêu vẫn nhìn mình với ánh mắt nghi ngờ , ông phải lấy bằng chứng cụ thể ra cho cô xem... Cho dù biết là 80% nó sẽ bị xé hoặc bóp nát.

- Con nhìn đi !

Trong tờ kịch bản này có đoạn đó đây này (chỉ chỉ vào)

- (nghi ngờ nhận lấy xem thử)

sau khi xem xét đính chính lại sự thật .

Cô mỉm cười , nhưng nước mắt vẫn không ngừng rơi.

Ông thấy vậy thì phát hoảng , con gái ông thay đổi thế này từ bao giờ vậy?

- Con gái sao lại khóc nữa rồi!
- Hức hức . Ba ! Hóa ra Ba vẫn thương con đúng không?
- Đương nhiên là ba luôn yêu thương con rồi!

Giờ trả cho ba tờ kịch bản đó đi!

- Giờ chỉ có mình ba thương con thôi!

Ngoài ba ra không có ai thương con cả

hức hức hức.

- Con nói gì lạ vậy !

Mọi người ai cũng yêu thương con mà!

- KHÔNG! Chẳng ai yêu thương con cả!
- Con lại có chuyện gì buồn rồi đúng không?

Cô không trả lời mà chỉ biết ôm mặt khóc nức nở.

Bây giờ ông mới kịp nhìn kỹ lại cô con gái cưng yêu này...Đầu tóc bù xù , quần áo bệnh nhân.

Nhìn đến đây ông mới thoáng nhú mảy...sao lại mặc áo bệnh nhân?

Nhìn kỹ con gái chăm chăm ông mới phát hiện ra dạo này con ông rất gầy , trông tiêu tụy hẳn đi.

Nỗi lo lắng ngập tràn không ngừng dâng lên

- Quyết Minh con đang nằm viện.
- gật gật
- Con bị bệnh gì vậy?
- Lắc lắc
- Không bị bệnh sao lại nằm viện.

Thế con rề đâu?

- HuhuhuAnh ta bỏ con rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88

NGHE con gái yêu nói vậy . Người cha khá bất ngờ.

Con rề rất yêu thương con gái ông , làm gì có chuyện bỏ rơi chứ?

Chắc lại có chuyện gì hiểu lầm rồi đây!

Con gái ông rất thơ ngây trong sáng , chỉ cần có chút chuyện gì đó khó hiểu thôi là nó rất dễ bị hiểu lầm , rồi tự mình làm tổn thương bản thân.

Không biết lần này có chuyện gì mà nó lại mặc quần áo bệnh viện rồi chạy đến đây khóc lóc thế này...

Nghĩ vậy ông bèn cố gắng nhò nhẹ với cô

- Con gái! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Mà sao con lại nằm viện.

- Hức hức . Con cũng không biết nữa!

Khi con ngủ dậy đã thấy mình nằm trong viện rồi hức hức.

- Thế con rě không ở bên con à?

- Hức hức đợi mãi mà không thấy.

Bụng đói lên đi mua khoai ăn ... Hức hức.

Nghe con gái cũng nói vậy ông xót xa vô cùng .

Ông biết con gái ông rất sợ bệnh viện , đừng nói là ở một mình.

Nhìn khuôn mặt xanh xao gầy yếu kia ông càng đau lòng hơn.

Thời gian trước hai vợ chồng về thăm nhà , vẫn thấy nó khỏe mạnh tràn đầy sức sống ... Sao dạo này lại tiêu tụy thế này... Chẳng lẽ dạo này hai vợ chồng có vấn đề thật.

Khẽ vuốt lên khuôn mặt xanh xao của con gái , ông quan tâm hỏi

- Ở nhà chồng có thoải mái không?

Dạo này hai vợ chồng có vấn đề gì không?

- Gật gật , lắc lắc , gật gật

nhìn một màn gật lắc của con gái ông như hiểu ra vấn đề.

- Nói cho ba biết đi!

Đã xảy ra chuyện gì rồi...

- Ba à~

- Con nói đi!

- Ba~

_ Ba đang nghe đây!

- Con đang đói lắm!

Ba để cho con ăn khoai đi!

Sao hỏi nhiều thế!

- *sững sờ* Ủm !con ăn đi!

Ăn xong thì kể cho ba nghe nhé!

- Không thích!

- Vậy ăn xong ba đưa con về nhà!

- Không muốn

- Vậy về nhà nói chuyện với mẹ nhé!

- Không muốn!

- Vậy con muốn thế nào?

- Con cũng không biết nữa!

Chẳng có ai thương con cả... Hức hức

- Thôi được rồi!

Để ba gọi cho Phong Đăng xem nó giải thích thế nào.

Nói rồi, ông rút điện thoại ra gọi đi, nhưng đáp lại ông chỉ là tiếng tút tút dài không có người nhắc máy.

Ông thở dài rồi khẽ ngước nhìn khuôn mặt vừa ngóng chờ nay đã ỉu xiu của con gái.

Thấy cô như vậy ông liền an ủi dỗ dành

- Chắc con rê đang bận họp hoặc đang bận gì đó thôi!

Để tý nữa ba gọi lại cho.

- Hức. Bình thường anh ta họp con gọi vẫn nghe máy mà.

- Hai đứa cãi nhau à?

- con Không biết nữa!

- Ngoài khoai ra con muốn ăn gì nữa không? Để ba cho người đi mua!

- Con muốn Ăn Dâu!

- Hà? Ăn Dâu???

Ông khẽ nhủ mày nhìn con gái rồi nghi ngờ hỏi tiếp

- Gần đây con thấy trong người thế nào?

Ăn ngủ được không?

Có khó chịu gì không?

Nghe câu hỏi của ông. Cô chỉ biết gật đầu tủi thân.

Cô ốm mà chẳng ai thèm quan tâm cả. Không tủi thân sao được...

Tên chồng đáng ghét kia nữa, không biết giờ này hắn đang ở đâu nữa.

Trong lúc Thảo Quyết Minh đang mong nhớ, oán trách chồng.

Thì Bạch Bối Phong vừa làm xong một số việc.

Và giờ đây anh đang ngồi trên ghế đối diện với bọn nhãi chán sống này.

Nhìn ông Hoàng ngồi trên ghế sang trọng, khí toát ra vẻ lạnh lùng chết chóc.

Đôi mắt sắc lạnh như dao đang cười mà như không cười nhìn bọn chúng!

- Máy người muốn chiếm địa bàn của Ta.

Rất hoan nghênh.

- Bạch Bối Phong người bây giờ chỉ là con hổ què chân.

Nếu người Ngoan ngoan nhường lại địa bàn thì may ra...

- Ồ! Hổ què chân!

... Đoànng, đoànng, đoànng... ÁÁÁÁÁÁÁ

Sau câu nói của anh là tiếng súng nổ dài...

Kết thúc tiếng súng là hai chân tất cả bọn phát ngôn bừa bãi kia đều dính đạn.

Chúng ngã quỵ quỳ gối trước mặt anh ... Đau đớn , rên rỉ.

Cay cú chúng liền rút súng ra bắn vào anh... Nhưng còn chưa kịp bóp cò ...thì tiếng súng lại vang thêm một lần nữa.... Từng cây súng bị rơi xuống, hai bàn tay súng đầm máu...

Chúng đau đớn kêu gào thảm thiết.

Nhưng vẫn nhìn anh với ánh mắt căm thù , không sợ chết!

Anh thấy chúng như vậy thì khẽ mỉm cười

- Chúng mày có biết tao vừa đi đâu không?

-.....

- Tao vừa đến thăm bang phái của chúng mày.

Tiền thưởng cho ăn vài trái bom nổ tan mất rồi.

Riêng thằng đại ca được ưu tiên hơn chút... Được tắm xăng khắp người rồi bơi trong đồng lúa... Thằng cha đó ở bẩn hay sao mà thịt hôi thối!

50 trụ sở của bọn mày đã bị ta quét sạch rồi.

Xuống Địa ngục gây dựng địa bàn đi cho rộng chỗ...

- Mày... Mày... Sao lại có thể thể được...

- Thôi trước khi chúng chết!

Mở màn hình lên cho chúng xem.

Chắc bây giờ có tin rồi đấy!

- Thôi các cậu làm nốt đi ,anh về đây!

”không biết Quyết Minh đã tỉnh chưa?

Không thấy mình liệu có gào ầm lên không?

Tất cả là tại bọn này”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89

Nghĩ đến đó BẠCH BÓI PHONG liền vội vàng ra xe phi thăng về bệnh viện.

Trong lòng liền cầu trời khấn phật rằng vợ yêu đừng tỉnh sớm quá , đợi anh trở về rồi hãy tỉnh.

Anh không sợ cô giận ... vì dễ dàng cô rất dễ , anh chỉ sợ không có ai ở đó cô sẽ buồn rồi suy nghĩ linh tinh ... Sẽ ảnh hưởng đến sức khỏe hai mẹ con , bé con của anh lại đang yếu nữa...

Mong sao bọn đàn em biết được mà vào chăm sóc cô.

Không hiểu sao lòng anh cứ lo lo chuyện gì đó , chẳng lẽ xảy ra chuyện gì rồi.

Vừa tới cổng bệnh viện , bước chân anh vội vàng đi vào trong , đến phòng chăm sóc đặc biệt thì thấy mấy tên đàn em đang đứng ngáp ngáp dài

- Mấy cậu đang làm gì! Còn ra dáng mafia nữa không?

Trông chẳng khác gì như mấy thằng nghiện vậy???

Bọn họ nghe thấy giọng nói lạnh lùng quen thuộc , thì sợ đến tái mặt , vội đứng khép nép , ngay ngắn vào tường.

Cũng may là anh đến thì họ vừa về kịp .

Họ vừa trở về cách đây 5' , ăn uống lo say , căng cơ bụng trụng cơ mắt .

Đang đứng ngáp uể oải , bình thường ăn xong còn được đi đánh nhau , đằng này phải đứng một chỗ bảo vệ người mình không muốn... Như vậy không chán mới lạ!

Lại còn bị Anh Hai bắt tại trận nữa , cũng may là còn về kịp , nếu không thì hết đời.

Cả bọn run rẩy không dám nhìn anh vì lo ngại .

Anh nhìn một lượt cảnh cáo .

Nếu không phải vì vợ yêu đang ở bên trong thì anh sẽ lột ra bọn này.

Dám chảnh mắng , quy tắc cơ bản cũng không có , đúng là chán sống mà.

- Nếu lần sau tôi mà gặp cảnh này nữa ...thì đừng trách tôi độc ác.

Nói xong anh mở cửa bước vào phòng bệnh.

Đề lại mấy người thở phào nhẹ nhõm vì thoát chết!

Vừa vào trong khuôn mặt lạnh lùng đã biến mất , thay vào đó là khuôn mặt quan tâm lo lắng nhưng cũng khá vui mừng.

Anh hỏi hộp đi vội đến bên giường , càng đến gần thì càng nhủu mày ... Đi đến nơi thì toàn chán chứ không thấy người đâu.

” vợ đã tỉnh rồi à?

Người còn yếu như vậy sao không nằm nghỉ đi. Lại đi đâu rồi? Hay là..”

Nghĩ vậy anh vội đi vào nhà vệ sinh tìm kiếm nhưng vẫn không thấy cô đâu,

cố gắng trấn tĩnh , anh nhìn một lượt quanh phòng thật chậm xem cô có giận anh mà trốn ở đâu không?... Nhưng vẫn không thấy???

Trong lòng bắt đầu lo lắng , anh nhủu mày không ngừng ... Cô không có ở đây?

- Cái bọn chết tiệt này!

Anh tức giận lạnh lùng mở toang cánh cửa , khiến bọn bên ngoài giật mình .

Họ quay lại đập ngay vào mắt là khuôn mặt hắc ám của anh...

Ánh mắt anh đốt cháy ra lửa ... Bọn họ run rẩy , lo lắng , sợ hãi khép nép nhìn anh...

Anh lạnh lùng nhìn tất cả một lượt rồi nghiêng răng

- Chị Hai đâu???

- Dạ... Dạ...

Tự nhiên Anh Hai lại hỏi Chị Hai đâu . Đó là vợ của Anh Hai mà Anh Hai còn không biết , hỏi họ sao mà họ biết được.

Thấy mấy tên vô trách nhiệm này lấp bắp , không đáng mặt mafia anh lại càng điên hơn

- TÔI HỎI! CHỊ HAI ĐÂU RỒI?

- Dạ...chị...chị... Chị Hai đang ở... Trong phòng đó ạ?

- Ồ CÁI ĐẦU CHÚNG MÀY ĐÓ!

Ở TRONG ĐÓ LÀM GÌ CÓ AI!

- SAO...SAO LẠI NHƯ VẬY ĐƯỢC?

Để bọn em vào kiểm tra.

Nói xong bọn họ chạy ủa vào trong phòng, lật tung cả phòng bệnh lên tìm kiếm, mọi góc ngách, gầm giường, xó tủ, quần áo bên trong đủ được vát hết ra để kiểm tra... Bọn họ lùng sục khắp căn phòng 100m, mong sao tìm ra người, nếu không lần này tội nặng là cái chắc.

Anh thấy bọn kia điên cuồng tìm kiếm thì khê thờ dài, nhưng vẫn mong sao họ có thể tìm thấy!

Cố gắng trấn tĩnh sự lo lắng, sợ hãi đang dần tăng lên... Anh rút điện thoại ra gọi cho cô với hy vọng cô sẽ bắt máy...

Nghe tiếng tút dài, lòng anh náo nê, tim như ngừng đập, chán nản, thất vọng anh định tắt máy... Kịp lúc có tiếng bắt máy anh hồi hộp căng thẳng chờ bên kia trả lời...

Đợi 1 lát thì một giọng nói trong trẻo pha chút giận hờn vang lên

- Giận rồi! Không thèm nói chuyện nữa đâu! Ghét!...tút...tút...

Tiếng tút dài lại tiếp tục vang lên.

Tuy lo lắng nhưng anh cũng thở phào nhẹ nhõm...

Cô trả lời như vậy tuy là giận anh.

Nhưng có vẻ vẫn khỏe mạnh, bé con tạm thời vẫn ổn.

Và đặc biệt cô vẫn bình yên.

May là cô không sao, nếu chẳng may cô có mệnh hệ gì, hay bị ai đó bắt cóc chắc anh sẽ điên mất.

Bây giờ anh chỉ cần tìm cô rồi dỗ dành, xin lỗi không được nữa thì dùng biện pháp mạnh là được.

”Em to gan lắm!

Dám mang con tôi đi lung tung”

NHìn bọn đàn em

- RA NGOÀI TÌM CHỊ HAI VỀ ĐÂY ! ĐỒ VÔ DỤNG!

TRONG VÒNG NGÀY HÔM NAY KHÔNG TÌM THẤY NGƯỜI!

CÁC CẬU CHẾT VỚI TÔI!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90

Trong lúc BẠCH BỐI PHONG cuống cuống, vội vã đi tìm mình.

Thì THẢO QUYẾT MINH ngồi trong phòng cầm chiếc điện thoại lên nhìn rồi lăm bầm mắt ai đó!

Tuy giận thật đấy nhưng không hiểu sao thấy anh gọi... Cô vẫn không thể nào kiềm chế việc muốn nghe máy của anh.

Trong lòng còn tự nhủ nhếch má để cho anh biết mình giận anh đến mức nào.

Kết quả là gọi xong rồi còn buồn hơn.

Lúc này cô chỉ muốn ở trong lòng anh , được anh quan tâm dỗ dành thôi.

Vậy mà tên chồng đáng ghét đó , cúp máy là cúp luôn , không thèm gọi lại cho cô nữa.

Tức chết cô mà , chẳng lẽ anh ta định bỏ cô thật sao?

Những lời của mấy người kia nói là đúng sao?

Anh ta đã tìm người khác bên ngoài rồi cũng lên.

Hu hu hu hu hu

khi đến đó cô lại kích động mà khóc nức nở

- Cái tên chồng đáng ghét huhuhu Anh nhớ đó huhuhu Tôi sẽ không bao giờ tha lỗi cho anh đâu hức hức

- Con gái ngoan , sao lại khóc nữa rồi!

- Ba à! Con ghét chồng con lắm!

Đồ phản bội!

Nãy giờ nhìn con gái buồn thiu , ỉu xiu , khóc lóc hỏi thì nói không rõ ràng , khiến ông cũng chỉ nghĩ là hai đứa giận nhau thôi.

Sao tự nhiên lại nói con rể phản bội là sao?

Thật ra đã xảy ra chuyện gì?

- con đang nói gì vậy?

Sao mặt lại tái nhợt thế này?

Đề ba đưa con về bệnh viện nghỉ ngơi nhé!

-*lắc lắc đầu* Không muốn nằm viện đâu hức Không muốn nằm viện đâu!

- Vậy ba đưa con về nhà nghỉ ngơi nhé!

- Không muốn!

- Vậy được ! Con lựa chọn đi.

1 là về nhà

2 là đến bệnh viện .

Không được hư.

Cô ngẩng mặt lên định chối , nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt nghiêm khắc của Ba thì đành cúi mặt xuống lí nhí

- Vậy đưa con về nhà!

- Ừm!

Về nhà nghỉ ngơi.

Còn con rể để ba mắng nó cho.

- Ba mắng kệ anh ta đi!

Anh ta sắp bỏ con gái ba đến nơi rồi!

Con không muốn thấy mặt người đó nữa hức hức.

- Ừ! Con muốn thế nào cũng được!

Giờ ta về thôi!

- Vâng!

Ngồi trên xe cô mệt mỏi ngủ thiếp đi!

Đến khi tỉnh lại đã thấy mình nằm trong phòng từ khi nào rồi!

Chớp mắt nhìn ra ô cửa kính thì thấy trời đã sáng

haizz đã qua ngày mới rồi , tên đáng ghét kia .

Uổng công tôi có con cho anh vậy mà anh nỡ lòng nào bỏ tôi đi tìm người khác.

Anh đúng là đồ đáng hận mà!

Đang suy nghĩ buồn bực thì mẹ cô mang tô cháo hải sản bước vào.

- Con gái dậy rồi à!

Ăn cháo đi này!

Cô hết nhìn mẹ mình rồi nhìn tô cháo.

Nói thật từ hôm qua là cô đã giận và không tin mẹ mình nữa rồi.

Nhất là khi ngửi thấy mùi kinh khủng , khó chịu phát ra từ tô cháo thì tình cảm cô dành cho mẹ lại tụt xuống dốc không phanh.

Vội vàng trùm chăn kín đầu như để trốn tránh cái thứ khó chịu đó.

Cô giận hờn nói vọng ra

- Con không ăn đâu!

Mẹ mang đi đi!

Khiếp quá!

Nghĩ là cô làm nũng lên mẹ cô nói thêm

- Đây là cháo mà con thích ăn nhất đó!

Cháo mẹ nấu hôm nay ngon lắm!

Con dậy ăn đi!

Ngoan nào!

- Không ăn!

- Ngoan ! Ăn thử một chút thôi cũng được.

(ngồi xuống giường đỡ dành)

- Con đã nói là con không muốn ăn rồi!

Mẹ mau mang ra ngoài đi!

- Con... Quyết Minh!

Con làm sao thế?

Con khó chịu ở đâu à?

Nói cho mẹ biết đi!

Bà rất bất ngờ trước cư xử khác lạ của con gái yêu.

Bà biết cô đang ồm lên khó chịu trong người.

Nhưng ... Cũng không được phép như vậy?

Khẽ thờ dài bà thất vọng nói

- Nếu con không muốn ăn thì thôi!

Khi nào đói thì bảo mẹ!

- Vâng!

Nghe tiếng chân mẹ mình ra ngoài , cô mới thở phào nhẹ nhõm

” May là mẹ đã mang thứ đó đi rồi!

Nó làm mình buồn nôn chết mất!

Mệt quá ! Buồn ngủ quá!

Sao mãi mà không hết đau bụng vậy nhỉ?

Thôi kệ đi , chẳng thèm quan tâm nữa , ngủ thôi”

cô mệt mỏi thiếp đi , chìm vào giấc ngủ ưu phiền.

Sáng không ăn , đến bữa trưa cũng nhất quyết nhịn .

Khiến ba mẹ cô lo lắng vô cùng.

Chẳng phải đó là món ăn mà cô vẫn rất thích đó sao?

Sao giờ thấy nó là tránh như tránh tà ma.

Đang suy nghĩ hiện tượng khác lạ của con mình .

Thì ba cô có điện thoại gọi đến

- Alo

- Ba!

- Cậu gọi cho tôi làm gì?

- Con muốn hỏi , vợ con...

- Cậu làm gì mà để con bé khóc lóc sụt sùi.

Không chịu ăn uống gì là sao?

- SAO? QUYẾT MINH KHÔNG CHỊU ĂN UỐNG GÌ?

THÔI CHẾT RỒI!

Con xin lỗi!

Con sẽ đến ngay!

- Cậu không phải đến!

Nó không muốn gặp cậu!

- Ba mẹ làm ăn đồ dành mẹ con ăn chút gì giúp con!

30' nữa con sẽ tới!

- Làm gì mà để nó một mình!

- Con có việc quan trọng lên phải ra ngoài giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91

Biết vợ yêu đang ở nhà bố mẹ vợ nên anh cũng yên tâm phần nào.

Khẽ liếc mắt nhìn qua bọn đàn em một cách lạnh lùng

- Về bang nhận hình phạt đi!

Một lũ vô dụng!

Nói xong anh quay lưng bước đi thẳng ra ngoài.

Dù sao vợ ngốc hờn giận không thèm ăn gì cũng đáng lo đây!

Nghĩ một lát anh liền quay xe trở về nhà ...

Vội vội vàng vàng vào nhà , rồi vội vàng đi ra.

Khi ra khỏi nhà trên tay anh là một túi khoai lang nướng và một túi đậu tây lớn.

30' sau , anh có mặt ở nhà ba mẹ vợ.

Vừa bước vào phòng khách đã thấy hai người ngồi trên ghế sôpha như đang đợi ai đó.

Anh nhẹ nhàng từ tốn đi lại gần chào hỏi

- Ba mẹ!

Nghe tiếng chào của anh.

Cả hai cùng nhìn anh nhúm mày , rồi vào chủ đề chính luôn

- Ủ! Thế làm sao lại cãi nhau!

Nghe câu hỏi này , anh khẽ nhúm mày , rồi bình thản trả lời

- Bọn con không có cãi nhau ạ!

- Không cãi nhau!!! Thế sao nó lại khóc nức nở chạy đến chỗ ba!

Đã thế cò diện nguyên một bộ quần áo bệnh viện? (Ba bực bội nói)

- Lại còn không chịu ăn gì nữa!

Nói ăn gì cũng lặng im rồi lắc đầu là sao???

(mẹ lo lắng thắc mắc)

- Vợ con đang có thai!

- Có thai???

Câu trả lời của anh khiến hai ông bà vô cùng sửng sốt.

Con rể nói như vậy nghĩa là...

- vâng ! Ba mẹ sắp lên chức ông bà ngoại rồi!

Nghe đến thế hai ông bà mừng ra mặt , ai cũng hớn hờ vui mừng.

Cuối cùng thì họ sắp có cháu bé rồi... Cứ Mong mãi .

- Haha. Chuyện tốt , chuyện tốt.

Đang cười vui vẻ , thì ba cô chợt nhớ ra vấn đề quan trọng... Tình trạng của con gái lúc này!

- Thế sao nó lại mặc quần áo bệnh nhân , rồi còn khóc nức nở nữa.

Không được nói là không có Liên quan...

- Dạ... Tại vợ con sức khỏe không được tốt , nên con đưa cô ấy nằm viện.

Lúc cô ấy ngủ , ở công ty lại có việc quan trọng phải giải quyết gấp.

Nên trong lúc cô ấy ngủ con đành phải đến công ty.

Chắc là lúc tỉnh dậy không thấy con đâu . Nên vợ con mới hờn giận bỏ đi...

Cũng may là cô ấy đi tìm ba.

Ông nhìn con rỏ một hồi , xem chừng không tin tưởng lắm

- Thế sao nó lại bảo anh có người khác bên ngoài.

Phản bội nó!

Nghe bố vợ nói vậy Bạch Bối Phong bắt ngờ vô cùng.

Sao cơ? Nói anh có người khác?

Trong cái Đầu nhỏ bé của em lại nghĩ ra điều gì linh tinh nữa đây hả vợ ngốc.

Anh nhìn ba mẹ vợ một hồi , rồi chân thành nói

- Ba mẹ có tin không?

Hai Người nhìn chăm chăm vào khuôn mặt điềm đạm , chính chắn và không kém phần chân thật này trả lời

- Không tin!!!

Dù sao con rỏ theo đuổi con gái mình bao lâu , quan tâm , chăm sóc , bảo vệ cẩn thận thế nào thì họ là người rõ nhất.

Đó còn chưa nói đến anh đã giúp đỡ công ty họ biết bao lần thoát khỏi nguy cơ phá sản.

Giờ đây công ty phát triển thế này cũng là do có anh chống đỡ, dọn dẹp các đối thủ cạnh tranh khác giúp họ...

Nghe ba mẹ vợ nói vậy , anh cũng thở phào nhẹ nhõm , cũng may ba mẹ vợ còn tin tưởng mình

- Cảm ơn ba mẹ!

Bây giờ con có thể lên thăm vợ con được chưa ạ?

- Ủ! Nhưng nhớ phải đồ dành cẩn thận đấy.

Phụ nữ có thai rất dễ bị tổn thương , lại hay suy nghĩ tiêu cực.

Con phải dịu dàng , cố gắng nhường nhịn nó nhé!

(mẹ vợ cẩn thận nhắc nhở)

- Dạ vâng ! Con nhớ rồi!

Con lên phòng đây ạ!

- Ủ! Nhớ ép nó ăn cái gì đi!

Từ sáng đến giờ nó chưa ăn gì rồi.

- Vâng!

Nói xong anh xách theo túi khoai lang nướng và dầu tây nhẹ nhàng bước lên phòng vợ.

Thảo Quyết Minh dậy từ sớm, đang nằm nghĩ vẩn vơ, nghe có tiếng mở cửa thì giả vờ nhắm mắt lại, coi như mình đang ngủ, để người kia biết ý mà ra ngoài sớm.

Bây giờ cô chỉ muốn một mình thôi, không muốn bị ai làm phiền chút nào cả.

Nhắm mắt nằm im, vênh tai lắng nghe.

Cô có thể nghe thấy người đó đang rất nhẹ nhàng đi về phía giường, hình như còn đặt thứ gì đó lên bàn nữa.

Người đó đứng trước giường thì dừng lại... Trong không gian yên tĩnh cô còn nghe thấy tiếng thở dài...

Một lát sau trán cô có thứ gì đó mềm mềm chạm vào, sau đó là đến mũi, hai bên má còn cảm nhận được sự run rẩy phát ra từ thứ đó, nó rất mềm, rất nhẹ nhàng, hình như cô còn nghe thấy hơi thở đều đều... Sao giống như là có người đang...

Nghĩ đến đây tim cô đập thình thịch, chẳng lẽ là...

Chưa kịp nghĩ hết thì môi cô bị thứ đó chạm vào... thật nhẹ nhàng, mềm mại pha chút ngọt ngào.

Cô còn đang ú ớ không biết phải phản ứng thế nào... Thì môi cô đã bị tách ra, sau đó là có thứ mềm mềm chui vào...

Thảo Quyết Minh giật mình mở choàng mắt, và tức.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92

THẢO QUYẾT MINH vừa mở choàng mắt, thì đập ngay vào mắt cô là khuôn mặt đáng ghét của ai đó... Lại còn dám thừa dịp cô đang ngủ mà giờ trò...

Nhìn đôi mắt đang khép hờ, khuôn mặt đầy thỏa mãn kia mà người cô như phát điên.

Cô thì đang ở đây buồn tui, mà anh ta còn dám không biết điều...

AAAAAA...BỐP...CÚT RA...

Đang say đắm hôn cô nên anh không để ý đôi mắt xoe tròn kia đã mở ra.

Bất ngờ bị tiếng thét chói tai làm cho giật mình, anh còn chưa kịp phản ứng thì đã bị cô đấm cho một phát vào mặt...

Tuy hơi đau nhưng anh vẫn nhìn cô mỉm cười

- Vợ dậy rồi à!

- Ai cho anh dám thừa cơ tôi ngủ...

(tức giận bốc khói ngàn ngút)

- Anh xin lỗi!

Tại em ngủ...

- Im ngay! Tôi không muốn nghe những lời giả dối của anh.

Đồ dối trá!

Đừng tưởng ra ngoài quan hệ với người khác , rồi về nói vài câu là tôi tin anh nhé!

RA NGOÀI CHO TÔI!

Nghe cô tức giận nói , anh mới giận mình nhận ra được vấn đề tại sao cô giận anh.

Đồng ý là phụ nữ có thai hay nghĩ vẩn vơ , tiêu cực...

Nhưng có rất nhiều lý do để người ta nghĩ , tha hồ giận.

Sao lại nghĩ ra điều oan cho anh nhất chứ.

Yêu mình cô đã là quá đủ mệt rồi , làm gì còn sức đâu mà yêu lắm thế!

Đây còn chưa nói đến anh chỉ có một trái tim , mà cô chính là chủ nhân của nó , vậy mà có chịu hiểu về nó đâu...

Tự nhiên lại đi vu oan thế này... Vợ ơi ! Em thật là...

Nghĩ vậy anh cũng không dám nói gì cô , mà chỉ dám nhẹ nhàng trách mắng đổ dành

- Ngốc ! Anh làm gì có ai ngoài em đâu!

Là vợ chồng với nhau thì em phải tin anh chứ!

Sao tự nhiên lại...

- TIN !!!

Anh có đáng để tôi tin anh không?

Trong khi tôi phải hôn mê nằm viện thì anh đi đâu?

Đồ đáng ghét! Hức hức Tôi mất công khổ sở có con cho anh... Vậy mà... Huhuhu

càng nói càng tủi thân , hờn giận cô ôm mặt khóc nức nở

- Ngoan ! Đừng khóc!

Anh xin lỗi !

Là anh sai!

Đáng lẽ ra anh không nên để em lại một mình

- Tránh ra *hòn dỗi đẩy ra*

tên đáng ghét nhà anh , đừng tưởng nói vậy thì tôi bỏ qua nhé!

- Tại lúc đó ở công ty có việc đột xuất mà chỉ có anh mới giải quyết được nên...

- Việc gì??

Việc đó quan trọng hơn cả mẹ con tôi hả??

Hóa ra trong mắt anh mẹ con tôi chẳng là gì đúng không?

Hức hức

- Không phải thế?

Đối với anh em và con là số 1.

Công ty là số 2.

Nếu sau này công ty có bị phá sản , hay bị người ta cướp mất thì anh cũng mặc.

- Sao lại phá sản

tò mò

- Có kẻ muốn hại anh rồi chiếm đoạt công ty.

- Thật sao???

- Ủh!

- Anh tưởng tôi là con ngốc sao?

Anh không hại người ta thì thôi, ai dám chán sống đi hại anh.

Anh tưởng nói vậy thì tôi sẽ tin anh sao?

RA NGOÀI!

- Quyết Minh à...

- Ra ngoài... Bốp... Bốp...

Cô tức giận lấy gối đập vào người anh bôm bốp, khiếp anh dờ khóc dờ cười tránh né!

Cuối cùng thấy khuôn mặt cô đã đỏ gay nên vì tức giận, anh đành nhẫn nhịn chịu thua...

Để cô tức giận thêm chút nữa rồi ảnh hưởng tới bé con thì chết!

- Thôi được rồi! Anh ra!

Em bình tĩnh đi!

Đừng kích động quá như vậy, ảnh hưởng đến con bây giờ

- Học...học...

- Đó thấy chưa! Anh nói có sai đâu!

(vội vuốt vuốt ngực)

- Ra ngoài!

- Ủ, ừ. Anh biết rồi!

Nói xong anh đi đến bên bàn, vạch hai cái túi ra rồi lăm bằm

- Haizz... Chắc phải mang Khoai lang nướng và dâu tây về rồi!

Muốn mang đến cho vợ yêu ăn, mà vợ có thèm ăn đâu!

Thôi đành mang về vất đi vậy!

Nói xong anh lại thờ dài rồi giả bộ ừ xiu xách túi ra về.

Thảo Quyết Minh sau khi vênh tai lên lắng nghe đã nắm vững được thông tin... Bên trong cái túi là gì!

Hai mắt cô sáng rỡ nhìn chăm chăm vào hai cái túi, lại bất giác nuốt nước bọt không ngừng.

Khi thấy anh sắp đi ra cửa, cô hét hoảng lên tiếng

- Khoan đã!

Nghe cô gọi với lại, anh khẽ mỉm cười, rồi quay lại giả vờ ngạc nhiên

- Sao thế bà xã?

Cô ngại ngừng hỏi

- Anh đang cầm túi gì thế?

- À! Anh định mang Khoai lang nướng và

dâu tây đến cho em!

Nhưng hình như em không muốn...

- Mang đến đây xem nào!

Anh cũng mỉm cười mang đến cho cô xem, vạch túi ra là những trái dâu tây đỏ mọng, căng tròn.

Rồi những củ khoai vàng mập béo ngậy, mùi hương thơm phức.

Nhìn chúng ta cô chớp không ngừng, miệng cười tươi rói.

Anh thấy cô như vậy thì khẽ mỉm cười, rồi dịu dàng nói

- Để anh bóc khoai cho em ăn nhé!

- *nhìn nhìn, rồi gật gật*

- Anh xong rồi thì không được giận anh nữa nhé!

- {gật gật, lắc lắc}

- Là sao?

Sao lại cả gật lẫn lắc thế?

- Bây giờ Tạm thời tha cho anh, tý ăn xong giận tiếp..

- Ôi trời!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93

BẠCH BỐI PHONG nhăn mặt với câu trả lời không giống ai của vợ yêu.

Nhưng dù sao cô chịu ăn là anh vui rồi.

Nghĩ đến đó anh khẽ mỉm cười rồi tạt trung bóc vỏ khoai.

Tự nhiên thấy không gian im lặng, anh khẽ ngẩng mặt lên nhìn cô...

Và bất gặp ngay ánh mắt sáng rỡ nhìn chăm chăm vào củ khoai, nuốt nước bọt không ngừng...

Anh nhìn củ khoai rồi lại nhìn cô, trong lòng khẽ bức bối...

”Mình ngồi ngay đây mà cô ấy không thèm nhìn, lại đi nhìn củ khoai... Chẳng lẽ đạo này sức hút của mình tụt dốc không phanh vậy sao?!!

Tên khoai lang đáng chết này...”

Nghĩ vậy, anh định cho củ khoai lên miệng định cắn một miếng cho hả dạ thì...

- Anh có giỏi thì cắn thử xem!

Dám có ý ăn khoai của tôi à!

Đáng ghét!

” Biết ngay mà ! Mình mà không trông chừng anh ta , không khéo anh ta ăn hết khoai của mình , để lại mỗi vỏ thôi thì chết”

Thấy Thảo Quyết Minh nói vậy , Bạch Bối Phong nhăn mặt , ngó người ...

Dường như hiểu ý cô , anh vội đưa củ khoai đã được bóc sạch sẽ sang cho cô

- Em ăn đi!

Cô lườm lườm anh ,rồi cũng nhận lấy ăn ngon lành.

Cứ như thế ... Anh cứ bóc , cô cứ ăn ... Mãi đến khi túi khoai to voi đi đáng kể , cô mới đứng đĩnh uể oải lên tiếng

- Không ăn nữa!

Thấy cô nói vậy ,anh cũng không tiện ép , ăn như vậy là quá đủ rồi.

Khẽ ním cười nhìn cô đang tựa vào thành giường ngồi xoa xoa bụng.

Tự nhiên anh cũng rất muốn được chạm vào bụng ... Để cảm nhận về tiểu bảo bối của anh ...

Không biết cảm giác sẽ như thế nào nhỉ?

Nghĩ đến đây anh liền sán lại gần cô dịu dàng nói

- Cho anh xoa bụng với nhé!

- Không được!

- Đi mà ! Cho anh sờ một tý thôi!

- Một tý cũng không!

- Sao thế? Anh đã bóc khoai cho em ăn rồi mà!

- Chính vì thế ... Anh nhìn lại tay anh đi!

Thấy cô nói vậy , anh cũng giơ hai bàn tay dính toàn bột và vỏ khoai lên nhìn thử.

”Ồ ha! Bẩn thật!

Bẩn như thế này không thể chạm vào đúng rồi”

nghĩ đến đây anh lại vui vẻ nhìn cô rồi nói

- Để anh đi rửa tay!

Nói Xong anh ba chân bốn cẳng chạy mất hút vào trong nhà tắm.

Nhìn bóng anh mất dạng , rồi lại nhìn xuống bụng mình , sau đó liếc sang túi dâu ...

Rất tự nhiên , cô kéo nó đến gần mình rồi ngấu nghiến ăn tiếp.

Đang mất lim dim ăn đầy hưởng thụ ... Thì mặt ai đó chình ịch đập vào mặt mình , khiến cô giật nảy mình , tròn tròn mắt ... Đến suýt nghẹn

- Hìhì

(kẻ vô duyên đó không biết sai mà còn cười như đúng rồi)

- Tránh ra!!!

- (vội lùi xuống dưới , tiện tay chạm vào bụng cô xoa xoa)

Em đang khó chịu bụng đúng không?

Để anh xoa cho.

Thảo Quyết Minh đang định đẩy tay anh ra , thì thấy anh xoa bụng mình quả thật dễ chịu hơn hẳn. . . Nên thôi đành để yên , coi như có người phục vụ.

Ăn no , căng cơ bụng , trụng cơ mắt ... Cô lìm dìm ngủ lúc nào không hay.

Thấy cô đã ngủ , anh liền đặt cô nằm xuống

giường , thật dịu dàng , thật cẩn thận ... Xong xuôi khẽ hôn lên trán cô , rồi cúi xuống hôn một cái xuống bụng. . . Như lời chúc hai mẹ con ngủ ngon.

Rồi anh quay sang dọn 2 cái túi , nhìn thấy mấy củ khoai , lại nhớ đến lúc cô ăn chúng rất ngon lành , tò mò anh cũng lấy một củ ra ăn thử ... Mùi vị thật khác lạ , thơm thơm , ngọt ngọt , ngây ngây bùi bùi ...

Ăn củ thứ nhất , lại muốn ăn tiếp củ thứ 2 , thứ 3 rồi đến thứ 4. . . Dần dần cái túi đựng khoai trở lên rỗng ruột từ khi nào không hay. . .

Ăn no một bụng khoai , thấy bà xã đang ngủ ngon lành , tự nhiên anh cũng muốn ngủ theo ...

Nghĩ vậy anh vội vàng dọn rác trên giường xong , liền chui vào trong chăn ôm vợ ngủ say bí tỉ không cần biết gì hết.

.....0_0.....(=.=)”

Sáng hôm sau Bạch Bối Phong vẫn đang say giấc mộng thì. . .

Huhuhuhuhu

Cái tiếng khóc dai dẳng , ti tê đó nó cứ ám ảnh anh , khiến anh ngủ cũng không yên , lông mày nhăn tít lại vì bức bối. . .

Nhưng mãi mà nó không chịu dừng , khiến anh bức bối , tức giận liền mở choàng mắt định cho tên đó một trận. . .

Cũng may là anh chưa kịp làm gì , thì đã nhìn thấy cô vợ mít ướt đang ngồi ôm cái túi khóc nức nở. . .

Thấy cô như vậy , anh tỉnh hẳn ngủ , vội đến bên cô dỗ dành , quan tâm tò mò hỏi

- Bà xã có chuyện gì thế?

Sao em lại khóc thế này?

Em khó chịu ở đâu?

Hay lại bị đau bụng?

Tự nhiên đang khóc có người hỏi mình , cô ngược đời mắt nhắm lệ lên nhìn anh rồi mếu máo

- Hức hức . Khoai ! Khoai. . . Khoai đâu hết rồi ? Huhuhu

- Hà?

- Rõ ràng hôm qua em còn để dành một nửa. . . đến hôm nay ăn tiếp mà. . . Sao giờ không còn của nào là sao? Huhuhu!

Không biết đâu!

Khoai đâu rồi huhuhu

- À à ” thôi chết !”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94

BẠCH BỐI PHONG thấy vợ yêu cứ nức nở như

vậy , thì hỏi hặn lăm , nhưng chẳng dám mở miệng nhận là mình trong lúc mãi ăn mà quên mất.

Vội ôm cô vào lòng cố gắng dỗ dành

- Ngoan! Để anh bảo người làm mang khoai đến cho em là được mà!

Khoai để qua đêm ăn đau bụng đấy!

Ăn khoai mới thích hơn! NHA!

Thấy anh nói vậy, cô cũng thấy bùi bùi tai,

đạo này đã hay bị đau bụng rồi, ăn thứ đó vào nữa đau bụng hơn thì chết.

Dù sao ăn khoai mới nướng xong cũng ngon hơn.

Nghĩ vậy cô liền bảo

- Vậy thì phải bảo họ nướng nhanh nhanh lên đấy nhé!

Em đói lắm rồi!

- Em đói rồi à?

- Gật... Gật...

- Vậy ăn tạm thứ gì đó nhé!

Em muốn ăn gì?

nhìn chằm chằm

- Em muốn ăn thịt người

Yahhhhhh.... Á...

Nói xong cô xông đến, kéo đầu anh xuống, rồi cắn mạnh lên môi anh... Một phát đau điếng đến bật máu...

Khiến anh trở tay không kịp, đành trơ mắt ra nhìn cô gặm mình

- Em làm gì vậy?

Sao tự nhiên lại...

- Anh đừng nói là anh không có tội gì nhé!

Đừng tưởng em không biết gì?

- Thôi được rồi!

Bây giờ em muốn ăn gì?

(vội lắng sang chuyện khác, không tý nữa trở thành bao đệp thịt thì chết!

Không khéo còn ảnh hưởng đến bé con nữa)

- Không muốn ăn gì hết!

- Thôi! Cho anh xin lỗi!

Em chịu khó ăn chút gì đi, không đói là khó chịu lắm!

- Không muốn ăn hết!

- Bây giờ em thử nhắm mắt lại và nghĩ đến thứ mà mình thích đi!

- Không thích!

Mà sao anh còn ở lý đây làm gì?

Ra ngoài!

Đang vui vẻ , tự nhiên Thảo Quyết Minh trừng mắt , chỉ tay ra ngoài cửa đuổi khách.

Khiến Bạch Bối Phong cũng phải choáng váng sốc vì sự thay đổi đột ngột của Quyết Minh.

Anh tuy rất ngạc nhiên , nhưng vẫn phải cố gắng hồi phục khẩn cấp , gia súc nài nỉ cô vợ mưa nắng thất thường này!

- Cho Anh ở lại đi mà!

Khoai sắp đến rồi em không ăn khoai nữa sao?

- Có ăn!

Anh cứ ra ngoài!

Bao giờ có người mang đến thì mang vào đây cho tôi!

- Sao cứ đuổi anh ngoài vậy?

Thế em ở 1 mình không buồn à?

Mà em đuổi anh ra ngoài ... Thế em ở trong đây làm gì?

- ĐI TẮM!!!

- Đi tắm!?! *mắt sáng rỡ*

- Bây giờ thì anh ra ngoài ĐƯỢC CHƯA???

- Thôi ! Em đang mệt để anh ở lại tắm cho em nhé!

- Mơ đi!

Ra Ngoài!

- Quyết Minh này!

- Gì???

Trong khi cô đang héch mặt lên nhìn anh , thì anh đã xông vào ôm chầm lấy

- Mình đi tắm thôi!

Nói xong anh ôm chặt lấy , rồi bế luôn cô vào trong phòng tắm ... Khiến cô trở tay không kịp

- Bỏ em ra!

” giãy , giãy”

- Em mà còn giãy nữa , chẳng may bị ngã thì đừng trách anh.

- Anh!

- Nằm yên đi!

Em đang mệt để anh tắm cho!

Tắm xong còn đến bệnh viện khám lại nữa!

- Đến bệnh viện???

- Ừ!

- Anh thích thì đi mà đến một mình , tôi không đi đâu!

- Không được khó bảo như vậy!

Em hãy nghĩ đến con một chút đi!

Con đang yếu như vậy , mà em lại cứ như thế này!

Nỡ con có mệnh hệ gì thì sao?

- Mặc kệ tôi!

Nói đi nói lại anh chỉ quan tâm đến con anh thôi chứ gì?

Hức hức.

Bây giờ tôi chẳng là gì nữa rồi! Hức hức.

- không phải!

Em lại hiểu lệch lạc đi đâu nữa rồi!

Con cũng là con của em mà!

Anh thương em nhất , con đứng thứ 2.

- Anh nói dối! Tôi không tin anh đâu!

Anh vừa ép tôi phải nằm viện vì đứa bé xong đấy thôi!

Rõ ràng anh thương nó hơn tôi.

- Em thật là...

” Biết trước thế này không nên để em có con sớm có lẽ tốt hơn”

Anh hỏi em nhé!

- Ừm!

- Bây giờ con mệt , thì em có mệt không?

- Có!

- Con đau em có đau không?

- Có!

- Con đói em có đói không?

- Có!

- Thế nỡ con có mệnh hệ gì , thì em có sao không?

- .....

- Anh thật sự rất lo cho hai mẹ con!

- .....

- Ngoan ! Nghe lời anh đi nhé!

- Vậy... Đến bệnh viện khám rồi về luôn nhé!

Không lấy máu , không nằm viện nhé!

- Thế nỡ lúc đó bác sĩ nói con sắp rồi bỏ chúng ta !

Bắt buộc phải nằm viện mới giữ được con!

Thì em tính sao?

- Thì em sẽ đi theo con luôn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95

Thấy THẢO QUYẾT MINH nói vậy BẠCH BỐI PHONG nhăn mặt nhúm mày vừa mừng vừa lo.

Mừng vì cô cũng yêu quý , trân trọng con.

Nhưng mà mừng thì ít mà lo thì nhiều.

Nghĩ vậy anh lại không thể nào vui nổi.

Nỡ con có mệnh hệ gì , cô lại đòi đi đeo , lúc đó không có anh ở đây thì làm sao!

Cô lại định để anh một mình trên đời này sống với nỗi đau đớn , dằn vặt sao?

- Lần sau không được nói như vậy nữa biết chưa?

- Tại sao.

Em phải theo con...

- Vậy thế còn anh.

Em theo con để anh lại một mình...

Anh biết phải làm sao?

- Mặc kệ anh!

Chẳng phải lúc này anh đã có người khác bên ngoài rồi đó thôi!

Biết đâu được trong lòng anh lại muốn em và con ra đi sớm thì sao

- Em nói linh tinh gì vậy!

Anh có người khác bên ngoài bao giờ?

- Lại còn không à!

Thế lúc tôi nằm viện anh đã đi đâu?

- Lúc đó công ty có việc quan trọng anh phải về gấp !

Bọn chúng muốn hại...

- Hại anh á?

Anh không hại người ta thì thôi , ai dám động vào anh!

- Ừ cho nên anh đã tiêu diệt hết bọn chúng rồi!

- Sao tôi lo cho tương lai của con quá!

Chẳng lẽ sau này...

- Em yên tâm đi!

Sau này anh sẽ để con kế thừa tập đoàn Huyết Đăng.

Còn những đứa nào bản chất lạnh lùng giống anh thì cho vào trong bang!

- Thế còn giống em?

- Nếu con dễ thương, đáng yêu như em thì cho con đi thi Hoa Hậu.

Đến lúc đó Anh sẽ là Ban Giám Khảo cuộc thi... Kiểu gì mà con chẳng đỗ!

Rồi con mình sẽ như bông hoa nở rộ, để ong bướm thăng nào gốc giống anh thì bay vào.

Đến lúc đó chúng ta sẽ chọn một con ong cuồng si nhất gả đi!

Em thấy thế nào? Được không?

Nghe câu nói của anh, cô suy ngẫm một lát, mặt vẫn khó hiểu trả lời

- Sao anh lại gả con cho Ông?

- ???

- Gả như vậy thì thà để em nuôi con hơn!

- Em... Em...

Thôi đi tắm!

”tức xịt khói đầu, nói từ nãy đến giờ coi như công cốc”

- Đạo này đầu óc anh bị làm sao vậy?

Ong với người mà lấy được nhau sao?

Đã định chuyển sang vấn đề khác, mà cô cứ thích làm nhảm ở vấn đề này, khiến anh thờ dài ngao ngán...

Anh biết vợ anh rất

”Thông minh” nhưng mà đến mức độ này thì...

Mà thôi! Cũng chẳng thể trách cô được... Hình như vấn đề này cô vẫn chưa học...

Nghĩ vậy anh bèn nhăn nạy mỉm cười nhìn ai kia.

- Bà xã này! Ý anh là... Em là hoa, còn anh là ong bướm...

Sau này con gái yêu của chúng ta sẽ là hoa,

còn chàng trai nào muốn tán tỉnh con chúng ta sẽ là ong...

Em hiểu chưa?

- Gật gật.

Vậy sao anh không nói hẳn ra đi!

Làm em cứ tưởng...

Hú hồn! Anh mà gả con cho ong... Em bỏ anh luôn...

- Vậy nên sau này chúng ta sẽ sinh thật nhiều con nhé!.

- Thế sinh mấy được!

- Sinh đến khi nào không sinh được nữa thì thôi!

- Đến lúc đó là lúc nào?

- Mỗi năm mình sinh một đứa .

Năm nay em 20 tuổi , sinh đến 40 tuổi thì dừng lại.

Được chứ!

- Như thế thì được bao nhiêu nhóc nhỉ?

- Cũng không thể tính chính xác được.

Biết đâu em còn sinh đôi , sinh ba nữa thì sao?

- Ồ ha *gật gù*

- Rồi anh sẽ cho mỗi đứa sống ở một quốc gia khác nhau .

Đến lúc đó khắp thế giới đâu đâu cũng là nhà của mình.

Sau khi giao hết công việc cho con... Anh sẽ đưa em đi du lịch vòng quanh thế giới , đi đến đâu cũng có con thật là thích đúng không em?

- Hìhì. ù!

- Thế cho nên em phải cố gắng giữ gìn sức khỏe thật tốt!

Phải cố gắng ăn thật nhiều!

Phải...

- Em biết rồi!

Em sẽ cố gắng giữ gìn sức khỏe thật tốt , và ăn thật nhiều khoai!

- Em có muốn con mình lớn lên đàn độn không mà ăn nhiều khoai!

Ăn khoai làm sao mà con lớn được.

Phải ăn thật nhiều thức ăn dinh dưỡng nữa.

- Nhưng mà em không muốn ăn!

- Chắc thời gian này đang ghen nên ăn kém!

Đợi một thời gian nữa là con đòi ăn ngay đấy mà!

- Vâng!

- còn nữa... Ai nói gì kệ họ , Không được suy nghĩ linh tinh.

Phải tin tưởng anh , em mà buồn là con cũng buồn đấy!

- Nhưng mà...

- Em có muốn khi sinh ra con lúc nào mặt cũng buồn hìu không?

- Không!

- Vậy phải nghe lời anh!

- Vâng!

- Vậy thì tạm thôi!

- Nhưng anh không được sờ mó , nghịch ngợm đâu đấy!

- (đặt nhẹ cô xuống bồn tắm)

Bà xã yên tâm đi , anh không làm gì đâu!

Bây giờ có con rồi , con nó mà biết có cười vào mặt cho!

Còn phải dạy dỗ dần là vừa

- có sớm quá không?

- Dạy con từ thuở trong bụng mẹ cho chắc ăn.

Đề sau này phải cẩn thận với phụ nữ.

Không phải ai cũng tin được.

Phải chung tình như ba nó đây này!

- Thế nữ bảo bối là bé gái thì sao?

- Vậy thì... ”Đừng ngốc như mẹ là được”

- Vậy thì làm sao?

- Học mẹ chọn những người như ba mà yêu!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96

Sau khi tắm xong cho cô anh nhẹ nhàng bế cô xuống phòng ăn... Anh muốn đưa cô xuống đó có khuấy khóa , thư giãn đầu óc , chứ cứ nằm trong phòng lấm lại buồn chán , rồi suy nghĩ linh tinh , không cẩn thận anh còn bị mắc tội oan nữa...

Tuy phụng phịu không muốn ăn cho lắm , nhưng bị anh ép cô vẫn phải hậm hực nghe lời...

Bạch Bối Phong vừa bế Thảo Quyết Minh xuống phòng ăn... Ba mẹ cô nhìn thấy cũng hồ hởi vui vẻ hẳn lên...

- Con gái yêu xuống rồi đó hả?

Tối qua con có ngủ ngon không?

Cháu mẹ có làm con khó chịu gì không?

Cô đang bực bội , nhưng vừa nghe thấy lời hỏi thăm của ba mẹ , tâm trạng cũng đỡ hơn phần nào... Bẽn nhẽn miệng cười ...

- Dạ ! Con ngủ ngon ạ!

Nhưng mà...

- Mà sao??

- Không biết ai đó đã ăn mất khoai của con?? Hức hức...

Nghe con gái meo meo nói vậy , hai ông bà khẽ liếc mắt nhìn Bối Phong đầy tò mò... Anh cũng ngại ngại , sợ ba mẹ vợ biết mình chính là người ăn tranh phần của vợ.

Nên vội an ủi để cô im lặng cho anh nhờ

- Anh đã nói rồi ăn khoai qua đêm không tốt rồi mà!

Yên tâm đi lát nữa người làm sẽ mang đến thật nhiều khoai cho em !

Đừng buồn nữa!

- *gật gật* Nhưng họ sắp mang đến chưa?

Em đói quá à??

- Đói thì ăn tạm thứ gì đã đó nhé!

Rồi tí nữa ăn khoai sau!

- Đúng đó!

Mẹ đã làm rất nhiều món ăn ngon để con tắm bổ!

Con chịu khó ăn một chút nhé!

Ăn để bé con còn lớn nữa chứ?

Nghe nói vậy cô khẽ nhìn xuống bụng mình rồi gật nhẹ đầu...

Dù sao bảo bối đang đói, cũng phải cho ăn một chút... Nếu không cô sẽ đau bụng đến chết mất!

Vào đến bàn ăn, vì ngại có ba mẹ ở đây nên anh không thể để cô ngồi trong lòng mình được, đành để cô ngồi sang ghế bên cạnh.

Ban đầu cô cũng nhăn mặt khó chịu, nhưng thấy anh nhìn sang ba mẹ, chẳng biết là có hiểu hay không...

Nhưng thấy cô cũng im lặng, gầy gầy thức ăn mà anh gấp sang... Vừa gầy vừa nhìn ra ngoài cửa chính như ngóng trông...

Thấy cô vẫn ngồi bần thần không chịu ăn, anh đành gấp một miếng thịt bò đưa đến miệng cô...

- Em ăn một chút đi nào?

Nhìn anh rồi lại nhìn miếng thịt bò... Tuy không ghét, nhưng cũng không thích một chút nào... Cô lắc đầu mở miệng ra từ chối... Chỉ có điều vừa mở miệng ra chưa kịp nói gì, anh đã nhanh chóng đút luôn miếng thịt vào miệng cô, làm cô ứ ớ không nói lên lời

- Em ăn một chút cho con khỏe!

Chỉ ăn mỗi khoai làm sao có đầy đủ chất dinh dưỡng cho con lớn được.

- Nhưng mà không muốn ăn!

- Ngoan! Chịu khó ăn một chút!

Coi như là vì con đi được không?

- Gật gật.

Nhìn hai vợ chồng trẻ tình cảm, lại thấy con gái được chồng chăm sóc như vậy... Bố mẹ cô cũng phần nào yên tâm, tin tưởng... Không ai bảo ai họ đều ăn nhanh, rồi rút êm đi lại không gian riêng cho đôi bạn trẻ...

Quyết Minh vừa ăn vừa nhìn Bối Phong mếu máo nài nỉ

- Em không ăn nữa đâu, chán lắm rồi! Lại hơi buồn nôn nữa!

Bối Phong nhìn cô chằm chằm rồi nói với giọng nghi ngờ

- Có thật là buồn nôn không??

Thấy anh hỏi vậy cô lảng tránh đi nơi khác trả lời

- À ừm... Thật!!!

- Hình như có người muốn ăn đòn thì phải???

- Em lo thật mà, anh không tin sờ thử mà xem!

Cô cố gắng trợn hẳn bụng phình to ra cho anh sờ, nhìn bụng cô là anh biết cô đang giả vờ, nhưng anh vẫn vui vẻ mắc bẫy... Hiếm lắm mới có cơ hội cô cho sờ bụng tội gì không sờ... Tiện thử tăng thêm tình cảm cha con luôn...

Thấy anh sờ tới sờ lui mãi mà không chịu dừng , làm cô cứ phải tỏ ra mệt chết được , bức bối dẫn đến cáu gắt

- Sao anh sờ lâu thế!

Đã tin chưa?

Biết là cô đã khó chịu nên anh đành miễn cưỡng dừng lại

- Ủ' ! Lo thật , tin rồi!

Ăn xong rồi! Vậy mình đi bệnh viện thôi!

- Há???

Hôm nay em mệt , hay để hôm khác đi nhé!

- Em mệt ?

- Vâng! Gật gật

- Vậy thì nằm viện luôn!

- Không !!! Vậy thì em khỏe rồi hahaha.

- Thế muốn khám hay nằm viện!

- Khám!!! *mếu máo*

em không thèm chơi với anh nữa . Hức hức.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97

SAU khi giằng co ,đấu tranh ... Cuối cùng cô vẫn chịu thua uất ức cùng anh đi đến bên bệnh viện (mà thật ra bị anh vắt vào trong xe thì đúng hơn)

Lúc này cô đang nằm ngoan ngoãn trên giường ,để viện trưởng đi đi cái gì đó trên bụng mình,

rồi cố gắng tròn thật to mắt để nhìn cái thứ động động trên màn hình , mà vị viện trưởng nói đó là con cô.

Sau một hồi nhìn đau cả mắt , cô chán nản thất vọng quay sang anh

- Anh à! Đó là con mình ư?

- Ủ' ! Em có thích không?

- Sao nhìn cứ như quái nhân vậy??

thất vọng , thất vọng

- Há?? Em ...

- Nhìn chẳng thấy chân tay mặt mũi gì cả.

Người thì tròn xoe như cục thịt vậy??

- Ngốc ! Con vẫn còn nhỏ mà!

Vài tháng nữa con lớn lên thì em sẽ thấy rõ!

- Lại còn lớn lên nữa á??

- Ủm. Đương nhiên.

- Lớn như thế nào??

- Lớn như trẻ sơ sinh đó!

- Như vậy thì làm sao mà bụng em chứa nổi??

- Yên tâm đi!

Chứa được hết không sao đâu!

- Đến lúc đó bụng em sẽ như thế nào nhỉ???

Quyết Minh vừa nói xong thì có một người mang thai tháng thứ 8 đi qua.

Thấy vậy Bối Phong liền nói

- Em nhìn thấy người phụ nữ bụng to kia không?

- Gật gật

- Lúc đó bụng em cũng y như thế đấy!!

- Hà???

Hai mắt cô tròn to hoảng sợ, khuôn mặt tái mét khi nhìn thấy hình ảnh trước mặt mình.

- Sau này phải như thế thật sau??

- Ủ!

- Hức hức. Không muốn như vậy đâu!

Vác cái trống nặng thế làm sao em chịu được.

- Đừng sợ!

Đã có anh ở đây!

Anh hứa ! Đến lúc đó em muốn đi đâu anh sẽ bế em đi!

Em muốn ăn gì hay làm gì đã có người làm giúp!

Đến lúc đó em chỉ ngồi cần một chỗ nghỉ ngơi thôi!

Nghe anh nói vậy cô bắt đầu nằm mắt lim dim mơ mộng tưởng tượng. . .

Đến lúc đó cô sẽ như một bà hoàng ngồi trên ghế lớn chỉ tay 5 ngón, bắt anh phải hầu hạ, làm theo ý mình hahaha... Chỉ đó thôi... Hic. Đi đâu cũng phải vác theo quả mít thật là cực...

- Cứ ngồi yên một chỗ cũng không tốt đâu !

Cần phải đi lại nhẹ nhàng để chậu hông mở ra...

(Viện trưởng thấy hai vợ chồng mơ mộng, bèn lên tiếng nhắc nhở)

Bối Phong nghe vậy thì khẽ mỉm cười nhìn Quyết Minh

- Đương nhiên lúc đó !

Tôi sẽ mời giáo viên về dạy cô ấy một số bài tập của Phụ nữ mang thai... Giúp điều hòa khí huyết trong cơ thể, sau này việc sinh con cũng dễ hơn.

- Vâng!

Chủ tịch thật chu đáo!

Quyết Minh nghe hai người nói chuyện mà mặt ngơ ngác chẳng hiểu gì cả.

Đang định hỏi chuyện... Thì Bối Phong đã lên tiếng trước vì anh thấy viện trưởng đã siêu âm xong... Cũng cần phải hỏi tình hình sức khỏe của bé con thế nào nữa chứ!

- Thai nhi thế nào rồi hả bác??

- Vẫn yếu lắm!

Phu nhân lên nằm viện theo dõi thì tốt hơn.

- Không ! Tôi không nằm viện đâu

(Bà mẹ bất đắc dĩ phản đối)

- Em bình tĩnh đi nào Quyết Minh , phải biết giữ gìn sức khỏe chứ!

Con đang rất yếu đó!

- Nhưng em không muốn nằm viện đâu!

- Được rồi!

Không muốn cũng được!

Nói xong anh quay sang Viện Trưởng

- Bác hãy điều cho tôi một bác sĩ giỏi nhất vấn đề này... Để theo dõi chăm sóc tại nhà cho cô ấy!

- Vâng!

- Yeahhh!

Trong một phút cao hứng , sung sướng ngất trời.

Quyết Minh đã giờ cao tay biểu lộ sự sung sướng của mình.

Đến khi vô tình nhìn thấy có hai người khác đang nhìn mặt nhìn mình...

Thì cô mới tũn ngủi hạ tay xuống , vội cúi đầu không dám nhìn họ nữa.

Nhưng trong lòng vẫn đang mỉm cười vì... Sắp được về nhà rồi.

Nhưng cô bỗng nhũn mảy khi nhớ ra... Tỷ nữa về đâu... Nhà anh hay nhà bố mẹ!

” A! SAO MÌNH KHÔNG CÓ NHÀ VẬY TRỜI”

Đang suy nghĩ vẩn vơ , bỗng điện thoại anh đổ chuông khiến cô giật nảy mình...

Rồi ngơ ngác nhìn anh đi ra ngoài nghe điện thoại

” Có gì mà phải bí mật thế không biết”

Anh ra ngoài , còn mình cô ngồi trống trải.

Cô ghét anh mắt sẫm soi , đánh giá của vị viện trưởng kia.

Bây giờ cô muốn về nhà , mà sao anh lâu thế... Cô không muốn ngồi trong đây một chút nào cả...

Nghĩ vậy Quyết Minh liền quay sang nói với viện trưởng.

- Xong hết rồi thì cháu về đây!

- Vậy phu nhân không chờ chủ tịch quay lại à?

- Cháu ra ngoài tìm anh ấy cũng được!

- Vậy phu nhân đi cẩn thận đó nhé!

Có cần tôi đi không?

- Dạ thôi không cần đâu ạ!

Cháu tự đi được!

Chào bác.

QUYẾT MINH với ra khỏi phòng nhìn ngang liếc dọc mà không thấy anh đâu.

Cô quyết định đi thẳng về phía trước để tìm anh...

Bạch Bối Phong vừa nghe điện xong liền vội vàng quay lại chỗ cô.

Đang đi thì vô tình nhìn thấy cô y tá bị cheo chân ngã trước mặt mình...Tiện tay anh đỡ luôn eo cô ta... Nếu nhìn từ xa thì cứ như 2 người đang ôm nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98

Bạch Bối Phong vừa đưa tay ra đỡ lưng eo cô gái thì Thảo Quyết Minh đi đến!

Cô tròn mắt, vội vàng dụi mắt để nhìn kỹ hơn hình ảnh trước mắt mình...

Nhưng cho dù có căng mắt nhìn thêm bao nhiêu lần đi chăng nữa...

Thì hình ảnh hai người đang ôm nhau vẫn rất rõ ràng và bốn mắt nhìn nhau không chớp.

Vì anh quay lưng về phía cô nên cô không biết khuôn mặt anh vui vẻ, hạnh phúc như thế nào...

Nhưng cô y tá xấu xa chuyên đi câu dẫn chồng người khác kia thì cô nhìn thấy rất rõ khuôn mặt đỏ hồng vì thẹn thùng, đôi mắt thì liếc mắt đưa tình chớp sáng không ngừng với anh.

Mà tên chồng đáng ghét kia, ôm gì mà ôm lâu thế... Sao không thả tay ra đi...

Quyết Minh đứng nhìn mà muốn bốc khói lên đầu, sự ghen tuông khiến người cô như phát điên...

Hóa ra là trốn cô ra đây hẹn hò...

Anh cũng nhanh thật đấy!! Tệ bạc.

Bảo cô tin ư?

Chỉ có mình cô thôi ư?

Vậy anh đang ôm ai kia?

Hức hức đàn ông đáng chết, mấy người đó nói đúng, anh cũng giống như chồng của họ thôi, đều là đồ phản bội, bạc tình, vô tâm...

Cô chỉ mới có thai mà đã thế này rồi...

Nếu sau này bụng to xấu xí thì anh sẽ làm gì nữa đây...

Đồ lừa dối, em ghét anh, cứ ở đó mà ôm ấp nhau đi...

Trái tim đau đón quặn lên từng hồi, thất vọng, căm giận... Cô cúi hờn quay lưng bước đi.

Cô muốn rời xa nơi này , muốn rời xa tên chồng đáng ghét kia... Có thai là có tội sao?

Đó không phải là con anh ta sao?

Càng nghĩ bước chân cô càng đi nhanh hơn , mặc kệ mệt mỏi , con hoa mắt ngày càng xâm chiếm ... Phốt lờ cái bụng đang đau quằn quại... Cô mặc tất cả , cô không muốn quan tâm đến bất cứ thứ gì nữa...

Bạch Bối Phong sau khi giữ vững tư thế cho cô y tá thì vội buông cô ta ra , nhưng cô này vẫn lưu luyến bám lấy người anh không muốn buông.

Khẽ nhíu mày khi thấy cô ta vẫn muốn bám lấy mình , anh khó chịu lạnh lùng nói

- Cô có thể bỏ tay ra khỏi người tôi được rồi đấy!

Nghe anh nói vậy cô ta giật mình rồi luyến tiếc rời tay ra...

Đang định sấn lại thì nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng đầy đe dọa của anh... Bỗng run rẩy lùi ra vài bước.

Nhưng cô ta quyết không chịu bỏ cuộc , từ bé đến lớn đây là lần đầu tiên cô gặp được một người đàn ông hoàn mỹ thế này ... Cô quyết phải có được anh.

Nghĩ vậy cô ta dịu dàng e thẹn nói với anh

- Em cảm ơn anh!

Anh cho em hỏi anh tên gì ạ?

Ở đâu?

Em có thể mời anh đi uống nước để cảm ơn anh được không?

- Lẳng nhăng!

Tôi có vợ rồi!

Nói xong anh quay lưng đi thẳng , Đang vội mà phải nhìn cái thứ ông ọo đó khiến anh khó chịu vô cùng.

Cái thứ đó không bằng một phần của Quyết Minh mà giám đốc câu dẫn anh sao... Hào huyền.

Do hôm nay có chuyện vui nên lòng tốt trời dạy lại đi đỡ cho cô ta... Đúng là thừa hơi mà...

Không biết lúc này bà xã sao rồi?

Có sốt ruột không nữa!

Anh biết cô không thích ở một mình cùng với người lạ... Chắc khó chịu lắm đây!

Nghĩ vậy anh càng vội vàng hơn... Nhưng khi vừa đến cửa phòng siêu âm thì gặp Viện trưởng bước ra...

Thấy vậy anh liền hỏi

- Viện trưởng đi đâu thế?

- Tôi về phòng làm việc!

Phu nhân không đi cùng chủ tịch nữa à??

- Ông nói gì lạ vậy ? Chẳng phải cô ấy đang ở trong phòng sao?

- Nhưng mà phu nhân vừa ra ngoài tìm chủ tịch rồi!

Chẳng lẽ hai người không gặp nhau sao?

- ÔNG NÓI GÌ?

QUYẾT MINH RA NGOÀI TÌM TÔI!

SAO ÔNG KHÔNG GIỮ CÔ ẤY LẠI?

ÔNG THỪA BIẾT CÔ ẤY YẾU THẾ NÀO RỒI , MÀ CÒN ĐỂ CÔ ẤY RA NGOÀI MỘT MÌNH HẢ?

CÒN ĐỨNG ĐÓ LÀM GÌ , MAU CHO NGƯỜI ĐI TÌM ĐI! NHANH LÊN!

CÔ ẤY MÀ CÓ CHUYỆN GÌ ÔNG LIỆU HỒN ĐÁY!

Nói xong anh quay lưng bước đi thẳng , vội vàng nhìn ngang liếc dọc xem có thấy cô không , trong lòng lo lắng vô cùng , vợ anh khờ khạo vô cùng lại đang mang thai nữa không biết ra ngoài có sao không nữa.

Aishhh! Quyết Minh em đang ở đâu?

Sao không ở trong phòng đợi anh , lại chạy ra ngoài làm gì?

Em đừng xảy ra chuyện gì nhé , cố gắng đợi anh , anh đến với em ngay đây!

Nhưng tìm khắp bệnh viện cũng không thấy cô đâu.

Anh đã phái người của anh cùng toàn thể y tá bác sĩ trong bệnh viện tìm kiếm mà cô vẫn không hoàn không.

Chưa bao giờ anh thấy lo lắng , sợ hãi như lúc này , lần này là 2 người chứ có phải một người nữa đâu , bé con lại đang rất yếu nữa...

Nghĩ đến đó anh liền quát lớn

- RA NGOÀI TÌM!

TRIỆU TẬP TẤT CẢ ANH EM RA NGOÀI TÌM NGAY CHO TÔI!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99

Trong lúc đó THẢO QUYẾT MINH khóc lóc tức giận đi thẳng ra bên ngoài , cô cứ đi... Cứ đi như người vô thức không quan tâm đến bất cứ điều gì hết...

Trên đường Trong buổi sáng u buồn , có một cô gái (thật ra nhìn giống một cô bé học cấp 3 thôi) vừa đi như chạy vừa lấy tay lau đi những giọt nước mắt không ngừng rơi trông vô cùng lẻ loi cô độc.

Cơ thể yếu đuối mỏng manh khiến cô chao đảo như sắp ngã đến nơi...

Cho đến khi bụng đau quặn thắt , hai chân đã dòi , mềm nhũn , thì cô mới dừng lại mệt mỏi đứng gập người lại ôm bụng...

Ngơ ngác nhìn xung quanh , cảnh vật nơi đây rất lạ , hình như nơi này cô chưa đến bao giờ...

Nổi hoang mang sợ hãi dâng đầy lý trí...

Bị Lạc Rồi! Giờ phải sao đây!??

Trong đầu cô bỗng xuất hiện hình ảnh người đó... Nhưng lại khẽ lắc đầu xua đi...

Đáng ghét ! Đồ bội bạc! Đừng mơ cô sẽ gọi hay cầu xin người đó!

Hức hức cô đã làm gì sai mà nỡ đối xử với cô như vậy... Hay đó là bản chất của đàn ông...

Họ chỉ lợi dụng những vợ đang mang bầu mà ra ngoài tìm người khác...

Thà nào khi biết cô có thai anh ta lại vui như vậy... Tất cả chỉ là dối trá mà thôi...

Mệt mỏi quá!

Định ôm bụng ngồi bệt xuống đất , nhưng khi nhìn xung quanh cô thấy có cái ghế đá gần đây , cô lẻ tẻ từng bước chân mệt mỏi rồi nhẹ nhàng ngồi xuống.

Dù sao cô cũng không nỡ làm tổn thương đến bé con chút nào.

Giận anh , nhưng không thể giận cả bé con được , nó là vô tội mà...

Nhưng mà tại bé con mà cô bị anh bỏ rơi ... Như vậy có đáng không, nhiều lúc giận anh cũng muốn giáng tất cả bức bối lên bụng mình...

Nhưng những lúc đó cô không đủ can đảm để làm vậy...

Bởi vì cô rất sợ... Không hiểu sao mỗi lần giận quá cô theo vô thức đánh vào bụng mình , nhưng sau đó bụng cô lại đau nhiều hơn...

Những lúc như vậy cô chỉ biết một mình ôm bụng khóc mà không biết phải làm sao... Hai người họ đều tập trung vào bắt nạt cô , làm đau cô...

Càng nghĩ càng thấy giận , càng căm ghét tất cả... Nhưng như thế cũng chẳng giúp được gì.

Sau lần xin lỗi , giải thích tên chồng đáng ghét đó lại tiếp tục tái phạm.

Cái bụng thì luôn luôn đau , kể từ khi có nó chưa bao giờ cô thấy mình được khỏe mạnh bình thường .

Lúc nào cũng đau đớn chìm trong mệt mỏi , đói mà không thể ăn được, chỉ biết ngủ để quên đi cảm giác đau đớn trong người.

Ngồi một mình cô đơn trong không gian u tịch Quyết Minh thấy nhớ nhà vô cùng , nói chính xác hơn là cô nhớ chiếc giường đệm êm của mình... Giờ đây cô mệt mỏi lắm rồi cơ thể yếu đuối gào thét được nghỉ ngơi ... Cô muốn được trở về ngôi nhà ấm áp của mình nằm ngủ...

không muốn một mình ở nơi cô đơn tĩnh lặng thế này...

Nhưng liệu ngôi nhà đó có còn ấm áp để cô nương tựa dựa giẫm nữa không...

Đang không biết phải như thế nào , thì từ xa có tiếng gọi lớn “HEY” khiến cô giật mình quay lại...

Mắt cô tròn tròn đầy ngạc nhiên xen lẫn lo lắng sợ hãi khi thấy 5 tên đàn ông cao to đang đi về phía mình.

- Người đẹp ! Sao lại ngồi một mình nơi đây cô đơn thế này??

“RUN RẦY”

- Ô lala ! sao lại khóc thế này ?

Có chuyện gì buồn thì tâm sự với bọn anh đi cưng! Hahaha

một tên nói rồi cố ý đưa tay chạm vào mặt cô , Quyết Minh tức giận vội gạt tay hắn ra

- BỎ RA !!!

Nói xong cô quay mặt đi hướng khác không thèm nhìn bọn chúng , lúc này tâm trạng cô đang rất tồi tệ , cô thật không muốn bị hãm tài ám quẻ quấy rối chút nào.

Thấy cô như vậy bọn chúng chỉ nhếch môi cười ra chiều thích thú... Rồi Tiếp tục buông lời trêu chọc...

- Người đẹp sao nóng tính thế?

Ngồi buồn một mình ở đây nóng nảy thế này ... Chắc là bị thằng nào đó đá rồi đúng không ?

Hay đi chơi với bọn anh đi!

Đảm bảo đi với bọn anh em sẽ được lên thiên đường vì sung sướng đó!

- Tránh ra ! Để tôi yên !

- Người đẹp tức giận quá là sẽ mau già đó ... Không tốt , không tốt...

Chúng ta đi thôi nào!

Nói xong hắn cầm lấy tay Quyết Minh định kéo đi , cô vội hất tay hắn ra rồi bỏ chạy...

- Định chạy à?

CHÚNG MÀY BẮT NÓ LẠI ĐI!

Cả ngày buồn chán mới kiếm được con mồi ngon , làm gì có chuyện dễ thoát dễ dàng như vậy được...

Nói xong bọn chúng chạy mấy bước là bao vây được Quyết Minh.

Cô sợ hãi tim đập thình thịch hốt hoảng nhìn bọn chúng rồi lắp bắp hỏi

- Mấy... Mấy người... Đỉnh... Đỉnh làm gì??

- Bọn anh chỉ muốn rủ em đi chơi thôi mà! Hahaha

- KHÔNG ! Tôi không muốn thả tôi ra!

- Nếu em ngoan ngoãn nghe lời cùng bọn anh vui vẻ , thì xong xuôi bọn anh sẽ thả em ra!

- Không !

- “Chát” Chúng mày mang nó đi!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100

Bị kéo đi QUYẾT MINH sợ hãi giãy giụa , cô không muốn đâu , sợ quá!

Bọn chúng muốn làm gì cô đây?

Tên chồng đáng ghét kia đâu rồi , đang ở đâu mau đến cứu cô đi!

Cô sợ lắm rồi! Huhuhu!

Có ai không làm ơn cứu cô với huhuhu.

Bọn chúng hai tên kèm hai bên cầm tay kéo Quyết Minh , nhiều lúc chúng còn thừa cơ đụng chạm vào người cô khiến cô sợ hãi hoảng loạn vô cùng.

Khuôn mặt mệt mỏi tái xanh, cơ thể gầy yếu giờ đang già sức chống lại bọn chúng.

Cô nói trong tiếng nấc cầu xin bọn chúng

- Các người mang tôi đi đâu!

Tôi xin mấy người thả tôi ra đi mà!

- Người đẹp !

Trật tự nào!

Anh sẽ đưa em đến một nơi thiên đường của Hạnh Phúc ... Đến đó chúng ta sẽ hahaha

- KHÔNG ! Thả tôi ra!

Tôi là người đã có gia đình rồi ... Thả ra!

- hahaha. Gia đình thì ai mà chẳng có...

- Tôi có chồng rồi!

Bỏ Tôi ra!

Nếu không chồng tôi sẽ giết mấy người thả ra!

- Ồồồ ! CÓ CHỒNG!

Híhíhí ! Bé con à anh đâu phải thằng ngu!

Nói rồi hắn bóp mạnh vào ngực cô , khiến cô la lên vì đau đớn rồi ghé sát tai cô thì thầm

- Chỗ này của em còn chưa lớn hết mà ?

Bọn anh đâu phải kẻ ngốc!

” Bóp mạnh”

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁ

BỎ TÔI RA!

- Chúng mày mang nó đi nhanh lên tao khó chịu lắm rồi!

Hàng chất lượng đấy!

Nói xong bọn chúng phá lên cười , rồi đẩy mạnh Quyết Minh về phía trước.

- KHÔNG ! BỎ RA !

CHÁT CÂM NGAY CHO TAO!

Huhuhu Bỏ ra!

chát , chát Im ngay!

Thôi mày đừng đánh nó nữa , tý nữa mặt nó mà dị dạng lại cụt hết hứng làm ăn bây giờ!

Mang nó đến nhà trọ của mày nhé!

Ồ đó hoang vắng, tha hồ mà tận hưởng. . .

Quyết Minh nghe thấy hắn nói vậy lắc đầu hoảng loạn hét lên

KHÔNGGGGG

” BỐP” ! Câm

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁ hự.

Quyết Minh gặp người lại nhắm mắt đau đớn khi tên đứng phía trước thẳng chân đạp mạnh vào bụng cô. . .

Cô đau ! đau đến mức bụng như vỡ ra rồi quần quai , cảm giác như tê liệt mọi giác quan. . .

Chưa bao giờ cô thấy sợ hãi như lúc này . . . Bé con của cô. . .

Huhuhu. Con à! Con đừng có chuyện gì xảy ra chuyện gì nhé!

Đừng làm mẹ sợ!

Gắng lên nhé!

Huhuhu Đau bụng quá!

Mình chết mất !

Trong cơn đau quần quai cô vẫn bị chúng thô bạo lôi kéo đi. . . Nhưng giờ đây điều cô lo sợ là bé con đang gặp nguy hiểm. . .

Cứ nghĩ đến đó là nước mắt cô rơi xuống không ngừng.

Cho đến khi cô khẽ mở mắt mệt mỏi nhìn xung quanh. . .

Đôi mắt sợ sệt trở lên hoang mang sợ hãi .

Khi trước mắt cô là một nơi xa lạ , hoang vu , lạnh lẽo ...

Bọn chúng thấy cô đã im lặng khóc lóc từ sau khi bị đập , mà không còn chống lại phản kháng nữa , nên cũng nói lỏng tay dần ...

Quyết Minh thấy vậy liền cắn chặt răng kiềm chế cơn đau ở bụng , rồi cố gắng dồn hết sức lực xuống đôi tay đang bị kèm cặp của mình.

Cô dùng sức gãy ra thật mạnh ... Bị đột ngột bọn chúng không kịp trở tay ... Nên để cô thoát ra.

Được tự do cô vội vàng chạy trốn , nhưng chưa chạy được mấy bước thì lưng cô đã bị một tên đập vào , khiến cô ngã mạnh xuống đất.

Còn chưa kịp định thần với cú ngã vừa rồi , Thì Quyết Minh đã bị bọn chúng vây quanh ... Chúng dùng đôi chân lạnh lùng của mình để đá vào người cô.

Từng cú đá đau đớn là từng câu quát tháo

Muốn trốn này ” bốp ” tao cho mày trốn ” bốp ”

này thì trốn này ” bốp , bốp ”

bụng cô bị đập không ngừng , quá sợ hãi lại muốn bảo vệ cho bé con ... Cô nằm khom người lại cuộn tròn để che chở cho đứa con yếu đuối ...

Cứ như vậy Quyết Minh nằm đó chịu đau đớn cho đến khi kiệt sức ngất xỉu tại chỗ ...

Nhưng lũ vô nhân tính kia vẫn không chịu dừng lại ... Chúng vẫn đánh , ... Đánh đến khi dòng máu đỏ tươi chảy ra ồ ạt xuống chân cô , thấm đẫm chiếc váy trắng tinh khiết mà Quyết Minh đang mặc.

Thấy máu dưới chân cô chảy ra quá nhiều , bọn chúng mới chịu dừng lại rồi nhìn nhau

- Nó làm sao vậy?

- Ai biết!

- Nhưng sao chảy nhiều máu thế?

- Nếu nó chảy máu nhiều mà chết thì chúng ta ...

- CHẠY THÔI !!!

Bọn chúng thấy cô như vậy thì vội vàng chạy trốn , vì dù sao chẳng tên nào muốn rước họa vào thân cả ... Tội giết người không phải là nhẹ đâu.

Bọn chúng chạy hết , để lại mình Quyết Minh đang Băng Huyết , hôn mê nằm co ro dưới nền đất lạnh ngắt , giữa nơi hoang vu , u sầu ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101

BẠCH BỐI PHONG trong lòng lo lắng như lửa đốt , anh đã đi tìm khá xa bệnh viện rồi , vậy mà vẫn chẳng thấy cô đâu ... Nỗi lo lắng , sợ hãi dâng trào trào trong tim ...

Bình thường một mình khỏe mạnh , vợ anh còn không thể chống đỡ nổi với xã hội này , giờ đây cô lại đang mang thai , sức khỏe yếu đuối giảm sút , thử hỏi làm sao anh không sợ cho được ... Mong sao cô đến chỗ nào đó bình an , rồi ngoan ngoãn ngồi đợi anh ở đó!

” Quyết Minh anh xin em!

Đừng xảy ra chuyện gì đó!

Nhất định phải bình an”

Đang hoang mang nhìn ngó khắp nơi , bỗng nhiên anh nhìn thấy mấy tên con trai khuôn mặt biểu hiện rõ sự lo lắng , sợ hãi , đang chạy vội về phía anh ... Với kinh nghiệm trong giới Mafia lâu năm , anh có thể đọc ra bọn này nhất định là có vấn đề ...

Khẽ nhú mảy , anh chặn chúng lại , rồi túm cổ áo 1 tên hồi đường

- Chúng mày ở đây có nhìn thấy cô gái nào mặc váy trắng đến gỏi , khuôn mặt...

- Không..không chúng tôi không thấy ai cả?

Bọn chúng lúc đầu bị người của Bối Phong bắt lại đã sợ lắm rồi , nhưng khi anh hỏi về cô gái váy trắng ... Thì bọn chúng tên nào tên đó tìm đập thành thịch , mặt tái mét đầy hoang mang sợ hãi... Vì chúng biết cái người có khuôn mặt lạnh lùng nhưng ẩn chứa uy quyền này không hề đơn giản , nhất là phía sau người đó là những khuôn mặt chết chóc.

Cho dù bọn chúng có chối , có che đậy cũng không thể nào qua được cặp mắt tinh anh của Bối Phong ... Chính vì thế anh càng lo lắng hơn... Không lẽ , quyết Minh đã xảy ra chuyện gì rồi!

Càng nghĩ anh càng lo , càng lo càng sợ hãi lẫn tức giận.

Ánh mắt lạnh lùng hằn lên tia tàn nhẫn , anh nghiêng răng hỏi

- Có thật không?

- Thật mà tôi không biết , không nhìn thấy ai hết!

- Vậy sao?

- Ư ư

Khuôn mặt lạnh lùng khẽ nhếch môi cười , bàn tay mạnh mẽ đưa vào trong bóp chặt cổ hắn với lực đạo rất mạnh

- Mày có nói không ???

- Tôi... Tôi...

- ”rắc”NÓI!

- ặc ặc.

- Mày muốn chết phải không?

Được tao sẽ cho mày toại nguyện... GIẾT CHÚNG ĐI!

Anh vừa cất tiếng xong là trên đầu bọn chúng gấn vài khẩu súng .. Người của anh lên đạn rồi chuẩn bị bắt...

- Nếu chúng mày khai ra , mày ra tao sẽ suy nghĩ lại.

Thấy cái chết gần kề , bọn chúng tên nào tên đó run cầm cập lo sợ ... Không còn cách nào khác , chúng đành phải nói ra mong sao được hưởng khoan hồng

- Tôi nói! Nhưng mấy người không được giết chúng tôi.

- Ừm. Người ở đâu?

- Ở phía trước!

- Dẫn đường đi!

- Thôi... Chúng tôi... Người...

- Bắt bọn chúng dẫn đường đi.

Ta lên trước xem thử.

Vứt tên đó cho một người đàn em , Bối Phong vội vàng đi như chạy về phía trước , anh không muốn mất thời gian vào mấy việc vặt vãnh này... Giờ đây lòng anh nóng như lửa đốt , chắc chắn cô gặp nguy hiểm rồi... Nếu hai mẹ con cô mà có mệnh hệ gì , anh quyết không tha cho bọn khốn đó , anh sẽ bắt bọn chúng phải trả giá gấp hàng trăm , hàng nghìn lần...

Đang vừa chạy , vừa vội vàng căng mắt nhìn xung quanh , anh phải nhìn thật kỹ , không cho phép mình bỏ qua bất cứ một chỗ nào hết , vì anh sợ vô tình anh sẽ bỏ qua cô.,

đang hoang mang lo lắng , vì tìm mãi mà không thấy cô đâu , vì bọn chúng nói cô ở gần đây...

Thì đập ngay vào mắt anh là một thân thể đang nằm trên nền đất lạnh , chiếc váy trắng tinh khôi giờ đã thấm đẫm màu đỏ đến nhức mắt ... Tim anh như ngừng đập , ánh mắt đau đớn , xót xa không nói lên lời ... Khuôn mặt bất ngờ , rồi sợ hãi vội vàng chạy đến bên cô...

Ngồi xuống cạnh vợ mình , hai tay anh run rẩy , lý trí cố gắng chống lại sự yếu mềm của bản thân , vì anh biết lúc này anh cần làm gì...

Vội vàng ôm chầm lấy cô , rồi ủ ấm cô trong lòng mình ,

- Quyết Minh anh xin lỗi!

Anh đến với em rồi!

Xin lỗi vì đã để em lạnh lẽo cô đơn nằm ở đây một mình lâu đến thế.

Đau lắm đúng không...

Nhưng mắt anh nhói buốt , xót ra khi nhìn thấy dòng máu đỏ tươi vẫn không ngừng chảy ra xuống chân cô , giờ nó cũng đang thấm đẫm bộ vest đen của anh... Anh biết điều gì đang xảy ra , tại sao anh chỉ hơi sơ suất một chút mà mọi chuyện đã xảy ra thế này rồi...

Vội vàng bế cô vào trong ô tô , rồi ôm chặt lấy cô trong nỗi hoảng loạn sợ hãi , khuôn mặt cô tái nhợt vì mất máu , ngay cả hơi thở cũng đang ngày càng yếu đi...

Chiếc ô tô vẫn đang chạy như bay trên đường đến bệnh viện...

- Quyết Minh em phải gắng lên!

Đừng bỏ anh em nhé!

Anh phải làm sao bây giờ!

Chết tiệt ! Anh không thể giúp em cầm máu được!

Mau ngừng lại đi!

Anh xin lỗi !

Xin em đừng xảy ra chuyện gì nhé...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102

BẠCH BỐI PHONG Ngồi bên ngoài cửa phòng cấp cứu mà lòng anh như thất lại , sự lo lắng , hoảng loạn sợ hãi hiện rõ trên khuôn mặt sầu thương.

Tại sao lại như vậy chứ?

Anh chỉ sơ sẩy một chút thôi mà sao mọi chuyện lại thành ra thế này...

Quyết Minh như vậy , không biết bé con sẽ sao đây?

Anh thề , nếu hai người họ mà có mệnh hệ gì , anh sẽ không bao giờ tha cho bọn khốn kia , bọn chúng sẽ phải trả giá cho những việc mà mình đã gây lên.

- Con rě ! Quyết Minh làm sao thế?

Nó có sao không?

Bây giờ thế nào rồi!

- Con...con...con xin lỗi!

Anh đau đớn nhìn vào cửa phòng cấp cứu , hai tay nắm chặt vào nhau như để kiềm chế bản thân... Rồi cúi gầm mặt xuống.

Anh không đủ tự tin để đối diện với ba mẹ vợ mình.

Đã hứa với họ là sẽ bảo vệ và chăm sóc cô thật tốt...

Nhưng anh đã không làm được , hết lần này đến lần khác để cô gặp nguy hiểm...

Bọn họ đều tốt bụng bỏ qua.

Nhưng lần này anh không thể tự bỏ qua cho bản thân mình...

Tại sao lúc cô cần anh nhất anh lại để cô một mình chứ.

Cô thật ngốc , sao không ở đó chờ anh mà lại đi ra ngoài xa như vậy làm gì?

Anh thật sự không hiểu cô đi ra đó làm gì nữa?

Hay lại suy nghĩ lung tung , vẩn vơ rồi tự làm khổ bản thân , chắc lại giận hờn anh cái giờ đó , lên mới bực bội , hờn dỗi bỏ đi đây mà.

Tất cả đều tại bọn khốn đó , nếu chúng không háo sắc , thì cô đâu có xảy ra chuyện gì?

- Con đừng lo lắng quá!

Chắc nó sẽ không sao đâu?

Còn bé con... Nếu không may không còn nữa , là do duyên số nó không thể ở được với chúng ta...

Rồi lần sau nó lại đầu thai vào làm con cháu chúng ta mà .

Hai ông bà cũng đau lòng , xót xa nhìn con rể.

Vì họ biết anh đã cố gắng bảo vệ cô hết lòng rồi.

Sự cố này xảy ra , anh là người không muốn nhất... Cho nên họ không có lý gì để trách mắng anh cả...

Nhưng khi nhìn bàn tay đầm máu chưa rửa của anh , rồi bộ vest đen tuy che đi màu đỏ chói mắt đáng sợ kia ... Nhưng nếu nhìn kỹ vẫn thấy một màu xỉn khô cứng lan rộng khắp quần và áo anh do máu khô lại...

Mẹ Quyết Minh sợ hãi dựa hẳn vào người ba cô.

Sao lại bị chảy nhiều máu như vậy chứ?

Rõ ràng hai đứa đang ở bệnh viện , cho dù có chuyện gì cũng không thể chảy nhiều máu như thế được.

Bà chỉ thấy anh gọi về nói Quyết Minh xảy ra chuyện.

Lúc đó bà chỉ nghĩ rằng do con bà quá yếu ớt nên không thể giữ được đứa bé , hoặc khi khám lại có vấn đề gì đó.

Bà không thể nào hiểu nổi vì sao con gái của bà lại bị băng huyết đến độ này.

Mang trong lòng thắc mắc một hồi lâu , bà quyết định hỏi anh

- Thật ra Quyết Minh đã xảy ra chuyện gì vậy?

Tại sao lại bị băng huyết nhiều như vậy...

- Con xin lỗi!

- TÔI KHÔNG CẦN ANH XIN LỖI!

TÔI MUỐN BIẾT SỰ THẬT...TẠI SAO CON GÁI TÔI LẠI BỊ NHƯ VẬY??

- Đang khám bệnh thì con có điện thoại , nên đành phải ra ngoài nghe điện.

Đến khi quay lại thì cô ấy đã ra ngoài tìm con rồi.

Nhưng khi tìm khắp bệnh viện mà vẫn không thấy cô ấy đâu.

Mãi đến khi con cho người ra ngoài tìm Quyết Minh thì đã thấy cô ấy ngất xỉu nằm dưới đất và đang bị...chảy máu...

- Chắc chắn nó đã gặp người xấu!

- Vâng! Con đã bắt bọn chúng lại rồi.

- Nhưng mà Quyết Minh tự nhiên bỏ đi như vậy chắc chắn là có vấn đề gì đó nên nó mới thế.

- Con không hiểu?

- Phụ nữ có thai rất hay suy diễn lung tung.

Anh có làm chuyện gì có lỗi với nó không?

- Dạ không?

- Hãy suy nghĩ kỹ đi.

Chỉ cần nói chuyện, hay va chạm với người khác phái cũng đủ để nó hiểu lầm rồi.

Nghe ba mẹ vợ nói vậy anh suy nghĩ một chốc rồi nhớ ra sai lầm của mình... Chẳng lẽ lúc anh đỡ cô y tá kia, cô đã vô tình nhìn thấy, rồi suy nghĩ linh tính... Thôi chết rồi... Biết vậy anh cho cô ta ngã lăn ra đây luôn cho xong... Thì có phải bây giờ đã không xảy ra vấn đề gì nữa không.

Châm ngậm một chút Bối Phong buồn bã nói

- Chắc là do lúc con đỡ một cô y tá sắp ngã, chẳng may Quyết Minh nhìn thấy nên...

- Anh mà cũng tốt bụng thế cơ à?

- Con xin lỗi!

Anh cúi gằm mặt, hối lỗi không dám nhìn ba mẹ vợ nữa.

Không gian lại chìm vào yên lặng, chốc chốc lại nghe thấy tiếng thở dài dài lo lắng...

Rất lâu sau đó, đèn phòng cấp cứu vụt tắt, cửa phòng mở và vị viện trưởng bước ra...

Thấy vậy cả ba người cùng vội vàng đứng dậy... Họ chưa kịp hỏi thì viện trưởng đã e ngại nói.

- Phu nhân giờ đã qua cơn nguy kịch.

Mặc dù chúng tôi đã truyền rất nhiều máu nhưng vì cô ấy bị mất máu quá nhiều, nên sức khỏe rất yếu.

Còn về thai nhi...Chúng tôi xin lỗi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103

Trong gian phòng hồi phục cấp cứu đặc biệt BẠCH BỐI PHONG khẽ cầm lấy rồi hôn thật nhẹ lên bàn tay gầy xanh của Quyết Minh.

Lúc này đây tim anh đang đau vô cùng, nó cứ nhói lên từng hồi đầy oan trách... Tại sao anh lại không bảo vệ được cô, để cô bị tổn thương cô nữa thế này.

Không biết khi tỉnh lại, phát hiện ra không còn bé con nữa cô sẽ thế nào đây.

Nghĩ đến khi nhìn thấy dòng máu đỏ thấm chảy xuống người cô, lòng anh lại đau như cắt.

Chắc chắn lúc chưa ngắt đi vọng cổ của anh đã rất đau đớn ... Và cả bé con nữa .

Bối Phong buồn thương mang theo Đôi mắt xót xa khẽ nhìn chăm chăm vào bụng Quyết Minh...

Bàn tay không tự chủ mà chạm nhẹ vào đó...

Nơi này mấy hôm trước anh còn tranh thủ lúc cô đang ngủ mà hôn nhẹ nên đó , rồi thủ thỉ nói chuyện với nó rất lâu... Nhưng giờ đây tất cả đã không còn nữa rồi.

Anh đã không thể bảo vệ được bé con của mình ...

Thôi vậy ! Anh muốn hôn nên đó lần cuối để tạm biệt đứa con xấu số của mình... ” Lần sau con lại đến đầu thai ba mẹ nữa nhé!

Ba hứa lúc đó ba sẽ bảo vệ hai mẹ con thật tốt, sẽ không để mẹ con rời xa ba nửa bước nữa... Tạm biệt con yêu”

nghĩ đến đó anh khẽ nuốt nước mắt vào tim, rồi nhẹ nhàng vén áo cô lên , chuẩn bị tạm biệt bé con của mình...

Nhưng khi vạt áo vừa vén lên , ngay lập tức đôi mắt anh bỗng chốc từ đau buồn , xót xa... Chuyển sang phần nộ đầy căm giận...

” Cái gì thế này?

Tên khốn nào đã làm việc này.

Ta thề! Ta sẽ không tha cho các nguoi đâu!!!”

tay anh run rẩy chạm vào bụng cô , mắt anh đỏ gay không biết đau đớn hay tức giận nhìn chăm chăm vào vết bầm tím trên bụng cô... Rất nhiều , nhiều đến nhức mắt... Nhiều đến mức con ác quỷ trong anh như muốn trỗi dậy...

Im lặng xem xét những vết thương còn lại trên người cô xong... Anh không nói một lời chỉ nhìn chăm chăm vào khuôn mặt trắng xanh xao gầy yếu của người đang mê man trên giường , thỉnh thoảng lại nhủ mảy , nhăn mặt đầy đau đớn , lo sợ ... Thấy cô như vậy tim anh nhói đau từng hồi.

- Anh xin lỗi ! Là do anh không tốt để em xảy ra thế này!

Anh lại thất hứa với em một lần nữa rồi... Xin lỗi.

Ôm lấy cô vào lòng , tâm trí anh đang hỗn loạn từng hồi , nỗi đau xót dần vạt khiến anh như phát điên ..

Anh đã vô hình quên mất rằng , khi cô tỉnh lại sẽ phải đối mặt với cô thế nào đây... Một người dễ bị tổn thương như Quyết Minh liệu cô có thể chịu nổi đã kích này không?

Đây là còn chưa nói đến cô đang giận anh , và đang dần đánh mất đi niềm tin vào tình yêu của mình... Thứ vô cùng quan trọng để có một tình yêu vững bền.

Từ Lan thích nhé!

Thỉnh thoảng lại được xem tại nạn.

Hay do muội yếu bóng vía quá!

Nhìn có sợ k?

2 lần sau nhớ rút kinh nghiệm đừng nghịch phá lung tung nữa.

Đi Yên Tử một lần.

Ở uông bí cũng khá nhiều chùa đẹp mà.

Đi cho tâm hồn thanh thản.

Mình chẳng biết nhưng nhà mình ở ngay hạ nguồn sông Bạch Đằng đó , người chết k thiếu , đất nghịch kinh khủng.

Hồi học cấp 2 , ngủ cái phòng ngoài cùng ngay gần sông nước ngọt (nhà gần 2 sông)

đêm nào cũng nghe tiếng nói chuyện xôn xao , âm ỉ , tấp nập như đi chợ.

Sáng hỏi người lớn , thì được bảo buổi tối người ta buôn bán ở đó.

Giờ lớn lên mới biết ở đấy làm gì có gì đâu mà buôn bán .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104

BẠCH BỐI PHONG mang khuôn mặt lạnh lùng sát khí, bước từng bước dài mạnh mẽ về phía căn phòng ”Máu”

Trong lòng anh lúc này đang tràn ngập, hận thù và chết chóc.

Anh sẽ bắt bọn chúng phải trả giá gấp trăm nghìn lần.

Nợ máu phải trả bằng máu.

“RẦM”

Mở toang cánh cửa cẩm thạch, được làm y như một bức tường, nếu người ngoài bước vào sẽ không thể nào biết được đó là cánh cửa...

- Ông Chủ!

- Ừm

Người mang đến chưa?

- Dạ ! Rồi ạ!

- Mang chúng vào đây??

- Dạ ! Mang chúng vào.

Ngay lập tức 6 tên con trai được đưa vào.

Bọn chúng đều bị đánh đến thân thể bầm dập, đi đến đâu là máu chảy theo đó, trông biến dạng vô cùng...

Vừa nhìn thấy anh, cả bọn run rẩy sợ hãi, mặt tái mét đầy hoảng loạn...

- Xin anh hãy tha cho chúng tôi.

Chúng tôi biết lỗi rồi!

Cầu xin anh tha thứ...

- Vậy... lúc cô ấy cầu xin các người... Các người có tha không?

- Chúng tôi...

Nhưng chúng tôi vẫn chưa làm gì cô ấy cả... Chỉ...

- Chỉ cưỡng ép, đánh đập thôi đúng không?

- xin người hãy tha cho chúng tôi...

(Mấy con người run rẩy sợ hãi, đập đầu xuống đất van xin anh tha thứ.

Dù sao tính mạng vẫn quan trọng hơn lòng tự trọng sĩ diện của đàn ông.

Họ biết họ đã gây họa lớn, giờ chỉ mong sao người đó giảm nhẹ tội thôi)

nhưng có vẻ Bạch Bối Phong không những không dủi đi con tức giận.

Mà anh còn muốn như bốc hỏa hơn, mắt anh như ngàn con dao đâm sâu vào họ

- Vậy lúc đó các người có tha cho cô ấy không?

Còn đứa con vô tội của ta nữa?

Họ có tội tình gì mà Các người làm vậy hả???

- Ô ! Nhưng chúng tôi có hại con ngài đâu.

Lúc đó chỉ có mình cô ấy ở đó thôi mà?

rùng mình , lạnh sống lưng

- Thế tên khốn nào đã đá bụng cô ấy , để cô ấy bị băng huyết , dẫn đến sảy thai...

Tất cả đều là các người...

Theo các người ta nên trả thù thế nào cho con ta đây?

Nợ máu phải trả bằng máu.

Có lẽ các người không thể trả hết được , nên người nhà các người cũng cần phải trả thay...

- Không ! Đừng mà!

Đừng...

- Mang chúng vào đây!

Rất nhanh sau đó , người của anh đưa vào khá nhiều người , quỳ xuống xếp hàng trước mặt anh...

Bọn họ từ trẻ nhỏ , cho đến thanh niên phụ nữ , người trung niên...

Bạch Bối Phong nhìn một lượt rồi nhàn nhạt nói

- Mang hết Nam giới đi cắt lưỡi rồi vất xuống Hàm khai thác Vàng đi!

- Vâng!

Tiếng anh vừa dứt là sự ồn ào chống trả quyết liệt của những người đàn ông.

Chẳng ai muốn cắt lưỡi cả , chứ đừng nói là phải sống trong nhà tù rồi khai thác vàng cho anh... Khai thác vàng ngang với xây Vạn lý trường thành, chết là điều không thể tránh khỏi , chẳng qua là chết sớm hay chết muộn mà thôi.

Nhưng biết làm sao bây giờ , khi người của anh đã hoàn toàn không chể họ..

Bọn họ được đưa đi xong.

Bạch Bối Phong lại liếc nhìn xuống đám phụ nữ và trẻ nhỏ phía dưới... Rồi lạnh giọng tàn độc

- Các người muốn cưỡng hiếp người khác lắm đúng không?

- Không! Xin ông hãy tha cho chúng tôi.

- Không sao?

Mà hình như các người đều chưa có vợ con thì phải , nhưng cũng may vẫn còn mẹ và chị em gái nên ta đành mụn tạm vậy?

Đã thích cưỡng hiếp như vậy... Ta sẽ cho các người toại nguyện...

- Ông muốn làm gì?

- Cho các người vui vẻ với đám kia...

Anh nói rồi quét mắt nhìn về phía phụ nữ trẻ nhỏ đang ôm nhau run rẩy , sợ hãi phát khóc kia?

- Không ! Chúng tôi không muốn!

- Đừng nói vậy ! Cảm giác sẽ rất tuyệt đó.

MANG CHÚNG ĐI!

- Dạ! Vây... Giải quyết bọn chúng thế nào ạ...

- Cho mấy thằng đó uống loại mới nhập về đó, để xem bọn chúng có chịu nổi không?

Rồi nhét tất cả vào một phòng cho chúng thoải mái chọn lựa.

- Vâng.

- Không dùng mà...

AAAAA CỨU TÔI VỚI.

Tiếng la hét cầu cứu van xin của các cô gái , và sự chống cự của mấy tên đó , khiến căn phòng trở lên nhốn nháo hẳn lên... Nhưng điều đó cũng chẳng làm được gì cả.

Bằng chứng là căn phòng đã im lặng sau 5 phút ồn ào .

Cánh cửa phòng bên được mở ra nhanh chóng và đưa bọn họ vào cái sai trái nhất của cuộc đời.

Màn hình 3D siêu mỏng nhanh chóng mở lên , ghi rõ hình ảnh bên trong căn phòng.

- Cho thuốc tăng liều nên đi.

Ta muốn bọn chúng phải tận mắt chứng kiến người nhà mình bị hành hạ.

Nhưng cuối cùng chính bản thân bọn chúng cũng tự mình chà đạp nên họ... Tra tấn giày vò họ cho đến chết.

Bảo Phòng Phong chuẩn bị hình thức tra tấn vòng 2 đi.

Cái thuốc đó chỉ biến chúng thành dã thú , đã có ham muốn xem chúng khống chế bản năng mình thế nào.

Dù sao diệt cỏ cũng cần phải diệt tận gốc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105

SAU khi để bọn chúng tự hủy hoại chính người thân của mình (ss : tả đoạn đó mất thời gian , mọi người vui lòng tự tưởng tượng nhé...)

Đại khái là đầu tiên không thể khống chế được tác dụng của thuốc , bọn chúng lao vào cưỡng dâm người nhà của bạn .

Nhưng tên này thấy người nhà mình bị vậy , thì lại chạy sang đánh đấm tên kia để bảo vệ họ... Thế là xảy ra xô xát tự đánh nhau.

Nhưng cuối cùng chúng cũng không thể cưỡng lại được thú tính đang dần nổi lên của mình...

Tên này dồn hết tức giận lên người nhà tên kia và ngược lại .

Thuốc chúng uống có đặc điểm đó là chỉ muốn làm chuyện đó một lần với đối tượng , nếu làm lần thứ hai tứ chi sẽ tự cắn nhức đến phát điên.

Chính vì thế để thỏa mãn sự hưng phấn khó dập tắt , chúng chuyển đối tượng liên tục , từ tên nọ đến tên kia cứ xoay vòng trong thù hận.

Cuối cùng để thỏa mãn thú tính ngay cả người thân của mình chúng cũng không tha ,

cho dù lý trí không cho phép , nhưng bản thân vẫn lao vào hành hạ họ.

Lòng rất đau nhưng không thể nào cưỡng lại được.

Mãi đến khi thuốc hết tác dụng chúng mới giật mình hoảng hốt khi thấy người nhà mình máu mê lênh láng , chết trong đau đớn trước mặt mình.

Sự hối hận , day dứt , đau đớn cứ dần cắn xé linh hồn họ..)

Bạch Bối Phong mở cửa phòng bước vào nhìn 6 tên đang ôm người nhà mình gào thét .

Khuôn mặt anh vẫn lạnh lùng nhìn chúng tức giận

- Sao? Cảm giác thế nào?

Chẳng phải các nguoi thích làm mấy trò bẩn thiu đó lắm sao?

Sao giờ gào thét thế kia?

Hay là hưng phấn quá!

Rất vui về đúng không?

(Bọn chúng nghe anh nói vậy thì ngược đời mắt đầy oán hận lên nhìn)

- Tại sao nguoi lại độc ác như vậy.

Bọn ta sai thì cứ giết bọn ta đi.

Họ có tội tình gì mà nguoi lôi họ vào , đày đoạ họ chết trong đau đớn như vậy hả???

- Thế vợ và bé con của tao có tội tình gì mà chúng mày giết làm tổn thương họ.

Nợ máu phải trả bằng máu.

Nếu biết sai thì trước đây đừng ngu ngốc làm

- .....

- Ta đang trừ hại cho dân mà thôi.

Để những thứ vô tích sự , cạn bã , phá hoại của xã hội sống trên đời chỉ là sự sỉ nhục với toàn nhân loại.

Đây còn chưa nói đến từ trước đến nay các nguoi đã phá hoại cuộc đời của bao nhiêu cô gái khác rồi.

MANG CHÚNG SANG PHÒNG BÊN.

- Mày có giỏi thì bắn chết tao luôn đi.

- Bắn chết chúng mày thì rất dễ.

Nhưng mà lâu lắm rồi anh em không được chơi vui vẻ , phải chiều họ một chút chứ. Hahaha.

- Mày... Mày... Mày định làm gì bọn tao?

- Trước khi chết tao muốn cho chúng mày biết được cảm giác... Bị xâm hại sẽ là như thế nào?

MANG ĐI

- KHÔÔNG!

Mệnh lệnh được đưa ra , người của anh liền kéo chúng sang phòng bên trong tình trạng không mảnh vải che thân.

Cánh cửa phòng bên vừa mở ra , bọn chúng liền hoảng loạn đầy sợ hãi , khi nghĩ tới cảnh sắp xảy ra với mình.

Chưa bao giờ bọn chúng muốn chết như lúc này.

Nhưng chúng biết ... Chết không phải là dễ , đã rơi vào tay anh chúng không có quyền quyết định mạng sống mình nữa rồi.

Ngồi thoải mái quanh phòng là một toán y như đầu trâu mặt ngựa , xăm trổ đầy mình , cơ bắp lực lưỡng , khuôn mặt đầy sẹo đang mỉm cười như đang mong chờ điều gì đó.

Bạch Bối Phong uy nghiêm bước vào rồi lên tiếng

- Hôm nay tôi có một chút quà tặng có mấy cậu .

Cảm ơn mấy cậu đã dẫn đi , giáo huấn , dạy dỗ , chiều mộ bọn tù nhân giúp tôi.

Cứ dùng tự nhiên , nhưng đừng để chúng chết là được.

Bối Phong nói xong , liền phát tay cho người đẩy 6 tên kia vào.

Mấy người trong phòng vừa nhìn thấy chúng liền nuốt nước bọt không ngừng , hai mắt sáng rỡ , sung sướng.

Nói gì thì nói , mấy con mồi thơm tơi trắng hồng này đã rất lâu rồi họ không được chạm vào.

Nhìn là thèm đến không cầm được nước miếng.

Khiến bọn họ chân tay run lên vì thèm khát.

Thấy họ như vậy anh chỉ khẽ nhếch môi cười rồi căn dặn

- Nhớ không được sung quá mà làm chúng chết đấy.

Nếu không hậu quả mấy người tự hiểu.

Anh nói xong khẽ quyết ánh mắt tàn nhẫn qua những người đang hoảng loạn vì kinh hãi rồi tức giận bước ra ngoài.

Cánh cửa vừa đóng lại.

Mấy người bên trong liền sung sướng động thủ , họ như hổ vồ mồi , thoải mái thích thú đùa giỡn , khám xét thân thể của mình , rồi lao vào xâu xé những con mồi dường như không còn chút sức lực nào.

Tiếng la hét đau đớn sợ hãi , xen lẫn với tiếng cười man rợ , khiến không gian trong căn phòng trở lên quỷ dị đến đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106

BẠCH BỐI PHONG ung dung ngồi trên ghế sofa cao cấp thoải mái thưởng thức màn rượt đuổi , sau đó là cưỡng dâm ...

Thấy từng tên một bị tra tấn hành hạ cả về thể xác , lẫn tinh thần , anh thấy thỏa mãn vô cùng ...

Anh muốn cho chúng biết và nếm trải thế nào là con mồi .

Đó là quả báo mà thôi.

Chuyên đi áp bức , làm hại những người con gái yếu đó ... Thì anh cũng muốn chúng phải nếm trải cảm giác bị kẻ mạnh hơn mình khống chế , trả đũa sẽ như thế nào ...

Cũng may chúng vẫn chưa động đến cô nếu không ... Bọn chúng sẽ được sống cùng anh tới già , nhưng sống không bằng chết , ngày ngày sẽ được nếm trải tất cả các kiểu hình tra tấn do anh ưu ái thiết kế ra dành tặng chúng ...

Không gian như chìm trong im lặng , tất cả mọi ánh mắt đều hướng lên màn hình 3D lác đác.

Sau khi nhìn hàng loạt cảnh mấy tên kia bị xoay ngược xoay xuôi , thân thể bị găm nhăm đến rướm máu thì Phòng Phong cũng phải nhăn chán nói

- Đúng là thô phỉ !

Toàn những trò giỡn bần.

- Con trai mà chúng đã tàn phá thế này ... Nếu là con gái thì sẽ sao nhỉ???

- Bị thế kia thì cần lưỡi chết tại chỗ còn hơn... Đúng là nhục mà.

Cả Đám Đang hưng phấn bình luận thì bị ánh mắt sắc lạnh từ anh quyết qua nên vội im bật.

Không gian lại chìm vào tĩnh lặng...

Trên màn hình đập vào mắt mọi người lúc này là cảnh... Một kẻ có vẻ ngoài sáng sủa nhất bọn, đang bị 1 tên có vẻ như đại ca trong đám Thổ Phi kia “chăm sóc” sau khi giờ đủ trò hành hạ người đó, mặc cho hắn kêu gào van xin, nhưng tên đó dường như mò mẫm... hắn sau khi rút cái thứ đó ra, khẽ cúi xuống xăm xoi vùng hậu huyệt giờ đã rách tuột... Cảm giác như chưa thỏa mãn, hắn nhếch môi rồi chọc hắn bàn tay vào nơi hậu huyệt nhỏ bé loang lổ máu kia... AAAAAAA

Tất cả mọi việc xung quanh đều dừng lại khi tên thổ phi đó dứt cánh tay to lớn của mình vào trong hậu huyệt, hắn như đang moi móc cái gì đó... Khẽ nhếch môi cười khi đạt được mục đích.

”A” tiếng hét đau đớn của kẻ xấu số, vừa vang lên và ngắt xiù tại chỗ.

Khi tên đó thẳng tay rút ra từ hậu huyệt... Trên bàn tay đầy máu của hắn giờ là Đại Tràng đang được hắn không ngừng kéo từ chỗ đó ra ngoài.

Trong phòng trở lên nhốn nháo hẳn đi...

- Mau vào ngăn tên đó lại!

Tên này man rợ mà bản thủ thật.

- Vâng!

Bọn đàn em vội vàng chạy sang phòng bên để ngăn cản tên thổ phi kia lại... Tên kia chưa thể chết sớm như thế được, họ còn chơi chưa chán mà...

Còn lại mình Bối Phong ở lại, anh vẫn đang nhìn tên to gan giám phá hồng kế hoạch của anh.

Đã thế hắn còn cười vui vẻ, thích chí khiến anh nhức mắt vô cùng.

- Đã làm sai thì phải chịu phạt.

Tự nhìn hắn mà nói xong.

Anh đứng dậy bước sang phòng bên... Trò chơi kết thúc ở đây được rồi, anh còn phải về với vợ yêu của anh nữa.

- Hắn ta sao rồi?

(Anh vừa bước vào liền hỏi tên đàn em đang khám xét cho tên số đỏ kia)

- Dạ! Thừa ông chủ!

Hắn chết rồi!

- Chết rồi! *liếc sang nhìn tên thủ phạm*

Người đã làm trái lệnh thì phải chịu phạt.

- Xin ông chủ tha cho tôi lần này!

Tôi một phút hồ đồ mà quên mất...

- Cơ hội chỉ có 1 lần duy nhất...

- Tên kia! Uống công bọn ta đã làm cho người nhiều như thế, mà người...

”Chát”

- Hồn láo! Giám ăn nói bất kính với ông chủ!

(PHÒNG PHONG đánh mặt dạy dỗ tên đó)

- Thôi! Mang kẻ hại và kẻ bị hại vất xuống hồ nuôi cá đi!

Lâu lắm rồi chưa cho chúng ăn!

(nói rồi anh quay lại nhìn một lượt những tên khác)

Nếu kẻ nào muốn giống như hân thì cứ trái lệnh xem??

Mang 5 tên còn lại sang phòng bên tiếp tục đi!

- Dạ!

Chẳng mấy chốc căn phòng máu me giờ đã được dọn dẹp sạch sẽ...

Giờ đây bọn chúng đang run rẩy đợi chờ khổ hình tiếp theo.

Trong căn phòng có rất nhiều dụng cụ tra tấn từ cổ xưa đến tân tiến... Khiến 5 tên kia chỉ mong sao được chết nhanh chóng, gọn nhẹ cho thoát tội...

- Làm việc đi!

Nghe theo mệnh lệnh của anh, mấy người đàn em thích thú chọn đồ nghề...

- không biết thịt chín ngon, hay thịt sống ngon nhỉ?

Dù sao trước khi chúng chết... Cũng nên cho chúng làm ma no.

- Thế có gia vị tẩm ướp cho hấp dẫn chưa?

- Đây... Đây... Có đây?

Đủ các thể loại... Ngon tuyệt...

Vừa lúc đó là Hai tên đàn em hí hửng đi vào, trên tay chúng là những hộp lớn trên tay...

- Đâu? Mang vào đây xem nào?

Trước mặt họ lúc này là một hộp đựng toàn giò là giò, con nào con lấy mập tròn béo ngậy, đang lúc nhúc trong hộp.

Bên cạnh là hộp đựng toàn sấu cau to tướng, tiếp đến là rết.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107

Nhìn những thứ lúc nhúc trước mặt những tên xấu số kia tái mặt run rẩy sợ hãi.

Bởi chúng biết mình sắp gặp sui, cho dù không biết đó là gì, nhưng chắc chắn không phải thứ gì tốt đẹp rồi.

Sau khi sắp xếp dụng cụ xong.

Người của anh mang vào vài con dao mỏng sáng loáng, sắc bén đặt trên bàn.

- Dùng hình đi!

Nhớ tiêm thuốc tê cho chúng đã rồi mới làm.

- Vâng!

5 tên phạm nhân nhanh chóng được buộc vào cột y như tượng chúa thần Jesu.

Và đặt trước một tấm gương lớn để bọn chúng có thể nhìn thấy mọi thay đổi chuyển biến của mình.

Khiến chúng hoang mang hoảng sợ, không biết trò tra tấn nào tiếp theo đang đợi họ nữa.

Nhìn chúng một lượt bọn đàn em anh nhếch môi cười tàn độc.

Cho dù không ưa gì cô , nhưng thiếu chủ của họ chưa kịp chào đã bị bọn cặn bã của xã hội này giết chết.

Họ cũng báo thù thay thiếu gia.

- Không biết ở đâu ngon nhất nhỉ?

- Ủ ùi đi , chỗ đó nhiều thịt!

- Vậy cậu đến tiêm thuốc tê vào đùi tên thứ 1 đi!

Sau khi thuốc tê được tiêm xong.

1 người đàn em của anh cầm một con dao khá dài sắc bén cầm tưởng chỉ cần vung dao thì cơ thể sẽ cắt làm đôi , đi về phía tên thứ 1... Khiến kẻ đó mặt tái mét lên vì run sợ

- Đừng sợ! Tiêm thuốc tê rồi , sẽ không có cảm giác gì đâu.

- Không ! Làm ơn hãy giết chết tôi luôn đi!

Đừng dọa dọt tôi nữa mà.

- Như thế sao được!

Sẽ mất vui đó!

Không tin để tôi thử cho mà xem...

Nói rồi người đó nhếch môi vung dao làm một đường ngọt lịm... Khiến tên đó chỉ ” A ” nên một tiếng rồi im bất , trợn mắt nhìn đám xương đùi đang hở ra do mất một mảng thịt lớn phía trước...

Lạ là hẳn không hề thấy đau một chút nào hết , chỉ biết trợn mắt nhìn máu long lổ không ngừng chảy dưới chân mình ...

Bối Phong nhìn đám máu đó không hài lòng nói

- Tiêm thuốc đông máu lại đi!

Anh muốn từng tên một sẽ bị xẻo thịt , nhưng không muốn chúng đau đớn quá sớm như vậy sẽ mất vui.

Ngay cả nếu máu chảy quá nhiều bọn chúng sẽ chết trước khi chìm vào ác mộng.

Anh muốn bọn chúng phải tận mắt chứng kiến chính bản thân mình bị lọc thịt đến tận xương mà không hề có cảm giác gì.

Miếng thịt khá lớn được cắt làm 5 phần đỏ tươi ướp nước sốt máu thật tanh tươi , được nhẹ nhàng đem vào khay đựng giò.

- Máy người chắc đói rồi đúng không?

- Không... Không...

Cả 5 tên cùng lắc đầu nguây nguây khi họ bụng khay gia vị đến...

- Muốn ăn thịt gọi tấm giò , rất hay...

- CÁC NGƯỜI LÀ LỮ ĐỘC ÁC KHÔNG....Ặc ặc..

- Ăn ngay cho tao.

Tên lấm lòi đó bị hai người chăm sóc ép nuốt cho bằng được.

Hắn hoảng loạn sợ hãi khi cảm giác có thứ gì đó đang lúc nhúc trong miệng mình , rồi những cái nhói đau buốt nơi khoang miệng và đầu lưỡi...

Bên ngoài ép nuốt bên trong đau tê tái , hẳn muốn được giải thoát , không còn cách nào khác ” Ừc ” một cái miếng thịt hôi tanh khủng khiếp được nuốt xuống ... Nhưng những con vật kia vẫn lờn vờn trong miệng hắn mà không chịu biến đi.

Cả khoang miệng giờ đã tê cứng do bị rết cắn , không còn cách nào khác hẳn bèn nhắm mắt dùng sức cắn rồi nhai chúng , cứ như vậy cho đến khi trong miệng không còn thứ gì . Mà toàn thân đã tê cứng đau buốt...

Những tên khác nhìn cảnh tượng hãi hùng vừa rồi , nhanh chóng ngậm hết miệng lại sợ hãi

- Nếu muốn ăn bọ cạp thì cứ ngậm đi!

Bọ cạp khó nuốt hơn rết đấy!

Biết không thể chống lại được .

Bọn chúng đành nhắm mắt ăn mồi thịt sống trộn giòi cho lành.

Cho dù kinh khủng ghê tởm vô cùng nhưng vẫn hơn mấy thứ kia.

Bạch Bối Phong nhìn một mình vừa rồi nhưng không hề có cảm xúc gì.

Lòng anh giờ đang hướng về người vợ tội nghiệp của mình.

Càng nghĩ về cô nổi thống hận trong anh dâng trào.

- Phòng Phong! Tôi muốn nhìn thấy tim bọn chúng màu gì?

- Dạ!

- Cậu lọc hết khối cơ và thịt ở lồng ngực của chúng ra đi.

Nếu sợ không đủ thuốc tê , thả bọ cạp nên đó hỗ trợ đi!

- Vâng!

Anh thỏa mãn nhìn bộ xương trước mặt mình gật gù , sau khi chơi chán anh sẽ bóp nát tim từng tên một. . .

Đang suy nghĩ miên man thì điện thoại anh bỗng reo , là số của Giám đốc bệnh viện

- Alo!

- Chủ tịch ! Phu nhân tỉnh rồi!

- Ừ. Có ai ở đó chăm sóc cô ấy chưa?

- Dạ ! Tôi đã phái bác sĩ và y tá túc trực ở đó rồi!

Và bố mẹ vợ chủ tịch.

- Họ đến rồi à!

Cảm ơn ông!

Tôi sẽ tới ngay!

Nói xong anh vội vàng giao mọi việc lại cho Phòng Phong.

Rồi vội trở lại bệnh viện.

Anh lo lắng hồi hộp vô cùng Cũng may có ba mẹ ở đó họ sẽ biết cách quan tâm chăm sóc cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108

BỐI PHONG bước từng bước vội vàng trên hành lang bệnh viện.

Lúc này đây lòng anh vừa mừng vừa lo ... Không biết khi gặp cô rồi anh sẽ phải làm sao nữa.

Vừa bước đến cửa phòng chăm sóc đặc biệt , anh đứng sững lại rồi Nhẹ nhàng đẩy cửa phòng thật khẽ như sợ kinh động đến ai kia.

Huhuhuhu

Tiếng khóc nhẹ nhàng mà ai oán rên rỉ của ai kia khiến lòng anh như thắt lại , tim anh nhói lên từng hồi vì xót thương.

Bối Phong Đứng sững một lát như bất động nhìn da diết vào cơ thể gầy yếu mỏng manh đang nằm run rẩy trên giường kia ...

Người anh yêu thương đang quay mặt vào tường , giờ đôi vai không ngừng run rẩy trước mặt anh.

Tuy không nhìn thấy khuôn mặt người thương nhưng anh biết giờ đây trên khuôn mặt xanh xao đang đầm nước mắt ...

Anh cứ đứng vậy ngây ngốc nhìn cô , thật sự trong lòng rất muốn chạy đến ôm cô vào lòng vỗ về , an ủi.

Nhưng không hiểu sao lúc này cổ họng anh như nghẹn đắng , tim như ngừng đập cùng với cơ thể vô lực ...

- Con đến rồi à?

Mau qua đỡ dành , khuyên nhủ nó đi!

Từ lúc tỉnh dậy đến giờ nó cứ khóc không ngừng đấy.

Cha mẹ khuyên thế nào cũng không nghe.

Lời của cha vợ như khiến anh thoát ra được suy nghĩ mông lung mà quay về với thực tại.

Khẽ gật đầu đáp nhẹ lại cha như lời cảm ơn ông đã giúp mình thức tỉnh.

- Quyết Minh tỉnh dậy lâu chưa cha!

Em ấy khóc nhiều như vậy chẳng lẽ đã biết ...

- Haizzz ...

Nó tỉnh được một lát rồi!

Vừa tỉnh dậy là hoang mang , hốt hoảng ôm lấy bụng hỏi chúng ta về đứa bé.

Vừa hỏi xong thì Quyết Minh lại tự khẳng định rằng bé con không sao , nó đã bảo vệ được bé con , rồi thì nó thương bé con lắm , bé con sẽ không lơ bỏ nó mà đi đâu ... Lúc đó Nó đã nhìn chúng ta bằng ánh mắt van xin ... Hãy nói rằng bé con vẫn an toàn , vẫn bình an ở bên nó.

Thấy Quyết Minh như vậy chúng ta đau lòng vô cùng , cứ ngỡ người không biết phải nói với Nó ra sao nữa ...

Có lẽ vì sự áp úng của chúng ta mà nó đã tự tin tưởng vào đứa bé vẫn tồn tại bên nó.

Lúc đó nó đã sờ nhẹ vào bụng mình rồi mỉm cười mãn nguyện nhắm mắt nghỉ ngơi ...

- Vậy Chắc cô ấy khóc vì trách con đã không bảo vệ cô ấy được an toàn.

Dù sao Quyết Minh chưa biết chuyện buồn kia cũng tốt.

Bối Phong thở phào nhẹ nhõm vì biết tin cô chưa biết chuyện hai người đã mất đi bé con.

Anh sợ nếu cô biết rồi sẽ kích động tổn hại đến sức khỏe , giờ đây cô đang rất yếu , anh không muốn cô có thêm tổn thương gì nữa ...

- Không phải đâu!

Quyết Minh biết mình mất đi đứa bé rồi!

- Sao lại thế?

Giọng anh khản thiết đầy lo lắng , khuôn mặt chẳng mấy chốc toát lên vẻ lo lắng u sầu.

- Lúc nó vừa chẩn an bản thân rằng cháu ta không sao , thì bác sĩ bước vào thăm khám bệnh tình nó.

Vì không an tâm nó đã hỏi bác sĩ...

- Con xin lỗi!

Bối Phong cúi mặt như để tạ lỗi với ông.

Vì anh đã không giữ đúng lời hứa với họ.

Lúc được họ tin tưởng trao gả con gái cho mình anh đã vô cùng vui mừng.

Lúc đó anh đã hứa với họ và tự hứa với lòng mình sẽ luôn yêu thương, chăm sóc, bảo vệ cô thật tốt.

Vậy mà giờ đây anh đã sơ suất không bảo vệ cô thật tốt để cô bị thương, đáng đau buồn là đứa con xấu số của hai người đã mất... Anh đau lắm, nỗi đau này luôn cào xé tâm trí anh, bắt anh không được bình yên từng giây phút...

- Hai cha con nói gì mà lâu thế?

Bối Phong con vào với Quyết Minh đi.

Tuy nó đang giận con, nhưng chắc lúc này nó rất cần con đó.

Chúng ta đầu hàng rồi, nói mãi không nghe.

Con lựa lời mà khuyên nhủ dỗ dành nó...

- Dạ! Con nhớ rồi ạ!

Cảm ơn ba mẹ đã...

- Thôi con vào với Quyết Minh đi!

Chúng ta ra ngoài một chút vậy!

- Vâng!

Nhìn cha mẹ vợ đi ra ngoài rồi khép cửa lại, mà lòng Bối Phong cũng phần nào nhẹ nhõm.

Cũng may cha mẹ thương cảm và hiểu cho anh, nếu không anh không biết phải đối diện với họ sao nữa.

Tiếng khóc giâm giút vẫn đang cào xé tâm trí anh... Ba mẹ vừa đi khỏi anh liền bước từng bước nhẹ nhàng đến bên giường.

Khẽ đặt bàn tay lên đôi vai đang run lên vì khóc của ai kia thật dịu dàng đầy quan tâm... Và anh cảm nhận đôi vai đó khẽ giật mình một cái...

Cẩn thận ngồi xuống giường anh xót xa gọi

- Quyết Minh!

- Huhuhu

- Quyết Minh à!

- Huhuhu

- Cho anh xin lỗi!

Là do anh không tốt, anh đã không bảo vệ tốt được em và con...

- Hức hức hức

- Anh sai rồi!

Xin em đừng như vậy nữa mà!

Hãy quay lại đánh anh, mắng anh, làm gì anh cũng được...

Xin em mà...

- Anh tránh ra... đi đi... Tôi không muốn nhìn thấy mặt anh nữa... Huhuhu

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109

Ôm lấy thân hình gầy yếu nhỏ bé vào lòng mà lòng anh nhói đau.

Không ngờ chỉ mấy ngày thôi mà ôm cô đã lỏng thế này rồi.

Sao anh cảm thấy mình khó có thể bao trọn lấy cô, cảm giác như nếu chỉ cần anh sơ sẩy, lơ là buông lỏng tay thôi là anh sẽ mất cô mãi mãi.

Con tin bỗng nhiên đập loạn lên vì lo lắng, không tự chủ anh dùng sức ôm chặt cô vào lòng như gìn giữ, che chở...

“Á” tiếng kêu của cô, khiến anh giật mình vội thả lỏng tay, lo lắng nhìn vào khuôn mặt yêu kiều có nét xanh xao đang nhăn nhó vì đau kia mà thành khăn, áy náy...

- Anh xin lỗi! Anh làm em đau rồi!

Anh không cố ý đâu!

- Buông ra đi!

Đừng ôm chặt như vậy!

Nghệt... Thở!

- Ừ... Ừ...

Như máy robot nghe theo ý cô rồi vội vàng thả lỏng tay thêm chút nữa...

- Thế này được chưa em?

- Ừm!

Anh...

Quyết Minh rất muốn nói tiếp nhưng không hiểu sao họng cô như cứng lại không cho cô phát âm.

Tuy bề ngoài vẫn hờn giận anh, muốn đuổi anh về, muốn trừng phạt anh thật nhiều... Nhưng sâu tận trong lòng cô không muốn điều đó xảy ra chút nào, vòng tay anh rất ấm nóng như níu kéo cô khiến cô chần chừ không muốn thoát khỏi, ở trong lòng anh cô như được bao bọc, bảo vệ, che chở... Khiến cô khó lòng rời xa.

Hơn nữa việc cô xảy ra chuyện không may là cô không đúng.

Cha mẹ nói rồi, anh chỉ là đỡ người ta một chút vậy mà cô đã hờn giận bỏ đi khiến bé con phải rời xa hai người...

“Theo như lời Cha Mẹ Anh không sai mà người sai là cô”... Nhưng cô cũng có lý do của mình mà, sao tất cả đều là nỗi của cô thế này... Huhuhu

- Anh xin lỗi... Là do anh không tốt, anh đã không bảo vệ được mẹ con em.

Anh...

- Hức hức.

- Quyết Minh!

Anh...

- Hức hức hức...

- Quyết Minh à! Em đừng như vậy nữa mà!

Anh sai rồi!

Là do anh không tốt!

Anh...

- Hức... Tại sao lúc đó anh không đến?

Hức... Em đã rất sợ!

Cả bé con cũng rất sợ nữa!

Hức... Anh tệ lắm!

Em đã khóc gọi anh rất nhiều... Hức... Mà sao... Anh không đến cứu em...

Con của em... Đã mất rồi...

Em...

- Anh xin lỗi... Anh đã không bảo vệ được em và con của chúng ta...

- KHÔNG PHẢI CON CỦA ANH

Kích động

- Hà???

Bối Phong Đang nói đến nỗi đau mất đi đứa con xấu số của hai người, tự nhiên Quyết Minh hết toáng lên phủ nhận điều đó, khiến anh bất ngờ nhú mày khó hiểu ý cô là gì? Sao tự nhiên cô lại nói như vậy???

- Nó không phải con anh... Nó là con tôi!

Bé con là của tôi!

Chỉ mình tôi thôi!

Hức hức... Nhưng mà tôi đã không phải là người mẹ tốt, nên nó cũng bỏ tôi mà đi rồi... Huhuhu

(nghĩ về bé con lòng cô đau nhói.

Nhưng biết làm sao bây giờ... Cũng tại cô vô dụng không thể bảo vệ được bé con mà thôi.

Coi như ông trời đang trừng phạt cô, bắt cô phải xa bé con của mình)

- Em đừng nói vậy mà Quyết Minh!

Là do anh không tốt, anh đã không bảo vệ được em, để em phải chịu tổn thương...

nhói đau

- Không đúng!

Người tổn thương không phải là tôi!

Huhuhu

- Vậy là ai?

- Là Bé con!

Chỉ còn vài tháng nữa thôi là nó đã được làm người.

Nhưng em đã không cho nó được toại nguyện... Không biết giờ này nó sao rồi... Huhuhu...

- Thôi nào ! QUYẾT MINH ngoan đừng khóc nữa *ôm chặt*

em yên tâm đi.

Nếu có duyên nhất định sau này bé con sẽ tiếp tục làm con chúng ta mà!

- {lắc đầu} Bé con ghét em rồi!

Sẽ không quay lại với em nữa đâu!

Huhuhu

- Không! Chỉ cần chúng ta ước nguyện Bé con nhất định sẽ trở về!

- không đâu!

- Tin anh đi mà!

Nhất định bé con sẽ quay lại!

Bối Phong dùng ánh mắt dịu dàng chan chứa tin yêu và sự khẳng định nhìn thẳng vào mắt Quyết Minh mong cô tin tưởng anh.

Quyết Minh sẽ dao động khi nhìn vào ánh mắt đó!

Đôi mắt ánh lên niềm vui nhưng ngay lập tức lại xụ xuống , trên khuôn mặt xanh xao còn buồn hơn trước.

Thấy vậy Bối Phong lo lắng hỏi

- Sao vậy? Em không tin anh sao?

- Tin thì sao mà không tin thì sao?

- Sao em lại nói vậy?

Bé con chắc chắn sẽ trở về với chúng ta mà!

- Nhưng em không thể bảo vệ được bé con!

Rồi bé con sẽ tiếp tục bỏ em đi mà thôi... Huhuhu...

Đến lúc đó em sẽ chết mất!

Em biết phải làm sao?

- Em đừng sợ!

Anh nhất định sẽ bảo vệ mẹ con em thật tốt.

- Nhưng lần này anh đã thất hứa!

Em sẽ không tin ai nữa đâu!

- Anh xin lỗi!

Không gian chìm trong im lặng , lâu lâu chỉ có tiếng thở dài xé ruột của anh , và tiếng thút thích đau buồn tê tái của người anh yêu.

Rất muốn xin lỗi , an ủi cô mà sao khó thế này.

Tất cả đều lỗi tại anh.

Trời ơi ! Nhưng anh biết phải làm sao để cô khỏi đau buồn bây giờ???

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110

BỐI PHONG đau lòng ôm QUYẾT MINH vào lòng như vỗ về an ủi.

Nước mắt cô thấm đầm áo anh lạnh buốt xuyên tận vào tim.

Một lát sau tiếng khóc tắt ngấm, cơ thể cô đổ hẳn vào người anh, khiến Bối Phong giật mình hoảng hốt khi biết cô vợ yếu đuối của anh đã đau lòng đến ngất xỉu.

Nhẹ nhàng đặt cô xuống giường, rồi anh đi lấy khăn ẩm lau mặt cho cô, nhìn cô như vậy mà tim anh như quặn thắt.

Chưa bao giờ anh thấy mình vô dụng như lúc này.

Mang tiếng anh hai nỗi danh thiên hạ vậy mà ngay cả vợ con mình cũng không thể bảo vệ được.

Nỗi đau đớn, dần vật sâu tận vào tim.

Khẽ cúi đầu nhìn ngực áo ướt đầm vì nước mắt, không hiểu sao màu đen của nó khiến anh khó chịu vô cùng.

Vội vàng đi vào phòng tắm để thay chiếc áo somi trắng mà đàn em vừa mang tới.

Nhẹ nhàng bước ra khỏi phòng tắm Bối Phong đã thấy y tá trưởng vào tiêm cho cô rồi.

Vừa nhìn thấy anh, cô ta đã run rẩy sợ hãi.

Bối Phong không nói gì chỉ khẽ liếc nhìn cô ta cảnh báo nhắc nhở.

Không gian trở lên ngột ngạt đến lạ thường, cả hai đều tập trung vào cô gái đang nằm trên giường mà tâm trạng lo lắng.

Anh biết bình thường vợ yêu của anh rất sợ tiêm, làm đúng lúc cô đang ngủ thế này thôi thì cũng tốt, ít nhất cô sẽ không sợ hãi và đau đớn.

- Cô làm đi!

Nhớ phải cẩn thận, nhẹ nhàng thôi đó!

- Vâng!

Được lời như mở tấm lòng, cô y tá nhanh nhẩu tiêm cho Quyết Minh.

Tuy cô ta đã cố gắng, nhẹ nhàng đến từng chút một thì khuôn mặt xanh xao của ai kia vẫn nhăn nhó không ngừng.

Nhìn lông mày vợ yêu nhíu lại vì khó chịu mà tim Bối Phong quặn thắt lại, ngay cả khi chìm sâu vào giấc ngủ mà cô vẫn sợ tiêm như vậy.

Sau khi chờ y tá xong việc ra ngoài.

Bối Phong nhẹ nhàng ngồi xuống bên giường, rồi nhẹ nhàng hôn lên trán cô như vỗ về an ủi.

Thời gian cứ chậm chậm trôi khiến cho đôi mắt thiếu ngủ trầm trọng của Bối Phong ngày càng díp lại.

Trong thời gian gần đây có quá nhiều chuyện xảy ra khiến anh không hề có giây phút nghỉ ngơi nào cả...

Trong vô thức anh đã chìm sâu vào giấc ngủ nhẹ nhàng.

Trong giấc ngủ anh còn mơ thấy cô ngồi trong lòng anh mỉm cười nhìn về phía trước, dõi theo ánh mắt cô anh không khỏi bất ngờ khi trước mặt hai người là một bé trai rất đáng yêu, trên khuôn mặt dễ thương đó có rất nhiều nét giống hai người...

Cười thật tươi với hai người, rồi bé con vui vẻ chạy đến nhào vào lòng anh nũng nịu... Gia đình hạnh phúc, anh luôn mong mọi điều này mà mãi không có được, giờ đây nó hiện về trong giấc mơ khiến anh nhẹ lòng đi phần nào, và mong ước điều đó sớm thành hiện thực.

Bối Phong Chìm sâu vào trong gia đình hạnh phúc, người đang ngủ dưới giường cũng từ từ mở mắt.

Quyết Minh mệt mỏi đưa mắt nhìn xung quanh.

Và ngay trước mặt cô là hình ảnh người chồng cô vừa yêu vừa giận đang ngồi bên giường ngủ gật...

Nhìn thấy anh như vậy cô không biết phải làm sao nữa , tâm trạng khê trùng xuống .

Nhẹ nhàng nhìn khuôn mặt điều khác giờ đã hốc hác hơn một chút , trên mặt cho dù đang ngủ cũng không giấu được vẻ mệt mỏi , buồn bã, xen lẫn lo lắng...

Cô hiểu vì sao anh lại như vậy.

Mà cũng tại anh cơ , nếu lúc đó anh ở bên cô , anh không lo cho người khác và nhìn thấy cô thì mọi chuyện cũng đâu đâu đón thể này.

Tuy rất giận anh nhưng không hiểu sao nhìn thấy anh như vậy cô lại thấy thương thương.

Nhất là nhìn thấy đôi lông mày đang cau lại.

” Đúng là ngủ cũng không yên mà”

nghĩ vậy Quyết Minh định đưa tay lên xoa lông mày cho anh .

Nhưng vừa giơ lên cô phải cô khê ” A” lên một tiếng , khuôn mặt nhăn nhó , đôi mắt ngấn nước nhìn chỗ bị tiem trên tay mà đau đón.

- Hà? Quyết Minh em tỉnh rồi!

Em sao thế?

Sao lại khóc?

Em lại đau ở đâu à?

- Huhuhu!

Phốt lờ câu hỏi của anh. QUYết Minh chỉ nhìn nhìn vết thương mặt mếu máo rồi hờn rồi quay mặt đi.

Bối Phong chỉ nhìn có vậy là biết cô đang hờn giận về việc gì.

Lúc đó anh đang mơ cả ba người đang hạnh phúc bên nhau... Thì tiếng hét của cô vang lên nhói tim anh.

Cho dù vẫn đang luyến tiếc giấc mơ đẹp thì anh vẫn phải vội vàng tỉnh giấc xem tình yêu của mình ra sao.

Cũng may là không sao?

Khẽ mỉm cười nhìn bộ dạng đáng yêu của vợ yêu.

Anh nhẹ nhàng quan tâm nói

- Đưa tay đây anh thổi cho là hết đau liền!

- hic. Đau!

- ừ anh biết rồi!

Anh thương!

Nói rồi Bối Phong cúi đầu thổi nhẹ lên tay Quyết Minh.

Không biết có đỡ đau không nhưng khuôn mặt cô khê ửng hồng

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111

Thấy vợ yêu đã nín khóc , chỉ nhìn nốt tiem xụ mặt , Bối Phong mỉm cười rồi hôn nhẹ lên mũi cô dịu dàng nói

- Vợ yêu đói chưa?

Có muốn ăn gì không?

Nghe anh nói đến ăn mà cô thấy miệng mình đắng ngắt.

Cảm giác mệt mỏi uể uải khiến cô không thể nhận biết được mình đói hay không?

- Em không đói!

Không muốn ăn!

- Máy ngày nay em có ăn gì đâu , sao lại không đói được chứ!

Anh biết lúc này em đang rất mệt không muốn ăn gì.

Nhưng em cứ nhịn như vậy anh lo lắng lắm!

Bối Phong cố gắng nói thật nhẹ nhàng , để cô hiểu và biết anh quan tâm và lo lắng cho cô đến mức nào.

Mặc dù cô vẫn được truyền đạm và vitamin , nhưng anh vẫn không yên tâm.

Vì ăn được vẫn là tốt nhất .

Phải ăn được thì sức khỏe mới mau chóng bình phục được.

Có như vậy thì anh mới yên tâm , và đỡ có lỗi với mọi người.

Quyết Minh nhìn vào đôi mắt trầm buồn kia mà do dự không biết nói sao.

Cô cũng đâu muốn làm anh buồn đâu , nhưng tại anh làm cô đau lòng trước.

Cứ bảo cố gắng quên đi chuyện đứa con xấu số , nhưng quên được đâu phải là dễ nó cũng đau lắm chứ , vẫn luôn âm ỉ trong tiềm thức trái tim cô.

Nhưng biết làm sao bây giờ , đã hứa với anh rồi , không thể lờ ra được nữa.

- Nhưng miệng em đắng lắm , không muốn ăn đâu!

- Chỉ cần ăn một chút cho khỏe là được mà.

Nếu miệng đắng hay em uống một chút sữa nhé!

- Em không muốn!

- Không ăn uống gì thì sao khỏe được.

- Chẳng phải anh vẫn ép em truyền dịch đó thôi.

Như vậy...

- *cau mày* Được rồi!

Nếu em đã nói vậy!

Anh sẽ cho em hai sự lựa chọn:

nếu em không muốn ăn thì tiếp tục chịu truyền đau đi.

Còn nếu chịu ăn cơm , anh sẽ không bắt em phải truyền nữa.

- Huhuhu. Anh ép em!

- Anh không ép em , mà là chỉ muốn tốt cho em thôi.

- Hức. Vậy em ăn là được chứ gì?

Hức

- Ủ! Như vậy có phải là ngoan không?

- Hahaha. Cuối cùng nó cũng chịu ăn rồi hả?

Hahaha.

Cùng với tiếng cười lớn là bố mẹ cô vui vẻ bước vào.

Trên tay mẹ cô là một hộp thức ăn thơm phức.

Khiến Quyết nhìn ngượng đỏ mặt , vì cảm giác như mình vừa bị lừa vậy.

Cô tức giận quay mặt nhìn sang anh lờm một cái rồi hờn giận quay đi.

Bối Phong không nói gì , chỉ khẽ gật đầu chào ba mẹ vợ , rồi quay sang cô vợ đang ăn vạ kia vui vẻ ôm cô vào lòng , mặc cho cô không ngừng dẩy dụa bực bội.

- Mẹ mang đồ ăn đến cho em kìa?

Để anh bế em đi đánh răng , rửa mặt rồi vào ăn sáng nha.

- Không cần!

Kệ tôi! Tôi có chân tôi tự đi!

Cô nói rồi đẩy anh ra ngoài , không cho anh ôm lấy mình.

Rồi một mình xuống giường.

Chỉ có điều cô còn chưa kịp bước đi thì đã bị anh bế luôn vào phòng tắm.

Khi đi ngang qua ba mẹ vợ anh chỉ kịp bảo họ ngồi chờ mình một chút...

.....0_0.....*.*.....

Hôm nay Minh Châu cảm thấy rất vui.

Tối qua sau khi được anh treo giải nếu ăn được hai bát cơm anh sẽ cho ra ngoài chơi.

Cô đã rất vui và cố gắng giật giải.

Tuy chỉ là ra sau vườn bệnh viện chơi thôi , nhưng cô cũng cực kỳ thích rồi.

Cứ thử nằm trong phòng bệnh một mình buồn chán cả tuần xem , có héo mòn không?

Nhiều lúc nhìn qua cửa sổ có rất nhiều bệnh nhân đi dạo , khiến cô cũng mong muốn được đi ở đó mà tha hồ hít thở không khí thoáng mát ở đó.

Tuy ở đây có anh , nhưng anh tuy rất quan tâm cô , nhưng bình thường cứ tập trung vào công việc làm cho muốn đòi hỏi cũng ngại.

Dường như những ngai qua anh cũng biết được mong muốn của cô.

Lên là hứa cho cô ra ngoài đó dạo chơi.

Thế nên lúc nào Quyết Minh mới ngoan ngoãn ngồi trên giường , chờ anh xong việc rồi đưa cô đi.

Khoảng 30 phút sau , hai mắt cô lóe sáng khi thấy anh cất giấy tờ đi.

Quyết Minh hí hửng chạy đến bên ôm lấy cánh tay anh

- Anh! Minh đi thôi!

Bối Phong thấy cô như vậy , không những không vui mà còn gắt nhẹ.

- Em khỏe lắm à! Mà chạy như vậy?

Lỡ ngã thì sao?

- Hix. Em biết rồi.

Anh xong việc rồi , mình đi chơi thôi!

- Lần sau mà còn như thế thì nằm yên trên giường cho anh.

- Vâng ! Em biết rồi!

Mình đi thôi anh!

Vừa nói Quyết Minh vừa kéo tay Bối Phong ra ngoài cửa... Nhưng anh vẫn nhất quyết đứng lì tại chỗ không di chuyển , khiến cô nhẵn mặt khó chịu nói

- Mình đi đi anh!

- Em to gan thật đấy!

Nhưng lần này tạm thời anh bỏ qua cho em đây!

- Á!

Nói xong anh giật mạnh tay khiến cô ngã vào lòng mình , rồi nhẹ nhàng bế cô lên.

- Em vẫn còn yếu không nên đi nhiều.

Đề anh bế đi cho tiện...

- Hà??

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112

Ở trong lòng anh mà Quyết Minh ngó trước ngó sau miệng cười rạng rỡ, cứ như tù nhân nhiều năm được bước ra ngoài ánh sáng vậy.

Bối Phong nhìn bộ dạng đó của vợ yêu , chỉ khẽ lắc đầu , miệng khẽ mắng yêu ” Ngốc” rồi mỉm cười dịu dàng.

Sải bước chân anh thật dài và nhanh , như muốn nhanh chóng giúp vợ ngốc của mình sớm đạt được mong muốn...

- Em đừng ngoái đầu ra như thế !

Ngã bây giờ!

Nghe anh mắng như vậy , cô rời mắt khỏi thế giới bên ngoài , rồi nhẹ nhàng đưa mắt nhìn anh mỉm cười , vòng tay khẽ ôm chặt cổ anh hơn...

- Không sợ!

- Em !...

- vì Em biết anh sẽ không để em ngã đâu!

- Cảm ơn em đã tin tưởng anh.

Bối Phong mỉm cười cúi xuống trong đôi mắt trầm lạnh khẽ ánh lên tia hạnh phúc.

Đôi mắt anh như nhìn sâu vào người trong lòng mình thật mê đắm.

Làm Minh Châu bối rối không thôi.

Cô ngại ngùng ngước đôi mắt đen tròn của mình , nhẹ nhàng nhìn vào đôi mắt hổ phách của anh.

Trong đôi mắt tuyệt đẹp đó , cô như bị thôi miên và Quyết Minh đã nhìn thấy hình bóng mình trong đó .

Một khuôn mặt yêu kiều , rạng rỡ , tràn ngập sắc xuân.

Không ngờ trong mắt anh cô lại đẹp như vậy... Khẽ mỉm cười với suy nghĩ trong đầu mình, mà cô không hề hay biết , cũng có một ánh mắt đang dịu dàng nhìn mình.

Bối Phong như chìm đắm vào trong đôi mắt trong sáng , tĩnh lặng như nước hồ thu đó.

Anh cũng như đang muốn tìm kiếm thứ mà mình hằng đêm mong muốn , và có vẻ như anh đã tìm thấy và đã có được nó...

Hai người cứ đứng đó nhìn sâu vào mắt nhau , chìm đắm vào thế giới hạnh phúc của mình ...

- Hahahaha

Tiếng cười nói , ồn ào của mọi người trong sân như đánh thức bản chất ham vui chơi của Quyết Minh.

Cô tự ý thoát ra thế giới riêng của hai người , rồi tò mò nhìn xuống sân , ánh mắt chẳng mấy chốc hiện rõ vẻ thích thú , phấn chấn , đôi môi anh đào nở nụ cười rạng rỡ... Mà vô tình quên mất có người mặt đang tối dần...

- Anh! Anh cho em xuống kia chơi nhé!

Quyết Minh phấn khởi mắt nhìn ra phía đám đông , tay thì lay lay anh...

Nhưng đợi mãi cũng chỉ là khoảng không im lặng.

Anh vẫn đứng yên tại chỗ , không động đậy cũng chẳng nhúc nhích... Tò rõ về không hài lòng của mình.

Nhưng người ham vui kia lại không thấy được điều đó.

Thấy anh không ý kiến gì , cô chuyển sang cách khác , nài nỉ , nũng nịu... Cách này cô đã sử dụng rất nhiều lần rồi , lần nào anh cũng phải gờ cò trắng đầu hàng , cô không tin lần này cô không thắng được anh.

Nghĩ là làm Quyết Minh mỉm cười gian tà , khẽ dụi dụi đầu vào ngực anh , Nũng nịu nói

- Chồng yêu ! Anh đưa e đến chỗ đó chơi nha.

Người ta ở trong phòng buồn sắp chết đến nơi rồi.

Anh chiều em lần này đi nha! Nha! Nha!

Thấy vợ yêu dùng hành động cử chỉ lời nói đó.

Bối Phong chỉ biết lắc đầu chán nản thờ dãi cho sự mềm lòng của mình.

Mỗi lần cô làm vậy anh như kẻ bị thôi miên, tự động ngã vào cạm bẫy của cô.

Khẽ hôn nhẹ lên đôi môi ngọt lịm của ai kia , Bối Phong mỉm cười nói

- Em đó! Mê chơi hơn mê chồng.

Em thấy có người vợ nào ham chơi giống em không?

Thấy anh nói vậy Quyết Minh thích thú thoát ra khỏi người anh.

Rồi hưng phấn chạy về vườn hướng dương trước mặt.

Khiến ai đó thót tim vì lo lắng.

- Em làm gì mà chạy nhanh vậy hả?

Lỡ ngã thì sao?

Em lên nhớ sức khỏe em vẫn chưa...

- Em khỏe rồi mà!

Chạy một chút cũng có sao đâu!

Coi như tập thể dục vậy!

- Tập thể dục à??

nghe thấy

- Hìhì. Cho em chơi một chút cho thoải mái đi.

- Em mà còn không cẩn thận thêm một lần nữa ... Thì lần sau đừng mơ đi chơi nữa.

- Xì!

Thì e cẩn thận một chút là được chứ gì.

Người đầu mà khó tính!

Hừ!

Quyết Minh hậm hực đi thật nhanh để tránh người đang lơ đãng theo sau lưng mình.

”Tức chết cô mà , chơi một chút cũng cấm?”

nhưng sự bức bối mau chóng tan biến , khi Quyết Minh chìm đắm với không khí trong lành , vui vẻ nơi đây.

Cô cũng như vô tình quên đi người vẫn đang nhẹ nhàng đi sau mình.

Mỗi hành động của cô đều được thu vào mắt anh một cách tỉ mỉ , cẩn thận nhất.

Sợ dĩ anh để cô tự do bay nhảy là không muốn gò ép cô quá.

Và cũng lâu lắm rồi anh chưa thấy nụ cười thơ ngây trong sáng của cô.

Nghĩ đến thời gian cô làm vợ anh , trải qua bao đau khổ , sợ hãi ... Lòng anh lại càng yêu thương cô nhiều hơn ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113

QUYẾT MINH tuy được tự do thoải mái chơi đùa , nói chuyện với mọi người.

Nhưng mà tự nhiên có một cái đuôi đi theo mình , quả thật không thoải mái chút nào ...

Cô chán chừ , lưỡng lự , cuối cùng là quyết định tìm cách tránh né cái đuôi đó , nhưng tránh cũng không được , mà né cũng chẳng xong , vì dù sao cô cũng còn đang là bệnh nhân mà ...

K thể trốn tránh được thì lên nói thẳng.

Nghĩ thế Quyết Minh quay lại tươi cười nhẹ nhàng nói với Bối Phong.

- Anh ah! Hay anh để em chơi ở đây một mình được rồi.

- Hừm?

nhíu mày

- Anh đang bận thì cứ về phòng làm tiếp đi , cứ kệ em.

Em khỏe rồi! Khi nào chơi chán em sẽ tự về phòng mà.

- Em ..

- Yên tâm đi , em khỏe rồi em không sao đâu , a cứ lẻo đẻo theo e như vậy thì kỳ lắm , còn bao nhiêu người nhìn vào nữa...

- Àhhh!

- Anh đi vào đi nhé!

Được không?

dụ dỗ

Bối Phong không nói gì mà chỉ nhẹ nhàng ngẩng mặt nhìn ánh chiều tà , rồi dịu dàng mỉm cười với người trước mặt rồi...

- Vạ yêu! Bây giờ cũng muộn rồi nhì.

- Vâng ! Nhưng sao...?

- Muộn rồi! Chơi như vậy là đủ rồi , mình lên về phòng thôi!

Vừa thấy anh nói vậy , khuôn mặt cô biến sắc , cô lo lắng đầu không chịu nói lớn

- KHÔNG!!!

Em không chịu đâu!

Không về đâu!

Nói gì chứ , bắt cô nằm hơn tuần trên giường , giờ mới cho đi chơi một chút đã bắt về ngay , sao cô chịu được chứ , anh đúng là quá đáng mà.

Càng nghĩ càng tức , càng tức càng ầm ức , Quyết Minh tỏ vẻ bướng bỉnh rồi gắt lại

- Mặc kệ anh đó em không về đâu.

Em muốn ở lại chơi thêm chút nữa.

Anh thích thì cứ về trước đi.

Kệ em!

phòng má trợn mắt

- Không muốn về đúng không?

nghiêm nghị

- Không Về!

cương quyết

- Được rồi...!

lạnh lùng

- Hi. Anh đồng ý cho em ở lại rồi uh?

Cảm ơn ông xã!

“vui mừng”

- Em muốn ở lại cũng được thôi!

Nhưng từ lần sau hãy ngoan ngoãn ở trong phòng!

Đừng mơ mộng ra đây nữa!

- Anh! Anh! Anh quá đáng!

Hai mắt cô tức giận nhìn anh.

Đúng là quá đáng mà.

Vừa mới để cô vui mừng một chút , giờ đã giáng hẳn hòn đá lên đầu cô rồi... Anh nói vậy là ép người quá đáng mà.

Nhìn khuôn mặt giận dữ , rồi buồn thiu của cô anh cũng xót lắm chứ , anh cũng mềm lòng lắm rồi , nhưng anh cũng chỉ muốn tốt cho cô thôi , sức khỏe cô không tốt thì không nên bị nhiễm lạnh.

Nếu cô có xảy ra chuyện gì thì anh sẽ đau lòng vô cùng... Vì thế không thể điều gì cũng chiều theo cô được.

- Thế nào?

Muốn về hay ở lại tùy em chọn.

- Anh đúng là quá đáng mà.

-.....

- Nêu tôi về ngày mai anh có cho tôi ra đây chơi nữa không?

- Nếu em khỏe mạnh bình thường và biết ngoan ngoãn nghe lời thì tôi sẽ suy nghĩ...

- Còn nếu tôi ở lại?

- Tôi đã nói là sẽ làm!

Đến lúc đó em đừng có hối hận...

- Anh... Anh...

Quyết Minh nghiêng răng bực tức nhìn Bối Phong, chưa bao giờ cô muốn xông vào bóp chết con người đó như lúc này...

- Thế nào?

Em chọn đi!

Về hay ở!

Quyết Minh nhìn con người lạnh lùng trước mặt mà tủi thân cô cùng.

Sao cô không thể mạnh mẽ hơn anh được chứ , nếu mạnh mẽ hơn anh là cô có thể làm theo ý mình rồi.

Sau khi đắn đo suy nghĩ nặng nề , thiệt hơn ... Quyết Minh âm ỉ quát

- Tôi theo anh về là được chứ gì!

Đáng ghét.

Nói rồi Quyết Minh xụ mặt dậm mạnh chân bước về phía trước , cô cố ý không thèm nhìn anh lúc đi ngang qua , làm Bối Phong chỉ biết lắc đầu chào thua.

- Để anh đưa em vào (vội cầm tay đỡ lấy)

- Bỏ tay ra! (hất mạnh tay)

Không khiến tôi có chân tôi tự đi được.

Không dám làm phiền anh.

Cô giận hờn đi thẳng một mạch về phòng , để lại anh buồn bã , lo lắng đi sau.

Nếu biết thế này ... Có lẽ cô không nên ra ngoài sẽ tốt hơn.

Quyết Minh vừa vào phòng là vội lên giường nằm , cô cố ý chum chăn kín đầu như để tránh mặt ai kia.

Ai bảo cô đang chơi vui lại bắt cô trở về , đã thế an còn dọa nạt cô nữa , khiến cô tức mà không làm gì được.

Bối Phong nhìn người đang cuộn tròn trong chăn mà thở dài... Anh lại phải tìm cách để dỗ dành con nít rồi... Sắp mệt rồi đây!

Ai bảo anh yêu cô!

Chiều chuộng cô hết mực, giờ thì động chút là hờn giận, anh cũng chỉ muốn tốt cho cô thôi mà.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114

KHÔNG khí trong phòng bệnh chưa bao giờ căng thẳng ngột ngạt như lúc này.

Cả hai cùng cứng đầu, không ai chịu mở miệng nói với nhau câu nào.

Cô thì hờn giận vì anh không chiều theo ý cô.

”Người ta đang chơi vui lại bắt trở về gian phòng trống trải, buồn thiu này ... Đúng là quá đáng mà, áp bức người quá đáng.

Dù sao cô cũng là bệnh nhân, đáng lẽ ra anh phải chiều chuộng, quan tâm, luôn làm theo ý cô muốn mới đúng chứ ... Đằng này luôn chèn ép cô, bắt cô phải làm theo ý anh, cô là vợ anh chứ có phải cấp dưới của anh đâu... Mà trong gia đình vợ là trời, xếp trên chồng một bậc, vậy mà lý nào anh dám to gan đảo lộn tất cả, không coi cô ra gì... Hừ hừ hừ... Đúng là tức chết cô mà”

Quyết Minh càng nghĩ càng tức, máu hỏa bốc lên ngùn ngụt, cô nằm trong chăn mà thấy nóng vô cùng, nhưng vì tức anh nên không thể vút bức tường mỏng ngăn cách hai người ra được...

Bối Phong nhìn người đang cuộn tròn trong chăn trên giường mà thở dài không ngừng.

Anh không muốn cô giận anh chút nào, càng không muốn cô buồn làm ảnh hưởng đến sức khỏe, nhưng anh cũng không thể để cô tự làm theo ý mình được.

Muốn xin lỗi mà khó mở lời.

Vì anh làm vậy là muốn tốt cho cô thôi.

Lúc này mà xin lỗi cô, thì kiểu gì cô cũng được đà lấn tới, rồi ép anh lần sau cho đi chơi nữa cho xem.

Bên ngoài rất nguy hiểm, anh rất sợ chỉ cần mình không để ý một chút là cô sẽ gặp nguy hiểm, đến lúc đó anh không biết mình sẽ ra sao nữa...

Vợ của anh rất ngốc, không hiểu thế giới bên ngoài hiểm độc thế nào đâu, huống hồ anh lại có rất nhiều kẻ thù, bọn chúng không làm gì được anh, sẽ quay sang hại cô, sẽ làm tổn thương cô ... Cho nên anh không thể để cô làm theo ý mình nữa... Thà làm cô giận hờn một chút, còn hơn tính mạng cô gặp nguy hiểm... Đứa con xấu số của hai người đã là quá đủ rồi, anh không thể liều lĩnh hơn nữa...

Bối Phong càng nghĩ càng đau đầu, xin lỗi thì sẽ bị cô làm lung lay quyết định của anh, mà không xin lỗi anh sợ cô sẽ tự làm tổn hại bản thân, sẽ rất không tốt cho sức khỏe...

Vì thế mà Bối Phong cứ nhìn vợ thở dài ... Cả hai không ai nói một lời khiến không khí trở lên vô cùng căng thẳng.

Đúng lúc đó Cha mẹ Quyết Minh bước vào, họ muốn tới thăm cô con gái cưng của mình, xem sức khỏe đã tốt hơn chưa.

Mấy hôm nay có Bối Phong ở lại, tận tình quan tâm chăm sóc Quyết Minh khiến họ rất yên tâm.

Cứ ngỡ lúc này Quyết Minh đã khỏe hơn rất nhiều.

Nhưng ai ngờ vừa bước vào phòng một không khí ngột ngạt, im lặng, yên tĩnh đến buồn chán khiến cha cô khẽ nhíu mày thở dài, mẹ cô thì đưa cặp mắt khó hiểu hết nhìn cô con gái cưng đang nằm trên giường chầm chần thút thít, rồi đến chàng rể cưng đang ngồi trên ghế nhìn chằm chằm vào chiếc giường mà thở dài.

Ngay cả khi thấy ba mẹ đến anh cũng chỉ gật đầu cúi người chào họ, mà không thể nở nụ cười trên môi...

Hai người chỉ biết lắc đầu nhìn , thấy thế là họ biết ngay có chuyện gì xảy ra rồi.

“Chắc lại giận nhau rồi đây”

người Cha nhẹ nhàng đến bên Bối Phong ngồi xuống gần anh rồi thì thầm

- Có chuyện gì thế ?

Cãi nhau ah?

- Dạ!

Bối Phong ngẩng đầu buồn bã nhìn ông.

Anh cảm thấy có lỗi với cha mẹ vợ rất nhiều... Đã hứa với họ sẽ chăm sóc cô thật tốt , không làm cô buồn lòng nữa nhưng anh lại không giữ lời hứa , vẫn làm cô buồn và khóc.

- Sao lại cãi nhau?

- Con...

- Nó vẫn còn đang bệnh!

Con nên nhường nó một chút , sức khỏe Quyết Minh đã rất yếu rồi ,không nên bị kích động rồi suy sụp hơn nữa.

- Con xin lỗi!

- Chắc con cưng của mình cũng làm gì sai , lên con rề mới làm như thế.

Chứ bình thường con rề cũng rất chiều vợ nó mà.

Cha Quyết Minh thấy vợ mình có ý trách móc con rề , thì ông cũng muốn đỡ lời dùm .

Dù sao không phải ông không biết tính con mình.

Chắc chắn Quyết Minh là muốn gì đó không tốt nên Bối Phong mới không thể chiều theo ý cô...

Chỉ có điều... Lời ông vừa dứt , thì người trong chăn đã vùng lên phản kháng

- Con có làm gì sai đâu!

Có anh ta “chỉ vào Bối Phong ” áp bức người khác quá đáng!

Huhuhu

Tiếng gào thét của Quyết Minh khiến cả ba người còn lại giật mình.

Cha cô là người tỉnh lại đầu tiên.

Ông ân cần nhìn cô con gái cưng,rồi dịu dàng hỏi

- Bối Phong áp bức con như thế nào?

Nghe có người hỏi thăm tới.

Quyết Minh như òa khóc vì ảm ức,cô nhìn anh giận hờn rồi trách móc nói

- Anh ta không cho con đi chơi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115

NGhe xong lời oan ức của THẢO QUYẾT MINH .

Bối Phong thì ủ rũ cúi đầu không biết nói sao , còn ba mẹ cô thì đưa mắt nhìn nhau ngẫm hiểu ý.

Cô con gái cưng của họ do được chiều chuộng bao bọc từ nhỏ , nên tính tình không giống ai... Thơ ngây quá mức cho phép , đã thế còn ngang bướng , khó bảo luôn muốn mọi người làm theo ý mình.

Cứ nghĩ sau khi đi học xa nhà , lấy chồng thì cô sẽ thay đổi mà trưởng thành hơn.

Nhưng có vẻ bản tính ham chơi vẫn không hề thay đổi... Chỉ biết nghĩ cái trước mắt mà không chịu nghĩ hậu quả về sau...

Cũng may có con rể yêu thương , quan tâm , chăm sóc nên họ cũng yên tâm phần nào...

Nhưng thật sự nhìn cô con gái cưng ngày trước trắng trẻo hồng hào , ngây thơ trong sáng , vô tư yêu đời , giờ xanh xao yếu đuối , khuôn mặt luôn phảng phất một nỗi buồn , lo sợ , tuy đôi mắt đó vẫn trong sáng phẳng lặng nhưng trong đáy mắt đã có chút gợn sóng...

Nhìn người con gái mà mình yêu thương bây giờ xảy ra như vậy cha mẹ nào mà chẳng đau ... Họ bỗng nhiên do dự không biết giao cô cho anh như vậy là đúng hay sai nữa.

Tuy biết rằng anh luôn quan tâm , chăm sóc , yêu thương , cố gắng bảo vệ cô thật tốt ... Nhưng sự cố vẫn xảy ra , sai lầm vẫn còn nhiều , và con gái họ vẫn gặp nguy hiểm...

Càng nghĩ họ càng lo lắng cho tính mạng của con gái mình , ai biết đâu một ngày nào đó họ lại phải nhận được tin con gái họ lại xảy ra chuyện , và nguy hiểm đến tính mạng... Và con rể họ lại không phải thần thánh không thể cứu được vợ mình...

Đầu óc họ như vỡ tung , chẳng lẽ họ ép cô lấy chồng là sai sao?

Nhưng họ cũng không phủ nhận tình cảm và sự cố gắng của con rể dành cho con gái mình.

Chẳng lẽ đây là số phận hay sao?

Chẳng ai có thể vô tư vô lo vô nghĩ yêu đời mà hưởng cuộc sống này mãi được... Mong sao qua lần này con gái họ sẽ trưởng thành hơn...

Không khí chìm trong ngột ngạt đến khó tả , mỗi người đều đuổi theo suy nghĩ của mình.

Bối Phong dường như hiểu được ba mẹ vợ đang nghĩ gì , đôi mắt anh buồn xa xăm , sự hối lỗi hiện rõ trên khuôn mặt lạnh lùng...

Chỉ có Quyết Minh là có vẻ thỏa mãn nhất , nhưng khi nhìn thấy đôi mắt bất lực của anh thì không hiểu sao cô thấy buồn cô cùng , bờ vai hiện ngang giờ cũng rũ xuống nói lên tâm trạng của chủ nhân nó... Chưa bao giờ Quyết Minh thấy anh như vậy , tự nhiên cô thấy trái tim quặn lại , cô không muốn anh như vậy đâu , không muốn chút nào !

Nếu anh không muốn cô đi chơi thì cô sẽ nghe lời không đi chơi nữa , không cãi lời anh nữa, không giận hờn kiêu cố gây sự với anh nữa...

Nhất là khi đôi mắt đó đang lạc vào xa xăm nơi nào đó mà không hề liếc nhìn cô một lần , thì Quyết Minh như muốn òa khóc , cô thấy trống trải vô cùng .

cô sợ nhưng không biết mình sợ cái gì.

Cô muốn ! Muốn được ở trong lòng anh , dựa vào vai anh , muốn làm cái gì đó giúp anh không như thế nữa?

Thật sự hình ảnh kia không hợp với anh chút nào ? Cô không muốn thật sự không muốn?

Chắc chắn không phải do cô mà , không phải đâu!!!

- Huhuhu...

Quyết Minh sợ hãi xen

lần lo lần lo lắng lắc mạnh đầu , đôi mắt cô không biết từ khi nào đã đắm lệ.

Tiếng khóc của Quyết Minh khiến ba người còn lại giật mình ... Vội ngừng đầu nhìn về phía giường bệnh đã hoảng hốt khi thấy cô ngồi trên giường ôm chần khóc nức nở...

- Quyết Minh!

Thấy Quyết Minh như vậy , lòng Bối Phong đau lắm , không do dự anh vội vàng đi đến bên cô rồi nhẹ nhàng ôm cô vào lòng.

Lạ là vợ yêu của anh không hề đẩy anh ra , thậm chí còn ôm chặt lấy anh khóc thút thít. . . Làm anh bất ngờ vô cùng , cứ nghĩ cô sẽ lại mắng chửi rồi đẩy anh ra chứ ?

Không ngờ. . . Đôi môi Bối Phong khẽ nở nụ cười hạnh phúc , anh khẽ đưa tay vuốt tóc cô như vỗ về , ánh mắt dịu dàng trầm ấm nhìn cô chan chứa yêu thương . . .

- Anh xin lỗi!

Là do anh không tốt!

Anh sai rồi!

- Hic. . .

- Thôi mà!

Ngoan không khóc nữa nào!

Khóc xấu lắm đó!

- Hừ. . . Hừc. . .

- Mà sao tự nhiên em lại khóc thế?

- . . .

- Hừ?

- Không biết!

Hừc. . .

- thôi đừng giận anh nữa nhé!

Cũng chỉ vì anh lo cho em thôi mà. . .

- Anh này!

- Anh đây!

- Hôm nay. . . Anh thật lạ!

- ????

Anh xin lỗi!

Lần sau anh sẽ không mắng em nữa!

- Không phải!

Vừa rồi anh ngồi trên ghế đó. . . Anh sao thế?

- ???

Anh làm sao?

- Không biết!

Em không thích anh như thế đâu!

Em sợ!

- ???

- Và . . . buồn nữa??

Nghe cô nói một hơi, đầu tiên anh hơi khó hiểu, nhưng rồi lại thoáng mỉm cười Hạnh phúc... Vợ anh biết quan tâm đến anh rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116

BỐI PHONG còn đang đắm chìm trong niềm hạnh phúc của bản thân.

Thì lưng anh bị tay ai đó chọc chọc vào, khiến anh bất ngờ thoát ra khỏi niềm hạnh phúc giản đơn mà quay lại với thực tế... Cô vợ nhõng nhẽo của anh làm gì có chuyện để anh yên thân sớm thế.

- Anh!

nũng nịu

- Gì em?

- Anh thương em không?

(mắt chớp chớp)

- Thương!

- Em buồn anh có buồn không?

phụng phịu

- Buồn! Rất buồn!

(nghi ngờ)

- Thật không?

(hí hửng)

- Thật!

Anh gạt đầu nhú mày nhìn cô.

Không hiểu cô định làm trò gì nữa.

Cái đầu nhỏ bé kia đang có âm mưu gì đây.

Định dùng mỹ nhân kế với anh ư?

Biết là vậy sao anh vẫn muốn đồ nhí?

Đúng là anh hùng khó qua ải mỹ nhân mà.

Bối Phong Khẽ mỉm cười với suy nghĩ của mình, anh nhẹ nhàng ngắm nhìn cô vợ đáng yêu đang trầm tư của mình trong lòng cảm thấy rộn ràng vô cùng... Lại tò mò muốn biết thật ra ý định của cô là gì??

Quyết Minh thấy Bối Phong ngần ngại nhìn mình ra chiều đắc ý lắm.

Không do dự cô vào mục đích chính luôn

- Anh ơi! Em ở đây buồn lắm!

- uh!

- Em cũng khỏe nhiều rồi!

- Uh!

(nhúu mày)

- Anh cho em về nhà anh!

- Hừm!

(khó chịu)

- Em muốn xuất viện!

Em muốn về nhà!

Ở đây buồn lắm!

Em cũng khỏe nhiều rồi!

Anh cho em về nhà nha anh!

Nha nha nha!

Vừa nói cô vừa lay lay tay anh , cố gắng nũng nịu để tăng băng mặt tình bơ kia hồi tâm chuyển ý cho cô về nhà.

Tuy về nhà cũng buồn , nhưng ở đây còn chán hơn , ngủ lại không ngon nữa , anh thì cứ vắng mặt liên tục để cô phải nhìn mấy tầng băng mà anh phải đến nản vô cùng.

Suy đi tính lại về nhà vẫn thích hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117

BỐI PHONG còn đang đắm chìm trong niềm hạnh phúc của bản thân.

Thì lưng anh bị tay ai đó chọc chọc vào, khiến anh bất ngờ thoát ra khỏi niềm hạnh phúc giản đơn mà quay lại với thực tế... Cô vợ không nhẽo của anh làm gì có chuyện để anh yên thân sớm thế.

- Anh!

nũng nịu

- Gì em?

- Anh thương em không? (mắt chớp chớp)

- Thương!

- Em buồn anh có buồn không? *phụng phịu*

- Buồn ! Rất buồn! (nghi ngờ)

- Thật không? (hí hửng)

- Thật!

Anh gạt đầu nhúu mày nhìn cô .Không hiểu cô định làm trò gì nữa.Cái đầu nhỏ bé kia đang có âm mưu gì đây.Định dùng mỹ nhân kế với anh ư?

Biết là vậy sao anh vẫn muốn đồ nhĩ? Đúng là anh hùng khó qua ải mỹ nhân mà.

Bối Phong Khẽ mỉm cười với suy nghĩ của mình , anh nhẹ nhàng ngắm nhìn cô vợ đáng yêu đang trầm tư của mình trong lòng cảm thấy rộn ràng vô cùng... Lại tò mò muốn biết thật ra ý định của cô là gì??

Quyết Minh thấy Bối Phong ngần ngại nhìn mình ra chiều đắc ý lắm.

Không do dự cô vào mục đích chính luôn

- Anh ơi! Em ở đây buồn lắm!

- uh!

- Em cũng khỏe nhiều rồi!

- Uh! (nhúm mày)

- Anh cho em về nhà anh!

- Hừm! (khó chịu)

- Em muốn xuất viện! Em muốn về nhà! Ở đây buồn lắm! Em cũng khỏe nhiều rồi! Anh cho em về nhà nha anh! Nha nha nha!

Vừa nói cô vừa lay lay tay anh , cố gắng nũng nịu để tăng băng mặt tình bơ kia hồi tâm chuyển ý cho cô về nhà.

Tuy về nhà cũng buồn , nhưng ở đây còn chán hơn , ngủ lại không ngon nữa , anh thì cứ vắng mặt liên tục để cô phải nhìn mấy tảng băng mà anh phải đến nản vô cùng. Suy đi tính lại về nhà vẫn thích hơn.

- Đi đi mà anh! Chiều em lần này đi! Em muốn về nhà! Cho em về đi mà! Anh! Anh!

Bị Quyết Minh giằng kéo Bối Phong không thể suy nghĩ được gì. Cứ mỗi lần muốn gì là cô lại dùng cách này làm khó anh.

- Em bỏ anh ra đã, để anh suy nghĩ..

- Còn suy nghĩ gì nữa cho em về nhà đi mà... Em hứa em sẽ ngoan , sẽ nghe lời anh , anh nói gì em nghe hết..

- Thật không?

- Thật!

Quyết Minh nhìn anh gật đầu cái rụp. Như khẳng định lời mình nói là đúng. Nhìn hành động đó của cô, lòng anh mềm dịu đi rất nhiều. Nếu cô cứ mãi thế này thì tốt quá!

Nhìn con gái và con rể ôm nhau tình tứ , hai khán giả bất đắc dĩ vừa mừng vừa lo.

Mừng vì thấy 2 người không còn giận hờn nhau nữa.

Con gái họ cũng biết dùng mỹ nhân kế để mê hoặc chồng rồi đó.

Vậy mà trước đây còn dám đứng trước mặt họ tuyên bố là sẽ không yêu , không lấy chồng, rồi con rể là người thế này thế kia, có bao nhiêu thứ xấu xa trên đời nó đều ném lên người con rể...

Giờ thì thế kia?

Muốn nó làm gì nó cũng làm! Đứa con gái bướng bỉnh của họ trở lên ngoan ngoãn nghe lời từ bao giờ vậy nhĩ?

Nhưng mà nhìn con rể có vẻ đang bị trúng độc hồ ly thế kia , đang dần mất đi sự tỉnh táo khiến họ chẳng yên tâm chút nào?

Dù sao con gái họ vốn dĩ từ nhỏ đã rất yếu không được như người bình thường, nên Nói là khỏe nhưng có khỏe đâu ... Nằm viện để bác sĩ , y tá chăm sóc chăm sóc thì không muốn.

Chắc bản tính ham chơi nên mới đòi về nhà đây mà. Họ không chấp nhận cho cô về nhà đâu.

Con rể đi làm suốt , không có ở nhà thì kiểu gì con gái họ cũng mặc sức tung hoành không chịu giữ gìn sức khỏe ... Hậu quả rất khó lường..

Càng nghĩ họ càng thấy lo , mà càng thấy lo thì âm mưu của Quyết Minh càng dễ tan tành nếu cô không có đồng minh.

- Không Được về! Sức khỏe con vẫn còn yếu nên ở lại đi!

Ba cô nghiêm túc lên tiếng xen vào giữa đôi vợ chồng khiến cả hai đều giật mình nhớ ra sự hiện diện của hai người .

Đã thế mẹ cô còn bồi thêm

- Đúng ! Không thể được!

- Ba! Mẹ!

Quyết Minh nhìn ba mẹ mình mà muốn rót nước mắt.

Lời họ nói như sấm bên tai làm tan nát ước mơ của cô. Tự nhiên cô thấy bất lực vô cùng. Đối phó với mình anh đã đủ mệt rồi , giờ còn thêm hai đối thủ nặng ký này nữa... Cô một thân một mình , liều yếu đào tơ sao đủ sức đấu lại họ chứ.

Cuội đời thật lắm bất công. Cô chỉ muốn về nhà thôi mà. Ước mơ quá giản dị mà sao lại khó thành hiện thực thế này.

Không được! Cô không thể để mình thua cuộc được! Rất định cô phải chiến thắng họ.

Trước tiên phải cố gắng tiêu diệt anh trước. Nếu thu phục được anh , cô sẽ có đồng minh. Anh sẽ giúp cô. Cô không tin hai vợ chồng trẻ trung, năng động lại thua đôi vợ chồng trung niên sắp già yếu đến nơi rồi kia...Nhất định cô phải

thắng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118

Nghĩ là làm , Quyết Minh chùng ra bộ mặt xụ xuống , đôi mắt đen lánh , to tròn giờ ướt sũng nước , nhẹ nhàng ngẩng mặt nhìn anh miệng méo mó ... Bộ mặt thảm thương , oan ức , giận hờn đó khiến Bối Phong chao đảo.

Đang suy nghĩ lời ba mẹ vợ nói , mà anh khá do dự , vì anh thấy họ nói đúng , lúc này cũng không nên chiều theo ý Quyết Minh , sức khỏe của cô là quan trọng nhất.

Sợ về nhà , anh đi vắng lại không có ai để ý đến cô.

Lúc đó cô lại mặc sức tung hoành rồi ảnh hưởng đến sức khỏe thì anh biết nói sao với ba mẹ đây.

Nhưng nhìn thấy bộ mặt kia thì anh biết phải làm sao để cường lại bây giờ.

Dường như nhìn thấy được nét do dự trong mắt anh.

Quyết Minh như thừa thắng xông lên.

Ôm chặt lấy cổ Bối Phong , cô như chú mèo con cuộn tròn trong lòng anh , thả thả nũng nịu

- Ông xã ah! Em không muốn ở lại đây đâu!

Ở đây buồn lắm , cô đơn vô cùng...

- ....

- Anh cho em về nhà anh!

Đừng nghe lời ba mẹ nói!

Em hứa sẽ thật ngoan , anh đi làm em sẽ đi cùng , không thì ở nhà đợi anh cũng được.

- Có được không?

nghỉ ngơi

- Anh không tin em!

Em lớn rồi! Nói là sẽ làm , không lừa dối anh đâu mà sợ!

- Hừ ??? Lớn rồi!

- (gật gật)

- Thế hành động khi này là đúng hay sai?

- Hành động nào cơ?

(mắt chớp chớp)

- À~ không có gì?

Dường như đoán được cô muốn tránh né câu hỏi của mình. Anh cũng thuận theo coi như không có chuyện gì xảy ra.

Và chuyện kia cũng coi như chưa từng được nhắc tới, đỡ phải khó xử.

Nhưng trời Không chiều lòng người.

Mọi khi Quyết Minh gốc gác nghềch dễ sợ , và cũng có thể hiểu mà vờ như không hiểu.

Hôm nay bỗng nhiên nắm bắt tình hình nhanh nhạy.

Biết anh cố ý tăng lời mong muốn của mình.

Tuy thật sự không muốn nhắc lại chuyện kia.

Nhưng cô cũng biết cân nhắc nặng nhẹ , thiệt hơn... Thà chịu thiệt một chút , nhưng được cái lợi to lớn , cô cũng phải vui vẻ đánh đổi.

Nghĩ đến đó khuôn mặt Quyết Minh từ tái hờn , chuyển sang ảm nẫn , hối lỗi.

- Chuyện đó... Em xin lỗi!

Em biết mình sai rồi!

- Hừ? Chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119

- Yeah! Con yêu Ba mẹ nhất!

Haha

QUYẾT MINH nhảy lên vì sung sướng khi thấy cha mẹ đã đồng ý.

Cô biết ngay mà , chỉ cần cô dụ được anh , là anh chắc chắn sẽ khuyên bảo được Cha mẹ.

Ai bảo họ còn quý anh như con rể vàng , nhiều lúc cô còn cảm thấy cha mẹ quý anh hơn cô .

Cứ như anh mới là con ruột của họ , còn cô thì là con dâu.

Qua bao nhiêu ngày ầm ức giờ mới được vận dụng tí.

Quá đúng như cô suy đoán , lời anh nói có trọng lượng hơn cô nhiều.

Nhưng không sao! Để ăn mừng chiến thắng. Cho anh xếp trên cô cũng được , miễn sao anh giúp cô thắng lợi trở về... Hahaha

Quyết Minh mừng rỡ nhảy xuống giường rồi chui tọt vào nhà tắm với tốc độ chóng mặt khiến mọi người trong phòng chỉ biết ngáy người nhìn theo vì bất ngờ.

Mẹ cô là người tỉnh mộng đầu tiên , bà đi vội về phía phòng tắm , đưa tay gõ nhẹ lên cửa phòng hỏi nhỏ.

- Quyết Minh! Con làm gì thế?

- Con đi tắm !

- Tắm???

- Vâng! Mọi người đợi con một lát rồi mình cùng về nha.

- À...

- Hay thôi không tắm nữa.

Để con thay đồ rồi mình về nha!

Nhanh thôi!

Hahaha

- Trời! Không phải vội thế đâu!

Giờ cũng tối rồi!

Hay để....

CÁCH

- Hahaha... Con xong rồi nè!

Nhanh không?

Giờ mình về thôi !

Hìhì

Nói rồi Quyết Minh phấn khởi tung tăng bước ra cửa phòng. Trong sự im lặng và khó hiểu của mọi người.

Mãi đến khi cô mở cửa phòng rồi quay lại .

Mới thấy mọi người vẫn ngồi im tại chỗ và không có ý định rời khỏi Bàn đang đọc truyện Đọc quyền tại San Truyen: SanTruyen.com

- Mọi người sao thế?

Về nhà thôi!

Ba mẹ , anh ngồi đó làm gì nữa!

Mau về thôi!

- Quyết Minh à!

Giờ tối rồi... Để mai đi!

Cha cô chầm chậm nói ra những lời mà ông biết con gái ông sẽ chẳng thích nghe chút nào.

Và ông biết sau khi ông khó khăn nói ra câu đó , thì chắc chắn họ lại phải hứng chịu một đợt sóng mới từ con gái ông .

Quả đúng không sai như sét đánh ngang tai khi nghe những lời từ cha mình.

Cô hoảng hốt hết nhìn người cha đáng kính , người mẹ hiền dịu , rồi lo lắng nhìn đồng minh của mình...

- không! Con không ở lại đâu!

Con muốn về nhà ngay cơ!

- Để mai kiểm tra tất cả lại một lần nữa!

Nếu con không sao thì mới có thể xuất viện được

- Nhưng con đã khỏe rồi mà !

Đâu cần kiểm tra gì nữa!

- Vẫn nên kiểm tra lại xem thế nào , như thế Ba mẹ mới yên tâm được!

Ba cô nói như chần chẫn , khuôn mặt ông từ nhu hòa chuyển sang nghiêm khắc hẳn đi , khiến Quyết Minh không biết phải làm sao nữa.

Bình thường Cha rất thương yêu , chiều chuộng cô , nhưng một khi đã nghiêm túc quyết định một việc gì đó , ông trở lên rất nghiêm khắc , mỗi lần thấy Cha như vậy Quyết Minh đều phải ngoan ngoãn nghe lời mà không dám phản ứng lại.

Lo lắng quay sang phía Mẹ , mong sao bà có thể giúp đỡ mình , nhưng mẹ cô cũng chỉ nhìn cô với ánh mắt bất lực , nhẹ nhàng lắc rồi.

Biết cánh tay trái đặc lác đã rút lui không giúp được mình.

Quyết Minh không do dự lao thẳng đến cánh tay còn lại .

cô biết anh thương cô lắm! Anh nhất định không lờ để cô chịu khổ đâu.

Anh là người duy nhất lúc này có thể giúp đỡ cô , cho dù trông anh có vẻ trầm tư đến lạ , nhưng cô cũng quyết ép anh giúp cô đến cùng.

- Ông xã ah!

Hìx! Em không ở đây đâu!

Em muốn về nhà cơ!

Huhu

Bối Phong biết kiểu gì cô cũng tìm đến anh làm loạn , lên phải tập chung suy nghĩ cách ứng phó.

Nhưng ai ngờ đâu trong lúc anh đang vận công dồn hết IQ thu về một chỗ , thì cô đã ra tay quá nhanh khiến anh như chao đảo , khí huyết bất hòa , nếu không phải nội công thâm hậu thì anh sớm bị tẩu hỏa nhập ma với chiêu \\\\" Mỹ nhân kế\\\" này rồi!

Khó một lỗi chiêu này cô đã dùng với anh rất nhiều rồi , mà sao anh vẫn chưa nghĩ ra cách hóa giải nó.

Lần nào anh cũng thua cuộc , lần này không biết thắng thua thế nào nữa.

Nhưng vòng tay nhỏ bé này chỉ cần ôm lấy anh , bắt anh phải nhìn vào khuôn mặt xinh đẹp nũng nịu nhưng ngán lệ , đôi mắt đỏ cứt nhìn anh chăm chăm như khẩn thiết , ưu buồn... Thử hỏi làm sao anh chịu được bây giờ.

Chỉ có một cách duy nhất để thoát khỏi chiêu đòn nguy hiểm này.

Đó là đẩy cô ra , và quay lưng lại không thấy gì hết , không nghe gì hết... Nhưng sao anh có thể làm vậy với cô vợ nhỏ bé mà anh yêu hết lòng được chứ.

Làm vậy với cô , thà anh tự giết mình đi cho rồi.

Khê thờ dài cho sự bất lực của mình.

Anh nín thở hít một hơi rồi nhẹ nhàng lên tiếng

- Ngoan nào! Giờ tối rồi cũng không làm được giấy xuất viện nữa!

Để mai kiểm tra lại xong ,anh đi làm giấy cho em một thể

Chương 120

Bạch Bối Phong sau khi khuyên nhủ một hồi mà ai đó vẫn không chịu nghe.

Anh đành nghiêm nghị nhìn thẳng vào mắt cô vợ khó bảo ra tối hậu thư

- Giờ anh cho em hai sự lựa chọn.

Một là ngoan ngoãn đi ngủ , mai kiểm tra tổng thể lại một lần nữa nếu khỏe mạnh bình thường thì xuất viện.

Hai là làm theo lời bác sĩ nói...ở lại thêm một tuần nữa.

- Hix.

Quyết Minh tức giận nhìn ông xã của mình , rồi lại quay sang ba mẹ như cầu cứu .

Nhưng đáp lại cô cũng chỉ là ánh mắt hờ hững theo kiểu " còn ngồi đó nhìn gì nữa , mau đi ngủ đi".

Rồi hai người cũng tự giác đi về để đôi vợ chồng trẻ có không khí riêng tư.

Nhìn Ba mẹ vui vẻ ra về bỏ mình ở lại mà cô muốn ứa nước mắt.

Không còn cách nào khác cô giận hờn nằm xuống chùng chấn kín đầu.

Không khí im lặng hẳn đi , thỉnh thoảng nghe thấy tiếng hức hức của cô , và tiếng thở dài bất đắc dĩ của ai kia.

Bỗng nhiên phần nệm sau lưng cô trùng xuống , một vòng tay nhẹ nhàng ấm áp ôm lấy Quyết Minh vào lòng.

Cô hôn giận dỗi ra , thì giọng nói anh ngọt ngào chan chứa yêu thương kẻ bên tai

- Vợ yêu đừng giận!

Chịu khó hết đêm nay rồi mai mình về nhà...

- Nhưng một đêm trôi qua dài lắm !

Em không đợi được!

- Ở trong lòng anh thời gian trôi lâu đến vậy sao?

- Ồ ! Không!

Quyết Minh giật mình nhìn vào khuôn mặt thoáng buồn của ai kia.

Cô không muốn chút nào?

Sao cô lại thấy buồn thế này?

Sao cô lại không nhớ ra anh là tâm trí cô , chỉ cần có anh ở bên thì cho dù ở đâu cũng sẽ là thiên đường.

Vì ở đó cô sẽ được yêu thương , chăm sóc , bảo vệ , chờ đợi mãi mãi...

Bối Phong thấy tiếng thở đều nhẹ nhàng của người trong lòng mình thì mỉm cười lắc đầu chào thua.

Vừa còn ra sức gào khóc giờ đã ngủ ngon lành rồi.

Chắc do vợ anh khóc nhiều nên mệt ngủ thiếp đi đây mà.

Anh mỉm cười hôn nhẹ lên trán cô rồi thì thầm

- Vợ ngốc ah! Anh yêu Em!

Nhẹ nhàng chỉnh lại tư thế cho cả hai , rồi anh cũng nhắm mắt chìm vào giấc ngủ an bình.

...

Sáng sớm hôm sau khi Bối Phong còn đang ngủ đã bị ai đó ép dậy , rồi bắt đưa cô đi khám.

Anh khá bất ngờ nhưng cũng hiểu vì sao vợ anh vội vàng như thế.

Do sự hợp tác khá nhiệt tình của cô vợ khó bảo.

Các kết quả kiểm tra , xét nghiệm đã được làm xong.

Sức khỏe cô hoàn toàn bình phục và được xuất viện trong sự hân hoan , niềm vui phơi phơi của nhân vật chính.

Chưa bao giờ anh thấy cô cười nhiều như vậy.

Không hiểu sao nhìn thấy nụ cười hạnh phúc đó lòng anh bỗng đau nhói.

Tất cả đều là nỗi của anh.

Nếu như anh quan tâm đến cô nhiều hơn , thì cô vợ bé nhỏ của anh đâu phải ở lại nơi này gặm nhấm nỗi đau , đứa con xấu số của hai người cũng không bị mất đi.

Chiếc xe dừng trước căn biệt thự màu trắng.

Ngoài sân là một đoàn gia nhân xếp thành hai hàng chào đón nữ chủ nhân của họ trở về.

Quyết Minh bước xuống xe , mỉm cười chào mọi người.

Một làn gió nhẹ nhàng thổi qua khiến lòng cô thanh thản đến lạ kỳ.

- Bà xã! Minh vào trong nhà thôi!

Khẽ quay sang mỉm cười gật đầu , cô đưa tay vòng qua tay anh rồi cùng anh bước vào nhà.

Đây là chốn bình yên , là nơi thiên đường hạnh phúc của cô.

Ở bên anh cô không sợ gì hết , mọi khó khăn , đau khổ đã qua rồi.

Từ này cô sẽ cố gắng thay đổi , sẽ không buồn bã cố chấp nữa , cô biết trong thời gian qua anh đã buồn phiền , đau khổ rất nhiều.

Khi cô đau buồn , cô có thể dựa vào anh , trút bao bực tức lên anh.

Còn anh một người đàn ông mạnh mẽ , kiên cường tuy vậy cũng không phải không có lúc yếu lòng.

Cô biết lúc đó anh cũng rất cần một bờ vai , một vòng tay để dựa vào.

Cho nên cô luôn ao ước và mong muốn sẽ là chỗ dựa , là hậu phương vững chắc của anh , là chốn bình yên bên người mà cô yêu nhất.

- Vợ yêu ! Chào mừng em về nhà!

Đang suy nghĩ mông lung , giọng nói của anh dịu dàng bên tai , khiến Quyết Minh thoát khỏi suy nghĩ bản thân mà trở về với thực tại.

Trước mặt cô là khuôn mặt hạnh phúc của người cô yêu , trên tay anh là một bó hồng nhung rất lớn , cô đoán là 101 bông... Quyết Minh hạnh phúc ôm lấy bó hoa rồi hôn nhẹ lên má anh trước mặt bao người.

Khuôn mặt cô thoáng hồng rạng rỡ.

- Vợ ! Anh hứa sẽ không bao giờ để em chịu khổ nữa.

Mọi sóng gió đã qua rồi!

Minh sẽ mãi hạnh phúc em nhé!

- Em Yêu Anh!

Chỉ một câu nói của cô , cũng khiến tim anh loạn nhịp. Hạnh phúc ngập tràn.

Tình yêu này mãi bền lâu tới ngàn kiếp.

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc Ah! Em Trốn Được Tôi Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.